

Lütfi Kireçci

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Lütfi Kireçci

Kahrmanmaraş ' ta doğdum..orda liseyi bitirdim..

sonra..Ankara'da devam eden eğitimime ara vermek

zorunda..kaldım..mecburi ikametgahlarda..bir on yıl kaldım...

meşhur bir şair olmaktansa, en çok okunan şair olmak isterim

.....Hala şiir yazıyorum,,ve şiir okuyorum..şiiri dostlarla paylaşmak en büyük zevkim...

A... Benim Yangın Yüreklim

Yangın yerindeyim
A... benim yangın yüreklim
Bilmez misin ne haldeyim
Yastığım, ranzam, zincirim
Bekle beni bir sabah
Belki Çıkagelirim,
Gelirim gelmesine ya..!
Ne derler sonra bilmez misin
Mahalleyi eşkıya bastı
Haber edin jandarmaya diye
Avazı çıktığı kadar bağırmas mı
Ödlek baban,
Jurnalci abin
Vede dalkavuk komşuların,
İşte böyle yangın yüreklim
Bilmez misin seni
Ne çok severim ben
Bir kez bekle de yeter,
Tunçtan bir heykel olurum, evinizin karşısında
Yani bir kez gel desen
Arzın merkezine gitmez miyim bu yerden
Seni bekliyorum desen,
Kollarıma bir çift kanat takıp
Uçup sana gelmez miyim
Yani gelsem ne yapacağız,
Kırk gün, kırk gece davul mu çalacağız,
Zaten çıktı adımız dokuza
İnmez sekize
Bizde sana uygun kız yok demezler mi
Aksini düşünmek,
kurgu film olurdu herhalde
Şimdi senin olmadığı yerde
Yani bir yangın yerinde
Hep seninleyim
Gecemde, gündüzümde
Yıldızları tutup indirdiğim saatlerde
Sigarayı üç pakete çıkardığım günlerde
Akrebin ense kökümde gezdiği yerlerde
Bir ziyaret saati öncesinde beklerken seni
Sanal bir beklentide
Yüzde yüz gelmeyeceğini bile, bile
Yatırıp gözlerimi, gelen her ziyaretçiye
Seni bekliyorum,
Gel diyeceğini beklediğim saatlerde
Bir isyan büyüyor boynumun hançeresinde
Bir yangın çıkarıyoruz, en uzun maltasında cezaevinin
Tüm içimdeki öfke sensizliğe aslında
Çaresizlik boynumuzda asılı bir engizisyon çağ nöbeti
Ve ben sana kaçıyorum,
Sensizliğin olduğu her yere
Gelde çık işin içinden
Gelde bir intihar yalnızlığını çıkart boynumun ağrısından

Duvarlara çizdiğim resminin fırçasından
Bir yol çizip sana geleceğim
Vermeseler de seni bana
Son şansımı deneyeceğim.....!

Lütfi Kireçci

Acı Duyma Frekansına Girmemeli Ucuz Müşteriler

Artık gökyüzü sağır,
Hantal kuşlar biriktirmiyorum cebimde,
Saldım gitti
Akıp giden deli bir ırmağa ömrü
Oturup çiçeklerin vitrininde
Düşler kurmaktayım
Uzunca zamanlara ait,

Yaşamak
Bavul dolusu resim iken
Uzak diyarlara hükümlü
Başımı ağrıtabak,
Cümleler kurmaktayım şiir üstüne

Bana bahşedilen yüzümün tuvaline,
Hayat kendi fırça darbeleriyle,
Yılların haritasını çizerken,
Çamurdan yapılmış gövdemle,
Bir idamlığın müebbet faslında,
Sabrın ağlarına takılan bir yunus misali,
Tekrar serbest bırakılmanın
Hazzını yaşıyorum

Artık tutsağım beynime...
Bedenim özgür..
Dudaklarıma vurulan pranga kayıp,

Konuşmak suç, susmak bana ayıp,
Ne yapabilirim böyle başımı göklere uzatmadan
Kendi kuytu yalnızlıklarına mı çekileyim,
Kalın kışlık paltoları giyip sırtıma,
Üşüyen kelimelerden arındırıp beynimi,
Esrarımı kucaklamayan yer çekimine karşı,

Damarlarımda dolaşan ütöpik sevdalar değil,
Ben kendi bedenimle çıkmalıyım miting meydanlarına,
En güzel yerinde koparsa kopsun, bu film,
Drağmalardan kurtarmalıyım
Yazdığım tüm didaktik şiirleri,
Acı duyma frekansına girmemeli ucuz müşteriler,

Lütfi Kireçci

Adımı Bilinmeyen Kuşların Kanatlarına Yazacağım

Adımı bilinmeyen kuşların kanatlarına yazacağım,
Ne kadar bulut varsa toplayıp gökyüzü düşlerinden,
Bütün uçurumları ezberleyeceğim
Daha da yakından izleyeceğim göçmen kuşlarını

Gökkuşuğu paletim,
dokunup fırçamın ucuyla,
yalnızlığımı bekleyen resimler çizeceğim sulara,
hazan, dudaklarıma yapıştırılmış bir şiir olurken,
korkusuzluğun adını yazacağım yüreğime yeniden,

biliyorum, zordur elbet üstüne, üstüne gitmek kışların
urganda var işin içinde,
duvarları çekmekte var üstüne,
Ama İllede oturup bir gurbet türküsünün gölgesine,
Elime saz alıp çalmayacağım,
daha da derinlere ineceğim şiirle,

Adımı bilinmeyen yağmurların damllarına yazacağım,
Ne kadar yıldırım varsa toplayıp bulutlardan,
Kartal gözlerinde bakacağım kente tepelerden,
Siyah, beyaz fotoğraflardan çıkartıp anılarımı,,,

Adımı uçurum kenarlarında açan çiçeklere yazacağım,
Tüm sevda türkülerini toplayıp gönül bahçelerinden
Elimde bir çomak, sevdami tanımayan,
Tüm kuşların yuvasını bozacağım,
Bavulundan çıkartıp bozulmamış mavileri
Yeniden, gökyüzüne salacağım,

Ve Adımı benimle bilinen sevda türkülerine yazacağım,
Kelebek, kelebek dokunup yalnızlık merdiveninden inenlere,
Ay düşmesin diye kuşların kül renkli düşlerine,
nihayet ben,
Kendi yokuşlarımı tırmanırken genç,
bekleyişler kulaklarıma
Tozdan kaldırılmış cesetler taşırken,
şahit olmasın ölümüne
Mor renkleri erguvan ağaçları
yırtıp yalnızlığını meçhul
Anıt heykellerinin,
sokak başlarına ejderha kesmiş korkuların
Biyografisini kundaklayıp,
Kendi ellerimle taşıyacağım cesedimi...
Ve adımı serviler içinde
Bir taşın üstüne yazacağım..
Bir dua etmeden geçenin,
Gırtlığını sıkacağım....
Mesela yada mesela siz...

Lütfi Kireççi

Ağızımda Narin Bir Kelebek Ölüsü

Tek tabancayım,
Baruttan yapılmış bir öfke taşıyorum
Öyle olur olmaz şeylerden korkmuyorum,
Bütün dağlar benim,
Şehir ürkütücü bir yalnızlığı yıkarken düşlerime
Ağızımda narin bir kelebek ölüsü,
Çiğlikten dudakları uçuklamış çocuklara
Sığınak yüreğim,
Birde başucumda Kerbela,
Süt yerine kan içtiğim oluk
Ah bedenim
Bir dervişin halvet hallerine tutulmuş yangın.
Çölde ceylan vurur terim
Günüm düşmez güneşe,
Ben bu ömrü nasıl sığdırırım
Yusuf, suz kuyulara
Bela Kaf dağını beklemez
Ankalar düşerken yastık altlarına,
Dudaklarıma payidar
Bir ağ örmeliyim mağara önlerinden,
Bıçaklarla yarılan tufanın ağzından
Bir gül koparmalıyım sevgiliye

Başucundayım,
Kendini ölüme adanmış adamların
Ne yoksulluğa yerinmişler,
Ne sevinmişler zenginliğe,
Mertliği damıtarak
Çiğdem görmemiş kentlere,
Kanlı sınır boylarında
Kaçırmamışlar uykularını,
Şimdi çık Dağıstan'a, çeçenya dağlarına,
En yüksek kayalarında
Şamil'den utanıp uçmaz kartallar
Siz şekerden tanrılarınızı yiyin hubelin torunları,
Benim hüznüme, havada kuş
Irmakta balık iştirak eder,
Dağda kartal utanır benden
Azıcık uzatsam korkularımı gölgeye,
Denize at süren binlerce Fatih gelir kıbleden
Ne zaman
Kıblesiz bir rüzgâra takılsa gülüşlerim
Ötüken'den Estergon'a
Kürşad'lar dökülür yollara

Doğunun feryadı yanan ırmaklar döker içimize,
Keyfin estetiğinde kaburgaları kırılmış batı
Ağızımın kıvrımlarının uzaklaştırılırken Hıra
Mavi bir yalnızlık eşlik eder eşkıya yaralarım.
Uzun kâbuslar düşer ürkütülmüş sabahlarıma,
Kim temizler alfabemi
Uçurumlara miras kalmasından.

Her yusufçuk masalından
Mazbatamı aldığım günden beri,
Gökler kurşun yarası,
Barut kokusu yerler,
Kaçıp giderken ceylanlar gözlerimden
Bir muamma çılgında
Yüzüme patlayan menekşeler olmasa hani.
Kirli bir zamanla hemhal oluşuma,
Amele olur sadakatsizlik.

Kaç duvar yıkarız böyle,
Ekmek ve özgürlük kavgasında
Sen adına ziyarı yok dersin,
Ben nefes almadan seğırtirim zemheri işgaline.
Martılar büyürken uzayan saçlarımda
Başkaldırı şiirlerim nakarat olurken
Yunus Emre dilli çocuklara.
Göğsüme ürkütölmüş rüyalardan an gelir daralırım,
Gömleğimin yakasına bağdaş kurup oturan haydutlarla savaşıyorum,
Bu şehir ahalesinin efendileri kundaklarken soframızı,
In cin top oynar yağmurlarla kesilirken başımız
Biz hala emr-i bil maruftayız
Takarız yıldızları ahizesine göklerin.

Asılmış bir adam silüyeti düşerken çatıların kefenlerine.

Lütfi Kireçci

Ah Benim Eşkiya Hallerim!

AH BENİM EŞKIYA HALLERİM.

Kimin kıyametine koşsam her gecenin kıyısında,
Kendi kıyametimi peydahlıyorum darağacında,
Biliyorum her yol uçurumların ucunda,
Uçurumların ucundayım ya Hızır!

Biliyorum,
Bir Nuh tufanı öncesini yaşıyor çağdaş nemrutlar,
Ben ki ölümü bekleyen bir kurtçuk,
Yasaklanmış elma içinde eskimiş mazbatam.
Gri kuşlar dökülüyor dudaklarımdan,
Kâinat uyurken ben,
Çocukların sırt çantasına dolduruyorum,
Yere düşen kahkahalarını ergen isyanların.

Kimin kıyametine koşsam şakağıma yığılıyor telaşlar,
Anılarını yiyen bir zemheri peydahlanıyor gün ortasında
Cumartesilere erteliyorum hayatın çete ruhlu sabıkalarını,
Taş duvarlara, zindanlara çıkıyor her gece yolum.
Mansur yalnızlığında başlıyor sorgum.

Fazla büyötmüşüz devleri bir pezevenk hevenginde,
Ağızımda esmer bir gül binerken tufan gemisine,
Sular yükseliyor cücelik düşerken mağrur yüreklere,
Ne yana dönsem Hira boyunda adamlar girer düşlerime,
Ne yana dönsem Hızır, ne yana dönsem Miraç,

Korkulurmuymuş?
Uçuk kaçık besmelesiz heriflerden
Şimdi toprağına yürek aşılammaya gidiyorum.
Başeymeden totemlere, boyun bükmeden apoletlere,
Çapraz bir türküyü aşırıp dağlardan,
Şehpaların ilk durağı Hubeyb'e gidiyorum.

Lütfi Kireçci

Ah Can..!

Ah Can..!
Hiç sormaz oldun halimi
Epeydir gelmez oldu haberin
Sağmısın, ölümüsün bilmiyorum
Ah can..!

Biliyor musun ne haldeyim
Tepe taklak dünya beynimde
Bağlar, bahçeler, köyler yok
Gezip dolaştığımız o yerler
Yüzdüğümüz o ırmaklar yok
Yada erik çaldığımız o bahçeler
O sarı saçlı kızlar yok
O gülyüzlü nineler
Ak saçlı dedeler yok

Ah can..!
NERDEYİM BİLİYORMUSUN
YIRTIK BİR GÖKYÜZÜNÜNÜN
KURŞUNLARLA ISLATILDIGI
KATİL BİR SONBAHARIN
SAÇLARIMA TAKILDIGI
UZAK BİR YERMİŞ BURAŞI
EYLÜLLERİN ADAM ASTIGI
Ah can..!

Zaman yok
Çok uzaklarda diyorlar
Mavileri de silmiş süngüler
Bu yüzden uçmaz olmuş kuşlar
Söylemez olmuş beni türküler
Bir varmış bir yokmuş
ÖMRÜN EN GÜZEL ÇAĞI
KANLI BİR SONBAHARMİŞ
Ah can...!

Bu yılda senden haber alamadım..
Bu sekizinci senemde
Gelmez yarını beklerken hücremde
Geçip gitti mevsimler
Bir yarada sen açma sinemde
Ah can..!

Ya bir selam gönder
Ya bir haber
Kalkıp sana gelemiyorum..
Zincir, zincir ufuklar
Ellerinde kanlı organlar
Şafakta adam asarlar

Ağlamak nisan yağmuru değil gözlerimde
Zamanın hükmü bu kurşunların ıslattığı
Sevdamin içimi cehennem gibi yaktığı
Geçilmez yollardan geçtim bir gece gülerek
Yanaklarımda ölümün parlaklığı
Alnımda duru şafakların aklığı
Bir gökyüzü istiyorum,

Süngülerin adam asmadığı

Lütfi Kireçci

Ah Can...! II

Ah can...
Nasıl anlatsam sana
Yaşadığım o cehennemi,
Neler, neler gördüğümü,
Nelerden neler çektiğimi

Ah can...
Nasıl anlatsam
Nasıl anlatabilsem
Günüme pranga vuran elleri
Sorguda adam öldüren katilleri,
Nasıl, nasıl anlatsam,
O kalles eyllüleri,

Ah can...
Niçin arayıp sormaz oldun,
Sende mi kapıldın anaforuna katil organların
Seninde mi takıldı saçlarına hain sonbahar,
Seninde mi bakışların tutsak edildi güne,
Seninde mi kesti yolunu taş duvar
Bana gelmene engel mi var.

Ah can...
Sende mi tutsak oldun sevdana
Sana damı bir yol çizdi süngüler,
Zindanlara çıktımı bir gece yolun,
Karanlık odalarda yapıldı mı sorgun.

Ah can...
Nerdesin, nerelerdesin
Kötü şeyler geliyor aklıma
Hiç bellimi olur o katil rüzgar
Seninde saçlarına bir ölüm takar
Çekip alır seni aramızdan
Genç yaşta toprak olur can,
Günü mızraklayıp güne ölüm ektiler
Katil eyllüleri sana kefen biçtiler,
Söyle can söyle
Nerdesin Allah aşkına
Kötü şeyler geliyor aklıma
Bellimi olur o katil rüzgar
Seninde saçlarına bir ölüm takar..

Lütfi Kireçci

Ah Kim Tutabilir Beni, Atım Burak

Ah kim tutabilir beni, atım Burak

Gök gri küllerinden arındı,
Silkelenip kuşlar döktü yeryüzüne,
Karabasan düşler çoğaldı evlerin içinde,
Komşudan komşuya gidemedi akıl,
Yaya kaldı dostluklar insanın rıhtımında,
Geceler leylek boyu uzadı
Sabahlar bir gül tedirginliğinde uyandı
Her şey darmadağındı

Güneş utancını gün boyu sakladı
Gizlenip bulutlar içine
Fırtınalı bir resim çoğaldı yüreklerde,
Ürkeklik taşı yüzümüzün renginden,
Çakıl taşları ayakkabı oldu ayağımıza,
Felaketler çoğaldı parmak uçlarımızda

Ay dökeriz sulara suni bir yakamoz olur,
Kentleri taşırken cebimdeki erik ağacına,
Akasyalar çiçek açar boynumun ağrıyan yanlarında,
Bakır bir leğen içinde toplasam memleket türkülerini,
Cesur savaşçılar dökülür ceketimin kol düğmelerinden,
Yerde kan görsem üşürüm akşam olmaz gözlerimde,
Tüm anıları dinamitliyorum göğüs kafesimde,
Kötü şiirler yazıyorum,
Yazdığım müsveddeleri yırtıp atıyorum,
Gecenin kırıklarını topluyorum yüzümde
Sabah aynalara baktığımda,
Tekrar topluyorum müsveddeleri yerden,
Yeniden yazıyorum bir şiiri binip imge atlarına,
Ne varsa saldırıyorum aşka boyun eğmeyen,
Bir kez olsun çıkmıyor ağızımdan diz çöken bir deve,
Gemiler geçiyor saçlarımın üstünden beyaz yelkenlilerle,
Felaket tacirliği yapmıyorum takvimlerden dökülen
Cesetlere, kent intiharlarını artırırken soysuzlaşıyor insan,

Adım sevda, yolum uzun, yolum sonsuzluğa,
Ne yedi başlı ejderha tanırım, ne omuzlara düşen karga burun,
Kırdım kaburgasını duvarların, bu sürekli hükmüm,
Firavuna Musa olmaya gidiyorum, Kabile Habil,
Ah kim tutabilir beni, atım Burak,

Lütfi Kireçci

Akıbetimiz Taş Kesilmiş Kentlerde Bavul Dolusu Resim

Burnumu üzerine düşen çığlıklardan koparıp
Bir meydan kürsüsünden sesleniyorum intiharıma
Akıbetimiz taş kesilmiş kentlerde bavul dolusu resim
Ölüme tenzilat,
Bir kravat tak diyor yakasız gömleğime
Selimiye kışlasında kendini
Tanrı sanan bir pervasız
Bir devrin panoramasını çiziyor hafızama
Acı duyan bir insan oluyor
Duyma frekansımız
Taş duvara çarpıyor sevda türküleri
Bir yanımız taş kesilmiş kentlerde bavul dolusu resim
Bir yanımız bant yayın yeşil vadilerden
Saçlarımızda uzadı gecenin çığlıklarında
Ve kimse duymadı tırnaklarımızın
Nasıl uzadığını
Şimdi zaman bir İstanbul vakti gıcırdar
Taş basması düşlerimden
Yasak artık Leylalar
Tek bir Leyla'da mecnuna
Beyaz bir gül sabahlar şimdi seherimden
Dikenli bir akşam kopar mahmuzlarından
Kayar bir yıldız gibi öksüz anılarıma
İz süren bir avcı estetiğinde gözlerim
Evet, acının tarifini yapabilirim
Müsvette şiirlere
Belki biraz daha genişletmeye mahpesi
Burnumun ucundan
Güzel sözü de tarif etmek isterdim
Sözü bilmeyenlere
Hep kin olmadı elbet benim lügatimde
Yunus'ça da sevdim ezelden ebede gülleri
Ama oldum olası sevmedim
Şu Neron yalnızlığı dökülen mahpesleri
Ve ne zor şeymiş tanıdık bir yüzde görmek
İhaneti brütüsten
Artık ölümünü bekliyorum dostlarımın
Ve belki bu yüzden unuttum
Yalnız cesur olmayı
Burnumu üzerine düşen çığlıklardan koparıp
Bir meydan kürsüsünden sesleniyorum intiharıma
Akıbetimiz taş kesilmiş kentlerde bavul dolusu resim

Lütfi Kireççi

Akrebin Nikahını Bozup Yelkovandan

Bitmez sanılan muammalı bir dekordur hayat,
Sukutun penceresinden kafayı dışarı uzatıp,
Neler oluyor yahu demek de değildir hayat...

Yazılması oldukça zor bir şiire başlıyorum,
İsmarlama tebessümleri silip çehremden,
Evlerin bacasından içeri girmiş yıldırımlara
Yaslıyorum omuzlarımı,
Usul, usul ıslatıyor yanaklarımı güz yağmurları,

Ve ben kendi aklımla firariyim bedenimden,
Teslimiyet ispanak fiyatına satılmıyor yüreğimde,
Bayrağımın renginde bir kefen düşünüyorum,
Ömrün jübilesine, son veda törenimde...

Bir nazlı ceylanın iki kaşı arasında, yanan
Kırmızı yeşil lambada, trafik akışımıdır zaman,
Ahlarda...inleyip, vahlarda konaklamak mıdır hayat,

Şimdi kalkıyor uçağınız amazondan,
Çocuklar uçurtmalarınızı hazırlayın,
Bavullarınıza yerleştirin en tatlı anılarınızı
Kör bir inatla kesin dudaklarınızı,
Fırtınalı şarkılarla boyayıp ayaklarınızı,
Kirlitemeyin, kendi duvarlarınızla örün,
Sevginin kırılğan aynalarını

Gururun tepesinde alınma yıldızlar dökerken gökyüzü,
Namluya sürdüğüm binlerce direniş şiiri beklerken tetikte,
Akrebin nikahını bozup yelkovandan, kimsecikler duymadan,
Neler uydursak mazeretlerimize,
her şarkının notası noksan
Diyerek,
şeytanının saksofon çalışına tamburayla iştirak etmek midir,
Ağrılarımıza tuz basarak iradesiz kabullerimizde uzatmalı zaman mıdır hayat
Sınıf arkadaşlarımızın çatık kaşlarında hazine aramak mıdır hayat,
Bir cellat satırının boynumuza inmesini beklerken geçen anı mıdır hayat
Nasıl çatlar toprakta tohum,
Dilini yutan fil, kendini sokan arı,
Gece altına kaçırın çocuk, toprağa girmek istemeyen ölü, ölüyü bekleyen böceklerin
düşü,

Bir mezarcının duası, "Allah'ım hayırlı işler nasip eyle' bir bombanın tepesine
Düşmesini bekleyen hiçbir şeyden habersiz çocuk, gıyabında yas tuttuğumuz
Sevinçlerin logaritması,
Vuslatı olmayan vedalar mıdır hayat...HAYAT NEDİR...

İncir yaprağına bürünüp çarşı Pazar gezmek midir sokaklarda,
Yada kafayı koyup yastığa, bir harp kahramanı mı olmaktır..

Hayat bir marangozun elinden çıkan tahta tabut içinde mi başlar,

Karanlık bir odadan cehennemi görerek ağlamakla mı başlar.....
ŞAİR SEN NE DERSEN DE HERKEŞ KENDİ HAYATINI YAŞAR,
ANLATTIĞIN HERKESİN ANLADIĞI KADARLA BAŞLAR...

Lütfi Kireçci

Aptalca Bir Uyku Var Ayaklarıma Bağladığım

Bir ömrü nasıl sığdırdık istiridye kabuğuna,
Kaplumbağa sırtında
Geçti yıllar
Zulüm çemberinde
Hangi dağa tirmansak
Ayağımızın altında sehpa,
Geçiyoruz insan tarlasından
Diz boyu kan,
Ah bir anlatabilsem,
Kimler karşılar beni Kerbela yollarında,
Çiçeklere korku düşer vefasız Leylalardan
Damların ucuna düşer kâinat,
Marifet buysa,
Karanlığa iz bırakıp geçer salyangoz.
Kürtaj edilir gökyüzü yıldızlardan,
Dikkat kuluçka dönemindedir,
Apoletleri sökülmiş gün.
Ya başınızı bir çıkarın kumdan,
Deve kuşu olmadığınızı anlayın en azından.
Kayıt mı var,
Resminiz çerçeve içinde asılacak duvara,
Sanki hiç girmeyeceksiniz la, la da deseniz mezara.

Şimdi yıldızlar bir kıyamet vaktine hazırlıyor gözlerimi,
Bir ayağım çakal pususunda, diğerini sakladım utancımından.
Hangi bahara uzansam, zemheriye vidalanır güvercin yanım.
Ve ben hep böyle dağılmışsam uçurumlara,
Üstelik birde sevdalıysam
Hıra yalnızlığı kuşanmış zamanlara,

Ah kim tutabilir beni atam oğuz kağan
Kılıcım Seyfullahtan
Atımın tozları hantal bir zamana sancı,
Yıldırımlar cinayetleri dahada aydınlatsın
Mezar taşlarından.

Her şey silinse de korkular silinmez kayıtlardan
Buhranlı vakitlerinde
Kuşların duvara çarptığı zamanlardan.

Aptalca bir uyku var ayaklarıma bağladığım.
Arsız bir isyan demleniyor sağ yanımda
Ölümü kucaklamalıyım artık
Çeçenya göklerinden çekilirken mavi ter,

Beni kahreden
Nabız atışlarımda bereketsiz bir kirpi kımıldaması,
Alnımın ortasına düşen bir Rus füzesi,
"Hasretle kucaklıyorum tüm dostları"

Sen çırpınadur Karadeniz,
Mahşere gözüm bağlı gitmeyeceğim,

Bütün şifalı tebessümleri kondurup ağızımın kıvrımlarına,
Gidiyorum,
Dağlarda barut kokuları çiçek açınca dek.

Lütfi Kireçci

Asr-ı Saadetten Bir Gül Düştü Sehpaya Adı Hubeyb

Senin boynuna takılan halka
Miracındır Hakka
Asr-ı saadetten bir gül düştü sehpaye

Adı hubeyb
Ashabı suffadan,
kur-an öğreticisi hafız.
Sehpada ilk Müslüman...
İki rekat namaz
Ondan bize kalan

.....
Hile ile pusuya düşürölüp öldürölün
On Müslüman
Ashabı suffadan...
Bir yüzü insan
Diğer yüzü şeytan
Geldi huzura üç beş adam,
Dediler bize öğretin kur-an
Çıktılar yola,
Başlarına gelecek şeyden habersiz
İslamı öğretmekse bir heyecan,
Geldiler "reci"denilen yere
Karşılarında iki yüz çete
Tepeden tırnağa kuşanmışlar pusatları
Beyinlerinde ebu cehil putları,
Mekke müşriklere para karşılığında
Satmışlar Müslümanları,
Ancak kafile başı Müslümanların asim
Müminleri müşriklere edemeyiz dedi teslim,
Sizi öldürmeyeceğiz
sözlerine inandı zeyd ve hubeyb
Teslim oldular, bağlandılar,
Mekke müşriklerine satıldılar.
Asim ve arkadaşları şehit edildiler,
Asımın kafasını istedilerse de müşrikler,
Arılar ordusu üşüştü cesedin üstüne,
Kimse yaklaşımadı şehide
Kafirler sordu zeyde
Hayatını bağışlayalım bedeli muhammedin kafası
Olmaz dedi zeyd..
diken bile batmasın onun ayağına
Ben dedi..ölürüm onun yoluna
Acımasız bir şekilde katledildi zeyd..

////////////////////
gri bulutlar çöktü Mekke dağlarına,
kuşlar çaresizliğin adresinde uçup durdular,
ağlamayı kesmedi gün boyu kundakta çocuklar,
güneş gün boyu mızraklarını hazırlayıp durdu lakin,

kargalar meclisinden darağacına çıktı hüküm,
bir şizofren insanlar topluluğu yüzlerinde dolaşan
bir istihza nöbetine sığınak bulamazken,

kurulan dar ağacında bir sahabe adı Hubeyb

izin isteyip kıldı iki rekat namaz,
boynunda ip celladı cehiller, ah cehiller
bişelerdi ki boynuna takılan halka
MİRACINDIR HAKKA
Dininden dön dediler,
Ve şunları söyledi HUBEYB

“ben Allah yolunda Müslüman olarak öldürülürken
canıma ne suretle kıyılacağına ehemmiyet vermem,
benim ölümüm hak teala uğrunadır ve o dilerse
benim tarumar olan vücudumu mübarek kılar...”

Kuran öğretmeye giderken çıktı sehpaye
Selam verdi resulü Kibriya'ya
Ve aleykümselam dedi resul...
Ve ekledi..
HUBEYBİ ASTILAR.....!

SENİ VE SANA ZULMEDENLERİ UNUTMADIK
UNUTMAYACAĞIZ, UNUTTURMAYACAĞIZ,
TEŞHİR EDECEĞİZ,,, NESİLDEN NESİLE ANLATACAĞIZ...
SENİ UNUTMAK TÜKENMEKTİR..YA HUBEYB (R.A)

.....

Lütfi Kireççi

Ateşi Nemrut Yakmasın Sevdamızı

Bir vaveyla kopar
İnsanın rihtimından
Uzaklaşır kelebekler
Belki kendini bulursun
Sefil çocukların
Ekmek bulamazlığında
Toprağa yansıyan gölgenle
Takaslanır bedenin
Bütün şehir
Korkuyu içerken
Sırları dökülmüş aynalarda
Kendi hüznelerini imal eden
Adamlar çoğalır
Zulmün balyozları şakağıma inerken
Bulutlar yağmuru çeker gözlerimden,

Uzaklar bir leyladır
Vefasızlıktan yana
Yanardağlar patlar
Direncime sarılan zincirlerde,
Hallacın öfkesinde
Çürür mahkûmluk,
Hangi dağı koparsam
Saçlarından cellâdın,
Peşime düşmüş firavun olur

Nil Musa'sını arayıp durur
Dicle düşlerinden düşer çığlıkların,
Fırat kerbela toplar hüznlerine,
Göklere akar gider Sakarya

Öfke ufukları açarya,
Tunçtan bakırdan çığlıkların
Yunus gökte ararya
Ustasını yıldızların,

Kalk bire ceylan gözlüm
Umut yüklenelim dağlardan,
Ateşi nemrut yakmasın sevdamızı,

Lütfi Kireçci

Ateşleri Üşütmeyelim Yeter.

Ateşleri üşütmeyelim yeter.

Gökyüzü mavisine
Yapıştırılmış gibiydi martılar
İhtilal görmüş bir akşam vuslatı,
Dökülüyordu Marmara'ya,
Evlere çekiliyorduk eski otobüslerin içinde,
Mülteci bir yalnızlığı iade edip
Geçmiş zaman kiplerine,

Gece ışığını kesiyor saçlarımızdan,
Daha da siyah sakalımız,
Kov beni diyorum ey fecri hayal
Kov beni çocukluğumun mavi cennetinden
Fiyakalı fotoğrafları çıkarıp albümlerden
Basmakalıp ciltlerden hüznümü,
İkinci bahar beklemiyorum
Bedenimi eskiten
Eskici mevsimlerden,

İmgelerle yaşıyoruz mahşeri
Akrep çukurunda ararken beynimizi,
Zaman dudaklarımıza sıkıştırılmış bir tabut,
Kefen yok,
İçinde upuzun yatan kar gülleri

Anlatması kolay değil Yunus dilinden şiirleri
Yıldızları fakir bir akşam
Dökerken üstümüze gürültüleri
Kalk gidelim yağmur ıslatmadan caddeleri,
Gök üstümüze dökmeden taze ölüleri
Oturup evlerin bacalarını koruyalım yıldırımlardan
Asmaların pirlere üzüm verdiği zamanlarda,
Hasan Hüseyin'e cennet meyveleri ikram ettiğinde Cebrail
Tüm melekler siyah bir çul giymişlerdi hani,
Üstündeki gömleğini bir fakire verip
Siyah bir çul giyince üstüne Ebubekir...
Süt yerine kan akarken bebeklerin dudaklarındaki susuzluğa
Ah kербela... Bela mı bela, gitti canlar canı, gönüller sultanı,

Gayrı dayanmam cellâtların ayaklarına kaldırım taşı olmaktan,
Uzatıp boynumu pamuktan ipliklere pasaport alamam bedenime,

Deliksiz uykularından uyan koş pencereye bak kızıl kıyamet,
Şehrin üstünde boşlukta duruyor mezar taşları
Gece kan pelteleşiyor damarlarımızda,
İmgelerle yaşadığımız hayat ne Fırat'tır ne de NİL
GÖNÜL CEMREMİZE DÜŞEN TUR DAGINDAN BİR KANDİL...
ATEŞLERİ ÜŞÜTMEYELİM YETER.

Lütfi Kireçci

Ayaz Görmesin Ayaklarıma Dökülen Kuş Sesleri

Yokuşlar bitmedi,
Saldım gitti çocukluğumu deli ırmaklara,
Ağlamak tufandır nergislere her kıyamet sonrası,
Cennete kurban olurum
Karartma gözlerimi güneşe
Kâbusun adı yaşamak,
Ayaz görmesin ayaklarıma dökülen kuş sesleri
Kar suyunda yıka düşlerimi,
İsyanım boğularak sahile ulaşan ceset olmasın
Şifa diye sürülmesin yangınlar bedenime,
Beni parmak uçlarımdan tanır sefiller
Yürüyüp gitsem totemlerin üstüne
Aldatılmış bir sevinç konaklar kabilin suratında
Ağırdan ürker musalla taşı etrafında bekleyen soğuk
Çaresizlik ekmeğe pusu kurdurur kış sürgünlerinde
Yabancı bir geceyi fark eden ilk yürek atışında,
Gök boğulur bir işçinin şimşek çakan gözlerinde
Bir vapur sireni ulaşır hücrenin pis duvarlarıyla flörte
Ve artık topuklarımı sökerim caddelerden
Gül dalına asılı kalır ceketim, yüreğim yağmurlara
A dan Z ye başlar faslı işkence martılar çığlık atar Sirkeci'de
Yan hücreden bir yanık ses 'odam kireç tutmuyor'
Ayaklarımin altında çingar çarşısı
Truva atımı desem şimdi o gördüğüm musibete
Ve hala farklı denizlerden gelen gemiciler hüsrana uğrar bu limanda,
Bileklerime tüneyen yarasada mı, aradığım dünya.
Git gide çoğalıyor vebali omzumda kurbanların,
Duvar kovuklarından toplamıyor elbet analar genç fidanları,
Ateşi nemruttan düşüyor soframıza kan,
Yırtın kefenleri yasaklanmış aşklar dökülsün yüreklere,

Lütfi Kireçci

Ayrılıktan Anlamam

Ayrılıktan anlamam,
Hasta iklimlerin yaslı penceresinden
Arşa başımı çıkarsam

Biliyorum,
Ağ örmeyi unutmuş mağara önünde örümcekler
Sirra kadem basmış ebabiller çekilip gökyüzünden,
Yangın düşmüş her yüreğe fecr-i kabirden
Yakılmış kentlerin dumanından, külünden,
Çölde ayak izlerini öper sana geliriz.

Kış yanar içimde,
Cehennem yontulur düşlerimden
Tabutlara yolculuk düşer,
Takvimlere telaş
Tut ki cesetlerimiz kıymıklanırken cellâtların dişlerinde,
Bir devrimdir seni tanımak kuduran batının ensesinde

Kalem susar dil susar
Çölde yürümeyi unuttur karınca,
Dalgaların ölümsüz bal tadıyla kıyılara vurunca,
Gökte Zühal yıldızı,
Hekim olur dermansız dertlerimize.
Kavgalar biter, kasvet gider,
İkbal kıblesi sultanım, efendim
Kaçtım süfli saraylardan,
Şems'in güneşinde sana geldim.

Gökkuşağından mülteci,
Göğsümden uçarken güvercinler,
İmbatlara sarıldım,
Merdiven dayarken evlerin çatısından aya
Maviler merasim taburunda geçer,
Nil yüzünde Musa'nın.
Şahmeran seni bekler evrenin susuzluğunda mağarada

Hazan düşer baharlara
Hüzün mevsimi konaklarken Meryem'in yüreğinde.
Yanar yüreklerde Kerbela
Cesurca bir yalnızlığa itilir çaresizlik

Lütfi Kireçci

Bağdat Hurmalarının Tadında Soframıza Düşmüyor Elbet İlklerin Telaşı

Yılanlarla dolu bir çöl,
Ve yılanlar soyundan bir döl
Meşhur sütlaç gitmemiş kurşun yarısından içeri
Siparişlerde Kızılhaç olsa gerek,
adreste yerini bulamayan mermi
Tır şoförlerine takılmış ambulans dolusu resimsiz ölü
Göçmen kuşlar bile değiştirdi yolu
Kan ve barut kokusu
Gözlerde büyüyen dehşet,
Gözlerden içeri süzülen vahşet
Acemi bir ressamın tablosundan dökülmüş
Fasulye bitmez kentler sendromu
Uzaktan çingiraklı köyün çobanı kaval çalıyor
Gergedan sırtında dört mevsim hamam yapıyor
Sütlacın içine düşmüş haçlı yavrusu
Al yemen senin, Şam tatlısı, güllaç senin
Çık kafamın üstündeki dağlara tepin

Ne Karun çıkar yoluna, nede kayser
Firavunlarınla defol ebrehe ordusu
kel başında bulaşıklarını yıkar elbet
Kutsal Kudüs
Bir mercimek çorbasına yaya kalırsın, ayda
Fazla çıkma yukarı başın çarpar miraca
Adına ya uzay taşı dersin, yada meteor
Filistin ne yana düşer, kible ne yana
Haydi sor, şimdi sor,hemen sor..!

Durup dururken, birden, aniden, yani
Hiçbir sebep yokken, üstelik kimse
Böyle şeyler düşünmeye zorlamamışken
Biranda daldım gayya kuyularının kenarında
Ellerim kaldı
Eksik bıraktığımız bir türküde
İlklerin telaşı kaldı
Şimdi çöl ortasında yatıyorum..
göğsümün üstünde Kocaman bir taş
Haydi tekrarla kim verir sana bir kaşık aş
Yeniden keşfediyorum,
göğsünde taş çatlayan insanın telaşını
Mavzerle mi vursam,
yoksa uzun namlulu tüfeklerle mi
Vurdum duymazlığımızın
üstüne gece çullanan tembel bastıları
delik olmayan ceplerimizde taşıdığımız
eksik günün kazancından biriktirdiğimiz cesetler
Ne diye saçlarımızı tararız uzunca baharlara
İşimiz bu bizim, ziyaret etmek dua etmek yatırlara
Dibi delinmiş
gökyüzü kazanından başımıza
Murdar et parçaları yağacak
Düşmezse içimize ilklerin telaşı

Ayağımızın altından bir şeyler kayacak
Ah ile vah ile geçti her dem şu
genç ömrümüz
Hani galu belada verilmiş sözümüz
Unuttunuz mu yoksa
Bu akşam saat onikiden sonra
Yeni bir dizi başlıyor
"ilklerin telaşı"
başrollerde NAS
ya güneşin doğuşunu seyret otur
biraz efkarlan, bir sigara yak falan
ya da tekbir üstüne tekbir
SIGIN YARADANA
Var mı oradan öte bir YOL...
.....bir sabah namazı sonrası tamamlanan şiir
13 mayıs -05-13 2006-
vay be kaç yıl olmuş Adnan menderes'i gördüğüme
Üstü açık siyah bir mercedesle geçiyordu caddeden
Kırmızı güller, çiçekler atılıyordu,
Halk coşkuyla selamlıyordu...
Ne kadar zaman geçti aradan bilemiyorum...
Aklımda kalan yağmur yağıyordu..mahlede
Adnan menderes asılıyordu o gece

Ve gitgide çoğaldı sehpalalar..
Hangi marangoz inşa etti acaba üç ayağı
Boynundaki ipten kimlerin emeği vardır kim bilir
Adana'da yazıda pamuk toplayan bir kızın
Topladığı pamuktan yapılmadı mı yağlı urgan

Dokuz ilmek düştü bizim payımıza da bu yaşantıda
Dokuzlara gark olduk, dokuzlar olduk o anda
Dokuz eve dokuz tabut girdi, yıkıldı ocaklar
Git bak mezar taşlarının üstüne bırakılan
Saçlara, güller açtı dokuz mevsim dokuz gece
Belki on dokuz..belki ne kadar...

Karar verdim bir gün eğer ölürsem,
Yada bir kahpe kurşun adres gösterirse
Mecburi ikametgahıma
Toprağıma mutlak dokuzların mezarından toprak atıla
Dokuz gül mezarımın üstünde açıla
Kalın sağlıcakla..tarih attık şiir bitti diye
Ama bitmedi bitmiyor işte..buda bize
ALLAH'tan HEDİYE

Lütfi Kireççi

Bakır Tenli Adamlar Geçer Yusuf Masalından

Geçiyorum Fırat'tan Dicle'den
Ay koynumda gümüşten muska
Nil bekler beni arasında Musa'nın.
Peşimde akrep aşireti firavun.
Zamanı durdurduk,
Miraç ağızda aşk ateşi.
Köprülerin öbür yanı baharken,
Kışlara konakladık hoş geldin ölüm.

Taze bir ekmek kokusunda,
Başlar hayat.
Karınca yuvasından dağılır
Başsız insanlar,
Paslanmış bir yangını üşütür
Yüreğimizde Marmara,
Vapur ısıklarında büyür
Martıların gagası güne.
Her şey normal seyrinde
Harbiye'den Taksim'e
Bütün sözcükler yaşlanır oysa
Gün batımlarında Üsküdar'da.
Karacaahmet'e matem çökerken
Terkedilmiş hüzünlerden.
Hoşgörülü bir sabah düşer
Garlara, otogarlara, limanlara.

Aranan kan bulunmuştur
Yazgılara, son baharlara,
Limon kabuğundan
Adamlar dökülür sokaklara,
Göğün sancısı çöker boynuma,
Bakır tenli adamlar geçer Yusuf masalından,
Züleyha düşer hüzün sürülmüş ay'dan ay'a.
Bağrımda öpüşürken intiharlar her zemheri vaktinde.
Bütün ölülerini alınma yıkar esmer akan bir nehir.
Tebessüm tecrit edilir yüzümün aksesuarından.
Bir vaveyla kopar şah damarımdan,
Kışneyen atlarımı salarım ağızdan
Kırlangıçların vurulduğu ana.
Hıra'ya yaslarım başımı,
Çürüyen bir yalnızlık istimplâk eder dağılan saçlarımı.
Bütün sevinçleri toplarım umuda yelken açmış,
Çocukların kalbine.

Fırat benim için aksın
Benden doğup bana dökülsün Dicle
Tüm maceralarında,
Beynimin her zerresinde,
Totemlerden kurtulmuş bir Nil aksın yüreğimde.
Bir ürperti olmasın Sakarya gözkapaklarımda,
Anadolu oğuz soyundan bir efsane belleklerime,
Tanrı dağlarında gök daha yakınken gözlerime,

Kandilleri üşümüş bir kentte ikamet ediyor bedenim.
İbrahim'i ateşe atan bir soy var kale kapılarında,
Bir Ulubatlı Hasan'ım oysa ben kale burçlarında.

Şimdi bir liman arıyorum,
Korkularıma sığınak,
Yakamoz düşer mi bilmem ay ışığından gözlerime.
Sahile vurmayan cesetleri bekliyorum her med-cezirde
Zulüm dağları sarmıştır çiçek açmadan erik ağaçları
Aşkı öldürebilirsiniz deniz boyuna ulaştığınızda

Lütfi Kireçci

Balistik Raporlarda Yusuf'un Kanlı Gömleği

Balistik raporlarda Yusuf'un kanlı gömleği

Cesetler el sallamaz elbet,
Hain tortusuna batmış zulmün saraylarında
Tabutlarım hatırlanmıyor,
Kâşifler mülteci olmasın bu diyardan,
Kanımın mürekkebi duvarlara muska,

Bize yaslanacak
İntihar provasında uçan kuşlar.
Yarının kaygısı hükmetmeden şafaklarınıza
Kuruyan dalların ucunda hayat,
Fazla uzamaz geceye,
Gecenin boynu eğri durur,
Yıldızlar tartar karanlığı,
Mahzun uçar karanlıkta kuşlar,
Nadaslıdır beyinleri
Karanlığın editoryasında eylülizm.
Baharda erozyona uğrayıp dönerler inlerine,
Eşkiya bir şehirdir zaman
Irmakları gözlerimizde

Aynı sarnıçta düş görmek istemem
Ölü bir balığın karnına düşerken deniz fenerim.
Kılavuzum
İnsan çığlıkları bir perde ötesi,
Yada bir katil duvar,
Ağzımın kıvrımlarında keklik arıyor akbabalar,
Dilim bir dinozoru sokar,
Öyleyse korkuları dolduruyorum sevincin sapanına,
Fırlatıyorum,
Gemilerin urganda battığı limanlara

Şimdi postalsız bir günün içindeyim,
Ah merhaba yeniden Eminönü
Merhaba taksim, Galata kulesi merhaba,
Merhaba sabahın balıkçılları, selam Üsküdar
Güvercinler cami duvarlarından getiriyorlar anılarımı,
Kuşlara yem satan kadın hala buralardamısın,
Şimşek parıltılarını
Otobüs duraklarına bıraktığımız günlerden beri,
Kılcal damarlarımızda bir gergedan koşuyor
Ayakkabımın tozun silmeye çalışıyorum,
Ve bağlarını sıkıca bağlamaya
Bir garda, bir tren istasyonundayım,
Yada bir cadde düşüyor çaresizliğimi paylaşmaya,
Biliyorum peşimde dolaşan bir kuzu sürüsü
Elinde kaval çalan bir çoban değil,

Gökyüzü kurşun
Yer yargıç,
Sokaklar şahit,

Balistik raporlarda Yusuf'un kanlı gömleği
Patronu kim bu öfkeli kan denizinin
Adam denizde boğuluyor
Kıyıda bir yığın insan
Seyrediyor,
Kimse yüzme bilmiyor,
Herkes bağırıyor, "adam boğuluyor" "adam boğuluyor"
Yüzme bilenler unutuyor yüzmeyi,
Herkes bir diğerinden kahramanlık bekliyor
Deniz vazifesini yapıyor
Adam boğuluyor,
Deniz sağ alıp ölü teslim ediyor emanetini,
İşte bunun gibi dün teslim alınan emanetler yok

Şimdi gözyaşlarımdan dışarı fırlıyor kocaman adamlar
Şirra kadem basıyor eşkiya hikâyelerinin sır olduğu yerler

Lütfi Kireçci

Başı Kesilmiş Uyandığım Her Sabah

Başı kesilmiş uyandığım her sabah

Adil değildi savaş,
Gün ışmayı unutmuştu yavaş, yavaş,
Zaman yatakların içinden fıskıran
Promete insandı,
İncir ve zeytin borcum ne ise
Hazırdım ödemeye,
Çoktan dudaklarımın arasında
Son fasıldı dualar.
Hüzün misafirmiş
Derviş yüreklerde
Nefrete dair kuruyan terdi
Öykülerimin kahramanı,
İlkel bir çağ demleniyordu
Gözkapaklarımızın üstünde

Koparma saçlarımı
Kaybolan çocukların gülüşlerinden.
Her zaman hazırım
Tozlu akşamları karşılamaya,
Bir kuşun ötüşünden
Kar tanelerinin düşüşünden
Başlar yalnızlığım,
Ateşe bıraktığım kelebek kanatlarımla
Yürümüşüm uçurum üstüne,
Adil olmayan bir savaştı
Göklerde uğultusu dolaşan çığlıklar,
Üstelik tanıdık bir yüz
Üstelik yenilgimin taşı
Başı kesilmiş uyandığım her sabah.
Ölmeden önce sonsuzluğu yaşamak,
Örgütlenmek düşlerde.
Kâinat iflas ederken kıyamet gününe.
Kendime bıraktığım hayranlık
Cüretimdi totemlere.

Militan ruhların sıkılganlığında,
Sükûnun bekçisi olmak değildi görevimiz,
Bir akrep yuvasını basmak,
Bir yılanı deliğine sokmak,
Türkçe harflerden serenat yapmak
Kayıp kentin çocuklarına.
Yada çekip gitmek dağlara,
Hüzün ateşini yakarak ayrılıklara,
Gün batımı suskunluğunu bozup Yusuf'un kuyusunda
Büyücünün yadına mahrem düşüp en kutsal mihrapta.

Yemin olsun,
Gurbeti selvi gölgelerinden toplayıp yastık altlarına,
Gökyüzü alnımızın derinliğinde kaybolduğunda,
Kaçacak delik aradığında kekremiş bir ürperti koltuk altlarımızdan,

Yumuşak bir mavi ıslanır dudaklarımda duvarı öperken usulcacık,
Yüreğimi tırmıklayan kan daha kederli oğuz soyundan,
Barut kokusuyla düşerim bir Şeyh Şamil sabahına
Akşamlar kükürt kokusundan uzanır sonsuzluğa
Yinede beklerim bir mahkûm sessizliğinde ahi evren uyanmayı,
Çöllere taşırım umudumu
Cebrail kanatlarında İsa'ya
Meryem olur düşlerim.
Mahşere kalsın bahtiyarlık,
Ben tabutlarımla geçmeye hazırlanıyorum sıratı.
Çırpınıp bir gülün gamzesinde kalbimin kıyametinde.

Lütfi Kireçci

Başka Türölü Açmıyor Zemheride Çiçekler

Başka türölü açmıyor ZEMHERİDE ÇİÇEKLER

Sayfalar dolusu çığlıksız kuşlar toplarım
Şiirlere,
Düş merdivenlerinden çıkıp gökyüzüne,
Şeyrederim âlemi,
Âlem seyreder beni,
Âlem görmez,
Gönül cemreme düşen son iklimi

Eski fotoğraflarda bıraktık bavul dolusu korkuları,
Koşup her zemherinin ardından ölümlle nişanlandık,
Göçebe bulutlar ikamet ederken şimdi saçlarımızda,
İdam mangası eski ölümlerle dolaşır damarlarımızda,
Dili çözümler akşamların,
Sabah ezanları tanıktır, iplere,

Güneş doğarken adam asmazlar,
Martılarını kaybeden denizler çoğalır gözlerimizde,
Sabah gökyüzünü kuşlarım yanan bir şehrin küllerinden,
Her tebessüm beni doğurur sancılara,
Taammüden suç işleriz rüzgârın dağlardan inişine,
Sol yanımız firaktır bedenimizden

Erken kurarız akşamın çatılarını gökyüzüne,
Ömür sarışın bir türkü gibi çarpar yüzümüze,
Gurbeti eskitiriz kanaviçe mendil içinde,
Uzaklaşıp giden bir trene el sallamak,
Şimdi eleğim sağmalardan geçirdiğimiz zaman.

Serin gölgeler ararız kırbaçlanmaktan arı,
Bir hamaset destanı olur kurduğumuz düşler,
Bazen bulutlardan çıkarız yukarı,
Yağmur suları arıtmaz yüzümüzde çoğalan
Tembel hayatları.
Unutuyoruz köprü altlarından
Sulara bırakılmış günahları

Tek suçlu gürültüleri besleyen sessiz kent değil elbet,
Ellerimde çoğalan yarasalar
Güneş doğuncaya kadardır hükmü,
Ve kardan adamlar çıkıp gelir temmuz ortası,
Vurarak göz damlalarına düşmüş yakamozları,

Artık şiirleri alt yazı geçerek anlatmam gerekiyor
İmge salıncağa binmiş şişman bir çocuk,
Lirik uymuyor sakalıma düşmüş martıların rengine,
Kafiyelere, hecelere uymuyor yaşama modelim,
Esaret çıkarıyor parmak uçlarımdan serbestliği,
Didaktik şiirle törpölüyorum ucu keskin kelimeleri,

Başka türlü açmıyor ZEMHERİDE ÇİÇEKLER

Lütfi Kireçci

Beklenen Yolcu Açtı Heybesini Açmasına Ya

Bir insandı, gurbet durağına adını yazdıran geceden
Öncesi yoktu, çocuk yüzlerinde aradığı, ihmalkar bir tebessümdü
Gemiler nedense hep geç gelen yolcularla doluydu
Fırtınadan yüzlerini epey bir zaman gizledi
Bir insandı uzak diyarları getirmişti heybesinde
Aradığı şeyleri henüz bulamamıştı, döktü içindeki gülleri caddelere
Kim bu deli adam der gibi birini aradı, boşluğun adresinde kalmış gözler
Duvarlara yağmurla gelen adamların resmini çizdiler
Zaten kapalıydı hava, soğuktu, ve üstelik insanlar böyle şeylere alışkın değildi
Tuhaf,tuhaf bakıyorlardı yerlere dökülen farelere
Adam heybesinden çıkarmıştı bunları, şimdide çıkardı kedileri döktü yerlere
Pencereden aşağı sabah sofrasını silkeleyen bir yaşlı nine gördü bunları
Amanın komşular dedi; gelin şöyle bir bakın hele,
Onun gördüğünü görmedi komşular, tekrarlanmadı bu sahne
Kapı çalındı, anne feryat etti, koştu kapıya, oğlu askerden gelmişti kadının
Hasretle sarıldı boynuna oğlunun, oğlum dedi usulca
Dün ninen bir karışık rüya görmüştü, bizde iyice meraklandık..hayırlara yorduk,
Adam heybesiyle geldi yolun ortasına açtı heybesini
Minik, minik minyatür adamlar döküldü caddelere,
Alel acele topladılar bir kapı büyüklüğünde ellerini
Kayboldular, yalnız kentin, kuş sessizliğinde, üzerlerinde koyu kestane renkli elbiseleri
vardı, onları çıkardılar düşlerinden, yalnız fareler kaldı, birde kediler
İnsanın durağına park etmişti, heybesinde getirdiği fırtınaları yolcu
Aslında heybesi akrep doluydu, kafasından atamadığı mutlak korkuydu
Yalın ayak basmamalıydı yere, yer akrep kaynıyordu
Adam mutlak korkuyla akreplerin kuyruğuna basmamaya çalışıyordu
İrkildi, durmayın dedi durmayın vurun beni ağır cesetlerle
İhaneti hiç bilmedi, dilinde şişen baloncuklara aldırmadı
Plastik leğenlerde çamaşır yıkamayı bilen kızlar,
Nasip deyip iyice yıkadılar siyah renkli elbiseleri
İnsanın gurbetine yalnızlığı inşa etmeye başladı adam
Heybesinde daha epey bir şeyler vardı, onları da çıkardı bir,bir
Kaygılar tepesinden çıkardığı ciğerlerine
Derin bir ırgat nefesiyle çektiği sigara dumanlarını doldurarak
Başladı inşaata, birinci kata, önceden saldığı fareleri koydu
İkinci kata kedileri, derken üçüncü kata çıktı bir şey bulamadı adam
Yüzme bilmeyen minyatür adamlar çıkageldi hırçın ve öfkeli
Burası da bize siper olsun dediler, vurdular kazmayı suya
Bir palyaço kıyafetiyle dördüncü katı inşa etti akrepler
Ve insanın gurbetine, av avcı, çeşit her çeşit ve ihanet vede intihar
Çimentosuna su katılarak sertleştirildi iyice, ve üstüne unutkanlık suyu döküldü
Adam heybesine kuşlar koysaydı ya, güvercinler, sığırcıklar ve hatta kargalar
Ama dökemezdi onları yere, heybenin ağzından uçarlardı sonsuzluğa
Ve dahi konuşmayı da bilmezlerdi üstelik,insanın gurbetine ne kadar yabancıydılar
Çocukken vurduğu kertenkeleler, başını kör bir bıçakla düşürdüğü kuşlar
Geliyordu adamın gözlerindeki son gurbete
Ve adam neden sonra heybesini bir sopanın ucuna, onuda sırtına vurdu
Vazgeçti birden, kuş sürülerini bahara eklemek geldi içinden
Balık tuttu kedilere nehirden, saldı fareleri ait oluğu yere
Ve çıkardı düşlerinden minyatür adamları, ve kapıdan iri ellerini de iade ederek
Ayağına giydi köyden getirdiği yemenilerini, ve usulca akreplerin kuyruğuna
Basmadan terk etti insanın kıyısına yerleştirilmiş tüm mayınlara da

Basmamaya gayret gösterdi.

İki uçurum arasında yeşil bir vadide,

Kurtların ulumasına henüz üç ay varken:

Adam üç ayları köyünde tutmaya karar verdi

Köyün uzak bir tarafında, büyü bir orman vardı

Adam girdi o ormana açtı heybesini, bozuldu ormanda büyü, kötü bir koku yayıldı etrafa, yılanlar başını çıkarıp baktılar şöyle bir deliklerinden

Kurbağalar biraz daha fazla vır aklamaya başladı,

Bir göçmen kuşuydu, kuru bir ağacın gövdesine yaptığı yuvasını bozdu.

Hızla bir kertenkele kaçtı adamın önünden, bir kuş kafasının kesilmesine izin vermedi, tüm ısrarlara rağmen adam köyüne dönmedi

Kuru bir dalda asılı kaldı içi boş heybe

Zaten yoktu içinde, hiçbir şeyde

Bulamadığı bir şeyleri belki buldu adam bir bayram öncesinde

Adam açık adres bırakmamıştı berberde

Sepet, sepet toplamış adam öfkesini una bandırıp asmış ipe

kırk düğüm atarak sıkıca bağlamış rüzgarları güle

ağı üstü yatmış adam kırk gün kırk gece

evlerinin bacalarına sabrı tükenmiş baykuşlar tünemiş

eskiden siyah saçlarına, şimdi düşmüş dağların karı

aşmış yaşı kırkı, belki etmiş yolu yarı

Daha bir daha köyünden dışarı adım atmamış adam

Heybe sininde ağzını bir daha açmadığını söylerler

Görmüş diyarı, DİYARBAKIR'I, ANTEP'I, MARAŞ'I

BİZİM ORALARDAN OLDUĞUNU SÖYLERLER

GAZİANTEP CEZAEVİNDE BELKİ YATMIŞTIR BU ADAM

AMA HALA KİMLİĞİ BELİRLENEMEMİŞTİR,

ÇİĞ KÖFTEYİ, TARHANAYI, KEBABI, KELLE PAÇAYI

ÇOK SEVDİĞİ BİLİNMEKTEDİR..

Lütfi Kireçci

Ben Bir Güneşim, Ben Bir Körebe

Ben bir güneşim, ben bir körebe

Ağacın dallarına asılı kaldı üşümek,
Ürpertilerden bir ses yükseldi dağa
Çınar altına adres, bereketli topraktan,
Boynumun borcu olsa gerek uykusuz atlara binmek
Paslı çiviler üstünde kaçarken hayattan.
Elveda demeden ceylanların ürkek vakitlerine

Oysa vefa tarlasından geçerken vurdular düşlerimizi
Göklerde akan bir nehir çakıllarını dökerken üstümüze
Yıllardır aczin kahrına düşen yıldızları topluyoruz göklerden,
Alçalınca sular dinamitlemek için mahzun duruşunu sevdanın

Şimdi zaman saçlarıma kar yağdıran mevsim
Cephede yüzünü kaybetmiş askerler topluyorum evlere,
Şah damarımda ateşlere abanıyor kırlangıçlar,
Nehirler akmaya hazırlarken çocukları gözlerimden.
İhtimal ki bu akşam bütün bıçakları saplayacağım gökyüzüne
Bir tabutluk hayat kurtarıp kendime, yılanlar kuyusundan
Hüzün madalyası takacağım sağ omzuma,
Derisi yüzülmüş mavilerden.

Oturup seyre dalacağım kentleri uzaktan,
Nevrozlu kuşlar geçerken gece açmış güllerden,
Haykırışlar duyacağım akşamın ölü saatlerine mıknaatıslı,
Ay büyüüp düşecek tutsaklar kuyusuna
Devlerin martı kanatlarına iltica ettiği küskün bir mahşerde,
Uykularını çarmıha germiş adamlar yükselecek miraca
Sağ omzumdan kalkıp yürüyecek Sakarya,
Sol omzumda operaya düşmemiş Dicle ve Fırat öfkesi,
Fark etmez damarlarımdan çekilirken prangalı yokuşlar,
Hasretin eflatun çiçekler açtığı yere yöneliyorum Mekke dağlarına,
Tenha bir çeşmede okyanus dolduruyorum yüreğime,
Örümceklerin ağ ördüğü yerdeyim, doğru yerdeyim
Başımı gövdemden ayırmak isteyen cellâtlara sarhoş kuşlar bırakıyorum,
Kenti uzaktan seyrediyorum, ölü külleri savruluyor evlerin içine,
Nasil uzatsak boylarını fırtınaların yastık altlarından gökkuşağına.

Urganlar kesmez yolumu, havlayan köpekler, kediler, fareler
Upuzun dağlar yüreğime sığmadığını söylemesinler,
Gemiler intihar mavisıyla seyredirken ufukları gözlerimin mavisinde,
Şabaha çok yok uyanın mahmur uykularınızdan çocuklar
Önüm, arkam sağım solum sobe, ben bir güneşim, ben bir körebe,

Lütfi Kireççi

Ben Çeçenya Göklerinde Ölmüşüm.

Hüzün mevsimine hicret eden bir mülteciyim,
Kahırlı dağlara kar olmasın şiirlerim.
Kalemi boğarken yaktım ateşli nemrut sofralarını
Bir deli,
Merhamet tüccarı olmadım Karun kapısında.
Mağara önlerinde düşlerini bozdum firavunların.

Asırlardır,
Yusuf kuyusunda vurdum müstesna aşkları,
Züleyha bir dal oldu ağacıma,
Yakup lime, lime ezilirken gömleğinde Yusuf'un
Ben hala kentlerde,
Menekşe kokularını arayan gezgin.

Gurbeti selvi yapraklarından döktüm saçlarıma,
Mezarım üzüm taneleri gibi
Öten bir kuşun karnına gömülürken,
Ölmeden önce kesiyorum dudaklarımı uçurumlara
Ah beyhude beklemek tufanı her sabah yüreğimde,
Beyaz bir gül darağacında
Bulutlardan düşen beddualarla beslenirken kabil.
Bu suratla çıkamam elbet fırtınadan biçilmiş dağlara.
Hayata dair,
Gökyüzüne bir harita çizerken ellerimiz.
Varıp sümbül olmalıyım bağına Leylalın,
Gülün dikeniyiyle girmeliyim düşlerine mecnunun,
Kararmış bir kente ışık emzirirken gözlerim,
Kusmağa geliyorum vakitleri darağaçlarına,
Artık bereketsiz kuşlar uçuyor çatısında evimin,
Güneş nefes almaktan yorulmuş,
Batarken damların uçlarında
Bir tespih tanesinde toplanırken,
Müebbet aşkların telaşı
Öfkenin sağanaklarını boşaltır yüreğim.
Kerpiç duvarlara.

Ah gün batımlarında,
Sürgünlere hazırlanır beynim,
Tutmak ne mümkün
Karanlığın mahremlerini bileklerimde
Her gece keserken bileklerimi,
Düşlerinde bir çeçen mücahidin,
Örümceğin yuva yaptığı yaştayım mağara önlerinde.
Aşkla beslendiğim,
Bir damla yaş Bahira'nın gözlerinde.
Hasret yangınlarla patlamaya hazırlanan,
Bir yanardağ.
Zaman saçlarımda yorgun bir martı
Tebessüm firarda,
Sürgün yemiş hüzün,
Ağlamak koparılmış bulutlardan,
Bense bir saksağanın peşine düşmüş kara bir gurbet,

Sırata hazırlıyorum hesabımı,
Gün nefreti boğma vaktidir.
Kaç bedene sarılır kefenim,
Kaç tabutla çıkarım yolculuğa,
Zulüm sağanaklarını boşaltırken alınma,

Yıldırımları öpmüşüm, bir dervişin postnişinden.
Artık gam değil göğsüme batan süngüler,
Ben Çeçenya göklerinde ölmüşüm.

Lütfi Kireçci

Ben İşkencede Susabilen Bir Ölü Bağlamak İsterdim Dudaklarıma

Şimdi yağmurun sesinden
Dayanıklı kelimelerle,
İnşa ediyorum şiirimi,
Uzun ayrılıklara mülteci olmadan yüreğim,

Kömür rengi gözleri düşüyor sılanın
Karlı dağlardan,
Üşümüştüğümü unutuyorum..
Ninem bir kurtuluş savaşını anlatıyor,
Ütopik bir kahraman kesiliyorum...
Yüzünü arayan bir düşman askeri karşımda...
Perişanlığı diz boyu,
Bildiği dilden dualarla kımıldıyor dudakları,

Güneşe en yakın yerde duruyorum oysa ben,
Bütün erik ağaçlarını sökmek geliyor içimden,
Nereden baksam babamın tabutuna,
Sürgülenmiş bir gökyüzüne açılıyor kapım,
Med cezirlerle uzatıyorum sabaha kalkmayan ölülerin boyunu,
Karanlığın editoryasında yüzüme balyoz vuran cahil çocukların eline
Bir avuç kül bırakıyorum...
Kendi yalnızlığını vurmuş martıların açık adresinden,

Ben işkencede susabilen bir ölü bağlamak isterdim dudaklarıma,
Yağmacıları çirkinleştirip, gözlerimden dökülen kuşların çığlıklarında,
Bulutsuz bir gün, müebbetsiz bir gökyüzü çizip, Kudüs' ün duvarlarında,
Kardan adamlar kopyalamak isterdim şeytanın siyah tuvaline, ve sonrasında,,!
Gökyüzünden bomba beklemeyi unutsun minik kuşlar,,dalıp gitsin kendi oyunlarına,,,
hepsi bu,,,katiller çekilsin saçlarımızın renginden yeter...

Lütfi Kireççi

Ben ki ne Roma' yım, nede Neron

Ben ki ne Roma' yım, nede Neron

Umudun aynasından bak gözlerime
Beni düşün kimsesiz akşamlarında
Ben ki sahilleri talan edilmiş
Üşüyen bir şehirim avuçlarında

Bıkmışlığını da al zamanın
Kıvrandığın kederleri de
Her dudak büküşünde sevincin,
Beni düşün,
Beni an gözyaşlarında
Ben ki yaraları sarılmamış
Yorgun bir şehirim avuçlarında

Tut ellerimden sarıp sarmala
Eksik güneşleri de yama içimde
Uzan bana ateşten rüzgarlarıyla
Ben ki gecelerin gölgesine uzanmış
Uyuyan bir şehirim avuçlarında

Ölümü de düşün,
Sükutun sedef dişleri arasında
Titreyen elleriyle
Üstüne beyaz ölümler çekilmiş denizin
Biraz küskün hırçın dalgalarında
Ben ki midye kabuğunu bile doldurmamış
Hayalden bir şehirim avuçlarında

Bir İstanbul düş gözlerime
Güzel anılarından
Emzir sevinçlerimi
Sevda yangınlarında
Ben ki ne Roma' yım, nede Neron
Yanan bir şehirim avuçlarında.

Lütfi Kireçci

Ben Yolda Yürürken de Ölürüm Mavilere

Ben yolda yürürken de ölürüm mavilere

Kelepçeden öbür tarafa ertelenmez aşklar,
Hangi sabaha uzansam esmer bir gürültü çalıyor kapımı,
Aklımı yalnızlıktan üşüyen serçelerden çekiyorum,
Denizler boşuna çekiyor suyunu gözlerimden,
Ben yolda yürürken de ölürüm mavilere,

Çiğlikler fesleğen kokusu taşırlar yakama,
Yakamdan düşmeyen inatlarım vardır,
Yunuslar kaybettiği sevgiyi ararken yüreğimde,
Hiroşimalı bir çocuk beni çağırır genç tabutlardan,
Üstüme yeniden yıkılır gök ve üstündekileri silkeler yer,
Gecenin zifiri karanlığına tütün ekerim...
Bir ırmak rengini bulurken gözlerimde
Ben yolda yürürken de ölürüm mavilere

Eskimez içimde korkusuzluk,
Beton gülleri açar düştüğümüz yerde,
İstiridye kabuğuna sığmamış aşklara
Figüranlık bile yapılmazken,
Çıplak ayaklarla yürürüm sevdama
Kırpiller döşenmiş yollarda...
Kelepçeden öbür tarafa transfer bir iptir,
Yorgun kelimelerle örmemeliyim
Kavganın yumağını yarınlara,
Ölürsem bir militan gibi ölmeliyim
Savaşta saçları uzayan adamlar olmalı cenazemde,
Tetik tutmaktan nasır tutmuş elleriyle tutmalılar tabutumu,

Şimdi yüreğimin en gümrah ormanlarında,
Vuruyorlar kuş seslerini,
Ne yana dönsem kıblesiz bir rüzgâr çarpıyor yüzüme
Eskiyen çiçekler yeşeriyor gönül iklimlerinde,
Sözlüklerde ambülans ararken eskimiş kimliğime,
Ellerim simsiyah bir kuşun yaralarını
Yargı bezleriyle sargılayıp pansuman yaptırmaktan tutuklanmıştır,
Göçebe umutlar doğurmuştur martılar deniz yolculuklarına
Aldırma
Ben yolda yürürken de ölürüm mavilere

Lütfi Kireççi

Bende Bütün Umutlar

Belki silinir eskiden izler
Dökülünce dudaklarımdan
Namluların kan kustuğu denizler

Fırat bir başka akar
Dicle bir başka
Bense bambaşka

Ağlar gözleri Afrika'nın Nil
Benim gözlerimde İdil
Bütün kını banadır dünyanın
Bütün namlular bana çevrilir
Her yerde ölürüm ben
Her yerde dirilir

Bende bütün umutlar
Sevda bende aşk bende
Benim ağaran şafak
Direniş haberleri bende

Benim her namluya sürülen kurşun
Benim her burca dikilen bayrak

Benim kutlu savaşın öncüsü
Benim kutlu savaşın amentüsü

Benim kurulu düzene başkaldıran
Benim katil paletler altında ezilen
Benim küfrün beynine balyoz gibi inen
Ölen benim, öldüren ben

Belki silinir eskiden izler
Dökülünce dudaklarımdan
Namluların kan kustuğu denizler

Direniş bir başka olur,
Kurtuluş bir başka
Bense bambaşka

Benim kutlu savaşın öncüsü
Benim kutlu savaşın amentüsü

Lütfi Kireçci

Benim İşim Bu Karanlık Bulutları Hallaçlamak Mansurca

Uzaklardayım,
Gün doğmadan evvel keşfediyorum karanlığı
Karanlıkta ellerim olduğunu fısıldıyor kulağıma yıldırımlar,
Yıldırımlar gürültülü kelimelerle gömüyor gökyüzüne telaşlı ölüleri,
Bütün türküler kopyalanıyor sazın tellerinden geceye perde,
Yıldızlar inanılmayacak kadar yakın ve bir o kadar sağır cinayet saatlerime,
Bütün kapıların kilitlerini bozmaya çalışıyorum çelikten hırsımla,
Karanlığa küskün insanlar çoğalsın sokaklarda

Epey uzaklaştık şimdi kanaviçe işlemeli mahpus damlarından,
Başımızda gezinip dururken zemheri kadıları,
Gece hüznüleri kucaklıyor aya çıkmış oturan çocuklar
mor dağlara boğuk seslerimle unutkanlık örerken,
bir korku sığınak arıyor ayağımın altına patlayıcılar yerleştirirken,
ehramların bekaretini bozuyor saçlarıma düşen rahmet rüzgarı,
uçurumları büyütüyorum gözkapaklarımın üstüne düşen gül yağmurlarında,

batık bir gemiye pasaport almıyorum ışıkların burkulduğu lacivert gecelerde,
dudaklarımı kanatırcasına söylediğim mavi türkülerde kod adım öfke
ve bir şiire girerken en gürültülü kelimelerle ölüm sürülmüş kalemin ucundan dizelerle,
cemresi düşer mi kuşların bilmem sonsuzluğuma sığınak, bitmeyen sevinçlerle

benim işim bu karanlık bulutları hallaçlamak mansurca gökyüzünden
ve insanın mihrabından uzaklaştırmak düşlere bile sığmayan korkuları,
Şimdi hafif eğzersizlerle geçiştiriyoruz ayaklarımızın altına nal çakan geceyi,
nalbant fark edilmemişliğin lekelerini sökmeye çalışırken yüreğinden kazma, kürek ile,
bir istida mektubu yazsın yıldızlara paltosundan sarkan cesetlerle,
paslı kelimelerle, acılar üstünü öcalma vaktine ertelerken,
İstanbul ölülerini saklar karman, çorman yağrulmuş vehimlerin gölgesinde,

unutkanlığa yelken açmış hiç bir gemide unutmadım misketlerimi,
yanımda bir balina vardı çıktım tepesine Himalaya'ların, ah nerde kaldı görülmeden
gömülen ölüler.
Karanlıktan korktu akarsular, dağlar başını uzattı bir timsahın gözyaşlarına,
zulmün radarlarına yakalandı şiirlerimiz toroslardan aşağı sarkan ovalarda,
pamuk toplayan bir kızın çuvalında, çuvalın içinden çıkan pamuklar dönerken urgana,
nurdan bir uçurtma uçuramadık, hırpalanmış aşklar üstüne, dikilirken gelinlerin
yazgıları,
paralel çizgilerine ömrün, gözümün gördüğü en uzak noktaya gidiyorum,
sıyrıldım içinden felaket tellallarının susmak bilmez eksik incir yapraklarından,
gökyüzü ekşi bir limon, yer kirpi ölüsü, yeşil rengini perdelemiş telaşsız başlara,
başını ekmegin içine saklamış insanlar istila ederken, zaten yaşanmaz kentleri,
gelde şiir yaz, batır kalemi sülfürik aside, asude geçen hayatı jimnastikle yüreksizlere,

ah bir ben mi düştüm düşlerden kaynayan cehennem kazanının içine, zebaniler
nöbette,
gel beni kurtar gök kızıl renklerinden ayrılırken gündüze, bırak kaval çalmayı,
damarlarımda dolaşan, kumda yolunu kaybetmiş kaygılarını arayan bir karınca
susmak gürültü ister, Leyla ile mecnun ister kırık dökük hayallerin cama yapışmış
buğularında,
haydi kalk zemheriyi azat edelim dağlardan, erken gelen kışı karşılayalım kalın
paltolarımızla

Lütfi Kireçci

Beyaz Bir Kefendir Yorgunluk

Beyaz bir kefendir yorgunluk
Mavisi eskimiş yüreklere
Hırçın bir ırmaktır başkaldırı
Hinzırların yataklarına

Söğüt dallarında asılı güneş
Dört mevsim bahar miting meydanlarında
Kar mı yağmış cumartesilere,
Marmara'ya mı düşüp ıslanmış pazarlar
Tülbentlerin arkasında silah çatmış karıncalar,
Kıyametler kopmuş
Bileğime vurulmuş yarasalar

Havada kurşun kokusu,
Göğsümde hedef tahtası muskam
Tabutsam
İlk ölmüşlüğümün iklimsiz sevinçlerinde,
Gül açmışsam zemheride
Mizacımdır,
Kanımda martılar uçuşur,
Her gece göğsüme
Gümüştten bir madalyon bırakır gökyüzü
Mahşer aramayı bırakıp mezar taşlarından
Hıra boyunda adamlar geçer Kербela'dan
Düşerim peşlerine mimarisinde cellâdın.
Kafamı karıştıran,
Orta Asyalı çehremi hatırlarım sur diplerinde,
Fırat ve Dicle matem değilken düşlerime,
Mezar sessizliği evlerde hepimiz bir başka ölüyüz
Ebedin sırrını gömerken yeşil türbesine zamanın
Nöbet devralır tebessüm yorgun atların yelesinden.
Ve güneş örgütlenir büyük ırmakların ağzında
Bereketli hüznler dökülür güz yağmurlarında
Yılgı atları sürülür kentin üstüne
Akrep kuyruğundan.

Beyaz bir kefen giyer yorgunluk,
Kurtlu bir elmada seyyar bir mevsimmiş ömür,
Evlerin ışıkları yanarken kasvetli ölümün kıyısında,
Aşk bize diyardır uçurumların kenarında.
Susmak gelmiyor içimden tel örgülere bırakıp gülleri,
Buralarda mavi yağar yinede yağmurlar,
Cesaret ve yalnızlık, yolumun üstünde iki ırmak.
Hiç kimse bilemez ağzımın inzivaya çekilmiş kuşlarını
Vahşetin sakallarımında infilak eden şarapnel parçalarını
Beni bir zaman yıldızlara götüren
Kıyamet saatlerini hatırlıyorum.
Buza kesmiş kanım gecenin terinde,
Yaşamak erdemlikse ölü düşlerin tüllerinde
Nasıl bulabilirim kendimi kemikten yapılmış dağların içinde,
Hangi kâşif yürek susuzluğuma kılavuzluk yapabilir.
Her ölen benmiyim Musa bakışlı çocukların gözlerinde

Delicesine sığınıyorum eşkıya vakitlerine nabzımın,
Hangi çölde inşa edelim gemisini Nuh'un yeniden,
Hangi mağaraya sığınırız çıkınca evimizin kapısından,
Mutlak çaresizliğin adresinde açmaz elbet yediveren,
Her sağanakta gül patlar muhacir aşkların fecrine,

Mavi bir örümcek ağı gerilir uçayak sehpların altına,
Beyaz bir kefen taşır martılar ayak parmaklarına.

Gün yorulur sahrada dağların şiir kokusundan,
Adamın ismi düşmez elbet secde eden alınlardan.

Lütfi Kireçci

Beyaz Bir Örtü Kaplamıştı Kabristanı

Viran olan bağlar bahçeler değildi,
O gün gökyüzü yeryüzüne eğildi,
Bir meteor da değildi gönül cemrelerine düşen,

Bir yol vardı ince uzun torosların tepesinde,
Adam yalnızlığı kuşandı ormanda tek başınaydı,
Uzaktan kurt sesleri geliyordu,
Köyün görünen ışıkları yanıp sönüyordu,

Bir ağacın tepesinde bekledi sabahın olmasını,
Gözünün gördüğü hiçbir şeyden korkmazdı,
Firari dediler adına, dağa taşta sığmaz oldu adam,
Sabah ilk işi inmek oldu dağdan, hava soğuktu,

Paltosuna iyice sarıldı,
Çaresizliği bir atkıyla sardı boynuna,
Bir gazete aldı, bir otobüs garına girdi,
Oturup bir köşeye,
Bir cigara yaktı,
Uzun, uzun gazeteye baktı,
Daldı gitti bir zaman,

Bir resim takıldı gözlerine,
Ölüm ilanlarına baktı,
Sendeledi, yutkundü, yıkılacak gibi oldu adam....
Bir genç kız intihar etmiş,
Kendini evin direğine asmış
Zorla birine vermek istemişler,
Canına kıymış,

Ve adam unutup firari olduğunu,
Girmiş şehre,
Bir çevirme, bir çatışma, öldürülmüş adam
Delik, deşik vücudu, getirmişler evine,
Haydi cenazeye,

Viran olan bağlar bahçeler değildi,
O gün gökyüzü yeryüzüne eğildi,
Bir meteor da değildi gönül cemrelerine düşen,

Beyaz bir örtü kaplamıştı kabristanı
Toprak bağrına basmıştı iki canı,..

Lütfi Kireçci

Beyaz Martılar, Konaklar Şimdi Siyah Sakalımda

Beyaz martılar, konaklar şimdi, siyah sakalımda,

Alışlagelmiş suratımın damında
Her gün bir saksağan uyanır başucumda,
Servilerden biraz gölge düşmüş yaşıma,
Şöyle geriye dönüp bakınca ardıma,

Sancılar şöhret bulmuş,
Acılar revaçta
Hangi iklimi kiralsam içimde oturan adama
Kapansın yüzüme merhamet kepenkleri,
Beyaz martılar, konaklar şimdi, siyah sakalımda,
Kaldırımlara tüner dünyayı unutmuş birkaç adam,
Dayanıp yorgunluğumun esasına

Neyi değiştirebildik bunca yıl atlı karıncalarımızla,
Ölüleri tıraşlayan sanat hangi fırçadan dökülür,,
Ölürken bir fil,
Nasıl bir içgüdü ile gider kendi mezarlığına
Oysa bizim, kendi mezarımıza gitmeye bile
Tahammülümüz yok..

Toplayıp gri aynalardan boşa geçmiş yılları
Bir nalı düşmüş atın koşması gibi,
Ritmi bozuk kalbimin atması.
İçimizde binlerce direniş şiiri,
Ceviz ağacının gölgesine uzanıp yatması,

Çıkıp kalabalıklara bir gün
Haykırıp şöyle denizleri yarar gibi
Durun ey insanlar durun, bırakın koşmayı,
Elimde Musa'nın asası,
Beynime yüklenmiş binlerce yılın tasası

Hangi cadde sizin oldu,
Hangi güzel elbiseyi giyip gittiniz,
Nerelere park ettiniz bunca yıl,
İçinde taşıdığınız binitleri,
Ah..hani o elleriniz,
Hani o tatlı dilleriniz,
Biletsiz veda pasaportsuz,
Bir veda bile etmeden,
Güzel atlara binip gittiniz,
Ne kadar de sessizdiniz..
Bu kışta kıyamette,
Ne yer, ne içersiniz,

Azıcık ta satıhta kalmışlara, mütebessimdiniz
Anlaşılmaz bir dili konuşuyorsunuz,
Yada bize öyle geldi..!

Lütfi Kireççi

Beynim Bir Tümör Gibi Sunulmuştur Cellatlara,

Bakmıyorum,
Dışardan kırılmış
Aynaların kendimi yansıtmasına
Bu gördüğüm yüz benim mi,
Yüzümdeki kırışıklar,
Saçlarımda ağaran şafak,
İçimdeki kördüğüm,
Bu ben miyim,
Aynada gördüğüm,

Kendimden kaçtıkça kendime,
Koşuyorum,
Hayatım kaygılar denizinde beyaz yelkenli,
Sırtımdaki kambur,
haydutlara dair bir anı,
Bir İstanbul çökmüş şakaklarıma,
Alnıma vurulan bir türkü martılar,
Cinayet saatleri beynimin içi,
Maktul yok,
Çıldırılmış sualler,
Şanık sandalyesi boş,
Beynim bir tümör gibi sunulmuştur cellatlara,

Bu ben miyim heyhat,
Korkulukları aşamayan yüreğimde infilak,
Kim bu kışın elbiselerini üstüne çeken adamlar,
Başımızı haydut yastıklarına koyduğumuz tilki gecelerinde
Bir ölü deniz, ölü balıklar yüzüyor, yüzümün akvaryumunda
Haykırışlarımı gürültülerle boğan kent,
Üşüyünce tırnaklarımın kesildiği titrek yağmur sonrası,
Gözlerim kapalı,
Vapur sesleri kulağıma maziye kazıtıyor ısrarla,
Ezbere bildiğim kelimeler düşüyor balistik raporlarına,
Herkes yorgun,
Ağzımızın kıvrımlarında öpüştüğümüz cinayet resimleri,
Soluk almıyor, ölü kuşlar çoğalıyor içimizde hayata dair,

Bakmıyorum artık,
Gözlerime çekilen yarasalarla uyanıyorum sabahlara,
Şehrayin mi var aynalarda,yüzümü kundaklayan hüznün,
Şiirin kalbine giriyorum gelinciklerle, ismarlama tebessüm,
Akşamın hüznleriyle topluyorum dağılan güvercinleri gökyüzünden
Bilinmeyen yollar keşfediyorum mecburi sonbahar seyahatlerinden.
Adım hapishane türkülerinden dökülüyor şiirin sofrasına, bu bilinen yanım,
Öbür yanım Kerbela çöllerinde Hüseyin arıyor yaralarıma, ötelere bir kapı,
Beynim kurban edilmiş, beni memleket anılarından çıkaran suç ve ceza asılı
Göğsümün ortasına iliştirilmiş yaftada, bu gökyüzü mavisini sahte artık,

Aşkın adresini ararken bir kaplumbağa sırtında karıncayım ben, son anda
Nuh'un gemisine biniyorum, her taraf tufan, tüm yazgılarımla girdiğim
Yusuf kuyusundan, bir Mansur hikayesinde çıkıp yeryüzü gurbetine
Mavi bir ıslıkla düşüyorum İstanbul sokaklarına, zaman yeni camide,

Kuşların gagalarında dondurulmuş, bir Yunus türküsü anlatıyor martılar,
İkiye yarılmış denizin ortasında yürüyen hiçbir şeyden habersiz insanlar.
Musa aramayı bırakmış şehrin gürültülerine, ve bitmeyen telaşlarına.

Lütfi Kireçci

Bırakın Beni Kendi Coğrafyamda Çıldırnak İstiyorum,

Uzak diyarlardan geliyorum
Bir avuç şiir dök dudaklarıma,
İçinde sevda türküleri olsun

Esmer gecelerin sabahına uyandım,
Kaç yıl şiirsiz geçtim bunca kancık pusuları,
İki büklüm virgül olmadım,
Ters takla oldum bir İ yi İKEN
Döndüm ünleme,
Nokta koymadım henüz soru işaretlerine,

Zafer takları koymadılar ben geçerken karanlık caddelerden,
Alkış sesi gelmedi tribünlerden uzun maraton koşularına,
Koşularım yalnız insanın kıyılarına, elimde bir çift yürek
Özgürlük meşalesi adına...gül yerine sunabildim insana,

Bırakın beni kendi coğrafyamda çıldırnak istiyorum,
Başka diyarlardan getirin kobay farelerinizi,
Bir fırça, bir boya, resminizi çiziyorum kardan adamlar,
Güneş vurunca uzun sürmez erimesi kardan adamların..

Başka mezmunlara taşıyorum adresini şiirin...şimdilik...
Şimdilik yağmur yağıyor...pencerenin önümdedir..
Yağmura basmamaya çalışıyor insanlar..yada bana öyle geliyor..

Lütfi Kireçci

Bileklerime Tünemiş Bir Yarasanın Son "GALA" Gösterisi

Kan tutmuş hüzünlerimi,
Dev sanmışız cüceleri bir zaman
Puşt zulasında lokman ne gezer
Ağyar olmuş dost kervanları

Hangi yağmur,
Uykusuzluğumu anlatır ırmaklara.
Hangi çığlık kımıldatır,
Dudaklarımın arasına,
Sıkıştırılmış ölü adamları

Oysa
Ne vardı ki şunun şurasında
Ay terlerken karanlıkta,
Güneş tüketilirken,
Tırnak uçlarımızda
Bir Mansur vakti konaklarken
Gözbebeklerimizde
Bir sahtelik vardı gökyüzünün mavisinde
Uçup giden tabutlar
Ceset ararken ölçülerimizde
Bana göre değildi,
Kelebek koleksiyonlarında yaşamak

Irmağı akmak varken delicesine
Ovayı koşmak varken kartal gözünde
Dağı tırmanmak varken kurt sessizliğinde,
Oturup sonbaharın gölgeler akvaryumunda
Birileri tarafından güdülmek, seyredilmek
Ne zor şeymiş meğer ah birde anlatabilsek

Hani geçip gitti o iklimlerde ölmek

Eski hallerimiz ayartılmış ekonomik sıkıntılardan,
Çocukların gülüşleri çarparken yüzümün varoşlarına,
Dik başlı kelimeler törpülenmiş Yusuf'un yüreğinde
Sabaha erken uyanan kuşlarla kırıyoruz kabil'in duvarını,
On sekizine girmedi henüz
İnsanın maverasına park ettiğimiz kızgınlıklar
Ya kaygılardan,
Bir tımarhane inşa edeceğim kendime.
Ya koparılan güllerin
Gürültülerini yapıştıracağım güneşe.
Ey gökyüzü,
Beni yeniden doğur
Küheylan atların yelelerinden
Kanserli
Miting meydanlarına.

Bileklerime tünemiş bir yarasanın son "GALA" Gösterisine,
Kurşun işçiliğinde statükoya başkaldıran şairler

Davetlimdir.

Lütfi Kireçci

Bir Ben Varmış İçimde..

Bir ben varmış içimde...

İki el ateş etti adam, sokak lambasına
Şimdi sokak daha güzel dedi,
Oturup bir kaldırım taşına,
Bir sigara yaktı,
Kendi gölgesini seyretti bir zaman

Epey vakit geçti aradan,
Devriye arabaların sesini duyunca uzaktan,
Yavaş, yavaş toz olma vaktidir dedi,

Vardı evinin önüne,
Bir omuz darbesiyle açtı kapıyı,
Bir kedi zıpladı duvara,
Bir komşu örttü penceresini,
Adam sessizce uzandı kanepenin üstüne,

Siyah beyaz bir resim asılıydı duvarda,
Uzun saçları, gülen gözleriyle bir kadın resmi,
Adam tekrar çıkarıp silahını, bir el ateş etti,
Cam kırıldı, resim indi çerçeveden,

İki kaşının ortasında bir delik vardı kadının,
Adam aceleyle kalktı yerinden,
Dökülenleri toplayıp attı çöpe,
Ve bir karar aldı kendi, kendine,

Deymemiş dedi,
Hiçbir şeye deymemiş,
Ağı üstü yatıp yere, güneşin doğuşunu bekledi,

Sonra kalkıp yerinden,
Tüm düşüncelerini silip kafasından,
İşinin başına döndü...
Daha bir hırsıyla çalışmaya başladı...

Yaşadığının farkına vardı...
Her şey bu kadardı...
Ne kendini bir arayan oldu,
Nede kendi aradı birini,
Deymemiş dedi sadece,
Hiçbir şeye deymemiş..
Bir ben varmış içimde
Gerisi hikayeymiş....

Lütfi Kireçci

Bir Filistin Türküsü Daha

Bam teline dokunamıyoruz elbet
Bir Filistin türküsünün,
Ama aralarda bir yerlerde
Bir şeyler var
Ki hepimiz dokunabiliriz
Usulca, yavaşça
Küçük harflerle,
Sessiz harflerle,
Kimse anlamadan,
Mitinglerde bağırıp çağırmadan
Birilerinin reytingini yükseltmeden,
Kendi kendimize,
Artık Coca Cola içmiyorum,
Yanında Marlboro'da almıyorum...
Yahudi markası olmasın
Çocuğuma aldığım süt..
Bıraktım "pınar"ı
Çikolatası "milka" olmasın...
Daha bir çokları,
Artık almıyoruz,
Sende alma kardeşim,
Her markete girişinde düşün,
Elini her uzattığın malı düşün
Bomba mı gönderiyorum Müslümanların başına
Birazda benim katkım olsun diyorsan
O zaman hiç durma al,
O patlayan füzeler, bombalar...
Paramparça olmuş yanmış insanlar,
Bu insanlık suçuna ortak olmak istiyorsan al...

NE YAPABİLİRİM...
Bir damla yağmur
Düşse yere ne olur...
Ama binlercesini düşün,
Ne olmaz ki...
Senin cebinden bir miktar
Bir miktar benim cebimden
Ekle topla çarp muhasebesini yap
Bak neler çıkar ortaya
Bırak Lübnan'ı Filistin'i
Dünyayı bombalar bu soysuzlar...
NE YAPABİLİRİM DEME
Gücünü göster.
Çık miting meydanlarına eylem yap diyen yok,
Başına cop inmez, tutuklamazlar seni,
Sadece YAHUDİ MALI KULLAN MA
İnan kendine, YAHUDİ SOYSUZUNA ALDANMA
İŞTE BU YETER SANA....
Erteleme, düşün me, hemen yap
Sonuç ortada dilenen bir İSRAİL
Görmek istiyorsan bunu yap...
Allah Razı Olsun cümle Müslümanlardan,

Lütfi Kireçci

Bir Gazetede Okudum..İdam Edilmiş Mustafa Pehlivanoğlu

Kaç kez öleceğiz yabancılığımıza
Şehir müsveddesi yerlerde,
Kim tutabilir ellerinden,
Statükoya baş kaldıran şiirleri,
Med cezir vakti kan kıpırdıyor
Yüreğimiz acılar denizinde dalga kıran,
Bizde konukseverliği muzdarip Leylalar,
Mecnunlar çölünden avare kalmış
Uzaklara sürdüğüm genç ömrüm,

Ölüm kamp kurmuş kirpiklerimin ucuna,
Yaşamak efsanelerden dökülen bir nehir,
Kaçacak yer yok..don kişot iklimlerden,
Gök bakır kurusu, yer kir,,,
Çıkamıyoruz dalkavuk seyirlerinden,
Her taraf karga dolu, renk cümbüşü aynalar...

Kaçıncı matinesindeyiz hayatın,
Ne zaman kopacak oynadığımız film
Kimler yazar senaryoyu, başrolde oynayan kim,
Figüranlar nasıldır, iyi oynar mı rolünü,
Beynimin baştan sona bozulan ritmini,
Sehpalara götüreceksin düş benim....

Öyle kolay olmamalı
Vurdum duymazlığımıza park etmemeli domuzlar
Bir göç mevsimine tanık olmamalı güller,
bir mezarın içinden çıkar diye ölümler,
Üstü doldurulmasın gök taşlarıyla,
Hiçbir şeyin sahipsizliğini ilan edemez kimse
Cebinde taşıdığı beş kuruş etmez cüzdaniyla

Efkarımı sarmaya bir antep tütününü yetmez elbet,
Ulusta duyduğum bir haberse kızıl kıyamet,
Bir gazetede okudum..idam edilmiş Mustafa Pehlivanoğlu
Gençlik parkına varmadan tutuldu ayaklarım..
Yanımda yol firarisi arkadaşım
Aynı koğuşta birlikte kaldık uzunca zaman,
Keşke bizimle firar etseydi aman Allah'ım aman
Bir sağdan bir soldan asalım demiş ibnenin biri,

Kendi cinnet repertuarıma kaçacak yer bulamazken
Yolumuzu kesen haydutların saç tellerinden
Bir tek kıl koparsam hatıra diye saklardım belki,
Şimdi ben nasıl unuturum, Mustafa pehlivanoğlu'nu
Ardından onu yalnız bırakmayan sekiz fidanı,

Çatlarsa çatlasın gökyüzü, isterse yarılınsın yer,
Bu yara beni deşer, bu yara beni yer,
Gayri dayanmam düşerim bu hasretten,
Alıp başımı giderim bu yerlerden,

Giderim
süngülerin adam asmadığı bir ülke getirin bana,
Giderim
süngülerin düşlere girmediği bir düş getirin bana,
Dokuz gül getirin bana başka bir şey istemem,
Dokuzların yaşındayım,
Dokuzların yasındayım,
Güller serpiyoruz mezarlarına,
rahat uyuyun bile diyemiyoruz...
SİZLERİ ASLA UNUTMUYORUZ...!
UNUTMAYACAGIZ.....

ARKADAŞLARINIZ

Lütfi Kireçci

Bir Gemi Kalkar Kalamış'tan Ankara'ya

Mesela bir sabah kalkıp erkenden
Merhaba desek mum ışığında aradığımız gökyüzüne
Aladdin'in lambasını bulsak, bir sahilde koşarken
İçinden kocaman bir dev çıksa, bize sorsa sahip,
Dile benden, ne dilersen...
Ne isterdik acaba bilemiyorum,
Uçan bir halımı, ak tolgalı beyler beyimi
Boğazda bir yalımı isterdik
Yoksa çıkıp dağın tepesine bir çığ olup yuvarlanmak mı isterdik
Haydarpaşa limanından kalkan bir gemiyle
Ankara'ya gitmek mi isterdik,
Mesela mı derdik yoksa böyle bedavadan kurduğumuz hayallere
Çalım atma devri geçti artık firari türkülere
Artık gergedanlar oturmuyor fener bahçede
Ay ışığında sandal sefası yapılmayalı kaç yıl oldu haliç'te
Kar yağıyor üstüme bu gece, ceketim kaldı Paris 'te
Kitabelere düşmez elbet kanadı kırılmış bir kuşun hikayesi
Mesela dağlara çekilebilir güvercin resimleri
Hangi yolculuğa çıkarabiliriz kalemin ucunda birikmiş şiirleri
Keşke rüzgarlar toplayıp getirebilseydim kapınıza
Son şansımız, portakal bahçelerinde aramayalım yakamozları.

Ölü kuşlar
Toplamaktan iyimdir
Liseli bir kızın
Aşk şiirleri

Hangi kavgadan geri kalmışlığımızı yazabilir gazeteler
Hangi sabah vardır martıların çığlık sesleriyle uyanmadığımız
Hangi meydan vardır ki barikatlar kurup ateş yakmadığımız
Öykümüz tamamlanmamış bir şiir olamaz elbet
Gecenin bir yarısı kalkıp korkular büyüttüğümüz saatlerde

Kuşlar
Bir Yusufçuk
Bir güvercin
Birde eabil

Hepsi her an bizimle değil
İhmal edilmiş sevgileri taşımaya gelmişler uçurumun ucundan
Ve balıkçılar bu gece karanlığı çekmişler ağlarına
Götürüp Karadeniz'in kara sularında yumuşlar
Hangi sevdalılar çıkıp gelmiş bilinmez bir kandil akşamından
Şairler bu akşam yalnızlığını şiirle paylaşıp evlerinde
Sabahta erkenden işlerine gitmeyi ihmal etmemişlerdir

Bir gemi kalkar
Kalamış'tan Ankara'ya
Mesela bir sabah koşuya çıkabiliriz
Birazda biz oynayabiliriz çocukların yeni yapılmış parklarında
Hatta yolda giderken
Bir derviş kıyafetli rastladığımız ilk adamdan

Mağaralara kaçırılan şiirin adresini sorabiliriz
Konya ovasında at koşturup
Çanakkale'de bir çay molası verebiliriz
Hatta fırçayı elimize alıp gökyüzüne iri harflerle şiir yazabiliriz
Mesela biraz daha kısaltıp mesafeleri
Birdir bir oynayabiliriz
Şöyle silkinip yerimizden
Uzatıp elimizi göklere bir avuç yıldız toplayabiliriz
Mesela yani
Üsküdar'da oturup
Kız kulesini karşıma alabilirim, yada geçip karşıma resim çektirebilirim
Tüm zincirlerini kırıp savaş suçlusu tutsakların
Büyümeden tırnaklarının ucunda eşkıya türküleri
Serbest bırakabilirim, mesela yani
Yani haydar paşa'dan limanından kalkan bir gemiye binip
Ankara'ya gidebilirim
Sınıf arkadaşım Ali'yi keçi örende bir ilkokul bahçesinde görebilirim
Ali topu tut diyebilirim
Yada çıkıp halamgilin balkonuna çay yada kahve içebilir
YAPACAĞ BAŞKA BİR ŞEY YOKMUŞ DİYEBİLİRİM
MESELA İŞTE

Lütfi Kireççi

Bir Hüzün Nehri Akar Gözlerimin Altından

Bir hüzün nehri akar gözlerimin altından,
Cemrenin toprakla buluştuğu an
Kağnılar hareket eder yüreğimden,
Kan kokan yaylalara bir tütün vakti ulaştırmak için.

Bir kelebek ömrü kadar olmasın yeter,
Akbabaların dişlerini sökerek topladığımız umut yelleri.

En mülteci yanım,
Gemileri yakılmış bir yürekte canım
Şaşırdım
Gizlice örgütlendim
Kuşların bakir yalnızlığından esinlenip,
Mukaddimesi olmayan bir dul karanlığa yapıştırdım düşlerimi
Allahısmarladık,
Kapısı sökülmüş evde bekleyen canlara.

Dudağıma kanla yapıştırılmış tebessüm olmasın
Barut kokularından iltica siyah bir istikbal.
Ve bir orman yangını olmasın çocuklara
Renksiz elbiseler giydirmek,
Kaç yıl yatmış adam
Kavak yellerinin başında,
Gizlice damda.
Karıncalar bile duymamış
Filin ayak seslerini,
Geçerken damlarının üstünden.
Oturup evlerin içinde sıcacık umutlar ekip
Yeşermesini beklerken saksılarda,
Özgürlüğe sıçrayan farenin
Peşinden koşan
Falcının şişelerinde miydi kahramanlık.

Lütfi Kireççi

Bir Irmağı Nasıl Akarım Kendi Bedenime Sığmayan Ölülerle

Bir ırmağı nasıl akarım kendi bedenime sığmayan ölülerle
Nasıl ay ışığı toplanır evlerin çatıları uçarken gökyüzüne,
Gece putları devrilir ehramın şehrin küllerinden bir eşkıya türer,
Ağaç köklerini salar gökyüzüne, gökyüzünde kıyamet provasını
Kuşlar gözlerini kapar uçarken, karınca dağı yükler kelebek kanatlarına,
Mavi bir örümcek ağ örerken leylakların kokusundan aysız akşamlara,
Uçurtması fosforlu bir dünyadır çocukların kravat takmadığı
Günlerin anısına ve dik duruşumdan haylaz çocuklar fırlar yatağından,
Biliyorum ne yerdedir, ne gökte, ağzımın kıvrımlarına çekilen şehir

Şimdi içimde patlayan yanardağlara tehir,
Geceyi aralıyorum rüzgârın penceresinden,
Yılanlar gömlek değiştirirken yaktığım şiirlerden,
Bir dağ konuşur, dikiş tutmaz akan gözyaşı ırmağı,
Atımın nalları altında değirmene gidip un eleyen krallar,
Büyüdükçe burun deliklerinden içeri giren sivrisinekler,
Gürültüler mihlanır kafalarına, susturamaz acılarını tokmak sesleri,

Kibirden çatlayan heykeller gördüm çıplak insanın kulübesinde,
Neyin vardı yorgunluktan başka kuşlara sunacak uzayan saçlarından,
Doğuda doğan çocukları ehramlarına kurban ederken, yaşlarını küçültüp kiminin
Hiç düşünmedin sakallarına oturacak bir kışın kardan adamlarını,

Bizim yalnızlığımız uzamaz elbet çamlıca sırtlarına,
Eyüp sultandan yukarı uzatsak başımızı arşa değer,
Bize belki bir hoş geldin diyen olur Karacaahmet sakinlerinden
Sen kafanı sokacak bir delik ara akrep yada fosseptik çukurlarından,
Ne bileyim tez kavuş kızıl denizde boğulan amcana,

Bir ırmağı nasıl akarım kendi bedenime sığmayan ölülerle
Tepemize yağın yağmurlar taş kesilmeden önce, nereye götürürüm
Karanlıktan kaçırdığım kuşlarımı, nereye iltica ederim, kendi tabutumdan
Dik duruşlu günlerin anısına büyüsün istiyorum içimdeki haylaz çocuklar.
Ben kendi tabutumu taşımaya geldim,
Yüzme bilmeyen adamlar boğulmadan sığ sularda,

Şimdi oturup içimdeki yığı atlarını öldürüyorum,
Köleler doğururken şafak şehrin üstüne,
Ah bir haykırabilsem bütün gürültüleri boğup yastık altından
Soluklar tükenmeden, martılar tırmalamadan karanlığı,
Yada taşıyamaz olmadan yükümü zemheride gelen fiyakalı bir ölüm.

Lütfi Kireççi

Bir İdamlık Adam Çıksaydı Tabutundan

Ölü külleri serpiştirilmiş kentin üstüne,
Tabutlar uzun yolculuğuna bu rıhtımdan ayrılmış,
Gelin çıkarın şimdi bu beyazlara sarılmış adamı,
Mesela yani, öyle bir şansımız olsa hani,
Ne yapar acaba sizce, nereye gider,
Tövbe mi eder,
Yaptığı işlerden dolayı pişmanlık dilekçesi mi yazar
Deliler gibi koşar mı caddelerde
Hiç insan olmayan bir adaya mı gider,
Yo, bir çiçek alır, cellâdına götürür,
Yada kim bilir,
Bir marangoza uğrar geçerken,
Uçayak bir sehpa sipariş verir,
Sónrada bir bezirgândan urgan satın alır,
Her kim bu yolculuk için biletini keşmişse,
İadeyi lütufta bulunur.
İşte böyle kent dile gelip konuşsa,
Yada sehpalardan öbür tarafa transfer etmiş bir ölüyü
Konuştursak hani,
Öyle şansımız olsa
Peki, bu adam gitmez mi, eşlerine, dostlarına,
Silah arkadaşlarına,
Ulan demez mi,
Siz ne biçim insansınız,
Kanınız bozuk mu sizin
Ne yaptınız ulan siz,
Adamlar iplerde boynumuzu kırdılar,
İpe gitmeden önce neler yaşadık bilir misiniz?
Geceleri uyuyamadık,
Güneşin doğuşunu bekledik
Sabah güneş doğunca adam asmazlar dedik,
Ya o sabah, boynumuzu kıracakları gün,
Bir sahte imam, bir şekli bozuk, domuzlar,
Çıkageldiler, önce ayak sesleri geldi,
İrkildim, korktum, bir köşeye sindim,
Kapı gıcırdayarak açıldı,
Say ki bir asır sürdü kapının açılışı,
Koluma girmek istedi pis salyalılar,
Bırakın dedim, kokunuzu bile duymak istemiyorum
Dokunmayın, ben giderim,
Ayaklarım bana itaat etmiyordu,
Korktuğumu belli etmemeye çalışıyordum,
Yürüdüm uzun bir maltadan,
Şeytanların avlusuna çıktım,
Karşımda katilim uçayak bir sehpa, urgan
Boynumu kıracak olan urgan buymuş dedim,
Yavaş, yavaş yürüdüm urgana,
Artık korkmuyordum,
Son arzumu sordu domuz soylu,
Pis bıyıklı kalın gövdeli,
Dudaklarının kıvrımlarında gördüm kendi cesedimi,
Cesedimi çiğniyordu bu yaratık

Çekil dedim önümden,
Sende isteyeceğim bir şey yok,
Biliyordum, birazdan yaratıcıma kavuşacaktım,
Kim bilir, belki resul hoş geldin diyecekti,
Belki öpecekti alımdan,
Artık hiç korkum kalmadı,
Boynumda yağlıilmek
Dilimde la ilahe illallah,
Sehpayı çekti ayaklarımın altından bir sarhoş cellât,
Yok. koktuğum gibi olmadı,
Canım yanmadı,
Benim canımı yakan bu şerefsizler olmadı asıl,
Kimsesizlik, sahipsizlik,
Kanımız yerde kaldı,
Hani güller açacaktı kanımızın renginden,
Hani intikamımız alınacaktı,
Kim di o
Sen rahat uyu diyen,
Ne yaptınız ulan, kaç yıl geçti aradan,
Yuh olsun size be, yuh olsun,
Yazıklar olsun size,
Hepinize güle, güle,
Uğramayın mezarıma

Kentin üstüne ölü külleri dökülüyordu,
Rüzgâr nerden estiğini bilmiyordu,
Tabutlar uzun yolculuğa götürüyordu emaneti,
Birileri kesmişti biletini,

Lütfi Kireçci

Bir İstanbul Düş Gözlerime

Mavi bir kartal tak kollarıma
Galata'dan, Üsküdar'a uçur beni
Hazerifan çelebi bile kıskansın
Geçerken kuş konmaz camisini

Kurt adımlarla yürürken
Aksaray'dan Topkapı'ya
Bir ihtilal yalnızlığı
Çökerken omzuma

Topal bir akşam üstü
Kesildi ayaklarım İstanbul caddelerinden
Bu bir masal değil küçüğüm
Süngülerle girdiler düşlerine
Süngülerle çıktılar şiirimden, SENE SEKSEN

Kum kapı'da evim kaldı, elimde bavulum
Bavulda İstanbul resimlerim kaldı
Dün siyah beyaz çektirdiğim fotoğraflardan
Seyrettim İstanbul'u
Ellerim kelepçeli geçerken
Bir mahkum arabasından
Balıkçıların ağlarına mı takıldı güneş
Her taraf zindan

ne zor şeymiş
senden ayrılmak,
böyle ansızın koparılmak,
götürülmek bir yerlere
oysa ne çok severmişiz seni İstanbul
Hani Üsküdar, hani kız kulesi
Nerde taksim, nerde Beşiktaş
Hani gezip dolaştığımız o yerler
Hani iğne atsan yere düşmez kalabalıkların
Hani surların, hani vapurların,
Mavi dalgaların, pis kokan halicin
Adaların, modaların nerde
Nerde o sahillerin,
Nerde saklanır martı çığıllıkların
Hani portakal saçlı kızların

Sen yoksun İstanbul
Koca şehir yok
Her taraf taş duvar,
Önüm arkam, demir kapı,
Sahi İstanbul, sahi sen nerdesin
Gri kuşlar mı aldı götürdü seni
Yoksun ortalık yerde
Hangi rüzgara takıldın bilemiyorum
Hiç sormaz oldun halimi
Ne aradın ne sordun bunca yıl
Nerdeyim biliyor musun ey aziz İstanbul

Yırtık bir gökyüzünün kurşunlarla ıslatıldığı
Katil bir sonbaharın saçlarıma takıldığı
Senden uzak bir yermiş, işte burası
Eylüllerin adam astığı

Bekle bizi ey İstanbul
Bir gün bu ihtilal yalnızlığı giydiğim elbiseyi
Güz yağmurlarına asıp
Gece ay ışığında ceplerime doldurduğum
Güvercinlerle
Sana geleceğim
Şöyle oturup keyfimce
Boğazda bir çay bahçesinde
Bir sigara içeceğim
Biraz sana sitem edip
Eski albümlerden
dolmaya başlamış yüzümün tuvaline
Fırçamı dokundurup
Marmara'nın mavi sularına
Seni çizeceğim
Kalamış'tan kalkan bir gemiye binip
Ankara'ya gideceğim
Mesela yani

Lütfi Kireçci

Bir Kibrit Kutusunda Başlar Biter Kabilin Macerası.

Biliyorum gürültülerle
Büyüyecek kentin yüzündeki çıban,
Sirpençe olacak gitgide,
Kim taşıyacak tabutunu şefkatin,

Duvarın ardında bekleyen kim,
Düşlerinde ne ağır imtihandır bedir,
Cennet zırhını kuşanmış yüreğinde
Gökyüzüne gömdüğümüz
Başkaldırıldır şiir.

Şimdi eyvahlar olsun bize
Çekildik korkunun rahmine,
Kaçıp gitsek mi cinnetimizden,
Ram mı olsak felaketzadelere

Hani bir kıyamet saatinde
İçimizden insan eksiltirken gece,
Mavi düşlerdi
Düşlerimizden düşürdüğümüz
Gözlerine kıymık batmış cesetler
İstila ederken
Kavgada yenik düşmüş bedenleri
Duvarları yıkasım gelir
Ölü bir kuşun karnından
Bu hummalı bekleyiş kudurtur bir gün
Kurt yüreğimizi
Kuduz karanlığın eteklerine
Meftun olmak değil bu final,

Bir akşam birikiyor süpürgecin ucuna.
Sırtlanlar ter atıyor soğuk bir ölünün ardına

Dışardan görünmüyor
Sis çökmüş insanın maverasına,
Göçebe yüreğimde infaz edilirken güller,
Çekip dağlara mı çıksam hummalı kalabalıklardan,
Yoksa ağıtlar mı yaksam ceviz kabuklarına
Hangi mekâna sığınsam akreplerin difteri nöbetinden,
Ölü sayılmaz derler hani kıyıya vurmayan ceset
Kendi hüznlerimi linç ederken bir güz mevsiminde
Bir kibrit kutusunda başlar biter kabilin macerası.
Baktığımız tüm aynalarda sonbahar,
Ötelere yolculuk var.
İçimde eskimeyen öfke, güneş, mahpusluk, dam.
Yunusça yürü yolları, yolları yunusça yürü adam.

Lütfi Kireççi

Bir Şeyh Şamil Fırtınasıdır Özgürlük Atlarını İçimize Salan

Bir Şeyh Şamil fırtınasıdır özgürlük atlarını içimize salan

Güveler mi istila etti nedir ...?
Ucuz piyasaya düştü beynimizin dekontları,
Unuttuk çarşı Pazar gezmeyi,
Geçen kışlara serdik kalın paltoları,
Unutup eski evlerimizde ki üşümeği,

Güvelerin istilası değil beynimizde dolaşan kemirgenler,
Uyanmaya korktuğumuz saatlerde kınıyoruz rengini denizin,
Güneş sırtımızda ki günahlardan uzatırken tırnaklarını,
Bir Şeyh Şamil fırtınasıdır özgürlük atlarını içimize salan

İçimde muhbirleri olmayan bir yatılı okul açıyorum
Çift dikiş gitmesin diye cenaze törenlerine çocuklar
Gece kirpiler serpiyorum yüksek yerlere
Yıldızları çalmasın diye haydutlar...

Elbet tanıyoruz beynimizde dolaşan kemirgenleri,
Beyaz bir düş idi uykularımız, iplere yatırdılar
Sonra çekip gittiler baş aşağı salıp bedenlerimizi
Bir çıkırıkla derin kuyulara, öylece bekledik,
Kan patlamak üzereydi damarlarımızdan...

Onlar ermeden muradına, biz çıkalım kerevetine,
Şöyle oturup gönül iklimlerinde, bir sohbeta dalalım,
Gömleğimize siyah bir kravat takmak isteyen adamın hikayesini,,,
Anlatalım geciken yalnızlığımızı kuşatan kuşaklara...

Lütfi Kireççi

Bir Yanımı Çürüten Nehirlerin Hatırlanmaz Yolculuğu

Leyla ile mecnuna bırakmış kentler sohbeti,
Yürü içinde aşk masallarının çıkmaz yolu kadavra
Kırılğan bir aynada köşe bucak aradığım yüz benim değil,
İplerden akan ırmaklar kan, yalnızlık mihrabında seyahat,
Heybemde bereketli kuşlar, yangın yerinde gökkuşuğı
Düşleri vurulmuştur Nil'in, Fırat duymaz Dicle'nin çigliklarını
Nereye bakarsan bak, namlu uçlarına konuşlanmıştır hayat,
Yada patlaması muhtemel bir yanardağın eteklerinde
Oturup piknik yapmaktır hayat.

Yorgun bir kaya düşer belki akrep aşiretlerinin başına
Sırf gürültü olsun diye köşe başlarına ayı heykelleri bıraktığında
Bir yanımı çürüten nehirlerin hatırlanmaz yolculuğu
Ne kadar dost çıkar çikletten puşt bir yolculuğa hazır,
Mavi aynalarda tart her karanlığın ağırlığını
Çal yıldızları gökyüzünden düşmesin Yusuf kuyusuna

Kervan geçmez tırnak uçlarımda büyüyen hain pusulardan
Oltaya takılan balığın karnında oturur uslu çocuklar
Kafası koparılmış kuşlar şişer dilimizin seyri seferinde
Belalara muktedir olan yüreğe çam kokularından yarasalar üşüşür
Akıl almaz kan terler hücrelerde, ölüme davetiye gelir duvarlardan,
Sabır paslanır kınında, soruların cevabı tabut, iplere düşer yaşamak.
Çilingir açmaz boğazıma kilitlenen yağmursuz bulutları
Ve şafaklara taşımaz ambülânsler öksürüklerimi, lanetli insanlar kıyısından

Lütfi Kireçci

Bir Yaz Günü Kaçtık Okuldan Kafilelerle

Bir yaz günüydü kaçtık okuldan kafilelerle
Gidip bir fotoğrafçıya resim çektirdik
Bir ayağımız yerde bir ayağımız gökte
Ve gezinip durduk gökte

Sonra bulutlar terledi,
Bir nisan yağmuruyla döküldük şehirlere
Artık misket oynamayı bıraktık
Ve de uzun eşek oynamayı

Yahu nerden bilebilirsin zaman ahir zaman
Yerde bulmasak ta bir erik, düştü peşimize bir geyik
Bir gün Gaziantep yolunda yatırdık dağ türkülerini yere
Çıktık Toros'ların tepesine, bir sapan var elimizde

Gece saat on ikiye beş kala uçtuk dağ tepelerinden
Vardık bir köy evine, dedik resim çekmeyin hemen
Çok sonraları öğrendik hasanı vurmuşlar mapusta
Göndermişler Elbistan'a tabutta,

Bir yaz günü kaçtık mahpustan kafilelerle
Dağ başları mekan kurt zulası bize
Muştalı bir sabah başlar her gün ortasında
Dokuz yiğit can vermiş darağacında

Dağda uçmamış kınalı keklik, yılan çekmiş başını içeri
Kurt kuzuya dalmamış, sular akmış hep geri
Ötelerin mahosu almış eline mavzeri
Gelin ulan demiş çakallara gelin hele beri

Bir yaz günü kaçtık dağlardan kafilelerle
Dokuz uçan keleşek gördük kırmızı güllerle
Dostlar kervanı dedik selam verdik yellerle
Hasan'ımın gömleği kanlı çıktı mapustan

Artık ne mapushane kaldı, nede mapustan kaçan
Kel oğlanlar gibi çıkıp evlerine gittiler
Ne hasan kaldı, ne hapiste yatan
Var git şimdi hasanın evine anası neyler

Lütfi Kireççi

Biz Bunu Hep Yaparız..

BİZ BUNU HEP YAPARIZ...

Uygarlığın beşiği,
Kendilerine kendilerinin yakıştırması,
Firavun mu hortladı,
Nemrut mu kalkıp mezarından
Kim benim saltanatımı sallayan deyyus mu dedi,
Bilinmiyor...

Adamı astılar,
Astılar mı diri diri kafasını mı kopardılar,
Çağdaş demokrat insan katilleri
Kana kanla cevap verdiler,
Adalet getirdiler günde elli ölü,
İyimi yaptık, kötümü dediler,
Uzaktan seyrettiler,
Saddam idam edilirken
Puşt'un (Bush) biri kalkıp
"Ben uyuyordum bunu saymıyorum"
Ardından diğerleri geldi hemencecik,
Asalım derken kafasını kopardılar adamın...
Tecrübeli demokratik çağdaş tagudlar,
Sen gel adamın memleketin işgal et,
Başkanlarını yakala idam et,
Tüm Müslümanlara bayramın ilk günü,
Asılmış morarmış bir ceset ikram et,
Bayram şekeri olsun Müslümanlara...
Utandım irkildim, beynim karıştı,
Sinir katsayım yükseldi,
Oturup çaresizliğin eskimez kumaşına,
Ne yapalım diye düşündük kara, kara,
Daha bundan üç bey ay önce,
Peygamber katili bir millet
Öldürüp çekildi Müslümanları sıcak odalarına,
Git bak sere serpe cııldakları keyf çatar sahilde,
Güneş yağı sürüp oralarına buralarına
Bir teşekkür mektubu gelir belki Müslümanlara,
Sahi be sizler olmasanız biz ne yaparız
Coca cola yı marlboro yu kime satarız,
Kimden gelir güneş yağı paramız,
Kimden gelir müminlere sıkacak kurşun paramız...
Aman canım sende...
Merak etmeyin biz Müslümanlar
Üç beş ayda unutturuz bunları,
Müslüman kinci değildir. Affeder bunları,
Biraz daha artırın siz katliamları,
Biz çalışır çabalar, size yollarız paraları,
Siz sahillerde tadını çıkarın yazın,
Giyin bikinilerinizi mayolarınızı
Alın güneş yağlarınızı,
Buda gelir buda geçer ağlama,
Bak Şarkı bile yaparız... Çok sürmez

Bunlarıda unutturuz...
BİZ BUNU HEP YAPARIZ...
BİZ MÜSLÜMANIZ...

(bir haftalık duyuru sonra sileceğim)

Lütfi Kireçci

Biz Seni Siyah Beyaz Fotoğraflarından da Tanırız Ey Aziz İstanbul

Bugün sana şiir yazmak için,
seni tekrar gezmek istedim
Ey aziz İstanbul,
Önce yeni camiye uğradım,
merhaba dedim güvercinlere
Sonra yürüdüm galata köprüsüne,
herkesin elinde bir olta balık tutuyor
haydi rasgele
Çıktım galata kulesine
Vay canına yandığımın hazerifan çelebisi dedim
Aha buradan nasıl uçtun Üsküdar'a
Ben vapurla geçmeye karar verdim, bir yanımda kız kulesi
Bir yanımda boğaz, bir yanımda ısrarla bizi takip eden martılar
Henüz karpuz kabuğu düşmemiş beyaz köpüklü dalgalara
Merhaba Üsküdar,
Merhaba Aziz Mahmut Hüdayi hazretleri
Çok kalabalık Üsküdar, bugün Pazar
balıkçılarda kalkmış gitmiş artık
Teknelerde yok, balık kokusu da yok
Oradan Beykoz,
Kocaman mezarıyla Yuşa Hazretleri, almış eline silahı
Bekliyor sanırsın boğazı,
Neyse yaptık duamızı

Ey İstanbul, seni anlatacak
Kelimelerin hepsini yazmış gibi şairler,
Seni hep övmüşler,övmüşlerde övmüşler
Fatih senin için sürmüş atını denize
Eyüp sultan senin için kalkmış gelmiş buraya
Bir yanın Mekke kokar, bir yanın Medine
Bağdat sende biter, Halep sende
En güzel camilerini sende yapmış mimar Sinan
Avrupalı en güzel kiliseleri sende,

Ey İstanbul, aziz hatırası kimlerin
Kimler geldi, kimler geçti buradan
Yahya Kemal'inden, Necip Fazıl'ından
Nazım Hikmet'inden, Orhan Seyfi'sinden
Gece ay düşer sularına, kesilir yolların
Mağpüşanelerin var senin, zindanların var
Sağmalcılarının var senin, metrislerin var,
Gardiyanlarının var senin, cellatların var
Kimlere ters giydirmedin pabucunu
Kimleri barındırdın içinde,
Alim de geldi senin kapına, zalim de geçti kapından
Her gün balıkçının çıkan oltasında sen varsın
Martılar seni anlatır her gün dalgalara
Sende mola verir gemiler, sende soluklanır haydar paşa
Sende kalkar son tren, sana gelir son yolcu
Ayasofya sende, Sultanahmet sende, Süleymaniye sende

Sende açar laleler güller, sende nihayetlenir ömürler

Bekle bir gün çıkar gelir denizden, sefere giden erler

Ey İstanbul,
biz seni siyah beyaz fotoğraflarından da tanırız
İnci mercan saçlarından, deniz kokan kızlarından,
Dalga kıran surlarından tanırız seni,
yere batan saraylarından
Hareme kalkan araba vapurlarından,
Sultanahmet meydanından,
Akşam gün batışı kum kapıdan,
ünlü kabadayılardan kasım paşadan
Çamlıca tepelerinden mehtaba çıkarışından,
Eyüp sultanda Uhrevi aleme uçuşundan,
Kara köy iskelesinden
Selimiye kışlasından, sirkeci tren garından,
Fatih, yavuz, kanuni, Barbaros hayrettin paşasından
Yatırılarından tanırız seni, kasırlarından
Ah İstanbul ah, biz seni eskiden beri tanırız
Ne yapalım eski çamlar yok artık,
Eminönü de balıkçılar yok
meşhur Babıali yok
Gitgide bozuluyor taşın toprağın,
her gün biraz daha yoksun
Kartpostallarda kalmış resimlerinden şimdi eser yok

Beyoğlu Taksim göbek atar,
Zincirli kuyu ne yapar
Karaca Ahmet perişan,
Emirgan kış uykusuna yatar
Hicranlı aşkların ateşiyle
sensiz içimde cehennem kaynar

Her ayrılık senden vuslat,
her hicran sende fasıl
Nerden aldın güzelliğini,
onu öğrensem asıl
Sende sıhhat bulur,
sende son bulur her soluk
Ben İstanbul derim adına
sen esrarlı oluk.

Eyüp sultan da kıl bir sabah namazını
yukarıya doğru çık mezarlıkları
göğe çıktım sanırsın, başın değer arşa
eskiden kalmış bir anıyla seyret Halici baştan, başa
Birkaç damla gözünden süzülür yaş
Maziye dalarsın yavaş, yavaş
karşı yamaçlardan, iner yüzlerce gemi
Bizans düşmüş, Bizans perişan
Gerçek oldu hadislerde beklenen an
Yer Ayasofya, önde başbuğ Fatih Han
Cuma namazı kıldırıyor tüm askere,

İstanbul bizim, Avrupa ağlayadursun
Sultanlar yedi tepeli şehri bekleye dursun

Lütfi kireçci
18 Nisan 06 Şişli-İstanbul

Lütfi Kireçci

Bize Göre Değildi Yanlış Bir Türkünün, Nakaratlarına Ağır Adımları Basmak

Kel ali bağıni satmış duydun mu? döne kadın
Aman be satarsa satsın, ne vardı ki sanki o bağda
Bildir hacı Hamza larda vermedi ya, belki onun için satmıştır
Zaten baktığı da yoktu kel alinin bağa
Bakıp ta sanki ayılara mı yedirecekti armutları
Bir bağ bozumu mevsiminde basmışlar
Kel alinin bağıni
Nerelere alıp götürmüşler bilen yok
Kimi derki Gaziantep, kimi derki Kilis,
Üç yıl yatmış hapiste
Çıkınca dayı olmuş mahallede
Birde kuma getirmiş diyorlar
Eski karısının üstüne
"Ammada mektup yazarmış ha, şu çınar altı köyünden hasan"
mektup değil sanki destan
kuyuda kalma, kuytuda kal, dolaş menekşe bahçelerini
Her taşın altında yatan binlerce yiğit türkü var
Göçmen kuşların öyküsüne yer verdik hep şiirlerde
Mavzer sessizliği çökende dağların türküsünü anlatmak
Namus işidir, yiğitçe söylenmiş bir türküye şiir yazmak, yürek işidir.

Memleket türküleri söyledik söylemesine ya
Demedik derin türkülerle vurun bizi
Ne üç yıl hapis yatıp olduk kabadayı
Ne kuma getirdik, nede denizden kum
Ne bağ sattık, ne bağcı bize
Engerek size, memleket bize
Biz bu memleketi sevdik, türkülerini de sevdik
At üstünde yol buldu sevdamız bir zaman
Gelip geçen kervanlara dolunay olduk
Denizi yardı asamız bir zaman
Eli kanlı firavunlara Musa olduk
Hiç adımızı bile sormadan alıp götürdüler bizi
Gül dalında güle hasret kaldık
Vardır elbet her firavunun bir Musa' sı
Her Muşa'nın da bir asası
**BİZE GÖRE DEĞİLDİ YANLIŞ BİR TÜRKÜNÜN NAKARATLARINA
AĞIR ADIMLARLA BASMAK**
Kaç zemheri görmüştü şu mahpusta yatan adam

Kaç darağacına giden adamın ardından ağlamıştı
Mevsim sonbahardı, havada kar vardı
Kış iyice üşümeye başlamıştı, ayaklarımız yalınayaktı
Sokaklarda boştu, iri domuzlar iştirak etmekteydi bize, yol epey uzundu
Parke taşlarına sürüldü yüzüm, kuşlar dökülmedi ağzımın içinden,
Gecenin en uzun mimarisinden, salyangozlar çıkıp geldi, kimse görmeden
Oturdum ölüm korkusuyla, yattım ölüm korkusuyla, tutanıklara düşmedi korkularım
Kimse sormadı ağzımın kıvrımlarında ki fay hatlarını, ve kandilli rasathanesi
Ölçmedi içimdeki binaları yıkan depremin şiddetini
Rihter ölçeği çatladı, kunduzlar kulak kabarttı, gece gökteki son yıldızın
Karanlıkta nasıl aktığına, ve asla şahitlik yapmadılar, yolda yürüyen bir kaç adam

Mevsim sonbahardı, havada kar vardı, dik adımlarla sehpaye yürüdü bir adam
Dokunmayın lan dedi, çekin kirli ellerinizi üstümden, herkes irkildi, gök, gök olalı
Böyle bir manzara görmemişti, çatık kaşlarıyla devirdi sehpayı, yıkıldı üç ayak
Gök çatladı, beklenen deprem olmadı, bir başka bahara kaldı
Ateş düştüğü yeri yaktı, insan ömrü bir arpa boyu kadardı
Çizme boyu kan, dağ gibi sulardan akardı, sokakta aç kalmış bir çocuk ağlardı
Kel ali bağıni geri almış diyorlar
Yolda giderken kamyon mu çarpmış, cin mi çarpmış
Beş vakit abdestli namazlı oluvermiş kel ali
Kel alinin bağında hacıhamzalar da bolmuş gayrı
Döne kadında iyice şaşırmış bu işe

Kel ali amcasıymış ipte sallanan adamın
Rüyasında görmüş onu meğer,
Durun demiş, yürümüş üzerlerine
Lakin geç kalmış kel ali
Sonra oturup hayra yormuş bu düşü
Haber erken düşmüş köye
Ve işte bunun üstüne
Namaza başlamış kel ali
Öyle kamyon falan çarpmamış
Kel ali her akşam gün batışı uzaklara yatırıp gözlerini
İpe giden adamı düşünürmüş, ve onu beklemiş ağaçların altında her ikindi çayına

O gün yorgun bir akşamdı haberlerde koğuşa düşen deprem
Bir dağ gibi adam daha yürümüş iplere, pervane olmuş bir nice akıl
Ya-sin vel kur-an'ıl hakim
Rabbim mutlak dönüşümüz sana
İki ayak üstünde dimdik kabul et bizi huzuruna

BİZE GÖRE DEĞİLDİ YANLIŞ BİR TÜRKÜNÜN NAKARATLARINA AGIR ADIMLARLA BASMAK

Şimdi yakamıza yapıştırdığımız siyah beyaz fotoğraflarda adı yok kuşların
Gece sizi geç saatlere kadar bırakmadığımız türkülerini döküyoruz gönül mihrabına
Ve sizi ebedi kutluyoruz gönül dostları ve üstelik kıskanıyoruz da
Bizi böyle bırakıp gittiğiniz güne milat düşüyoruz
Ak düşmüş sakalımızda, adı yok şeytanın, besmelesiz yok sabahımız
Her gün yattığımız ranzamız, mezar taşımız yalnızlık yorganımız
En son cumartesi vurdular gökyüzünde adresini bulamayan hırçın kuşları
Yalnızlık durağına park etmiş otobüsten inmiş sigara içmeyen adamlar
Yürümüşler kocaman adımlarıyla şehrin üstüne, caddelerde
Uzamış bodur ağaçların boyu, bodur çomak sokmaz derenin çocukları
Çıkagelmiş evlerinde bırakıp sahte gerdanlıklarını
Meydan okumuşlar iri adımlarla yürüyen kocaman adamlara
Gölgeleri çıldirtan mahmur türküler söylemiş kocaman adamlar
Bodur derenin çakal çakan çocukları zıplamış yerinden
Kaldırımdan yürürken aşağı düşmüş bir kilo gelmez bıyıkları
Yıllar olmuştur yüzümü duvardan, sırtımı ranzadan ayıralı
Mavi bir rüzgarla selam gönderiyorum giden sabahın erken yolcularına
Giderken el sallayın beyaz bulutlara
Yolumuz uzun sırat'a, yolumuz mutlak sona,
Yolumuz mutlak sonsuzluğa

Yolumuzun önünde kırk engerek yılanı kiralık ev tutmuş oturur
En azından uykularımızda yok ederiz, yılan dolu kuyuları
Yılanıcı Yusuf doldurmuş yılanları heybesine
Atmış atının terkisine
Gider ilden ile, Nizip' ten Halep'e

Lütfi Kireçci

Boğulmuş Balık Vakitlerine Saplıyorum Gözlerimi

Boğulmuş balık vakitlerine saplıyorum gözlerimi

Irmağı boşaltıyorlardı,
Çocuklar dudaklarından.
Genç fidanları buduyorlardı
Yüzünde ihtilal dolaşan adamlar.
Göğsünü yarıp karıncanın
Taşınılmaz bir yalnızlık bırakıyorlardı.
Bir çoban saçlarını kırıp yordu yıldızların,
Güneş doğmamıştı,
Pamuktan iplikler bir cinayete yıkılıyordu
Ayartılmış bir sevinç
İkamet ederken sabahın kıyılarına.

Şimdi damların ucundan
Boğulmuş balık vakitlerine saplıyorum gözlerimi
Havada yağmur utanırken kendi ıslaklığından
Savaşın külleri dökülüyor kirpiklerime,
Mor bir tebessüm çıkıyor yüzümün kuramsallığından
Hüzün atları geçiyor
Güvercin beklediğim damların ucundan.

İrmaklara düşüyor göğsüne resimlerimi takan çocuklar,
Yorulmuşluk solucanlarını çekiyor diz kapaklarımdan,
Ellerimi kirleten şehirlerde kurbanlar büyütülüyor
Hangi düşe girsem mermiden baruttan geceler,
Biraz kemik, biraz et muhabbetin fotoğrafları,
Anlaşılmayacak ne var yağmur damlalarının bittiği yerdeyiz.
İhtimal tufan arifesi, ölmüşler diyarından sesler duymaktayız.
Bu gece bileklerime vurulan kelepçede kandil, yön kible.
Kiblesiz adamlar kesiyor yolumuzu bildik, tanıdık bir neden.

İrmakları kan akıtıyordu çocuklar dudaklarından,
İkinci vakti şahit olsun ki bu şehir kirleniyor,
Cam kırığı yoğuruyor analar yüreklerinde,
Kara tabutlar sıralanırken güneşin ufkuna,
Beni hiç kimse muammalar denizine salamaz artık,
Saldırıp yüzümün hayaline kamalı gecelerin sessizliğinde,
Urganda ne imiş, boynumda taşıdığım atkıdır uğultusu cellâtların.

İki yanımdan karnıma dökülür türküler, tanımam merhameti,
Ne zilleti unuttum bunca yıl, ne otopside kırılan tırnaklarımı

Lütfi Kireççi

Bu Nasıl Direniş Ölü Kuşlar Topluyoruz Göklerden

BU NASIL DİRENİŞ ÖLÜ KUŞLAR TOPLUYORUZ GÖKLERDEN

Uzaktan seyrediyorum bu gece yıldızları
Bir dostluğu paylaşıyor Zühre
Eğilmiş kutup yıldızının kulağına
Bir şeyler söylüyor babilin asma bahçelerinden
Kutup yıldızıda ona
Davut'un Calut'u öldürdüğünü söylüyor
Muhteşem bir yalnızlığın karnına
Kırk katırla olmasa da
Kırk satırla giriyoruz
Gestapo düşüyor insanın batısına
Doğusuna Cengizhan

Acının iklimlerine konaklıyoruz dur durak bilmeden
Kaç nevrüz ateşiyle ıslatılmış baharlar
Dökülüyor genç bir kızın yüreğinden
Ve biz o yürekteki Cudi dağının tepesine
Demirliyoruz gemileri
Gökte yıldızlar son şahit
Bir ceviz kabuğuna çekiliyor dinazorlar
24 saat işgal altında şiirlerim
yağmurları ıslatmaya zaman yok
kalkın gidiyoruz buradan,
yabancı bir gökyüzü dost değil
Tırnak uçlarımdan çekiliyor minyatür korkular
Bu nasıl direniş ölü kuşlar topluyoruz
Masum olmayan denizlerden.

Dağların zulasında mı açacaksın kardelen
Yedi cüce masalı, dağ fare doğurdu
Kaf dağında vuruldu Zümrüt-ü Anka
Ala geyik çift doğurdu, beri gel oğlan beri gel
Döngel mağarasında sevgilin mi kaldı?
Bir yar sevdin el mi aldı, ne diye verdin sevgilini ellere
Alıp kaçırıydın da düşmeseydin dillere
Söyle amça, söyle dayı, hala beni uyandır
Zulmün uğradığı her yer kandır
Cin peri masalında mıyız
Bu nasıl direniş ulan ölü kuşlar topluyoruz gökyüzünden
Bundan böyle silah çatmak yok dağlara,
Kalkın gidiyoruz karşı köyde düğün varmış
Sevdiğimizi yırtıcı kuşlara gelin etmiyoruz
Kimler anlattı bize Nil'in hikayesini bilmiyorum
Çala kalem giriyoruz tümörlere
Yeniden yıkmaya nemrutun putlarını
Elimde balta İbrahim adına kırıyorum putları
Bizde akbabalara verecek kurban yok
Hadi kendi işine herkes kendi işine
Keser döner sap döner
Armut düşer dibine

Cudi dağının tepesine demirliyoruz gemileri

Gergedanlara geçiş izni yok gümrük kapılarından
Size selam getirmişim dostlar Ulubatlı Hasan'dan
Dağ başlarına een olmuş sevdalılar bir zaman
Kırk yamalı gömleğiyle mer geliyor aman
Yerler sarsılıyor o üstüne bastıkça
şehadetin imamı Hamza geliyor Hamza
Bir el uzanıyor arşı aladan bir tebessüm, bin tebessüm
Ggsmze iliştirdiğimiz gl uzatıyoruz

Nerden nasıl gelirse gelsin lm
Böyle sevda için lnmez mi gülüm

Kargalar rotasını değiştiriyor karşılaşmamak için kartallarla
Kurt sürüye dalıyor eyvah diyor oban, gitti mer,
Kalkın arkadaşlar gayrı gidiyoruz buralardan
Buralar zemheri soğuğu, buralar derin dip
l kuşlar toplamak istemiyoruz mavileri yontulmuş gökyüzünden

Uzaktan seyrediyorum bu gece yıldızları
Zühre bir şeyler fısıldıyor Nil'in sahiplerinden
Başka yıldızlar konuşmuyor yalnızları
Akrep, kova, yelkovan birde cadı kazanı
Mahallede kimlerle oturuyoruz bir bilebilsek
Arılar, fareler, tombalacılar kediler, köpekler
Aşağı mahalleyi basmış ayılar, üst mahallede dayılar
Kahvede oturan kertenkelelere selam vermezken yılanlar
Filler oturmuş gitar çalar ağustos böceklerine
Darbukada bir baba hindi, bas gitarda bir tavuk
şopranoda tavus kuşu, davulda iri kıyım bir goril
Ördekler ordusu merasim taburunda
Pancar tarlasında gezinir şahmeran

Uzaktan seyrediyorum bu gece yıldızları
Durup dururken çarpmaz başını hiç kimse elbet,
Son Pazar balıkısının takasına
Yada gz yummazlar elbet çukur bostanda
Top oynayan çocuğun gol atışına
Zalime alkış tutanları alkışlayamam elbet
Pazar çantasından çıkardığım iri patlıcanlarla

Domatesin hatırı sayılır, hıyara yaklaşılmaz oldu
ıkarın kenti kl bastı ambalajından
Gitme kal diyemedik sazlıklara vuran yosun kokularına
Yuvarlandık bir yaz tatilinin gün batımı akşamlarından
Sahi o gece aşkımıza sağır mıydı yıldızlar
Sapan taşıyla fırlattığın şiirlerde şahit yoktu
Gece geç gelen güvercinler yağmurlarla ıslandı
agalarında taşıdıkları bir damla kandı
ylece uzandılar dik kelimeler üstüne
Bu nasıl direniş l kuşlar topluyoruz gökyüzünden

Lütfi Kireçci

Bu Şehir Naçar Kalmalı Cellâtlardan

Gecenin kıyısına demirlemiş
Gemileri dinamitliyorum,
İnsan bu ya
Bazen kuyruklu yıldız çarpar başını,
Bazen aynalara bakarken
Kudurur içinde adsız köleler

Tetiğe basmak zamanında haykırır çocuklar
İrmağa bak
İntizamsız yolculuklara kılavuz olur

“Mahpus damları”

Güneş şefkati unuttur

Üstüne, üstüne gelir duvar
Deve çıkmaz duvardan

Ad ve Semud gibi yok olurken hayat.
Bir kıyamet fidanı dikmeye gideriz
Kaf dağına çekilmiş muazzam uykulara

Alışkanlık uyandırır,
Boynumda ağrıyan insanları

Başka yarınlara
Yunus olur yüreğimiz
Dişlerimizin dibine nal sesleri çakılır
En kutsal renginde yeşilin,
Ravisi olmayan anılardan

Meşru yanı kalmamış
Kara İstanbul sabahlarının
Sahile vuracak cesetleri bekleriz her sabah

Söyle ey İstanbul
Kaç bahar bekleyeceğiz miladı kapında
Hüznüm ihtiyarladı,
Ahiretten bir mesken arıyor bedenim.
Mavi yelkenler çuvallıyor gözlerimde

Hani feryadı figan etmek değil elbet ahvalim
Kirpi ölüleri kapatmasın ufukları yeter.
Serviler içinde bakmayı bıraksak aynalara
İki kaşımız iki mezar taşı gibi çakılıp kalmasa
Yüzümüzün arsasına

Üsküdar'da ikamet etmese ışık yeleli atımın
Ayağını kıranlar.

Sırtımın kamburundan taksime çıkmasa
Ay ışığında salyangoz sırtında gezenler

Kalamış'a uğramasa

İnsanın kıyısından uzaklaştırılan duvar mihmandarları

Bu şehir naçar kalmalı cellâtlardan
Çatladıkça tohum, doğurunca kan
Parçalanan gök, bir yıldırımla çıkmalı damarlardan

Bezirgân pazarına düşmemeli ucuz tabutlar
Düşlerimizde görmeyi bıraksak vefa atlarını
Takılmasa peşimize yağlı organlar
Cumartesi, pazarlara uyansak
Gölge gibi takip etmese bizi ölüm
Sıradan insanlar olsak

Bir kelebek konsa uçlarına parmaklarımızın
Parmaklıklar kaybolursa ömür penceresinden
Bir yağmur boşansa yalnızlığımızın ırmaklarından
Şahit olmasa kaldırımlar çaresizliğimize
Bisiklete binen çocuklar gezinse kirpiklerimizin üstünde

Gökyüzü üşümese örneğin dinlediğimiz şarkılarda
Devlerin aşkını çıkarsak çeyiz sandıklarından
Bir köy kahvesinde uyutsak fırtınaları
Bir kahve fincanında demlesek deli dalgaları
Prangalar adres bulmasa ayaklarımızda
Bir dinamit fıçısına sığdırsak gürültüleri
Bir çakmak, bir sigara, veda etsek karanlıklara.

Sırlar kapısından içeri mi girdin şair
Gül mü atıldı Mansurluğuna,
Ne bu kaleminden dökülen CANLARA dair.

Al seccadeni ser suların üstüne

Lütfi Kireççi

Bulutları Sıksan Kan Damlayacaktı

Bulutları sıksan..kan damlayacaktı

Bir çay demledik
Gecenin soğuk vardiyalarında,
Tarlaya giden işçiler gelip geçiyordu
Penceremizin önünden
Sonra uzaklaşıp kayboluyorlardı
Sonra seyyar satıcılar
İstilacı kolluk kuvvetleri gibi geliyorlardı
Hepsi ustalarını öldürmüş,
yağ satarım,bal satarım...diyorlardı...
Vakit sonbahardı..havada kan vardı,,
Bulutları sıksan..kan damlayacaktı
Bir yıldırım düştü mahallenin tam orta yerine
Kızıl kıyamet bir haber
Ayşe kadının kızı gülsüm intihar etmiş,
Ahırın direğine asmış kendini
Be hey gülsüm kız..ne yaptın..ne diye astın kendini
Nerden aldın bu cesareti,,ölümün en korkuncunu seçtin,
Başka ihtimal yok muydu niye kaçtın hayattan
Ayşe kadın yedi kafayı, vurdu dizine vurdu...ah..dedi gülsümüm ah
Seyyar satıcı bir adam, elinde gaste gibi yazılı destan
Gülsüm kızın ölümünü anlatıyor, halk merak edip alıyor,
Destansı bir ömrün destan sı kahramanları
Pencerenin önündeyiz
Gecenin geç vakitleri, etraf toz duman
Sanki bir bomba patladı,
Say ki analar cepheden dönmeyen oğullarına ağıt yakıyorlar,
Adamın birini asmışlar hapiste,
kaydını silmişler, mühürünü basmışlar
Bir tabut içinde yollamışlar, evine
Büyük bir kalabalık,
hiç yok içlerinde omuzu kalabalık,
Devlet işte yapmış bir babalık,
Sağ alıp cenaze göndermişler köye

Köyün yukarı mezarında servilikte
İki mezar taşı var yan yana
Birinde kendini astı, diğesinde asıldı,
Birini vermemişler sevdiğine kendini astı,
Diğeri bir işlere karışmış der köylü
Ve evine gelmiş açılmış valizi
Valizden çıkarmışlar idamlığın hatıralarını
Bir mektup bulmuşlar gönderen gülsüm diye
İki sevgiliye vuslat olmuş köyün yukarı mezarındaki serviler,
Gelip geçen heyhat edermiş, çiçekler bile orda
Kendi renklerinden farklı açarmış
Şimdi pencerenin önünde oturuyorum,
Köyün yukarı kısmına bakıyorum,
Bir serin rüzgar esiyor serviliklerde,
Ve bir o kadarda kuşlar hareketli,,
Biri kız, biri oğlan iki sanal kişi

Köyün üst yanından aşağı yana doğru
Koşup duruyorlar,
Yüzlerinde aradığı adresi bulmuş tebessüm,
Ele ele koŐturuyorlar,
Bir aşağı bir yukarı,,,,,,,,,,,,,

Lütfi Kireçci

Bütün Akşamlar Ölümcül Bir Tepsi

Bütün akşamlar ölümcül bir tepsi
Mavi çiçeklerin açmadığı zamanlarda,
Ay sürmeli bir kız gibi dolaşırken başımda,
Tunçtan bir korku yılanlar gökkuşağımı,
Öfkeme yenik düşerim,
Toprak sevişirken saçlarımın beyazında
Nabzını tutar şimdi zindan demirleri
Çolak bir mezarcının kazmasında,
Yarına giden menekşeler,
Büyür açlığın, yokluğun kan vaktinde.
Uzansam neler söylerim yıldızlara,
Alnımdan dökülen terin penceresinden.

Sonrası yok,
Ölürken çocuklar doğuran gecenin yasındayım.
Çocuklar bu ülkede büyüyecek,
Her yanlış bir doğru gibi oturmayacak soframıza
Ben haykırınca
âdem neslinden olanlar anlar beni,
Şehri kuşatabilseydi akreplerle öpüşmemiz,
Sürgün yeri olmazdı leylak kokularından yüreğimiz,
Şimdi sokakları salyangozlayan kibar efendiler var,
Hunlu bir çocuk at sürerken dudaklarımın tabutuna,
Yağmurlarla vurulur suskunluğum,
Kışın ölüm derim doğduğum güne,
Narcisleri çatlarken militanist bir şiire,
Tedirginliğin tüyleri dökülür,
Baharın hisirtisinde,
Akşamlar yutarken gün batımlarını içine,
Cinneti çağırırver gelsin,
Savur küllerini kırlangıç kanatlarından mavinin.

Bir güzel kadın unutup tuzunu denizin,
Oğullar bırakır dalgalara,
İhanet tadında deniz,
Şevinç tadında tuz,
Ölüm tadında dalgalar
Aşkı sür dudaklarıma,
Kerbela dökülmeden düşlerime yeniden,
Fırat boyunda adamlar çıkıp gelecek bir gün güneyden,
Dicle'de abdest alıp,
Sırrına sadık kalacaklar Hıranın,
Uçurumların ucundan çekip alacaklar yasaklanmış gökyüzünü,
Sirra kadem bastıklarında,
Deniz yutacak gecenin ihanetini.

Lütfi Kireççi

Bütün Gürültüleri Mıhlamak İstiyorum

Bütün gürültüleri mıhlamak istiyorum
Ait olduğu yere,

bütün cesaretimi toplayıp
Kelimeler denizinden,
yoksulluğun mahkemesini kurup sokak ortasına,
Tüm kötülükleri çıkarıp
Kan kokulu kabilin baltasından
Cadde ortasında bir korsan gösteri yapıp
Ateşe vereceğim,,,

Artık ne olacaksa olsun demek geliyor
Son anda, kelimelerin tükendiği noktada
Bir can simidi yüreğinizden dökülen cesaret,
Biraz daha katlanabilir hale getiriyor hayatı,
Bir vapur sesi, bir martı çığlığı yaşama dair bir şeyler
Fısıldıyor içinize, ve yeniden merhaba diyebiliyorsunuz güne,

Akşamın canavarları çöküyor hücreye,
Yan hücreden bir türkü sesi geliyor..
Yanık, yanık söylüyor ...içinize işliyor...
Biraz geriye dönmek istiyorsunuz,,
Ayaklarınızın yerden kesildiği zamana,
Ama olmuyor,
Birilerine ekmek parası oluyorsunuz,

Adam eve ekmek götürmek istiyor,
biraz daha mesai yapması gerek
Adam akıllı dövülüyorsunuz,,
Adam çocuklarına okul harçlığı veriyor
Karısına günlük harcamalar bırakıyor...
Kim derki işkence işe yaramıyor,,,,
Çocuk, çocuk aç kalmıyor...
Çiğliklerimizle doyuruyorlar karınlarını,
Bayağıda besililer hani,
İyi beslenmiş hayvanlara benziyorlar...

Ah zaman ne çabukta gelip geçiyorsun,
Dün yine oradan geçtim..aceleci adımlarla çabuk,
Yer sirkeci..ayağımızın atmosferden kesildiği yer,
Ayaklarımızın 46 numara olduğu yer...
Şöyle aşağıdan yukarıya doğru bakıyorum binaya,
Vay canına yandığımın dünyası diyorum be,,
Kimse bakmıyor bana, kimsenin dikkatini çekmiyorum...
Elimde bir sigara yürüyerek Geçiyorum...bir rüyadan mı
Uyandım, bana mı öyle geliyor...nerde şimdi o karga tulumba
Adamlar...
İşte Marmara...işte martılar..işte yeni cami, galata kulesi,
Ve hala mahmurluğunda kız kulesi..yine o kalabalık...
Tramvayla Geçiyorum köprüden ...

Bütün gürültüleri mıhlamak istiyorum

Ait olduğu yere,

bütün cesaretimi toplayıp
Kelimeler denizinden,
yoksulluğun mahkemesini kurup sokak ortasına,
Tüm kötülükleri çıkarıp
Kan kokulu kabilin baltasından
Cadde ortasında bir korsan gösteri yapıp
Ateşe vereceğim,,,

Sonra oturup keyfimce bir sigara içeceğim,
Derin bir nefes çekip ciğerlerime,
Isıtacağım güneşte üşüyen ellerimi yeniden...

Lütfi Kireçci

Bütün Maceram İstimlâk Etmek Karanlıkları.

Artık
Zemheri soğuklarına
Düşsün yalnızlıklar,
Mavi kırıkları
Yapıştırma vaktidir martılara
Gece geç gelsin
Gün düşsün soframıza,
Zemzem sularından.
Gezgin ayaklarımı çektim,
Tüccar tipli tabutlardan

Hüzün büyük serüvenlerde
Bir masal.

Uykusu kaçmış çocuklara,
Anlattığımız.

Şimdi çağ atladık yırtık çarıklarımızla,
Göçebe çadırlar kurduk âdemin gurbetine,
Yastığımız mahşer, yorganımız toprak
Nil'e gidiyorum, koynumda hıra
Büyük aşklarla boğulmaya gidiyorum.
İsa nefesinde biten çarmıhları silmeye.

Biz aynı takvimden düşmedik mi sılaya.
Her gün batımında sığınmadık mı bir istiridye kabuğuna
Sabahın üniformasızlığını giyerken üstümüze
Eğri çizgileri ütülenmiş gün gözlerimin renginde.
Bazen bir tutsaktır hüzün,
Hurdaya çıkmış kadar zavallı tebessüm,
Zemheriden tadilat genç gülüşlere

Oysa ben
Yeryüzünün bütün kamburlarını
Düzeltmeye geldim
Pervasız bir mahşere ilikleyip gövdemi.
Esrarlı topuklarıyla gölgemi takip ederken eylül,
Ötelerin örtüsünü açıyorum,
Mavi yüzlü çocukların çıplak ayaklarıyla
Dokunduğum yer kıyamet,
Oturdüğum yer ateş.
Geç geçebilersen eşkiya yangınlarından.
Sükûta makber, isyana gece.
Musa'nın yardığı denizdeyiz
Peşimizde zemheri.
Haydi,
Ziyaretçin var göklerde asılı Şehrayin
Göm hubeyli gözyaşı çukuruına.
Kahramanlık burçlarına zıpkınla şiirlerini şair.

Yırtıcı kuşlar çarpar yüzüme her sabah
Gecenin sırları dökülür teneşir tahtasına

Her sabah aynaya baktığımda uysal bir adam görürüm
Ayaklarını batırmış ömrün son durağına.

Bulutlara karışır kanım,
Uğultulu bir kalabalık
Yıkar alnıma fısıltılarını
Bütün maceram istimplâk etmek karanlıkları.

Lütfi Kireçci

Caddelere Dökülen Türküsüz Adam Yürekleri

Sevda bu
Dalıp gidersin bir yerlere
Bazen okuldan kaçıp
Uzun bir yol türküsüne
Firari bir ağızdan beste yaparsın
Binip bir kara trene
Denizlerin üstünden geçersin
Şafağın karnını yarıp
Çekip güneşi heybesinden çıkarırsın
Bazen denizi ikiye yarıp
Martıları denizden kovarsın
Bir sinemada üç matine filme
bakıp
Durup dururken gün ortasında
Çekip silahı karanlığı kurşunlarsın
Yok canım o kadar da değil
Oy benim başımın belası sevdam
İplere, süngülere çıkan sevdam
Kaç yıl yattım hapiste
Horlandım, tartaklandım
Kurşun yedim
Dayak yedim
Coplandım
Şöyle bir kafamı kaldırdım da
Azıcık yukarı baktım
Selam verdim yıldızlara
Merhaba dedim yalnızlara
Zühre bağdaş kurup oturdu yanıma
Kutup yıldızı geldi uzaklardan
Bir eski dost gibi
Çoban yıldızı bu kez aldatmadı
Yalnız geldi
Kulağıma fısıldadı usulca
Haydi gemi kalkıyor
Ya kalk git uzaklara
Yada kal burada
Yazılı adresi olmaz sevdaların
Bir akşam üstü eve dönmedi genç adam
İhanet yüklü bulut gezindi
Damlar üstünde
Tanıdık bir çehrede şekillendi
Ve sevda kurşun yedi
Yedi şafak
Dağ başları firari aşklara gebe
"bir türküdür dillerde dolaşan"
uçun kuşlar uçun, sılaya doğru
Kim bilir kaç bahar uzaktayız sıldan
Bir demet gül uzatamadık sevdiğimizize
Meğer ne zormuş gurbet
Birde şu hayınlar olmasa hani
Ekmegimize zehir katanlar
Gece uyurken hançer batıranlar

Ulan tutup bunların kellelerinden
Muhteşem bir kale yapmalı
Kirli eller sevdaya uzanmamalı
Vay benim deli sevdam
Kınalı kuzum,
Dağ başlarında mavzer sevdam
Yitik umutlarımın kutup yıldızı
Ak gelinciklerin
Tellî duvaklı semahı
Mekke dağlarının ilk gerillası
Kabe'nin kuşatılması
Son hutbe
Son veda
Arş-ı ala titremede o gün
Sevda boynumuzda
Tur dağından ağır
Karlı dağlar hasretliğe yorgan olsun
Sevda türküsü dillere destan olsun
Bir akşam üstü çekip giderim bu şehirden
Geride el kalır,
nar ağacında asılı ceketim kalır
Yağmurlara dökerim yüzümü
Ellerim kandil
Bir kutlu miraç yüreğim
Alır başımı giderim
Kimse ye verilecek bir hesabım yokken
Nohutlar mercimekten hesap mı sorarmış
Şiir dolu bir hayata vuruyoruz
Umudun yolunu
Sır değil artık totemlerin uykusunu kaçırmak
Cinayetlerle dolu bir şehir
Tüm korsan gemileri dinamitliyorum
Halicin bir köşesinde bir çay bahçesinde oturmuşum
Belki biraz başımı ağrıtabilecek hayaller kurmuşum sadece
Apansız çarparken kafatasımı isimsiz mezar taşlarına
Huysuz bir çocuk dökülür içimdeki sancılardan
Halicin dalgalarına
Oy benim deli sevdam
Gökteki yıldızlara çarparım başımı
Kırk kişiyle paylaşırım ayranımı, aşımı
Üsküdar bir çalım atar, sırtüstü yatar Beyoğlu
Taksim ayağa kalkar
Biz çekiliriz eski otobüslerin içinde
İstanbul'un içinde
İstanbul'a yakın yerlere
Mavi gözlü çocuklar merhaba der Galata'dan İstanbul'a
Her sabah dökülürler sokaklara adamlar evde bırakıp
Kuş sevgilerini
Ve hiçbir zaman hatırlamazlar kırılan çiçekleri
Bahçeye ekselerdi belki hatırlarlardı karanfilleri
Bitmez tükenmez muammalı bir dekora fotoğraftır
Caddelere dökülen türküsüz adam yürekleri

Lütfi Kireçci

Cehennem Adres Sormasın

(mor bir yıldırım 4)

Bir intiharın son yalnızlığı kuşatmasın,
Sivas türkülerini,
Cehennem adres sormasın
dostların kapısında,
yüzüstü bırakıp gelincikleri,
çekip almasın aramızdan can
Yaralara merhem diye sürülmesin
kabilin baltasında ki kan,
Elbet ölüm tacirlerinin rüyalarına girer,
ana yüreklerden dökülen,
Boyunlarında muska,
yeni terlemiş bıyıklarıyla,
ve siyah beyaz
Fotoğraflarıyla
anılarda kalan,
suratımıza bakan,
nice insan...!

EYLÜL TUĞLALARINI SÖKMEYE
(mor yıldırım 5)

Şimdi şehrin üstüne
fırtınadan adamlar
bırakıyorum,
Göğsümün duvarını yarıp,
at nalı astığımız
evlerin üstünden,
Buzdan heykellerle
Saldırıyorum
imdatları bırakıp
güz yağmurlarına,
İyi bir usta arıyorum,
yüzümün duvarından
eylül tuğlalarını sökmeye,
Sahte gülüşler
iliştiriyorum gözlerime,
bir kalpazanın düşlerinden.
Kartondan yapılmış
sevgileri bırakıyorum
deli akan bir ırmağa.
Oturup gölgemin kıyısına
bahar da açan çiçek resimleri
çiziyorum tuvale

Lütfi Kireçci

Cesetler Asılıydı Sağır Kulaklarında

CESETLER ASILYDI SAĞIR KULAKLARINDA
Yıldızlardan arta kalan bir yalnızlığı paylaşılan,
Cesetler asılıydı sağır kulaklarında,
Küpe yerine ayyaş adamların.

Maviyi unuttukları, sükutu bilmedikleri
Evde unuttukları yemenileri ve yalınayak sokaklarda
Gezerken, yüzlerine oturtulmuş bir Hitit kartalıyla
Uydur, gaydır suratlarını aradıkları belliydi

Bu yüzden tasmalarını bir hışımla çıkardılar,
Yol kenarına bıraktıkları oltalarını aldılar
Ve sessizce pis kokan ayaklarını alıp, balık avına çıktılar
Oltalarının ucuna sakallarında biriktirdikleri cesetleri taktılar
Anlaşılması zor bir hayatın
Pirenalar dolu denizine attılar
Katil bir gün yakaladılar mutluluk adına uzattıkları sakallarında

Oturup kendi heykellerin yaptılar şeker kamışından
Kaçan bir farenin peşine düştüler,
Ezbere bildikleri gilgamiş destanını yeniden okuyarak
Ve çok, içli acıklı zamanlarında midelerine indirdiler
Kendi el yapımı şeker kamışı heykellerini
Bunu pek beğendiler.

Sırça saray köşkünden emekli olmadıkları belliydi
Boyunlarının üstünde taşıdıkları kafa bir sfenks başlı heykeldi
Yada kartaca komutanı hanibal gibi muhteşem bir zaferin karşıt
Takım arkadaşları gibiydiler, müthiş bir gol yediler.

İşte bunlar piremature,
Ölü bir köpek ve suda boğulmuş balık ikilemi,
Gecenin geç saatlerine tayin edildiler
Arkalarında kimse yoktu,

Sadom ve Gamore kentlerinden çıkıp gelmiş üç ayağı,
İki eli olmayan otantik bir hayvanat bahçesinin çayhanesinde
Uydur, gaydır bir tabloda yarı dinazorus pokerus gibi
Altın tozuna bulanmış ayaklarını, şiddetle saklamışlardı.
Üstelik burun deliklerinin çok büyük olduğu bilinmektedir
Yada 2. Ramses'in sınıf arkadaşı olduklarını
Daha sonra Musa'yı mısırdan kovdukları
Peşine düşüp kızıl denizde boğuldukları sanılmaktadır

Yani kim gelmiş usta, nerden gelmiş, nasıl gelmiş, kiminle gelmiş
Ne gilgamiş'i hocam, ne hanibalı, ne kartacası, ramseste kimlerdenmiş
Alt çenesi varmış, nerde oturmuş, çay sigara içermiymiş
Sadom ve gamora nerdeymiş hocam ne dinozoru ne bu

Cesetler asılıydı sağır kulaklarında
Kent tecrit edilmişti pis kokularından
Ama hala lağımlar taşıyordu caddelere,

Bir ikinci vaktine yetişmeye çalışıyordu, genç bir adam,
Militanca dinamitleyip parmakları arasında adres bulamayan meyhaneyi
Ve bir baba okul dönüşü oğlunu okuldan alıp geliyorken
Nasıl gittiğini hatırlıyordu ilkokula, hani bayağı uzaktı,
Yoktu o zaman araba falan
Tek kızdığı şu kara önlükleri giydirmeseydiler, diye düşündü
Akşam bir Ulubatlı hasan destanı dökülüyor surların üstünden
Fatih sultan Mehmet han denize sürüyor atını
Bir İskipli hoca destanı titretiyor meydanı
İllede vuslat diyor peygamber fermanı
Bırak diyor elindeki sahte oyuncakları
Akşama bekliyoruz seni uzatıver kafanı
Yıl seksen taş duvarlara diz vuruyor Yavuz sevdalıları
Selam Yusuf'a selam taş medreseden, yusufiyeden

Ağızlarında akrepleri
Çoğaltıyordu birileri
Ve derilerinin ne kadar kalın kumaştan olduğunu
keşfetmişlerdi
Dokuz gün, dokuz gece rüyalarında
Kendilerini pamuktan ipliklerin ucunda görmüşlerdi
Bu formatlara uygun insan tipine rastlanmıştır
Bu konuda derin bulgular vardır, henüz gizemini korumaktadır
Ve gerekli açıklama yapılacağını söylemiştir
Açıklamayı palentologlar mı, yoksa arkeologlar mı yapacak
Karar verilememiştir...
İslami kaynaklara da müracaat edilecektir...

Yorgun bir at soluklanıyor mahmuzlarından kopmuş bir gecede
Güvercinler gagalarında bir İstanbul türküsü taşıyorlar
Camii duvarlarına
Kaldırımlarda dolaşmayan ayak izimi kaldı
Ayyaşların, deniz kimleri koynuna almadı
Kimlerin üstünü örtmedi geçe, yorgan gibi
Şimdi boynumun ağrısında Üsküdar a uzanan bir yolda
Denize düşmüş martılar, ve karpuz kabukları
Bir yanım kız kulesi, öbür yanım galata
Merhaba Üsküdar, selam Aziz Mahmut hüdayi hazretleri,
Oradan da Beykoz kocaman mezarıyla Yuşa hazretleri

Beklenen rapor geldi
Palentologlara göre:
Bu formatlara uygun insan tipi
..."antropolojik keşif" yarı insan yarı maymun arası yeni bir türün izine
rastlandı -Homo Floresiensis modern insanın dünya sahnesinde yerini aldığı
dönemlerde de yaşadığını, modern insanla birbirlerini tanıyor olmaları ihtimal dışı değil.
Homo Floresiensis'in fiziksel ve zihinsel
donanımı olmadığı halde yüzlerce yıl hayatını sürdürmesi şaşkınlık vericidir.
- beklenen rapor 2
- arkeolojik buluntulara göre:
Bu formatlara uygun insan tipi:
On beş yirmi yıl önce Kızıldeniz de bulunan bir cesedin tarihi kayıtlara göre 2. ramses

olduğu yani mısır da yaşadığı HZ. Musa'yı öldürmek teşebbüsünün yarı kaldığı Kızıldeniz de boğulduğu otopsi raporlarından anlaşılmıştır.

_beklenen rapor 3

İslami kaynaklara göre:

Bu formatlara uygun insan tipi

Habil le başlamıştır bir zaman sonra adına nemrut, firavun gibi

Lakaplar almış, daha sonra cehil olarak neslini sürdürmeye devam eden bu yaratığın günümüze kadar geldiği ve kıyamete kadar da neslinin devam edeceği

bildirilmektedir..soyunun

Her ne kadar Palentolog'lara göre Homo Floresiensis olsada

Bu teorinin çöktüğü, ve bu yaratığın Adem neslinden geldiği

Kanıtlanmıştır..

Lütfi Kireçci

Cinayet Fotoğraflarıyla Kesiyor Sakalımı Her Zemheri

Cinayet fotoğraflarıyla kesiyor sakalımı her zemheri,

Koşulsuz kabullerdeyim,
Kendimi anlatacak şiirler yazmaktayım dostlara,
Kar, tipi, fırtınaya aldirmeden,

Limon sıkmak istemiyorum güneşe,
Bindiğim tüm atları vurdular bu şehirde,
Salamadım yıldızlara, aşkın uçurtmasını
Çingiraklı yılanlar istila ediyor şimdi düşlerimi,

Bir yabancılık var aynalarda,
Bir cellat gibi bakıyorum suratıma,
Gençliğimi astığım tüm kırık dallarda
Şahika nerededir, oraya taşıyorum yükümü,

Saçlarım beyaz bulutlarla tanıştığı günden beri,
Cinayet fotoğraflarıyla kesiyor sakalımı her zemheri,
Sukuta iskele kuruyorum,
Restore etmek için yeniden hafıza kayıtlarımı,
Hırpalanmış aşklarımı kurtarmak istiyorum,
Musibet yüklü gemilerden,

Artık binlerce çığlığın adresiyim ben..
Yeniden keşfediyorum kendi coğrafyayı,
Matbaaya düşmemiş harflerden..

Yanağıma bir Yusufçuk masalı konduruyor,
Şehrin yabancılığından
Gökyüzüne çekilmiş bir adam,
Sevdikçe onu içimde yangına koşan bir çocuk doğuyor,
Karlı dağlardan süt emmiş dudaklarında ateş, karlı bir elmas,
Estetik bir operasyon geçiriyor,
Kuvöze alınmış ürküntülerinden,

Bırak özgürce kuşlarını yalnızlığın,
Sal gitsin caddelerin boşluğuna
Uzunca zamanlara ait kaygılarını,
evreni ve çevreni tanı,

imtiyaz yok ne güle ne bülbüle,
Sezaryen yok ızdıraplı günlerin doğumuna

Çarpık kentleşmeye dönen yüzümün mimarisinde
Şimdi buzdan adam resimleri çiziyorlar
Yaşamak bir başarı...kobay fare günlüğünde...

Lütfi Kireçci

Dağlara Mı Çekildi Sütçü İmamın Tabancasından Çıkan Mermi

Dağlara mı çekildi sütçü imamın tabancasından çıkan mermi

bir Maraş harbi ninemin başörtüsüne uzanan el mi,
kayıtsız mı kalınmış böyle başı boş eşeklerin
tepemizin üstünde tepinmesine,
rasgele eşek arıları dolaşiyor yüreğimizin eskimez mimarisinde
Durdular gecenin en uçurumlu saatlerinin ucunda
Peşlerine düşmüş akrep vede çuval dolusu yılan
Kimi seccadesini serdi suların üstüne,
Kimi yetişemedi ikindi namazına,
Toprağa dökülen
Kan bağışi kampanyasına katıldılar gönülsüz,
İblis ordaydı, salyasına kan bulaştı,
Eski püskü bir araçtı içine bindikleri,
Ve upuzun bir yoldu çekip götürüldükleri,
Ne bir handı uğrak yerleri, ne beş yıldızlı otel,
O gün şeytana bapucunu ters giydiren birileri vardı
Asıolan mutlak mağlubiyetin galibi onlardı,
Ve onları bir hışımla bekleyen sanal birileri vardı,
Hiroşima nagazaki nedir ki,
Aha şu yaşlı dünya neler görmedi ki,
Antep urfa Diyarbakır Maraş
Durmadan git uzaklara gardaş,
Fazla uzaklara gidip katılma kutuplara
Kutupların başında bir soğuk hava dolaşmakta,

Hiçbir cemrede isimleri düşmedi şiire
Adlarını anmak,
Kızgın lavdı dudaklarda,
Bir Maraş harbinde dağlara çıkmış ninem,
Göz kapaklarını altına karalar sürmüşler karda görmeleri için,
Ve amcamı karlar üstüne bırakmışlar taşıyamayıp
Derken koşarak arkalarından gelmiş dedem,
Bulmuş yerde yatan yavruyu,
basmış bağına ölmeden
Bağırmış oradakilere dönün,
gavur gitti memleketten,
savaş bitti,

Bu savaşları deviren biri,
Çıkamamış adana sürgün evinden,
Uzamış sakalı ve arkadaşlarıyla
Bir daha dönmemiş geriye,.....
Git bak büyük asri mezarlıklara
Adı sanı nicedir,
bir yığın insan ikamet eder orda,
Şöyle eğilip bir baksan gönül gözüyle içeri,
Görürsün orda dudaklarından gül dökülen
Binlerce neferi,
Ve başlar her biri
Anlatmaya kutlu seferi,

Yahu bir yorgan bir döşek serin şurada kalayım azıcık,
o...adını duyup, kendini göremediğimiz herkes burada,
eyvah..amca boynuna ne oldu, senin, bir halka takılmış sanki siyah.
Aman öbür tarafa bakma, her yer böyle değildir...
Hey Allah `ım bunlarda kimdir, böyle
Gözleri nerde bunların, suratlarına ne oldu,
O boyunlarına takılan bukağıda nedir,,,,
Nereye sürüklenip götürüyorlar..o götürülenlerde kim böyle
Ne acayip şey böyle,,,bakın hele, götürdükleri yere
Aboov.. ula ne sıcak yerdir orası,,,,buraya kadar gelir harı,
Eyvah..yanıyorlar...yandıkça eriyorlar..eridikçe yenileniyorlar
Burası ne yemendir, ne de gülü çemendir
Burası ne muştur, ne de yolu yokuştur,
....buradakilerin hali pekte yamandır....
Emmi, dayı gelin hele, aha bunlar kimdir bana bir anlatın
Bu akrepli yılanlı kuyulardaki kafaları koparılanlar kimdir,,
Burada bunlar hiç ölmeden tekrar, tekrar, dirilip,
Böyle mi yaşarlar,,,,
Eyvah...beni hemen salın dostlar,,,
bunları gidip herkese anlatmam lazım...

Heyhat ki heyhat,,,,kim inanır bana,
Kim demez ki aha bu deli
Atın bunu içeri,...
Deli olmasına deli olalım da
al bak kitaba, yazar be hepsini,
Her şey yazılmış oraya dair ne varsa,
Senden kafanı uzat bir bak, dipsiz gökler boşluğunda
Olup bitenleri
Ama göremezsen..sağır, dilsiz, körsün
Merak etme gittiğinden görürsün....
AZICIK GÖRMEK İSTE YETERKİ...

Lütfi Kireççi

Deniz Üstünde Yürüyemez Bu Kentin Efendileri

Çocukluğumu düşlerim,
Kiraz ağacından düştüğümü,
Hani düşmeye alıştık ya
Düşe, düşe nihayet düştük dama
Damdan tabutluğa giden yol,
Tayinimiz çıkmış ötelere,

Bumu hayat be
On sekizinde mahpushane,
Otuz beşinde merhaba demek hayata
Hani göcündüğümüz falan yokta,
Kenti ayaklarımız altından kesenler yok mu?
İşte kavgamız onlarla
Veryansın etmek
Çekip ayakları altından kenti

Sahi kimdi bunlar,
GBT leri ne idi,
Bir sağdan dediler ASTILAR,
Bir soldan dediler ASTILAR,
Yetmedi ortadan ASTILAR,

Şimdi ölü bir kuşun karnından cesetler çıkaran zaman
Dünyayı peynir ekmek gibi yemeye çalışan Karunlar
Neyi arıyoruz!
Mağara önüne ağ örmüş örümceği,
Çöl ortasına park etmiş gemiyi
Çocuklarına süt yerine kan emziren anneyi
Ölümün kıyısında ikiye yarılan denizi,
İplere ilk selam veren Hubeyb'i
Miraç atına binip belki gezmek gökleri
Gör halini var ki Nemrut'un, neyler şimdi Firavun
Ateş İbrahim'i yakmasına yakmaz elbet,
Nerde kışlar nerde konaklar şimdi kabil
Dur durak yok, son durak yok
Som altından köşk yok herkese
Atılır bir gün son sefere çıkmış gemiden

Deniz üstünde yürüyemez bu kentin efendileri.

Lütfi Kireçci

Despot Bir Akşam Düşer Mavi Sulara

Bir masumiyetin anatomisi
Bazen her insana ayrı bir miraç
Ben adına esmer derim günün
Diğeri kutlu haç
Göğsümün mimarisinde
kurduğum evlere
Güneş geç gelir oturur
Kapıdan döner ay
Bir kuş çarpar pencereme düşer
Vay anam vay
Yazık ki bana ne yazık
Gözlerimde tarifsiz bir göz
Ve ardında reçetesi okunmayan
milatsız gün düşer
göğsümün mimarisinde çatırdayan evlere
Kaç şiddetin de deprem
Rihter ölçeği yok
İyi ki sen varsın hava,
İyi ki sen varsın su
Ve size ihtiyacım olduğu kadar
Olabilir
Sevda işte
Ben adına İstanbul derim şiirin
Sen Paris
Köprülerden mi geçilir, sırattan mı
Ben adına aşk derim
Sen yarım elma
Ve hangi diyara taşırım kaygılarımı
Ve hangi treni kaçırdığımı,
Sorarım 'ah keşke'lere

kuşların olmadığı bir gün çarpar duvara
Despot bir akşam düşer mavi sulara
Kayıkları sürdürüm erkenden mezara
Ben adına deli sevda derim, sen zincirlikuyu

Bir gün uyumayı bırakıp tutsak bir hayatın
Peşinde, mafya olurum, rahatça gülebilirim
Kırılan onurumu pansuman yaptırıp
Semt pazarlarından ucuz gururlu elbiseler
Giyebilirim
Sessiz kalma hakkını sevda adına kullanıp
Çocukların düşlerine memleket türküleri yatırabilirim
Uçmazsa uçmasın güvercinler,
Zulmün kafeslerini kırabiliriz
Ben adına direniş derim
Sen kavga
Ve bir gün caddelere
uzanırım boylu boyunca
Ben adına vuslat derim
Sen sakalı biraz uzamış dersin

Lütfi Kireçci

Dicle'de Boğuldu Diyar-ı Bekir'in Düşleri

Dicle'de boğuldu Diyar-ı Bekir'in düşleri

Geçerken mavi iklimlerden bir gece yarısı
Kardan adamlar yapmaya karar verdik bir temmuz ortası
Şehrin tam ortası
Ağızlarında kelebek düşleri taşıyan atlılar geldi soframıza misafir

Beklentilerimize ay ışığı ören maktulün,
Mülteci ağırlarına ram olurken yüreğimiz.

Gökyüzüne gri külleri savrulur ölü kentlerin.
Yaşamak adına çıkarız mahsurlar adasına,
Uçmayı unutmuş kuşlar konar avuçlarımıza
Türkülerimiz düşerken kriminale

Cinnet laboratuvarından gıyabi tevkif ayaklarımıza
İbrahim Ateşine, tayinimiz
Ne melem şeymiş
Arşivlenmek,
Karanlık odaların kanlı raflarına.

Şimdi bütün ırmakları akıtın yüreğime,
Dokuz yangın var yüreğimde,
Çobanyıldızı kumru ölüleri üstüne fosforlu bir ışık bırakırken,
Şuskuñumuz yürekte demirleyen bıkkınlık,
Ceplerimiz tüccar günlüğü

Kahramanca tararken yıldırımlar uzayan saçlarımızı
Delirmiş böcekler üşüşür gece sokak lambasının etrafına
Fısıltılar yükselir yastık altlarından, keşkeler düşer yumurta beyazına,
Aşı yapılmaz zemheriye, dudaklarda taşınan kanser çiçekleri açar,

Nuh'un gemisine doluşmak isteriz sığındıkça kutsal kitaba
İçimizde çoğalan başkaldırı çocuklarını mızraklarız
Madensi bir tebessüm konaklar yüzümüzün arsasına,
Arsız, arsız güleriz üstelik büyücü kadınlar istila ederken hayalet gemileri
Açlığını yatıştırır ambarlarda dolaşan fareler düşen ürperti kırıntılarından

Ürpertilerimiz çoğalmasına çoğalır elbet,
Yolunu kaybetse bir karınca kılavuz oluruz sırat üstünde
Savaş atlarını süreriz çınar yaprakları üstüne baharları büyütürken koynumuzda,
Evlerin çatılarından aya uzanırız silkeleyip ayaklarımızın tozlarını,

Dicle'de boğuldu Diyar-ı Bekir'in düşleri, Fırat kerbela toplar darağacına,
Ötelere yolculuk, pasaport çıkar bayat teskere masallarından,
Öksürüklü şafaklara gizlenen güneşi batmayan tabutlar
Lanetlenmesi beklenen şehir günahlarından azade olup ertelenirken bir kutsal güne,

Lütfi Kireççi

Dikkat Levhası Yok...

denizlerden topladıkları
İstanbul masallarını
Cami duvarlarına
İnşa ediyorlardı martılar.

Galata' tadan Üsküdar'a uçacak,
Bir hazerifan çelebi daha yoktu artık..
Halicin kokuları da geride kalmıştı..
Bir ringin içinde bir adam anılarını topluyordu
Hızla geçtiği caddelerden...

Taş duvarlara seyahatin
Yirmi altıncı yılında bir adam,
İnsanın seyrine kırmızı ışık yakan,
Birilerini tuşluyordu beyaz ekrana..
Gözlerinde mavi bir renk yoğun bakım altına alınıyordu...

Tedirginliğin coğrafyası çiziliydi damarlarında,
Anlatması gerekenler vardı doğum sancılarında,
Kabilin sahte gülüşlerini dökmek ne denli zordu kağıtlara,

Ah keşke çabucak anlaşılır kelimeler bulsaydı...
Bazen daldı gitti mavi gökyüzünde yıldızlara,
Bazen taktı kafayı, timsahlara, dinozorlara,
Sevinçlerine en iyi park yeriymiş martılar, kuşlar,

Uzun lafın kisası, şöyle dedi adam...yeşil ağaçta
Gül dalında, kuşlar gökte, maviler denizde güzeldir..

Dikiş tutmadı dudaklarında şiirler,
gezinir durur kafasında beyaz yelkenliler
Uzaklara takmış kafayı,
Kim söyler, kim anlatır, kim dinler,,,
Adam bakmışsın çeker gider..
Hadi bana eyvallah...bir varmış bir yokmuş,,,

DİKKAT LEVHASI YOK..önünde ardında, sağında, solunda,
Her an DÜŞEBİLİRSİN BİR ÇUKURA,,,rüzgar bazen ters eser..
Eskiden estiği gibi,
SENDE KAPILMA ANAFORUNA GÜZ AKŞAMLARININ....

Lütfi Kireççi

Dikkat Ölü Çıkabilir..

Mekan yok,
Yontulmuş kuş sesleri topluyoruz ormanlardan,
Dağ başlarına yedek fırtına ekiyoruz
Kardelen düşlerimize giremiyor
hiçbir frekansı,
Yüzünü karanlığa mıhlayan adamların
Ve güneşin boyunu uzatıyoruz..uzun yollara
Bir dervişin اساسından...

Gündüz gördüğümüz yüz,
Ertesi gün bukalemun,
Kaçarken delik açılan elbisenden
gül çıkabilir..
Hava soğuk,
Gribal enfeksiyon var çevremizde,
Bulaşabilir...

Çıplak ayakla geçtiğiniz yollara,
Modern kirpi asfaltlaması yapabilirler,
Tatanoz olabilirsiniz,
Yanlış bir aşı yapılır tamirhanede,
Tamirhanesiz bir yere gidebilirsiniz...
Kimse karışmaz...

Bakım, tadilat, iyileştirme falan, olmaz,
Düşersiniz sigortadan..
En ucuz gri yorgan sarar sizi..

Dikkat ölü çıkabilir..
Hop noluyor yahu diyebilme şansınız vardır..
Yanlış yere park etmişsiniz dir iki ayaklı binitlerinizi...

Mekan yok...her yer kirpili asfalt..
Kartondan yapılmış bir köye girebilirsiniz...
Ayakkabınızı saklayıp cebinize,
Unutursunuz saçlarınızı taramayı,

Çerçevede bile yamuk duran,
Düz çizgilerden yoksun suratınızda
Kendinizi ararsınız, kendinizi paylamayı...
Yükseklik korkusu iner,
Uçurumun ucunda başlayan hayata
Ve aşağı düşecek gibi yaşarsınız
Korkularınızı...

Lütfi Kireççi

Diriliş

DİRİLİŞ

Düşer Eylül yapraklarından,
ömrün mavi transına,
bir damla kan...

Çizgilerle yolumun,
çıkacağı yere,
sorgu evlerine İstanbul'un...

Yere düşen bir damla kanda
doldu gözlerime intihar yüklü bulutlar
gölgemin bile kaybolduğu hücre duvarında
çoğaldı dudaklarımda bildiğim dualar...

Yaşamak; ateş üzerinde plastik eşya.
Sığmıyor rüyalardan kopup gelen zamana,
ne varsa kusmak geliyor içimden,
yıldızları bıçaklanmış o ana...

Şimdi içimin ağıtlarına dokunma ey katil rüzgâr!
senin sonbarına inat,
binlerce bahar takacağım saçlarıma,
çocuksu düşler çalıp uykularımdan,
tıkayacağım nefesini,
tilkiler büyütüp çığlıklarımıdan...

Lütfi Kireçci

Diş Fırçamın Üzerinde Bir Kirpi İkamet Ediyor

Susmanın yalnızlığında öğrendim
Su üstünde yürümeyi
Ben kimsenin umurunda değilken,
Böyle bütün duvarları yıkılmışken
Üstüme dünyanın
Şimdi umurlar yemek sonrası
Ağzımı sildiğim peçete

Göğsümün tuğlalarını kıran
Balyoz sahibini arıyorum,
İçimde köleliğe başkaldıran binlerce Afrikalı
Ateşler altında sığınak aramıyorum korkularıma,
Filistin bakışlı çocuklarla uyanıyorum düşlerimden,
Diş fırçamın üzerinde bir kirpi ikamet ediyor her sabah,

Çok zor merhaba demek yeni bir güne,
Güne gülerek başlayan
Sarı öküzün boynuzlarında dünya aramıyorum,
Kibrit kutusunda saklar olduk güneşleri,
Filler gezinir oldu kirpiklerimizin üstünde,
Damdan düşer gibi düşeriz her gece cehenneme,
Cehennemde gökyüzü mağrur çocuklar mağdur
Acemi bir ayrılık yoklar nabızları çoğu kez
Boynumun ağrıyan yerlerinden
Bir gemi kalkar her sabah,
Mayın yüklüdür, bomba yüklüdür, dinamit yüklüdür,
Sakladığım kırlangıçları çıkarırım
Tavan arası çeyiz sandıklarından,
Menekşeler dökülür urganlı saatlerime,
Bileklerime vurulan ikbalim döner saatin sarkaçlarında,
Dolaşırım dünyayı süngülerin ucunda yükselirken göğe başım,
Belki arşa çıkarım, belki yıldızlara çıkar naaşım, belki akar geceye yaşım.

Güne gülerek başlayamam,
Paletler altında çekildi canları
Filistinli çocukların
Sapanla kuş vurmaya unuttular görünce katil tankları,
Musalla taşında kopmasın uçurtması yüreklerin.
Ah ey İstanbul, Mekke, Medine, Kudüs
Nerede toplarız kubbelerin sevincini kimliğimizde,
Gençliğimizi bırakmadan bir türbenin ayakuçlarına
Üsküdar yanarken kızıl akşamların dolsuz ufkunda
Karacaahmet bir gül sarkıtır dudağında Emirgan'a
Galata'dan bir gömlek giymiş yel değirmenleri büyür martısız akşamlara
Ekmek tadında bir şiir yazar şair şiir âşıklarına,
Dönme dolapta iki sevgili Beşiktaş'ı toplar avuçlarına
Ansızın çıkagelirim, şaşkın, ayak izlerimi bırakıp voltada,
Marmara'nın mavi sularına düşerim Haydarpaşa'dan
Demirden bir ranzaya sokar beni Gülhane'de bir hayvan kafesi
Öfkemi körükledikçe arsız, arsız adamlar dökülür kâğıt paralardan
Eminönü camlardan düşer eşini kaptırmış bir balığın şaşkın bakışlarına,
Israrla yürürüm alnımın damarlarında patlayan taksim meydanına,

Yerlere serpilmiş tüm gürültüleri toplarım günlüğüme
Sonra arzın merkezine inip metrolardan bir köstebek gibi,
Evde beni bekleyen mahmur bakışlarına yürürüm sevgilinin,
Hey gidi İstanbul ağızımla öpüştüğüm şehir,
Panayırların, parkların senin olsun,
Şenin olsun lale devri kayıkların,
Uç gülün şafağında sevdim seni,
Haberin bile olmaz öldüğümden
Yere düşmüş kanatların,
Mavi bir kız tarar seni saçlarına her sabah,
Her sabah taze balık kokusunda bayat İstanbul
Katran sürülür şehrin üstüne,
Konuşmayı unuttur halk Türkçe bildiğı kelimelerden
Yangın yerinde meczup, kelebek sırtında dev, kanlı dalgalarında yakamoz.
Eyvah diye başlarız güne esmer uçurtmaların sabahlarında.
Fermanı kül bu şehrin, dermanı çığlık ve haykırış.

Güne gülerek başlanmaz bu şehirde,
Semada cesetler uçuşur.
Bu şehir tahliye olmalı cellâtlardan.

Lütfi Kireçci

Dokuz Doğurdum Irmakları Ebemkuşuğında

Düşlerinden bile kaçıyorum haramilerin
Göçebe çadırlar kurup
Beynimin büyüyen bunaltılarına,
Ne varsa kesmek geliyor içimden
Ana memesinden cinnet repertuarlarına
Hadi sürüsün ayaklarımı çocuklar arı kovanlarına,
Kuyuda bekleyen Yusuf benim adım değil mi?
Omuzlarımdan dökerken nehirler günahlarını Nil'e
Tabutları boşaltacak gözyaşı ırmağına giriyorum
Adım Hubeyb.
Ne kasırgalar gördüm Habil'in baltasında,
Aradıkları sevinç düşmedi yüzümün damında,
Sarıp sarmadılar kefenimi yasal bir namluda
Ayartılmış bir yalnızlık yıkmaya çalışırken kiblemi.
Kırmızı bir menekşe açiverir uçarı mavilerden.
Ağrılar çöker eşkiya yanlarıma ateşi nemruttan

Biliyorum sesim duyulmaz beton armelerde
Şehrin sabahına kitlerim gözlerimi,
Varoşların esrik yüzünde.
Yaslan sırtıma Sakarya seninle kalkarım ayağa.
Ben bu zulme layık değilim elbet,
Bir yanım çeçenya göklerinde şeyh şamili haykırır,
Bir yanım Hıra dağlarında ay yarılır, deniz yarılır ikiye
Göge çıksam miracım,
Korkusuzluk mizacım.

Göğsümü yaran isyanım çözülmez elbet dağlarda,
Dokuz doğurdum ırmakları ebemkuşuğında
Sabrın ötesine taşmadım hüznün kundağında
Yaygaralar koparıırken yarasalar çığlığımın yankısında

Kentlere bir telaş saldım bekleyin,
Muhabetimizden kopmuş cesetleri.

Tüm zamanlara şiir yazıyorum,
Eyüp Sultan'a yatırıp yüreğimi,
Yüreğimde can olmuş Hamza vakitleri
Bazen bir Davud sapanında öldürüyorum Calud'u
Tankların paletlerine yapıştırılıyor bazen bedenim,
Aşkın tarifinde arıyorum Arifi, "Arif" i asıyor dostları.
Gül atsam dokunur Arif'e bunu biliyorum.
Sende gül atma yalnızlığıma bu vakit Mansur vaktidir.

Lütfi Kireçci

Dudaklarıma Çizilmiş Bir Tebessüme Taşıyorum Cenazemi

İnsanın kıyısına vuran
Cesetlerle uyanıyoruz her sabah
Gökyüzü katil,
Cehennem mührünü basmış yerlere,
Kuşların vurulduğu zamanlara
Koşuyoruz.
Tebessüm grevde
Lokavt var iri küstah kahkalardan

Yaşamaktan öte meşru değilmiş hayat.
Bir ölünün düşlerinden yontuyoruz çiçekleri.
Peynirden yapılmış bir şehir
Fareler istimplâkte
Uysal mavilerle öpüşürken kaldırım taşları
Boynu kırılmış ölüer yurdundan
Kehkeşanlara uzanıyor
Pis bir güzellikten iltica güller
Yaşamak, hayat..

Her sabah Hıra dağına çıkıyor yolum
Ay ikiye bölünüyor her gece tepemde,
Boğuk sesler geliyor uçayak ikliminden,
Bir Hubeyb daha selam veriyor ötelere,
Can evimize unutkanlık ağları örülüyor
Susuyoruz,
Her zemheride gündelik işlerin telaşı,
Cenazemi taşıyorum
Dudaklarıma çizilmiş bir tebessüme
Bakır kazanlar içinde çarpışıyor artık
Sarışın imparatorluklar kuran gölgesiz atlılar
Bize bahar yok

Lütfi Kireççi

DüŖlere Bile Sığmadı YaŖamak

DüŖlere bile sığmadı yaŖamak

Bölündü uykularım
DüŖlere bile sığmadı yaŖamak
DüŖtüm tabutluk ağzına zulmün
Tel örgülere, süngülere takıldı
En güzel yılları ömrün
Kaçamadım duvarlara vuran gölgemden,
Ne zindanlara sığabildim,
Ne çıkabildim taŖ duvarlardan.

Bölündü uykularım,
DüŖlere bile sığmadı yaŖamak
Yürüdüm ta orta yerine kavganın
Kavga ki ölümlerle kuŖatılmıŖ
Yüreğimde kavga,
Yüreğimde sevda
Yürüdüm içine cinnet pazarlarının
Ne mahkum kimliğine büründüm bunca yıl
Ne yenik düŖtüm karanlıklara
Ne tabutluklara sığabildim
Ne taŖ duvarlara

Bölündü uykularım
DüŖlere bile sığmadı yaŖamak
DüŖtüm testere ağzına zulmün
Kaçamadım duvarlara vuran gölgemden
Ne mahpushanelere sığabildim,
Ne çıkabildim taŖ duvarlardan
Oysa pamuktan ellerimle
Eritirdim demirden dağları
İndirirdim gökten güneŖ ile ayı
Oysa ben
Ne Neron' dum nede yaktım Roma' yı
Uyandım dev masallarından
Çanakkale ` de bitti Mehmetçik türküsü!
Şakarya `da, Dumlupınar' da demirlendi kahramanlık
Şimdi nasırlı ellerimle demirleri sıkıyorum
İçimde güneŖ taşımanın yorgunlukları,
İçimde çiçek taşımanın yorgunlukları,
Böylece yürüyorum kıyısına gecenin
İçimde dev dalgaların yorgunlukları

Şimdi eylülleri eksiltmek için günlüğümünden
Şabırdan bir gökyüzü çiziyorum kendime
İşte böyle mahpushane
Bölündü uykularım
DüŖlere bile sığmadı yaŖamak

Ne duvarları yırtabildim bunca yıl
Ne karanlıkları
İçimde güneŖ taşımanın

Yorgunlukları.....

Lütfi Kireçci

Düşmezse Düşmesin Yakamızdan Ölüm

kırk bahar yağmurları

ıslat saçlarımı
memleket türküleride getir vagon vagon
yolculuk nereye diye sorma dost
bak şu serçelerin ötüşüne
bir özgürlük şarkısıyla
kopar düğmesini gömleğimin
zil çalar vakit öyle üzeri
içini boşaltır okullar caddelere

Gece aç köpekler dolaşır
şehrin karanlık sokaklarında
sanırsın hepsi bir film kahramanı gibidir
ve gecenin orta yerinde birileri
ellerinde merdiven
üç katlı ahşap evin tepesinden
aya merdiven uzatırlar
ellerinde bir kement
ay'ı tutup çekerler
yada öyle sanırlar
yalnız kalan yıldızları
bir çuvala doldururlar
sonrada taşla oturup kırarlar
yada öyle sanırlar
ceplerine doldurdukları güvercinleri
ölüm korkusuyla düşlerinden salarlar
sonra yalnız kalırlar
şehrin köpekler gibi çöplüklere dadanırlar
uyku ile uyanıklık arası
kendine bir meyhane arar asri mezarlıkta
iki mezar arasına kurar çilingir sofrasını
sonra mezar taşı kalkar yerinden
suratına bir şamar indirir
bir tır geçer üstünden
yada öyle sanır
ertesi gün misafir
hoş geldin der mi
münkir ile nekir
kırk bahar yağmurları yağmaz
elbet ellerimize
lakin yıldızları gammazlayan kimlerdi
hangi aptal cebine güvercinleri topladığını söylemişti
çarpılmış suratıyla ay'a yamuk bakan şaşkında kimdi
kimdi sahi bunlar
kimsiniz ulan siz
hani gençliğimiz vardı mavi sulara yelken açan
hani mahallede bir kıza sevdalanmışken
okul arkadaşına bir kız kaçıtırken hani
hani ulan yıldızlar arasına kurduğumuz hamak
kimler söktü özgürlüğümüzü
saçlarımızın en siyah yerinden

hani bahar ıslatacaktı ellerimizi
çocuklarımız olacaktı kız oğlan
pembe panjurlu olmasa da bir evimiz olacaktı
kara gümrük olmasa
Fatih'te oturacaktık
kimler dinamitledi bizim bizim hayalimizi
gökten ay'ı indirenler mi
yada öyle zannedenler mi
çıkartın kafanızı kuma saptamaktan korkmayın

.....
sıcak soba başlarında oh ne güzel muhabbet
dur perde arası film koştur yerinden
burada sigara içmenin cezası var mıdır
buyur buradan yak
karışma etliye sütlüye
kalk bir kahve pişir
ölüye diriye

şimdi içimin yangınlarında
kendi ellerini bulamıyor bir ölü
toprağa ve aşka dair ne varsa
yalnızlık kumandanını arayan bir er gibi
yalınayak dolaşüyor caddelerde
hani tarih kitabım
dünya atlasım
sevgili günlük nerdesiniz
artık siyah önlükler giydiremezsiniz çocuklara
çoktan unuttuk dağ başında koyun güden
çobanın kaval sesini
artık bizi hiç ama hiç kimse avutmaz
çıkıp gideriz yoksul bir aşkın içinden
biz sahipsiz değiliz usta
var bizimde bir sahibimiz
gemimiz park etti tur dağına
düştüğ peşine Musa'nın
İbrahim soyundanız
elimizi yakmaz ateş
kırk bahar yağmurları

ıslat saçlarımı
memleket türküleride getir vagon vagon
yolculuk nereye diye sorma dost
bak şu serçelerin ötüşüne
bir özgürlük şarkısıyla
kopar düğmesini gömleğimin
zil çalar vakit öyle üzeri
içini boşaltır okullar caddelere

Gece aç köpekler dolaşır
şehrin karanlık sokaklarında
sanırsın hepsi bir film kahramanı gibidir
ve gecenin orta yerinde birileri

ellerinde merdiven
üç katlı ahşap evin tepesinden
aya merdiven uzatırlar
ellerinde bir kement
ay'ı tutup çekerler
yada öyle sanırlar
yalnız kalan yıldızları
bir çuvala doldururlar
sonrada taşla oturup kırarlar
yada öyle sanırlar
ceplerine doldurdukları güvercinleri
ölüm korkusuyla düşlerinden dalarlar
sonra yalnız kalırlar
şehrin köpekler gibi çöplüklere dadanırlar
uyku ile uyanıklık arası
kendine bir meyhane arar asri mezarlıkta
iki mezar arasına kurar çilingir sofrasını
sonra mezar taşı kalkar yerinden
suratına bir şamar indirir
bir tır geçer üstünden
yada öyle sanır
ertesi gün misafir
hoş geldin der mi
münkir ile nekir
kırk bahar yağmurları yağmaz
elbet ellerimize
lakin yıldızları gammazlayan kimlerdi
hangi aptal cebine güvercinleri topladığını söylemişti
çarpılmış suratıyla ay'a yamuk bakan şaşkında kimdi
kimdi sahi bunlar
kimsiniz ulan siz
hani gençliğimiz vardı mavi sulara yelken açan
hani mahallede bir kıza sevdalanmışken
okul arkadaşına bir kız kaçıtırken hani
hani ulan yıldızlar arasına kurduğumuz hamak
kimler söktü özgürlüğümüzü
saçlarımızın en siyah yerinden
hani bahar ıslatacaktı ellerimizi
çocuklarımız olacaktı kız oğlan
pembe panjurlu olmasa da bir evimiz olacaktı
kara gümrük olmasa
Fatih'te oturacaktık
kimler dinamitledi bizim bizim hayalimizi
gökten ay'ı indirenler mi
yada öyle zannedenler mi
çıkarmın kafanızı kuma saplamaktan korkmayın
.....
sıcak soba başlarında oh ne güzel muhabbet
dur perde arası film koştururken
burada sigara içmenin cezası var mıdır
buyur buradan yak
karişma etliye sütlüye

kalk bir kahve pişir
ölüye diriye

şimdi içimin yangınlarında
kendi ellerini bulamıyor bir ölü
toprağa ve aşka dair ne varsa
yalnızlık kumandanını arayan bir er gibi
yalınayak dolaşüyor caddelerde
hani tarih kitabım
dünya atlasım
sevgili günlük nerdesiniz
artık siyah önlükler giydiremezsiniz çocuklara
çoktan unuttuk dağ başında koyun güden
çobanın kaval sesini
artık bizi hiç ama hiç kimse avutmaz
çıkıp gideriz yoksul bir aşkın içinden
biz sahipsiz değiliz usta
var bizimde bir sahibimiz
gemimiz park etti tur dağına
düştük peşine Musa'nın
İbrahim soyundanız
elimizi yakmaz ateş
düşmezse düşmesin yakamızdan ölüm
biz Muhammedi sevdalara vurulduk be gülüm

selam sabır dua ile
Lütfi Kireççi

selam sabır dua ile
Lütfi Kireççi

Lütfi Kireççi

Esmer Bir Gül Düşüyor Her Sabah Alnımın Kanatılmış Kuşlarına.

Esmer bir gül düşüyor her sabah alnımın kanatılmış kuşlarına

Bir martı sabahı dokunuyor ansızın saçlarıma
Çıkarıp atıyorum içime vidalanmış çığlıkları
Hey İstanbul bak yine ben geldim.

Bir tren ıslığı sarılı boynumda,
Bir kamyon park etmiş yanıma,
Diz çöküp ağlayamam don Kışot akşamlarıma
Ne varsa bulamıyorum gergedanlara ait bir şey
Ayakkabımın içine sakladığım ayaklarımda
Ya kırk bir kere maşallah, bir gecede bak ayağa
Düşmüş memleket plakasına
Allah senide kurtarsın hızara uğramamış
Gardiyan bozuntusu.

Şimdilerde omzumun üstünde bir fil horon tepiyor,
Bu oyuncağı da nerden buldun diyor
içimizden eksilmezken,
Bisikletini hurdacıya satan çocuklar
Bu şiirler beni kıyama çağırıyor
Bir Filistin türküsü,
Bir Afgan sabahı,
Bir özgürlük meşalesi çeçenya,
Hangi sokak başını sarmış salyangozlu düşler,
Çok zaman geçmedi elbet
Boynumuzu ipten kolyelerden kurtaralı,
Ya bak,
O mahmur cellât,
Hala oturmuş, çam sakızından
Çoban armağanından,
Fırçasından, tuvalinden,
Ölü adam resimleri çiziyor,
Babasını savaşta kaybetmiş
Çocukların düşlerine.

Bir akşam geçiyorum
İhlal ederek sınırlarını karanlığın,
Bunu alışkanlık haline getiriyorum,
Kronikleşiyor bende dört başı mamur sevdalarla
Totemlere çatmak.
İbrahim adına yıkmak istiyorum
Tüm alaca karanlıkta siyatiği tutmuş putları
Kim durduracak içimizde koşan namus atlarını,
Dağların kanunu benim, zeval bizden sorulmaz
Hüznüme mahpus topluyorum yağmursuz bulutlardan
Bana aşkı öğreten asrısaaadetten,
Esmer bir gül düşüyor her sabah alnımın kanatılmış kuşlarına.

Lütfi Kireççi

Eşek Arılarının Olmadığı Yer Mi Var!

Şöyle bir dağ tepesine çıkıp uzaktan seyretmek,
Ne hoş bir şeymiş ovaları nehirleri tarlaları,
Hele birde şu ormanın uğultusu, çam kokusu,
Vay be ne güzel bir memleketmiş bizim burası

Yahu birde şu eşek arıları olmasa hani diye düşünüyorum,
Nerden gelirler bellisiz şu dağ başında bile rahat yok,
Şunun şurasında biraz piknik yapalım dedik altı üstü,
Ne çokmuş davetsiz misafirler hemen çullandılar et üstüne,

Yav sahi be gözüm, et üstüne çullandılar dedik de;
Kafama takılan başka şeyler var aslında, bir bu değil ki,
Bir caddede yürürken, ya da dalmışken derin bir uykuya,
Bir kahvede otururken, çay içerken yahut işte o sırada,

Bir bakıyorsun eşek arıları çullanmış üstüne, durun, murun,
Yok dinlemezler, ete meraklı bunlar, et dövmeye alışmışlar,
İllede götürcekler seni, şöyle rahat, kimsenin olmadığı yere,
Bire karşı yüzlercesinin olduğu yere, yorulmakta bilmezler hani,

Ulan eşek arıları yaptınız yapacaklarınızı berbat ettiniz pikniği,
Şunun şurasında kırk yılda bir mangal yapalım demiştik dağ başında,
Dedim ya, nereden çıkıp geldiniz böyle, davetiye mi gönderdik size,
Hadi kalkıp gidelim buradan, eşek arılarının olmadığı yer mi var...

Lütfi Kireçci

Eşkiya Pusularında Bir Şehir Adı Diyar-ı Bekir

Eşkiya pusularında bir şehir adı Diyar-ı Bekir

Tabutlara saklama gülüşümü
İstiridye kabuğuna sığmaz
Cesaretle topladığımız gökyüzü,

Eşkiya pusularında bir şehir adı Diyar-ı Bekir
Sabah ayazında geçilemedi köprülerin öbür yanı,
Kirlili zaman sularından arınmış öbür yan
Öbür yana yol darağacından

İstanbul'da bir akşam kovalıyorum Üsküdar'dan Galata'ya
Kulağıma küpe diye taktığım çığlıklar dökülüyor vapur iskelesine,
Düşürdüğüm çığlıklar yıldız eskitirken gökyüzünden,
Eski otobüslerin içinde geniş parklarına çekiliyoruz kuytuların
Bu nasıl şey menzili kesilmiş zerrede derya bulanların

Tabutlara erteleme
Hüzzam sessizliğinden aşırduğım sevinçlerimi
Kötüye yorma deliler bahçesinden
İndirdiğim düşlerimi,
Hani gemileri toplamıştım yastık altında,
Yanımda yol arkadaşım çıkmıştık Cudi dağına,
Tepemizde gezinip dururken tufandan kurtulan gemi,
Al beni, beni de al diye bağırıştık hani,

Sonra yanık harman kokuları arasına sakladığımız yüzlerimizi ararken
Fırat başını kaldırmış öfkesini üstümüze kusarken,
Dicle etten, tırnaktan canları içimizden sökerken,
Sığ sularda öldürmek istemiyorum kefenimi yırtmış kuşları

Darağacında yakmıştık ufka açılan son neferi,
Ah dilim öyle söyledi.
Keşke son olsaydı, darağacından ötelere açılan kapı

Üşümenin kıyısında bir yanardağ kalmamış gezilecek bir yer,
Güneşi nasıl büyütmeli fırtınalar öksürürken zaman,
Hadi yükleyin tabutumu sırtıma geçip gideyim bir iğne deliğinden
Devede geçer iğne deliğinden, filde, kervanda,

Gökyüzünde dolaşıp durdu kendine mezar arayan ölüler,
Tersinede aktı nehirler, kanda içti su yerine bebeler,
Karanlığın ağrıyan yanlarına kalem cerrah olurken,
Sıra serviler içinde bir İstanbul büyür kimlere.

Lütfi Kireççi

Evrenin İlk Maviye Boyandığı Zaman

Oturduğumuz yer
Kıldan ince kılıçtan keskin bir yer
Evrenin ilk maviye boyandığı zaman
Ayaklarımızı çekince karanlıklardan
Beni ölüme hazırla ey kutsal gün
Yunus karnında arıt günahlarımı

Mutlak yanarken güller
Ürkek fareler toplanırken
Umutsuzluğun temcit pilavında
Sabır yenilgi atlarının yelelerinde
Mahmur uykularından uyanır

Hadi gel ölelim
Şehrin yaban adamlarının
Ağızından dökülen pis salyalarında.
Mağlubiyet,
Tek başınalığın vitrininde oturup
Güneşi asfaltlamak.
Güvercinler uçmasın
Yüreğimize düşen Meryem ana türbesinden
Hala yüreklerimize asiyiz kerbela türkülerinden

Gitti canlar
Ah neylersin dost
Damarlarımızda dolaşırken
Dağların bile kabul etmediği yük
Koynumda kararmışsa yıldızlar
Kavga vefat etmiştir
Ve uzak diyarlara sürgün ellerimiz

Lütfi Kireçci

Ey Evrenin Kavruk Yüzlü Meryemi İstanbul

Huysuz çocukların boynuna atkı olsun
Gece ırmağa düşen derin sessizlik,
Haydutlara bayram olmasın
Küskünlüğü kırlangıçların

Mahpus damlarına bıraktığımız gençlik
Henüz düşmesin hüzzam şarkılara
O duvarın önüne
Bir gökyüzü bırakıp geçerim hala
Hala bütün sabahların
Kuşlarını örterim damlar üstüne.
Ve ağıt yakıp Kürtçe şarkıların dilinden
Dicleye gömülen çığlıkların karnını deşip
Akrep aşiretlerinden
Bir tabut kurtarıyoruz musalla taşları üstüne,
Kırk kez idamdan dönen adam
Çocukluğunu yontuyor sakallarından

Bir tren kalkıyor homurtuyla
Bir ıssız kasabadan
Çocuklar huysuzluk aşısına koşuyor
Gün boyu caddelerde
Dağların ardına çekilen
Mavi renkli cesetler doğuruyor zaman
Yağmalanmış mezar taşlarında
Kumral ölüler yatıyor
Gökyüzünü kırbaçlıyor yıldırımlar
Günün anısına,

Günün anısına dinamitliyorum
Akşam yalnızlığı çökmüş mahpus damlarını,
Ve ne kadar kalırız çiçeklerin sevincinde toprakta
Kerpiçten yağmurlar yağarken
Üstüne kafatasımızın,
Bir güvercin ne zaman uçabilir
Yıkıp tuğlalarını gökyüzünün
Bu benim resimlerim,
Korkunun siyah beyaz tuvaline düşmüş
Yaşamak buhurdanlı çaydanlıkta imtiyaz hakkı,
Ölüm ezbere bildiğimiz kelebek mahrumiyeti,
Doğudan batıya
Topuklarımız altında işgal edilmiş bir dünya,

Ey evrenin kavruk yüzlü Meryemi İstanbul,
Sana ölümler bırakıyorum
Kiraz dalına asılı gömleğimden,
Bu gece İsa aşkına gir mezarlıklara,
Dirilt boynu kırılmış kaç ölü yatıyorsa toprakta.
Bu topraktan rüyalar harmanlanır
İthal cehennemlere,
Ve silikon cennetler pazarlanır,
Takma dişlerine kentlerin,

Ağzımızda yorulmayan öfke atları,
Kendi yalnızlığımızı kefenleriz sarı odalara
Bataryası bitmiş korkulara hamalken bedenimiz
Mezar taşları çakılır kaşlarımız üstüne
Şimdi suda boğulmuş bir balık aklım,
Dağıt saçlarımı gökyüzüne rüzgâr.
Ruhum rehindir intiharlarına yakamozların,
Her mevsim karanlık sularda.
Beni böyle yargıla ey tarih,
Şusmayan dilleri vurarak boynuma
Ömrümü kemirirken yırtıcılar
Mor bir tebessüm soluklanır dudaklarımda.
GECEYE KAÇ VAR ÇOCUKLAR?
Çıkarın atkılarınızı huysuzluk aşısı var.

Lütfi Kireçci

Ey Mahşer Sana Sığınmışız!

Ey mahşer sana sığınmışız!

Kırk ikindi vaktine demirliyorum
Darağacından aşırduğımız gemileri,
Her sabah yastık altına biraz selvi gölgesi,
Biraz barut kokusu koymayı ihmal etmiyorum

Boynumun ağrısında
Kafasını kaybetmiş bir firavun dinleniyor.
İnsanın gurbetinde çırpınıyoruz,
Hani o bilge kişi gün batımını erteleyen,
Hani o Mansur vakitleri, zincire giydirilen kefen,
Uyumayı zindana, yanıp kül olmayı bülbüle,
Ölümüne sevdalanmışken biz böyle güneşe,
Bir örümcek korur elbet bizi her mağara önünde,
Bırak her gün batımı pencereden içeri,
Dökülürse dökülsün ipe sapa gelmez adamlar.
Hal böyleyken,
Başkaldırı ruhlarını aşıladım bedenime,
Göz dolduracak servetimin hepsi bu.

Siyah beyaz mevsimlerde başladı provası intiharımın,
Her ayrılık öyküsüyle demlendim hırçın akan ırmaklarda
Ötelere kavuşmak ağzımın kıvrımlarında kutsanmış kentler,
Maveraya yolculuk, akıbet esrarını gözetmeksizin göklerden.

Kurşuni yağmurlarla ıslanırken, derviş ruhumla geçtim
Çiğlikten türemiş iskeletlerini çağdaş nemrutların.
Bir gül kadar korsanım kendi yabancılığımıza karanlık sultasında,
Güneşin doğup batmadığı yerlerden geliyorum şimdi mavisine göklerin.

Hangi cehennemi anlatsam
Ayağımın altında bir mayın biliyorum.
Boğazımda nefes, nefese koşan güneşi tutan atlar,
Tamam,
Her gün batımını ağrı dağıyla gömüyorum sulara.
Bir Ulubatlı Hasan yalnızlığı çöreklenirken ruhuma.

Her çiçekte gülümseme aşılar dudaklarıma bahar,
Her zemheride solar çiçeklerim deva değil bu,
Öfke başucumda, başım tufanda, ey mahşer sana sığınmışız,
İbrahim ateşinde yanarken ellerim heva değil bu

Lütfi Kireçci

Eylül

Düşlerimize giren kabus,
Gecenin nalı,
Alnımızın ortasına çakılı,
Karabasan,
Yekpare ölümün mezar taşı,
Dokuz şafakta dokuz urgan,
Say ki bir kıtlık kıran,
Gönül cemresine düşen hazan,

Sevgi ağzımızda takma diş,
Bir intihar yalnızlığı
Gözlerimizde ki kıvılcım,
Titreyen bir alev ellerimiz,
Yanan yüreğimiz,
Yerde buğulu kan,
Tırnak uçlarımızda akan
Zaman,
Her saniye her an,
Korku,
Gitgide daralan çember,
Kin, öfke, intikam,
Duvarlar bir yalan,
Adamlar bir tümör,
Adamlar bir yılan,
Eşek arıları gibi üstüne çullanan,

Eylül,
Bir devrin kahpeliğine şahit,
Bir avuç savunmasız,
Elleri bağlı, dilleri bağlı,
Gözler kapalı görüyor nasıl,
Çanakkale' deki düşman merhaba,
Şizden kötülerini de varmış
Onu öğreniyoruz asıl.....!

Eylül
Yüreklere düşen urgan,
Düşlere giren süngü,
Firari bir korku yüreklerde gezinen,
Kalk bire ceylan gözlüm
Mavzer kuşanalım dağlarda,
Bir çoban ateşi yakalım inadına gecenin,
Yıldız çağıralım göklerden,
Uzanıp güneşin kıyısına,
Bir türkü yakalım tüm sevdalara,
İnadına özgürlük, inadına özgürlük,,,

Lütfi Kireçci

Eylülizm

Bir DNA testi yaptırmak gerek
Eylülistlere,
Nemrut yada firavun soyundan mıdır diye,

Hangi sevda bahçesinde açan
gül, lale, fesleğen,
Nergis, kasım patı, kardelen,
Nasibini almamıştır eylülde,
İşte bu eylül ikliminden,
Kaçarken bir denizin dalgalarına,
Yüreğimiz dalga kıran olmuştur eylüle,

Hangi yangını geciktirebilirsin yüreğinde,
Hangi denizin mavisine beyaz martı olmazsın,
Hangi yılanı sarılmazsın bu gölge atlasından,
Didaktik bir şiire ram olan yüzümün üniformasızlığından,
Bir yolcu gemisi hareket eder,
gövdemin en sağır limanlarından,

Yorulurum düşleri hayra yormaktan,
Gelincikler açar, korkularıma sarılır türküler,
Göçmen kuşlar konaklar gözlerimde,
Ayak tabanlarımda çoğalır kirpiler...! "

Soğuk bir canavara yapıştırılarak büyür bedenim,
Yılan hisşirtisiyle gelir beklenen an,
Gürültüsüz sözcüklere tevkif,
Yalan hikayeler dökülür dudaklarımızdan güneşi ısıtmak için,
Beyaz bir yelkenliyle açılırım kuşların düşlerine,
Varolmak kavgasıyla güçlenir Malazgirt yüzüm,

En büyük ödüdür kardelenlere ölüm,
İşte böyle öldürdüler bizi gülüm,

Yaşıyor muyuz nasıl,
Kimler duyacak çığlıklarımızı kentin gürültülerinden,
Ki sevinçlerimizi hapishanelere park eden,

Sadom ve gamora'ya şahit olan gün,
Düş yakamızdan,
Döktüğün kanda boğulasın firavun,
Soyun kurusun nemrut,

Kafaya takma yeter ki
Şu su şırıltısı bile insanı uyutmaz
Peşimden gelmeyi bırak
Her deniz senin için yarılmaz

Lütfi Kireçci

Felçli Bir Bahar Dokunmasın Saçlarımıza

Felçli bir bahar dokunmasın saçlarımıza

Yüreğim zonklıyor kentin gürültülerinden
Asıl beni ürküten şey bu değil,
Ağzımızdan içeri giren
Yanık barut kokusu olmasın gökyüzü,
Balistik raporlara düşmesin
Yeniden mavisî gözlerimizin
Eşkiya hikâyelerinin
Sirra kadem bastığı yer olmasın
Mehmet Akif'in
"Hangin çilgin bana zincir vuracakmış şaşarım"
Dediğı mekânlar.

Gülün türküsünden ağdalanmış olsun acılar,
Felçli bir bahar dokunmasın saçlarımıza,
Kanımız adak diye sunulmasın ehramlara
Çağır gelsin Karacaoğlan'ı, Yunus'u Dadaloğlu'nu,
Yüreğimin buz kesmiş limanlarında
Durdursunlar
Sehpaların korsan olmayan yasal gemilerini,

Şimdi bir ölü kadar yakınım toprağa,
Aynada gördüğüm mezar taşları,
Solgun bir çocuk resmi zarfların içinden çıkan hüznün
Kirlî yollara kuşlar serpiştiren öykülerim
İçinden çıkılmaz zoraki tebessümlerle
Uçurum kenarında açan çiçeklerle,
Mülteci desinler adına kimliklerden kaçışımızın
Nereye sığınsam bıçak gölgesi düşmesin yalnızlığıma,
Başımı alıp memleket, memleket dolaştığıma,
Havada kar, ateşte su, yürekte yar üşümesin

Haklıyım,
Yıldızlar benimle doğar ışığın rahminden,
Kuşlar benimle uçar umuda yelken,
Şimdi oturup tırnak uçlarımızda büyüyen
Eşkiya hikâyelerini tercüme ediyoruz
Sözlüklerde bulamadığımız kelimelerle

Yüreğim zonklıyor kentin gürültülerinden
Asıl beni ürküten şey bu değil,

Lütfi Kireçci

Fil Yalnızlığı Yaşayan Kuşlar Dökülecek İçimizden

Fil yalnızlığı yaşayan kuşlar dökülecek içimizden

Bir akşamüstü kurşunlayacağım gökyüzünü,
Kuşlara ihlal etmeyin deyip mavileri,
Hava zifiri katil, yer oldum olası maktul,
Taş yürekte hâkim öcalalma duygusuna hazırlanıyor,

Çile kervanları geçiyor, tepelerinde Tur dağı gölge
Korkutucu bir sessizlik çöküyor peşin verilmiş hükümlere
İstirahat sıratı müstakimde diyor, boyun bükmeysin taguta
Mezar taşları kalkmış yerinden bekliyor havada.

Canlar diyarı, köprülerin öbür yanı,
Kızıl kıyamet soframız,
Gürül, gürül akan ırmakları durdurun,
Toprak püskürtecek taze ölüleri
Bir deve koparıp atacak başını gölgenize,
Fil yalnızlığı yaşayan kuşlar dökülecek içimizden
Dicle'de vurulan şiirler istila edecek Türkçe yazılmış şiirleri

Bu akşam kurşunlayacağım gökyüzünü,
Martılara ihlal etmeyin deyip mavileri
Gün katil adamlar doğurdu yüzümün renginden
Ölüm kırlangıç yuvalarını bozdu
Sabırdan yapılmış dağların içinde
Şahadete hükümlü atlılar geçerken kızıl tepelerden
Kan rengine büründü güneş ecel köprüsünde.
Ecel köprüsünde mola harami limanlardan inerken,
Harami limanlarda başları kesik cesetler, kendi
Gölgelerinde ay ışığı ararken tabutlarına,
Ölüm yüzüme nevrozlu kalabalıklardan gelir,
Yabancı olurum Türkçe bildiğim şiirlere,

Türkçe bildiğim kelimelerle vuracağım gökyüzünde
Uçan hantal kuşları,
Yer akrep yalnızlığında sokarken düşleri
Hava sabaha çıkmayan karanlığın editoryasında
Taammüden işlenmiş cinayet.
Değirmenlerde dövülen çuvallar içinde saklı korku,
Sakallarımızdan gün boyu dökülen şimdiki zaman.
Cesur olma vaktine ilştirilmiş yüreğimizden dökülen,
Taş basmalı türküler üstünde bir İstanbul.
Yatırdık kulağımızı dalgalara, mahşerin atlıları gelecek,
Az önce çıktıkları Tunus seferinden.
Atını yeniden sulara sürer mi koca fatih,
Bir İskilipli atıf hoca gibi ayrılıp gider mi aramızdan
Medine yolcuları.
Yine bize masal Kafdağı düşer minyatür aklımıza
Rükûsuz, secdesiz, pervasız bir nice ayak bağı
Başiboş biçareler tepinip dururken ahırlar içinde,

Şimdi bir yanardağ getireceğim,

İstila edilmiş tüm hüzünler üstüne
Kavganın salıncağını kurup gökyüzüne
Cellâdım gülümsemeden tabutumun üstüne
Sırlar vaktine ayan olan dostlar kervanına sürüyorum
Ateşi İbrahim'de yanmayan bedenimi.

Lütfi Kireçci

Filistinli Çocukların Elinden Aldık Oyuncakları...

Artık korkulu düşler yok,
Kendi hisseme düşen meteorlardan,
Ve oldum olası şu yalnızlıktan,
Başka baharlara erteledik umutları
Filistinli çocukların elinden alıp oyuncakları,
Gökten inen bombalarla,
füzelerle tanıştırdık,
Bak yavrum buna füze derler
Düştüğü yerde, uçar, parçalanır
Gözler, eller, yürekler,
Sen daha küçüksün...
Senin hissene düşen bombada,
Bilsen Müslüman kardeşlerinin,
Ağabeylerinin, babaların, amcaların
Kardeşlerin payı var,,
Sen bilirsin, ama onlar bilmez
Halada bilmiyorlar
Bilselerdi şu gavur mallarını
Almakta o kadar para harcarlar mıydı,
O paranın senin başını gövdenden ayıran,
Minicik gövdeni,
daha minik parçalara ayıran,
Bombada hisselerinin olduğunu...
Ve bu yatırıma bilerek, bilmeyerek
Katılırlar mıydı..
Ah minik kuşum..ah..minik serçeler,
Nerden bileceksiniz
Göklerden gelecek ölüm,
Henüz sokakta oynarken,
Hiçbir şeyden haberiniz yokken,
Bir anda,
Paramparça olacaksınız..
Ve sizin parçalara ayrılmış resimlerinizi
Bizler internette seyredeceğiz
Vah..vah..yazık olmuş diyeceğiz...
Allah belalarını versin diyeceğiz..
Sonra akşam olacak
Marketlere gideceğiz,
Size gelecek bombaların parasını ödeyeceğiz,
Biraz daha bombalayın
Biraz daha parçalayın
Minik bedenleri,
Daha da minik bedenlere ayırın deyip
Peygamber katili bu katilleri
Daha da besliyeceğiz
Ve yine akşam
Evlerin terasında oturup sohbetler yapacağız,
Vah..bize..vah..bize..vahlar bize.....
Biz adam olmayacağız

Lütfi Kireççi

Firari Bir Akşamın Süngüler Dökülen Şafağından

Kaşıntısı tutmuş uyuz bir köpek kaşınıyordu kıyıda,
Bir sandal barınağında adam demli çayını yudumluyordu,
Kalkıp dışarı çıktı, baktı etrafına şöyle bir,
Yastığının altından çıkardı kırkbeşkaliprelik kolt,
Bir şeylerden tedirgindi, belli etmemeye çalışıyordu,
Denizin dalgalarına baktı uzun, uzun,,
Martılar doluşuyordu, dalgalar kıyıları vuruyordu,

Firari bir akşamın süngüler dökülen şafağından,
Yollara kurulmuş barikatlardan, geçerek,
İzini bir avcı estetiğinde kaybederek,
Eski bir dostun yardımıyla gelmişti buraya,
Burası dinlenterine durak olmuştu,
Artık kaçmaktan yorulmuştu,
Epeyce bir zaman kalırım diye düşünmüştü
Bu ıssız تنها sessiz balıkçı barınağında,
Kara gölgelerden kan damlayan yamaçlardan
Kara yılanlar iniyordu sandal barınağına.
Adam erken fark etmişti,
İhanete uğramıştı belli ki,
Usulca, sessizce daldı ormanın kuytuluklarına,
Birkaç kuş, birkaç yaban hayvandan başka kimse yoktu
Telaşlı bir ışık huzmesi süzülüyordu ağaçların üzerinden,

Adam küçük harflerle yürüyordu ormanın içinde,
Vakit geceye ulaşıyordu, hava kararıyordu,
Hala dönüp ardına bakmıyordu adam,
Ne idi o kızıl kıyamet çatışma,
az daha deldiriyordu postu,
Ah be özgürlük, sen muhteşem bir şeysin,
Şu anda eli kelepçeli, bir ring arabasında,
Başını yere eymiş, etrafında kolluk kuvvetleri,
Dur kalk, otur, kımıldama ...götürecekler...
Adresi bilinmeyen yerlere,
Konuşmayacaksın, susacaksın,,,
Canını yakacaklar,
kaçıyordu vurduk diyecekler örneğin,
Cesedin bile kaybolacak belki,.

Orman sessizliğini koruyordu, adam bir ağacın altında,
Bir efkar sigarası yakıp dumanını rüzgara katıyordu...
Hey gidi özgürlük hey,,,ne muhteşem şey..
Aynı türkünün nakaratlarını tekrarlayıp duruyordu,
Sabah horozlar ötüyordu, köyün ışıkları hala yanıyordu,
Karnı açlıktan davul çalıyordu
Köyde tanıdığı birileri vardı,
Sonuna kadar ahde vefa..ölümüne bağlı dostlar,
Biliyordu adam satmazlardı...

Usulca çaldı kapılarını, kim o...açın benim.
Kapı sonuna kadar açıldı, dostlara bayram,
Tedirginlik çöktü evin duvarlarından içeri,

Çaresizlik anaforunda bir sabah kahvaltısı,
Karar aldılar gece ayrılacaklardı buradan,
Uzaklaşıp gideceklerdi tali yollardan,

Bir görenler olmuştu,
Uzaklaşıp giderken dağ yollarından,
Pusu kurulmuştu yollara,
İhanet damlamıştı yine hain suratlardan,
Yarıp geçemediler zulmün barikatlarını,
Delik deşik oldu bindikleri araba

.....
morgun önü kalabalıktı
sahiplerini bekliyordu ölüler,
Sonra eller üstünde taşınarak tabutlar,
Köyün eski model bir minibüsüne koydular
Hava kararmak üzereydi,
Kan damlıyordu bulutlardan...
Mezarlar kazıldı ertesi gün bayıra,
Kefene sarmadılar,
kanlı elbiselerle girdiler toprağa,
Yan yana üç mezar...

.....
Çocuklar oynuyorlardı mezar taşlarının yanında
Kuşlar çırpındıkça çırpınıyorlardı,
Aşağı dereden şırıl, şırıl su akıyordu...
Mezar taşlarını yüzlerine çekmiş insanlar,
Günlük hayatlarına devam ediyordu
Herkes ağlıyordu...

Lütfi Kireççi

Firari Uykularda Kundakladım Aşka Dair Yazdığım Tüm Şiirleri

Hangi iklimlerin baharından kopup düştü yüreğime
Üç cemrede, üç ölüm yüklü infaz,
Kardelen silahımı kuşanmadım,
Alnımın ortasına yığıldı yağız atlar,
Bilmediğim kelimeler döküldü gecenin koynundan,
Sapan taşımada sevgi fırlatmadım
Güller derip çıkmadım gülistandan
Zaten militanist şiirlerimle çekildim kanlı dağlara,
Öteleri aradım durdum bunca yıl,
Bir HAMZA selamı yeter, binlerce yıl ömrü tepmeye

Firari uykularda kundakladım aşka dair yazdığım
Tüm şiirleri, ve sen galiba iyi huylu bir tümördün,
Bir uzay gemisi gibi dolaştın damarlarımda,
Uzunca zamanlara ait bir resmin düştü içime zemheri soğuklarından
Gönül albümlerine koymadım,
Artık düş, rüzgarlı tepelerimden,
Bak ben ölümlü şarkıların gıyabında dolaşan bir bestekar değilim artık,
Ki hazan yaprakları yüzüme çarpıyor,
ölümlü olmanın son armonisini
Ve ben yüzümü Kudüs' e çeviriyorum,mülteci aşklardan,
Artık göğsüm daralmıyor,
bıyıklarım da tütün sarısı yok

Bu cellatların son tangosu olacak
ağaran saçlarımda şafak,
ilklerin telaşını taşıyacağım bir bozgun mevsiminde
akreplerin düşlerine sokacağım yılanları,
bende bitecek her ölümlü macera,
ahdim var yüzümün vitrinine bedirleri taşımaya
hiçbir gün kendi öncesindeki günü takip etmemiştir,
hiçbir gül, kendi kırmızılığında başka bir gül açmamıştır,
karıncalar her mevsim baharları taşımıştır ambarlarına
gün hükmünü her zaman ucuza devretmez karanlığa
karanlığın içinde bir çıkılmazlık vardır kendi karanlığına
gönül aynalarına güneş yapıştıranlar düşmez bu alacalığa

Şimdi yolu vurduk,
Tur dağına,
Şimşeklerden hızlı kılıçlarımız var seyfullahtan,
Ezel, ebet hak güç bizimdir,son durak Kevser bize
Ve onlara çamur yüzlü yüzlerini çamurdan çıkaramamış
Haydutlara bayram yok,
Geç gelen baharlara düşen cemre de bizim üç elimiz
Yılanlar koyundan haydut çıkmaz limanında bekler bir gemi
Tüm haydutları üstüne alacak bir gün bu gemi,
Demirleyecek gayya kuyularının dibine,
Kurtul kurtulabilirsen,
Zalime yaşasın cehennem,

Bir bakarsın Kızıldeniz'i yeniden yarar asamız
Eli kanlı firavun saplanır çamura iyice,

Ve peşinden gelen yılanlar ordusuna son park yeri olur,
Ebu garipler, Müslümanım demeye kimsenin dili varmaz
Kalın elbiselilerden de hiç ses çıkmaz,
Halbuki Mekke, Medine arası yollarda at koşturduklarını
Söyleyen hıyarlar ordusumuydu acaba kabuğu soyulmuş
Ton balığına mı döndüler ne oldu bunlara, ebu garibin içindekiler
Dururken dışındaki puştlara sahip çıktılar,
Kargalara iyi yem verin ki ilerde de bizim gözümüzü oysunlar
Yuh be..ayrılık ikliminde yedi veren gülleri doğrayanlara
Yuh...be yuh..onlara da yuh..bize de yuh.....

Lütfi Kireçci

Formatları Belli İdi Hayata Uyum Yasasının

Formatları belli idi hayata uyum yasaının,
İyileştirilmiş bir adam olacaktık
Uzatmayacaktık boyunu fazla dilimizin
Tırnaklarımızı keser gibi kesecektik

Oturup evlerde kanepelerin üstüne TV. Seyredecek
Sabah kalkıp pis bıyıklı misyonerlere hizmet edecektik
Bize yasak olan çalاکalem girmekti tümörlere,
Gökyüzünün karelere bölünmediği
Demirden evlerin yolumuzu kesmediği,
Süngülerin başımızda nöbet beklemediği
Mavilerin tepemizde serbest olduğu,
Bir hapishaneye sürgün edilmişdik tozlu dosyalardan,

Oysa biz ne pinokyo, ne kırmızı şapkalı kız,
Ne külkedisi, nede iyilik meleği idik,
Ama biz bize yeterdik,
Açta olsak, tokta olsak,
Soframızdan kemik parçaları yoktu örneğin
Kimseyi satmamıştık,
İhanet etmemiştik,
Çammazlamamıştık ölümüne dövüşen bir militanı,
Özgürlük adlı bir gerilla büyümekti suçumuz yüreğimizde,
Benim özgürlük coğrafyamda kimsenin formatlarına uyum yoktu,
Uçayak değil, dokuz ayakta doğursa her katil şafak,

Şimdi sakallarımı bırakıyorum özgürlük adına dağlara,
Bir çarpı işareti koyup uyum yasası olan formatların üstüne,
Kendi düşlerimden çıkarıp bavul dolusu fotoğrafları,
Çelik çomak oynayacağım eşkıya türküleriyle,
Bir hevenkte ezip kafatasını mercimek başlı sifenklerin

Beni asıl ürküten şey yaralı çocukların göğüs kafesimden
Fırlayıp firar etmeleri değil elbet, boynumu vurmaya
Hazırlanan cellâdın yüzünde kabuk bağlayan tebessüm,
O tebessümde çoğalan binlerce uğultulu, hormonlu tasvirsiz yüz
İnsanlık aşısı yapılmamış bu yüreklerde geciken bir vuslat
Belki biraz servi gölgesi düşmesi gibi,
Savunmasızlık damarlarımızda dolaşan bir kirpi gülüşü
Dudakları boşluğa asılı zamanda çaresizlik çırpınışımız
Kesin yargı oç almak
Uzatıp akşam vakitlerini boyunu kuş uykusuna

Lütfi Kireçci

Geçiyor Gözlerimden Uzaklara Sürgün Resmi Bedenim...

Geçiyor gözlerimden
Uzaklara sürgün resmi bedenim
Eski albümlerden dolmaya başlamış
Yeni çehremle
Kaçınılmaz bir yangına taşıyorum ellerimi
Ve mücrim bakışlardan gözlerimi
Kalsam mı bu tabutluklarda
Yoksa girsem mi zaman tüneline
Bilemiyorum
Bilmemek bir tatbikat yüzü koyun yatırılmış aynalarda
Ne mümkün anlatmak ifadesini şiirin cinnet repertuarıma
Uçur Kaf dağlarından bedenimi ey genç ömrüm
Güneşin kıyılarına dağıt kahramanca saçlarımı
Gülmeye başlayan bir rüzgarın
Eteklerini tutuştur yıldızlardan bir görüntüyü konuşsun dudaklarım
Gölgede kalmış avuntuların
Tatlı sonbaharlarına
Dört duvar antolojisine ahrete kadar sözler söyleyecek
Dili değiştir ağızda
Biyografisiz bir kimliğin gerekliliğini
Yeniden keşfederken
Kamplara bölünen ömrümün son gurbet durağı zindanda
SANŞÜRLEMESİN ELLERİMİZİ SOĞUK DAMGALAR
YENİ BİR HAYATA
Bir canavara yapıştırılarak yaşamayalım
Savaş suçlusu şartları
Bir beyaz çıkaralım siyahtan
Uzunca zamanlara ait
Davamız karın doyurup nesil üretmek değil
Yeryüzü gurbetinde
Mesela putlarını kırabiliriz nemrutların
Bir konvoyu basabiliriz
Camlarını silip gözlüklerimizin
Bir çentik atıyoruz duraklarına
Hamlesiz insanın
Ya hak diyerek koparıyoruz
Pörsümüş sayfalarından
Geçmiş zamanlara mürekkep düşmüş anıları
Kritiğini yapamıyoruz
İpi kopmuş uçurtmaların
Evet kılavuzluğunu yapabilirim ışığın
Karanlık çukurlara düşürmeden
Vedalara kalem çalmadan
Uzaklaşan bir dosta el sallamadan
En keskin yürek sızısından
Başka ne diyebilirim
Nihayet sırası geldi vedanın
Hoyrat bir tebessüm çıkardım
Sara nöbetlerinden
En ızdıraplı dakikalarımı vurdu haydutlar
İade edilmez çehreme
Eski yüzümün anılarından bir görünüm

Gönül fecrini seyrettik
Periyodik bir hüznün yıllanmış tadıyla
Yalnızlık kerbelasına durak
Bir ömrü yıktığımız yer
Artık sancılarımızı anlatamıyoruz
Kaypak bir zemine basıyor ayaklarımız
Çerçeveden çıkmıyor
Mor bir tabloda yanan akıl
Dünya masalları nasıl yıkamışsa
Antikorsuz beyinleri
Körlere kimlik gösteremiyoruz
Gecenin duvarına yaslıyorum başımı
Uzaklaştırılıyor gitgide gözlerimin kıyısından
Fabrika dumanları
Muntazam bir insan topluluğu görüyorum
Bitmiş mesailerini ömürlerinin
Daha da küçülüyorlar
Baktığım yer özel tip cezaevi arabasının dürbün delikleri
Nasıl da küçücük görünüyorlar
Devlerin yutmasına hazırlanmış lokmalar gibi
Oysa bana düşen gözlerimin mimarisini korumalıyım
Ekonomik sıkıntılar çeken çözümlerden
Artık iskonto yaptırmakta yok kuş seslerinden
Getirilmiş baharlara
Şimdi sıyrılma vakti geliyor Yusuf'un atıldığı kör kuyulardan
Uzакlara çok uzакlara taşımak istiyorum
Statükoya baş kaldıran şiirlerimi
Geçiyor gözlerimden uzакlara sürgün resmi bedenim
Eski albümlerden dolmaya başlamış yeni çehremle
Merhaba Kudüs merhaba Mekke merhaba İstanbul

Lütfi Kireçci

Geniş Parklarına ekildik Hüzünlerin.

Bir Nuh tufanına asılı kaldı hüzünlerim,
Kentın yaralarını örterken türkülerı ölümün,
Ağlayan bir çocuk kekemelikten emekli oldu yüreğimde,
Yüreğimde korkuyu sarkıtan dallar çiçek açtı korkusuzluk,

Hayat öyküler labirentiymiş eşkıya mekânlarında,
Her sabah yüzümüze çarpan mezar taşlarıyla uyanırız
Saçlarını uzatmış maviler boğar içimizde yıldı atlarını,
Diz vururuz onurlu bir yalnızlığın mihrabına
Kazan, kazan dökülür üstümüze zulmün saltanatı,

Kimse fark etmez, kimse bilmez, kimse duymaz,
Utançlarını sağlam duvarlarla gizlerler,
Yasal egolarını uygularlar
Evde yemek bekleyen çocuklarından habersiz,
Çocuklar birbirine sormuş senin baban ne iş yapar
Biri şöyle demiş benim babam Eminönü'nde hamal
Diğeri az bilmiş haliyle, bizimki Bayrampaşa'da
Ölü adam resimleri getirir her gün eve çuval, çuval
Geceleri bağırır, eşek gibi yatar, domuz gibi kalkar
Annem her sabah ardından öküze bakar gibi bakar,
Tebessüm hiç düşmemiş bu adamın yüzüne,
Bu adamın yüzünde garip bir akrep dolaşmış simsiyah rengiyle
Adamın boğazı örümceklenmiş diyorlar ölü eti yemekten

Şimdi sevda şiirlerini afişliyorum gökyüzüne,
Hey başkaldırı iyi ki sen varsın yüreğimizde
Kayıt dışı kalsın dosyalara düşmeden infazlar
Beyaz gelincikler intihara adres aramasın her eylül sonrası
Yıkılsın eylülizmin duvarları kahrolsun eylülüstler

Şimdi dağların yorgunluğu çökmüş savaş sonrası yüreğimize,
Göklerde kıyamet var kral yaptık yerde kargayı, yani
Uzun lafın kısası, geniş parklarına çekildik hüzünlerin.

Lütfi Kireçci

Gestapo Mu Geziyor Sokaklarda

Akrepli bir gece düşüyor
Bir askerin miğferinden gecemize
Saat onbirkırkbeş
Birazdan sokağa çıkmak yasak
'Anne haydutlar mı var sokak ta "
Yoksa daltonlar ret kid mi arıyor
Cinler davul çalıyor sokaklarda
Penceresiz bir ev
Zemheri
sabah kızıl kıyamet
Gestapo mu geziyor sokaklarda
Faşist Hitler mi?
Al başına bir telaş
Çıkamıyoruz içinden zevksiz kıyafetlerin
Zaman savaştan kaçmış çocukların
Düşlerine bırakılmış bomba
Üsküdar kuşatılmış
Yalnız çobanların uykusuna kaçırılmış yıldızlar
Suları yaramıyoruz
ellerimizde gecenin akrepleri
İçimizde kazan kaldıran vahşet kimsesizlik
Damarlarımıza kan pompalayan militanist şiirler
Yalnızlığın ateşten gömleklerini giydirdiği gün
Siyah bulutlardan dökülüyor gözlerimize yağmur
Sabır yüklü gemilere liman oluyor cesur kalbimiz
Yaşamak ibadettir artık bu şehirde
Ah be sevdiğim
Kolay mı gelinir sandın bu günlere
Bakma dalgaların üzüm karası gözlerinden
Beyaz bir yelkenli gibi geçtiğine
Şöyle oturup ta Üsküdar'dan kız kulesine
Uzanmak kadar kısa değil tabularını
Yıktığımız günün hikayesi
Hani İspanyol paça pantolonla gezdiğimiz günler
Hani radyolardan bir haber dökülmüştü evlere
Deniz gezmiş ve arkadaşları idam edildiler diye
Hani onlar solcu falan demişlerdi de o zaman
Kimse aldırış etmemişti bu habere
Gel zaman, git zaman
Denizleri idam eden zihniyet
Bir zamanlar Hubeybi idam etmedi mi
Yine o zihniyet,
İskilipli atif hocayı asmadı mı
Ve gencecik dokuz fidanı
Dokuz ipte sallamadı mı
Kim ulan bu ne idiğü belirsiz kimseler
Hangi kafesin kapısını kırıp çıktılar dışarı
On yedi yaşında astılar adamı
kemikten çıkarıp yaşını
ceset torbalarıyla geldiler bir gece
ceset torbalarını doldurup gittiler
boynunu büktü bahçede karanfil

bir ana yüreğinin feryadına teslim oldu
kaç bacı saçını yolup çiçek diye koydu mezar taşının üstüne
hangi firari türkü anlatmadı bu türküde yaşayan
yiğitleri.

Vay benim ipe sapa gelmez deli sevdam
Vay benim mezar taşları gibi başım
Ama biz onların ölmediğini biliyoruz
Boylu boyunca uzanıyorlar şah damarımıza
Elbet bu doğuşun hikayesini anlatmak martılara düşmez
Yada denizin beyaz dalgalarına
Unutulmaksızın kabristandır
çığlık tüketen arka odalarda
Gelde isyan etme, gelde çıldırma
İnsanın insana kul olduğu yerde
Gece topal ayaklarıyla çıkar gelir üstümüze
Ve sessiz kalmanın büyüttüğü kafalarda
Ya ayılar horon teper
Ya kediler dans eder
Ay başka mahallede düşer çöplüklere

Ah be sevdiğim bilmez misin?
Sen bu illerde çıkıp gidende
Yaz bahar kış olur dört mevsimde
Çekilmiş bir resmimizde asıl durmaz
Eski bir çerçevede
Sahi bahar bu yılda gecikti,
kurtulamadı kıştan
İnsanın maverasından kaçırıldı akıl
Tavşan dağa çık, gözlerini aç, güneşe sobe
Oh be diyemezsin yanar içinde dört mevsim bir ateş

Lütfi Kireççi

Git Başka Duvar Dipleri Bul Kendine Ölecek,

Git başka duvar dipleri bul kendine ölecek,
İdam gölgelerinden topladığımız hayatı yıkacak,

Şehir kapatılıyorken tuğladan yapılmış evlerin üstüne,
Şalincaktan düşen çocuklar büyürken göğsümün üstünde
Hangi rüzgârı tutsam kış esiyor saçlarımda
Nezaketen yaşıyoruz belki bir adam sırtına yüklerken mahşeri,
Ölü atlar doğuruyor şafak alnımızın ortasına,
Kendi bedenimize sığmayan cesetlerle çıkıyoruz gökyüzüne

Kim tarif edebilir bana oksijensiz bir hayatın
Ateşten korktuğunu,
Korkmasına korkmadık ya
Şu kabilin kan kokulu baltasından,
Zamanla tımarlandı yüzümüzde eksik olmayan tebessüm
Zulmün baytarları yeşil ışık çalarken kutsal kitaplardan

Şimdi ölüleri ağlayan bir şehre açıyorum gözlerimi her sabah,
Çıgılları yontulmuş dudaklardan arındırıp düşmanlı vakitleri,
Biraz daha geciktirip iskeletlerin ağzından bir ölüm kusmayı sulara
Ölüm bahçelerinde vurduğumuz yıldı atları kuşatmadan yüreğimizi

Mavilerin savaşını doğurmak için sancıların karnından
Kelebek kanatlarıma yükleyip dağı
Kondum,
Omuzlarda taşınan sıcakkanın üstüne,
Şikâyetsiz makam,
Zehirli yılanlar dilek tutmaya başladı yastığımın altında
Uyandım,
Ayak bileklerime sarılmış mahpus damlarıyla
Vakit türkü söyleme vaktidir dedim taş duvarlara oy leylim oy

Oysa ben bütün hasret kahramanlarının demindeyim
Gecenin ölü yüzlerini resmediyorum şiir tuvaline,
Gözyaşlarım vuruluyor, örtüsü açılmış uçan kuş sürüleriyle,
Ağzımda şafak
Kanla karıştırılmış toprağın gürültülerine
Dönüşümü tehir etmezken vurdumduymazlığımın son perdesinde,
Güneşi mi taşlasam, karanlığa elmas serpiştirmek için
Hangi değerli putlarını kırsam ehramların,
Dudaklarıma gömülen ölü kırlangıçlarla, kekeme duvarların içinden.

Şimdi bulutlardan budanmış bir gökyüzü indiriyorum
Başkaldırı şiirlerime
Kim bilir mırıldanmaktan öte gitmeyen ağzımda
Örümcek tutmaya başlar ölüm vaktini gıcırdatan kelimeler
Hüzün fosillenir, öfke destanlarda kalır, bir çocuk düşer aydan,
Unutamadığım cellât zulmünü sergiler,
Boynuma taktığı bir kovboy kemendinde
Topal bir öküzün boynuzlarına takılır dünya,
Ölü yarasa kanından düşer cesetler kentin üstüne,

Lütfi Kireçci

Gökyüzü Cömerttir Martıların Çılgınlıklarını Emzirirken Mavilere

Gökyüzü cömerttir martıların çılgınlıklarını emzirirken mavilere

Şimdi bir yangın seli dökülüyor içime
Mavi akan bir ırmağa girerken bedenim
Öfkemi kurtarmaya çalışıyorum
Ucuzluk gelmiş yüreklerden
Ne yana dönsem gök gürültüsü bayat bir ekmek gibi,
Eksilmiyor soframızdan.

Ellerimizle koparıyoruz başını minicik kuşların
Akıl dağarcığımızı dinamitleyip eski evlerimizin içinde
Eski evlerimizin içinde köreltip tırnaklarımızı,
Tırnaksız kelimeler büyütüyoruz tırnaklar içine alıp

Öfkemize savcı olma yanan şehrin küllerinden çıkan rüzgâr,
Duvarları çatlamış köhne bir tebessüm ikamet ederken içimizde
Yırtıcı kuşlar nöbet bekler şahdamarımızda
Gök gürültülü sağanak bir yağış bekliyoruz yangın yüreklerimize,
Gözlerimiz kible arıyor kimsesizliğimize,
Çıkıp içinde barındığımız mahmur uykularımızdan

Bakır tenli çocuklar büyüyor düşlerimde,
Ellerinde toroslardan topladıkları limonlar
Kendi kendimi gömüyorum dudaklarımın arasına sıkışmış bir ölüye,
Yunuslar yüzümün tutsaklığında bir okyanus arıyor
Başka yanardağ mı kaldı yüreğimin mahşerinden dökülecek
Tam tutmuşken güneşi Kızıldeniz de bir yerden, sular çekilmişken
Şimdi oturup evrenin nasıl mavi olduğunu anlatıyorum köpek balıklarına,
Kör bir gergedan adres ararken damarlarımda

Gökyüzü cömerttir martıların çılgınlıklarını emzirirken mavilere

Lütfi Kireççi

Gölgemin Sulara Düşürdüğü Mavileri Ararken

Gölgemin sulara düşürdüğü mavileri ararken,
Deli taylar öfkelerini bıraktılar bir yangın sonrası ufuklarıma,
Sol yanımda bir kırmızı gül açtı sevinçleri mi vuran hüzün,
Martıların birlikte tüketildi çocukluğum, düş kırın akşamlarda,
Bin macera eskitmiştir Kızılırmak türkülerinde büyüyen yüreğim,
Ozanlar bağımsızlık kurdelesini keserken alımın miting meydanlarında
Gökyüzüne çakılan nal seslerinde unuttuk Türkçe konuşmayı
Ve konuşmamayı öğrendik, susmayı yeğleyip unutulmuşluğun duvarına,

Bir düştten çıkıp gelmemişlerdi günlüğümüze karabasanlar,
Bağıra, bağıra geldiler fabrika bacalarından çıkan sülfürik asit gibiydiler,
Tıkadılar kentin gürül, gürül akan kan damarlarını,

Bir kabre tayin çıktı akrepler aynada zehirlerini ararken,
Mor yıldırımlar üstüne yatırıldı sevinçlerimiz duvar diplerinde,
Paslı çivilerle kutsadılar ayaklarımızın altını, yüreğimize oturmaya
Çalışan yılanlar, tüylerini döktüler en mahrem mavilerimize,

Şimdi yüreği ağzında bir ana oğul bekler felçli baharlar içinde,
Kerpiç duvarda asılı siyah beyaz bir resim durur kırık çerçevede,
Türkülerin vurulduğu anı yaşamıştır kuşlar ürkmeden konarken mezar taşlarına,
Hiç bitmez sanılan kışta bitmiştir, ay düşmez gece yollarda
Tırnaklarının ucunda dünya büyüten çocuklar uyanmıştır gökyüzüne,
Bindik yelkovanın üstüne, birde peşimizde şu akrep sürüsü olmasa.

Lütfi Kireçci

Gül Atma Mansurluğumuza

Dilimde paslı bir zaman tortusu
Dokuz doğuran derviş postundayım
İçimde eski bir İstanbul
Dudaklarımda martılar
Mavilere yaslanmış şiirler
Say ki bir ada vapuruna binmişim.
Say ki uzaklara kaçırıyorum ayaklarımı zemheriden.
Ve boynumu eylül gürültülerinden.

Gözbebeklerimde güvercin görmeyen
Katiller ikamet etmekte.
Hangi süngüye takıldı saçlarım,
Kim erteledi gülüşlerimi güne,
Kaçarken çocukların geniş parklarından,
Otobüs duraklarına bıraktığımız anılarla.

Şimdi Fırat kenarında kuytu bir yangın yeri yüreğim,
Dicle'den sipariş sürgün aşklara taze kan.
Bahar mı kaldı ağzımın kuşlarsız bahçesinde
Zincire vurulmayan şiirler yazıyoruz
Virgül olmadan bedenimiz miting meydanlarında.

Biraz daha sıkıyorum günün kravatını ebrehe boyunlarında
Fotoğraflarımız infaz edilirken Kerbela kelepçesinde
Gökten inen ev bize Hıra ve mihmandarımız Sevr
Her sabahın fecrinde açan bir gül kabrinde Hubeyb

Eşkıya hikâyelerinin sırrolduğu yerlerde
Lanse etmez türkülerimi katil bir set
Duvarlar bir tümördür zulmün kanlı ellerinde
Bir yıkık insandır içimde taşıdığım ceset

Böylece uzaklaştırıyoruz insanın kıyısından
Gözümüzün kimsesizliğini sahiplenirken Ebabil
Maşere ferman yazıyoruz ateş-i İbrahim'de
Gül atma Mansurluğumuza,
Eyvah deme sakın, düşüpte merhamet gemisinden.

Bir kelebeğin kanatlarına inşa ettik yeşil gözlü evleri,
Çekilip gitmek istemezken yolumuzda ebrehenin filleri.
Bir hüznün laboratuvarı kurduk birikmiş sancılar üstüne,
Gönül iklimlerinde kurumaz kan, hiç büyümez yaşı ölünün.

Lütfi Kireççi

Gül Cesetleri

Bizi bağlayan yıldı atlarının düşlerimize bıraktığı
Gül cesetleri
Mübalağa mı olur gece karanlıkta arasak güneşleri,
Şehir yabancı, kuşlar yabancı,
Annesini ararken ağlamayan çocuklar var artık
Bir tren garındayım, güneye gidiyorum kendi kuzeyimden,
Peşimden bir dağ kalkmış geliyor,
Gülmeyi beton heykellere bırakıyorum
Eteklerine basmamaya dikkat ediyorum üniformalı günün
Bak her gece mahsustan ölüyorum
Mavileri örümcek bağlamış yürekleri ırmaklara taşımak için
Karanfil kokusu götürüyorum işgal altına alınmış aşklara,
Başımın üstünde mahpusluk boş sayfalarına hikâye ararken
Kim bilir kaç gece çatlıyor dudaklarımda uçuklayarak,

Artık zemheri gürültüleri sızmasın gün ışığı yerine pencereden içeri,
Dâhil olsunlar dakikada bir yeryüzünde nesli tükenenlere,
Şöyle bir İstanbul yalnızlığı yaşayalım heybemizden çıkarıp pas tutmuş hüzünleri,

Gökyüzünün mavisine takılmayacak elbet çocukların uçurtmaları
Dostluk coğrafyasında buz tutmayacak ihanetler
Kekeme bir yağmur sularını boşaltmadan saçlarıma,
Zaman gök gürültülü sağanak, yaşamak altı delik ayakkabılarla karda yürümek,
Can sıkıntısı ömür, sılanın gözleri kömür, memleket hasret türkülerine mülteci,
Gülüşümüz ölümü ürkütecek kadar güzel iken,
Telgrafın tellerinde kargalar, silkinip, sıyrılmadığımız belleklerimizde,
Hayat bir gün yaşayan kelebeklere koleksiyon,
Boynumuz çatırıyor başkaldırı kelimelerini şiirlerden cimbizlarken,
Dağlara park ediyoruz öfkemizi her mangal sonrasında,

Bizi bağlayan yıldı atlarının düşlerimize bıraktıkları gül cesetleri,
Bedenleri başsız bırakan gün tören adımlarıyla girmesin günlüğümüze
Teskere almasak sinsi korkulardan, takmasak ceketimizin yakasına
Asılmışadam resimlerini, arsız arsız gülümsemese şu cellât karşımızda

Ne varsa bize ait olan kırılğan bir gökyüzü,
Tırpanlanmış bir alın, şakaklarımdan dökülen güneş,
Ciltlere sığmayan sıvası dökülmüş bir şafak,
Şahdamarımızda konaklayan gürültülü bir oçalma şiiri,
Gün gelir ki, çoban yıldızını ararız eski kitabelerde,

Şimdi mermer bir lahitte uyuklar,
Tahtadan evlere sığmayan bal mumundan yapılmış cesetler,
Dünyaya gelişim kafa tutmaktır kabilin baltaşındaki kana,
Ve kalkıp anlatabilseydim kaygılarımı Tur dağına, Cudi dağına,
Akşam evine geç giden adamlar çoğalırdı insanın kırk ikinci vakti mihrabında,
Hadi gel ırmağı saklayalım gökyüzünde, havada uçsun ceylanlar,
Yer çekimine muhalif bir hayat sürelim kartondan yapılmış kentlerin üstüne
Kanımıza karışan çakıl taşlarını yakalım, küllerini döküp Ganj'a
İsyankâr bir mevsim koyalım insanın otobiyografisine,
Atlar yüzümüzün hırpalanmış mavilerinde çatlasın özgürlük vadilerine akarken,
Asiliğimiz, asiliğini asillikten almıştır, transfer edilmiştir zulme karşı direnişlerde,

Başıboş yeşiller, fidan gömme merasiminde işsiz kalsınlar,
Bir ölünün dudaklarında sır perdesi olmasın kutsal aşk,
Öfke yüklü sırt çantam, bavul dolusu yalnızlıklarım,
Siyah beyaz fotoğraflarda, hayattan koptuğum şiirler,
Beni bekleyen sabaha uzattığım boynumun ağrısında büyüyen yoksul kent

Lütfi Kireçci

Güller Dökülse Kudüs'ten İstanbul'a

Bir yangın sonrası geçiyoruz
Nevrozlu bahçelerden,
Buz tutmuş karanfiller
Liseli kızın kitabında
Hüzünlere müebbet,
Tebessüme son fasıl.
Göğsüme gömdüğüm başımı çıkarıyorum
Sentetik aşklardan
Biraz daha saliver gökyüzüne uçurtmaları
Maarif çocuk.
Dünya sırtıma yük,
Hangi pencereden gireceğim düşlere.
Nerde bırakacağım ayaklarımı,
Hangi ölüyle öpüşecek dudaklarım.
Derin uykuları toplayın bu gece yataklardan,
İhraç yapalım
Kurşunların çocuklara yakamaz olduğu
Filistin akşamlarına.

Davut sapanında taşlar
Yeniden başlar yarmaya başını calutun
Başkalarına bırakmasak
Yıkma ihalesini tagutun
Çaresizlik yaren olmasa
Şimşek çakan atlıların nallarından
Güller dökülse Kudüs'ten İstanbul'a
Dağlara bırakıp mağrurluğu,
Kanın fotoğrafını çeksek gökkuşağından

Gidiyorum,
Uçurtmaları organlara bıraktığım saatlere.
Eylül mızraklarıyla yükseliyor
Bezirgân başı takvimlerde
Çığırkan pazarlarına düşmüş
Kanlı gömleği Yusuf'un
Konakladığım mahşeri bulutlar
Çökmeden üstüne tabutumun
Bir yanda fil ordusu
Bir yanda hücrede
Fitili ateşle gökyüzüne,
Cebrail kanatlarından siper kutsal kentlere

Hadi bu gece indirelim mehtabı gökten.
Hıra bir yana düşer, sevr bir yana.
Örümcekleri de toplayalım mağara önlerinden,
Güneşi batmayan zamanlara yolculuk başlasın,
Fırat Dicle'ye anlatırken
Buzlu yangınların sabahlarını,
Tasadüf değildir elbet
Gökyüzünü maviye boyayan adamın asılması,
Balla sıvanır organ,
Çığlığa durur badem ağaçları

Bulutlar öper mezar taşlarını,
Akrep kuyruğunda yılan sonbahar,
Fesleğen kokularında saçlarını tarar gün,
Yağmur tıraşlanır bulutlardan
Utancın ayak sesleriyle,
Güneş çekilir şahitlikten
Bütün dünya sağır,
Bütün maviler sahte,
Suyu verilmemiş tebessüm çatlar dudaklarda
Yalınayak turuncular geçer insanın rıhtımından.
Uzar boyu kâbusun
Şairin kara tablosuna düşer
Süzülüp pis bir güzellikten iltica.
Gün süzülür deve boynunda batan adamlar çıkar
Ansiklopedik kayıtlardan.
Gözyaşı sütunlarını yıkar muhteşem sarayların,
Nevrozlu bahçelerden geçeriz,
Bileklerime sarılır intihar gülüşleri kentlerin.
En ıssız koyaklarına çekiliriz mahşerin,
Yüreğim dalgakıran,
Nasıl çıkar göçmen kuşlar hayatımdan,
Kahkahalar satan bir yanım her gün düşer aynalardan
Kahramanlık türküleri dökülür radyolardan ürpertilerle,
Zemheri gelmiş
Çiçek açmış bedenler kan taneciklerinde,

Lütfi Kireçci

Gülüşlerimi Kundaklayan Cesetler İstila Etmmişti Gökleri

Bir akşam vaktim vardı benim,
Hüzünlerle seviştiğim
Toroslar'dan yukarı çıkan
Bir tren ıslığı idi dudaklarımın arasında
Mavi güvercinlerin direnci.
Vahşi atların kışnemelerine karışmıştı,
İntihar süsünü düşte bulan çocuklar.
Yalnızlığımı dağlara yaslayan
Resimler çiziyordum tuvale,
Yenilgiyi hazmetmeye çalışıyordu kentler,
Artık saçlarımızda uzuyordu başkaldırı şiirleri,
Defolu zamanların rahminden düşüyordu
Defolu kahramanlar.

Şimdi herkes avluda volta atıyordu,
Aşiret akreplerinin kuyruğuna basmaktan.
İsyan kibrit kutusuna sıkıştırılmış hantal kuşlardı
Bir sahtelik vardı evrenin yeşilinde,
Ölümü üniforma gibi giyen aşklar vardı üstelik
Gülüşlerimi kundaklayan cesetler istila etmişti gökleri,
Mayın döşeli parmaklarımın ucunu,
Sabahın terleyen vakitlerine uzatıyordum.
Huysuz bir çocuk yakıyordu anılarımı,
Tel örgülere takılmış türkülerle,

Bir akşam vaktim vardı benim,
Korkularla gökyüzünün haritasını çizdiğim,
Hani bazen oturup hoş sohbete daldık zühreyle,
Bazen kayıp giderdik dilek tutmadan yıldız aleviyle,
Genç kızlar boynunu bükmeden önceydi esmer
Uykulardan uyandığımız,
Geriye kalan, sahibini arayan bir tabuttu,
Tornavidayla getirdiğimiz baharlar vardı
Kuduz yarasaların ağzından.
Hangi dünya kulak verdi
Ehramların ağzına,
Bir böğürtlen gibi sunulurken beynimiz.
Dışı altın kaplama, içi Ömer'in öfkesi dolu bir yürek,
Kan tarlasında bahçıvanlık hayatımız,
Gecenin kemendini boynumuza sıktıkça cellât
Ya ben o cellâdın boynuna kemendi geçirmeliyim,
Ya o cellât unutmali tabutumun başucunda gülmeyi.

Lütfi Kireçci

Gürültülü Kelimelerle Sıkarken Dişlerimi Militanizm

Gürültülü kelimelerle sıkarken dişlerimi militanizm

Mavi bir yıldırım düşer her gün
Zindanın kaybolduğu yüreğime
Şiyahlara bürünmüş bir cellât geçer,
Ömür raylarının üstünden,
Bir parça kefen bırakır akşamlarıma
Elimi uzattığımda
Okyanus korkusuyla çıkar
Bavulumdan
Paslanmış fırtınalar.
Güllere sarılı cesetler düşer
Gözkapaklarımdan.
Yalınayak koşarım kendi tabutuma
Kerpiç şeklinde düşer başıma yağmurlar,
Saklarken dişlerimi ebabil kanatlarına,
Uslanmaz çocuklar büyütür dağ
Çöker yalnızlık atlasıma.
Suların başı kesilir,
Gölgenin mimarisine,
Suyu çekilmiş nehir
Çamur örter üstünü,
Güneşte pişer,
Heybetli hüznülere tehir.

Geceyi kanatır yıldızlar,
Yılanlar dadanır güne,
Akrep kuyruğunda gezer nöbet
Ruhsatsız bir tebessüm
Konaklar dudaklarımda
Menekşeler dökülür
Alnımın ortasında büyüyen miting meydanlarına,
Gürültülü kelimelerle sıkarken dişlerimi militanizm,
Omuzlarıma cam kırıkları dökülür,
Göğü kemiren
Kendi sesini tanımayan farelerden.
Gel haydi biraz sevinç toplayalım,
Konuşacak bir şeylerimiz olsun aşka dair.
Yazdığımız şiirlerle dinamitleyelim,
Köprülerin altından geçen kirli suları.

Bulutlar kar getirmeden saçlarıma
Engerekler çıyanlar oturmadan tahtına,
Sende ey dost ne çıkarsa bahtına,
Demeden,
Cirit atmasın katiller gözbebeklerimizde
Kuşlar utancını döksün mülteci bir zamandan
Cami duvarlarına,
Beklenen ay doğar elbet veda tepelerinden,

Lütfi Kireççi

Güz Akşamları

Güz Akşamları

Ne güzel yaşıyordum şunun şurasında
Kapılmadan anaforuna güz akşamlarının
Bir yol çizdi gözlerime süngüler
Taş duvarlara,
Zindanlara çıktı bir gece yolum
Başladı sorgum.

Geçinip gidiyordum kendi kendime,
İslatmadan ellerimi güz yağmurları
Mevsimsiz bir sağnağına tutuldum ömrün
Yaşamak ölümden acı olurken dudaklarımda
Gerek yok söylemedim, adımı kimseye
Başımda süngülerden şemsiye.

Sıcak bir sevgi, dost bir gülüşe hasret
Deldi beynimi soğuk bir neşter
Görmeden çiçeklerin kan damlalarını
Bir çarmıha gerildi ışığı gözlerimin
Boğuldu gençliğim dört duvar arasında
Oysa ne güzel yaşıyordum şunun şurasında

Ne kadar şerefliymiş sokakta gördüğüm fahişe
İğrenç manzaraların faili nemrut suratlardan
Bu yüzden geçtim en güzel hasretlerden
Bu yüzden sevmem güz akşamlarını
BÜ YÜZDEN BİR GENÇLİK KURBAN ETTİM SANA TAŞ DUVAR
SÖYLE ÖLÜMDEN ÖTE YOL MU VAR?

Lütfi Kireçci

Halid Bin Velid (r.a)

Halid bin Velid
Lakabı seyfullah,
Allah'ın yeryüzündeki kudret kılıcı,
Ne Müslüman olmadan önce
Ne Müslüman olduktan sonra
Hiçbir yenilgisi, yok.....
şahadette yok nasibinde
.....

susturamadı içinde sevdasını
binlerce lat ve uzza,
ne yana dönse Muhammet,
ay' a baksa o'nu görüyor Güneş' e baksa o,
yıldızlara baksa onu görüyor..
Kabe'nin üstünde dolaşan kırlangıçlar
onun adını yazıyor kalbine,
dağlar, taşlar ondan bahsediyor,
ne yana dönse o
onca düşmanlık içinde kalpten gelen ses...
hala ne diye putlarla yarıştasın,
gel artık kırk yaşındasın...
ve daha fazla durmak yok...
selam sonsuzluk kervanı..
sana geliyorum....

.....
bir sabah erkenden düştü
Medine'ye yolları,
yıllarca kafasından mahşerin iki atlısı dolaşıp durdu
biri putperest kavimlerin ordusunda komutanlık
diğeri Muhammedin yolunda kahramanlık,
yıllarca bir arı kovanının içine başını sokup durdu,
en son yaşı kırka vurdu,
hala bekliyordu Müslüman olmayı,
ve bıraktı putlarla kılı kırk yarmayı...

.....
Halid bin Velid
Osman bin Talha,
Amr bin AS,
Yıkarak kafalarında, odundan,
taştan yapılan putları
Bir sabah erkenden düştü Medine'ye yolları
Medine'de bir telaş, Medine' de heyecan
Halit bin Velit ve arkadaşları oldu Müslüman

////////////////////////////////////
Halid bin Velid
Allah'ın yeryüzündeki kılıcı
Harp sanatını ve hilesini iyi biliyor,
Lügatinde adı yok korkunun
Çıkmaya görsün kılıç kınından,
Bir haber ulaştırıldı düşman içine
Şizin dünyayı sevdiğiniz kadar
Ahireti seven bir ordu ile üzerinize geliyorum'.

Alında damar, damar adresini arayan şahadet,

.....
Lütfi Kireçci

Halid Bin Velid R.A (2)

Yer MUTE

Şimşekler çakıyordu kılıçların ucundan,
Allah, Allah sesleriyle çınlıyordu meydan,
Önde zeyd bin harise, daldı düşman içine,
Yüzlercesini serip yere, ulaştı şehadete

Cafer kaptı sancağı, iki eli koptu,
Bedeni ayrıldı, iki melek kanat oldu,
Sırada Abdullah bin Revaha,
Kaptırmadı sancağı düşmana,
Birçok düşman devirdi, başlar kopardı
Önde gidenlere tez kavuştu

Ordu bir anda kumandansız kaldı,
İstişare kuruldu,
Halid bin Velid kumandan oldu,

Nasıl çarpışılmış harp meydanında
gösterdi düşmana,
Hiçbir zayıat vermeden çıktı çember dışına,,,

Resul ona dedi..
Allah'ın yeryüzündeki kudret kılıcı,
Bu kılıç kınında durmamalı,

Bir hamaset destanı yayıldı doğudan batıya
Düşmanın yüzünde korku, mazlumun gözünde ay,
Mute' de kalkan kılıç bir daha girmedi kınına,
Mekke'den Fırat kıyılarına gerildi yay,

Düşman güvendi gücüne seyfullah imanın gücüne
Tüm savletiyle hörelendi düşmanın üstüne
Diyar, diyar düştü kılıçların ucundan zafer,
Resul verdi her seferde ötelere haber,

Kılıçların şavkıydı düşman üstüne düşen yıldırım
İman erlerinin şaha kalkmış atlarıydı ovaları çınlatan,
Zafer mimarı kılıçların ucundan düşüyordu beldeler,
Yerle bir oluyordu putperestlik, uçuyordu kelleler,,

Kıpkızıl kan, dağ başları duman, her taraf dolu tuzak,
Kimse hoş geldin deyip İslam erlerine açmıyordu kucak,
Dağlara taşlara yazıldı kahramanlık destanı, geldi ferman,
Diz çöktü Bizans, alındı Kudüs, düştü Şam....

Hz. Resulün sakalından birkaç taneyi, sarığının içinde
Taşımaya bağlıyordu, mimarisini zaferin, binlerce
Harpten aldığım lezzeti hiçbir şeyden almadım diyordu,
Binlerce kılıç darbesi vücudunda çiçekler açıyordu,,,

Artık vuslat vakti gelmişti büyük kumandanın...
yaslanıp kalktı ayağa üstüne kılıcının

Bu zamana kadar seni hep taşıdım, şimdi sıra sende,
La ilahe illallah deyip..kavuşuyordu rabbine,,

.....
Allah onlardan razı olsun, onlara yakışır bir ümmet eylesin bizleri,
Ağustos 2006 ist,

Lütfi Kireçci

Hamam Böcekleri Geziyor Yine Caddelerde

Hamam böcekleri geziyor yine caddelerde,
Ayaklarında takunyaları,
Kırmızı balonlar patlatıyor fareler barlarda,
Taksim meydanında bir kurbağa şarkı söylüyor
Star adayı olduğunu düşünüyor kendince
Ta ki yanından bir kokarca geçinceye dek,

Bitler, pireler kaynıyor Eminönü'nde
Ağır başlı filler oturmuş çay bahçelerinde
Nargile keyfi yapıyor.

Alışverişte tavus kuşları
Makyaj malzemesi arıyor ucuz mağazalardan.

Koyunlar oturmuş bir köşeye
Kurban edilecekleri günün telaşı vurmuş yüzlerine,
Kara gözleri Malu hülyalara dalmış,
Uzun yeşil otları düşünüyorlar geniş tarlalarda.

Kangurular zıplıyor Üsküdar sahillerinde,
Keselerine doldurdukları yavrularıyla,
Avustralya'da atalarından öğrendikleri, bir dansa başlıyorlar.
Zürafalar kafalarını çarpmamaya çalışıyorlar tabelalara,
Zoraki buldukları bir restorantta akşam yemeği yiyorlar.

Marmara'da oturmuş gelip geçen gemilere bakıyor dinazorlar,
Annelerinin akşamdan patlattığı mısırlarını yiyorlar
Gemilerde enstantane, bir hareket, mağrur edasıyla tilkiler,
Çakallarla bir arada oturup fındıkkıran sincaplar
Güneşin batmasıyla uyanıp etrafı keşfe çıkmış yarasalar
Gece boyu karanlıkta uçmanın keyfini çıkarıyor,

Ateş böcekleri yol gösteriyor evini kaybetmiş bir kaplumbağaya
Yılanlar bir ayna arıyor aynasız evlerinde yüzlerine bakmaya,
Yan komşuda oturan timsahlardan bir hediye geliyor ayna
Ayılar davul çalıyor köprü altlarında, zurnada bir gergedan,
Maymunlar para topluyor çıkarıp şapkalarının içine,
Köprü'nün üstünde ziyaretçiler, atlar, eşekler, kediler, köpekler,
Trafik sıkışıklığından
Son anda şenliğe yetişen yaşlı bir deve,
Yanında yol arkadaşı mamut,

Gecenin ilerleyen saatleri
Suda uykusu kaçmış bir köpek balığı bağılıyor,
Kesin ulan bu gürültüyü
Gecenin bu saatinde ne diye rahatsız ediyorsunuz bizi
Derken diğer balıklar balina, yunus, diğerleri katılıyor bu
Çok sesli koroya...

Sabah martıların sesi uyandırıyor horozları,
Horozlar şaşkın, horozlar üzgün,
Boyun büküyorlar hanımlarına,

Gün başlıyor
Metroda köstebekler,
Acele işyerlerine gitmeye hazırlanıyorlar,

Kepenk kaldırma yarışında hindiler,
Direniş içindeler, toplu kıyıma son diyorlar,
Bu yılbaşı gecesinde.
Domuzlar ayakkabılarına nal çaktırıyorlar,
Usta bir demirci filden,
Ağaçkakanlara yeni bir iş kazın asfaltları,
Aslanlar bir tören yürüyüşüne hazırlanıyorlar
Arkalarında kaplanlar iyice kabartıyorlar kürklerini,
Semalarda dans, kırlangıçlar uçuyor,
Güvercinler gagalarında zeytin dalı uzatıyor herkese,
Kumruların gözü yaşlı,
Yavrusunu kaybetmiş bir ceylan öfkeyle bakıyor
Merasim geçidi yapanlara
Ve bir haber yayılıyor etrafa
Kirpilerin okları düşüyor yüreklere,

“Bir pire geçerken caddeden yeşil ışık yanarken
Dikkatsiz bir sürücü tarafından ezilmiştir.”

Bir anda tüm hayvanlar hastane önündeler
Gözlerinde yaş, yüreklerinde sızı,
Oturup günlerce hastane bahçesinde
Gelecek bir haberi bekliyorlar,
Pire komada, henüz hayati tehlikeyi atlatamamış
Herkes bir organını bağışlamaya hazır,
Herkes kan veriyor acilde yatan arkadaşı için
Herkes nöbette, uyuyan yok, ameliyat başarılı geçiyor
Kendine geliyor pire, çıkıyor pencereye,
Şöyle bir bakıyor dışarıya, vay be diyor, vay be,
Gözleri doluyor, bir iki damla gözyaşı süzülüyor yanaklarından,
Teşekkürler dostlarım, hepinize teşekkür ederim.

Lütfi Kireççi

Henüz Tanımını Yapamadım Piri Reis Haritasının

Henüz tanımını yapamadım Piri Reis haritasının

Uzak bir gökyüzüne uzandım
Akşam durgunluğu minyatür şehirler bırakırken şakaklarıma,
Çıkışsız bir form doldurdum, tahrip edilmemiş ömrüme,
Gece mezarlıkları giydirdim içimde büyüyen ölüye,
Kırmızı renklerini anlatamadım hayatın, korkulu yüzlere,

Yaşamak zorundayım uçurumları ucunda,
Sahi nasıl çıkaracağım kafatasımı t.c. yazılı kimliklerden,
Bir başka dünyaya resimliyorum yüzümü,
bir yusufçuk hikayesi anlatsın
Genç kızlar kardeşlerine,
Ansiklopedik kaygılardan çıkarıyorum hikayemi

Henüz tanımını yapamadım Piri Reis haritasının
Titiz davranmalı kandillerini yakarken bedirlerin,
Ter döküyorum bir Jules Verne `n hikayesini okurken,
Bir devri alem köprülerin öbür yakası,
D harfinin mihengine vurulurken ellerimiz
Leyleklerin göç mevsimini itelemiyoruz uzaklara,
Antik bir fırçadan jest
Siyah renkler sökülüyor paletlerden,

Uçuk bir maviye, biraz daha mavi sıkıyoruz...
Mavilerle bitecek bu kapkara tabloda
Bir gemi inşa ediyorum göğsümdeki Kemiklerden,
Tufan unutulmasın binin gemilere,
Eyüp sabrını kuşanıyoruz,
Güvercinlerin ağzında bir zeytin dalı,
İnmek için tepesine Cudi dağının

Herkesin ağzından bir katliama sunulurken beynim
Ne söyleyebilirim bekleyen bir yığın ölüye...
Çıkabilirim uykulardan..yeni düşler anlatmaya çocuklara,,,
Şevincilerime göz kırpan yıldızlarla...

Lütfi Kireççi

Her Gördüğüm Şehre İstanbul Diye Gireyim...

Rüzgarın kumaşını kestik,
yama ekledik tövbe tutmaz günahlarımıza,
Al başına mahmur sevdalar,

Fırat sen dur ben akayım,
Dicle aksın ben kavuşayım...

Hani bu şehrin ürküntüleri vardı mermerden,
Tebessümler eksilmezdi yüzlerde tunç kafiyeden,,,
Aşk türküleri dökülürdü binlerce heceden,
İki büklüm, bir gerdan kırmadan, çıkacağı
Rölantiye alınmış umutların şeceresinden

İstanbul sen dur ben gideyim,
Her gördüğüm şehre İstanbul diye gireyim...

Nerdesiniz biz yaklaştıkça kaçan,
beyaz bulutlar içersinde, beyaz güvercinler,
küçük bir çocuk düşürdü düşlerimi
Deli akan bir ırmağa,
ve onunla girdik düş çağına,

şimdi apoletleri sökölümüş bir günün gıyabında
Eskimesin militan ruhlarımız, insanın mihrabında
Birde eski zaman içinde, kara önlükler üzerimizde
Tek bir bahara iltica, dört mevsim yüreğimizde..

Defolu zaman,
Düş yakamızdan
İhtimal ki gökte yıldızlar
Düşecek sancımızdan...

Sen gitme kal yerinde,
Gürültülü olur dağların yer değiştirmesi,
Ben biliyorum gidilecek yerin, tek adresi,
Diye düşün, ansiklopedik kayıtlara
Bu türkünün mukaddimesi.....!

Lütfi Kireççi

Her Martı Beni Kusar Dalgalara

Her martı beni kusar dalgalara

Alın gökyüzü sizin olsun,
Çekip gidiyorum buralardan demiyorum,

Martılar topluyorum ölü bir balığın düşlerinden,
Fırtınayı uzatıyorum savunmasız zamanlarıma,
Halimi anlamaz elbet ne denizkızı, ne kilise papazı,
Çan çalsınlar kendi gecikmiş zemherilerine
Karpuz kafalı çekirdek beyinli zatlar,
İnsanlıktan azade,
Bizlerden uzak olsunlar yeter.

Ah şimdi ay ışığında yürüyüp kendi rüyalarıma,
Umut toplayıp karlı dağ yamaçlarından,
Memleket, memleket gezmek isterdim
Tüm dünyayı,

Ne çıkar bahtıma yine gelse de mevsimler den kış
Gönül çerilerime uzak fesleğen kokularından düşse alkış,
Özgürlük denizine attığım her oltada
Başsız, başsız cesetler topluyorum,
Göğsümün kıllarından asılan haydutlar büyüyor yakamda,
Ne çok şempanze var ortalıkta muz peşine düşmüş,
Çağrışım yok, kulak yok, yürek yok,
Derin bir kuyu, dipsiz bir kuyu, at içine heybeni çıkan yerini taşla,
Akşama ne doğurur caddeler, kaç adam yürür yolda,

Şimdi çekip gidiyorum bu şehirden,
Ay ışığı yakamaz sizin olsun demiyorum
Genç bir buzağı doğum yapıyor iri bir kartalın düşlerinde,
Karınca karanlığa taşıyor bir yaz boyu biriktirdiği umutlarını,
Muhteşem bir yalnızlığın karnına yunus oluyorum,
Pıhtılaşmış umutları taşırken dişlerimin arasında,
Bir salyangoz düşüyor peşime ay ışığından izler bırakıp geriye,

Biliyorum birilerine yem, akvaryumda çıldıran balık
Normal seyrinde gitmez yıldırımların evleri röntgenlemesi,
Durup dururken bir yıldız intihar ediyorsa uçuk mavilerden,
Çekil ey sevgilim, mavzerime gölge olma yeter,
Gün batımı renklerini fırçalamadan duvarlara,

Çekip gidiyorum bu kentten demiyorum,
Duvarlara erken ölü resimleri çiziyor bir mahkûm,
İstiridye kabuğuna sığmayan hayaller büyütüyor kendince,
Her zemheride gül düşlüyor, karlar içinde kardelen,
Her martı beni kusuyor denizlere, geçip giden gemiler hemşire,
Uzanırım dalgaların koynundaki seslere, sessizliğin içindeki seslere,
Kim gömer beni yıldızlara, dünyadan azade edecekler kim,
Koltuk altlarımda taşıdığım el bombası değil mi kibirli dünya,

Bu kentten gitmesine gideceğim ya, bari kılavuzum ölü bir karga olmasa,

Elbet kılavuzumuz Mekke, Medine arası öpülesi yollarda,
Onun ayak izlerinin bulunduğu, dağ, taş deniz, her yer, mağara,
Alır götürür beni sonsuzluk kervanlarına

Şimdi sesimin aksesuarında bülbüller tüylerini döker,
Bir gelincik açar, yüreğimin kayıp giden cennetlerinde
Kalkmam sırtımda tur dağı, uzaklara hükmüm, gidemem,
Ben gidersem arımdan mezarlar kalkıp gelecek,
Kefene sarılmamış binlerce ölü alımdan öpecek
Bu şehri bırakıp giderken dönüp te geriye bakmayacağım,
Taş kesilmeyeceğim örneğin,
Kaçıp gitti demeyecekler gün boğarken gırtlığımı kırlangıçlarla,
Ebemkuşağını takıp göğsüme öyle gideceğim,
Bana keder, kimsesizlik kumaşını sırtıma giymek değil,
Ölüp gitmekte bir şey değil, hayatım Kudüs,
Yüzümün duvarında Filistin,
Göğsümde kuşatılan eski bir İstanbul,

Bekliyorum seferden dönecekler, yitik zamanlara bıraktığımız erler,
O gün kabilin suratına balyozlu bir anı bırakacağım,
Kimse dur demeyecek bana,
Gülüşlerimi yeniden toplayıp çocukların parklarından,
Bir sahilde yürüyeceğim boydan boya,
Kim salıverecekmiş ulan beni doğduğum bu topraklardan,
Yağmurları yeniden ıslatmak, güneşi yeniden doğmak,
Üsküdar'da uçurtma uçurtmak, geçmişle hesaplaşmak,
Kız kulesinin karşısına geçip resim çektirmek değil benim özlemim
Onu kuşatan suya kimlik düşmek atadan yar,

Şimdi uykularımın basıldığı yere gidiyorum,
Gömleğimin düğmesinde bağdaş kurup oturan haydutlar,
Düşün günlüğümden, güneşin uzak olduğu, yarasanın bol olduğu yere,
Ben kayın ağaçları arasında yürüyorum kendi çıkmazlarımı,
Tepemde kışlayan beyaz martılara aldırmadan,

Lütfi Kireçci

Hey Balıkçı Kalk Bu Gece Balığa Çıkıyoruz

Hazırla zıpkınları
Ağları da al yanına
Bir de çay demle termosu
Sigaraları da unutma
Sabah ne zaman döneriz
İşte orasına karışma
Denizin ortasındayız
Deniz dalgalanıyor

Aman bire kayıkçı ne yaptık biz böyle
Gecenin bu saatinden açılır mı denize
Bak fırtınadan biçtik şeklini yazgıların
Kaldır ayağını bastığın yerden

Burası nere diye sorma, hele bir dur
Bil ki burası karadenizin deli dalgaları değildir
Ayağına kıymık batmış bir ayının
Sağa sola saldırdığı
Akreplerin başını soktuğu
Yusufun düştüğü kuyumudur..belki biraz

Hey balıkçı,
Kendine gel burası arsızların adam astığı
Sakallarında uzattıkları cesetleri
Şahil kentlerinde konak yaptığı
Üstüne piramitlerin yapılıp içinden kaçtığı
Karun'un anahtarlarını kırk kervanla sakladığı
Bakırköy sahiline varmadan,
Düşünen bir adam heykeli var havuz başında
Çay partisi verdiği yere de benzer,,
belki biraz münzevi
Yalnızlıklarının içine,
çocuklarını çocuk bakıcılarına bırakıp
Girdikleri, yılanlar kalyonudur,..yani belki, biraz

hey balıkçı akreplerin boyuna,bir bak
Her biri deve kadardır
Şu yılanlara bir bak
Dağlarda gördüğün yılanla
Akrabalığı var mıdır
Aha bunların boylarına bak
Kara tren kadardır
Dişlerine bak deve boyundadır
Yediklerine bak balıkçı
Kafa kol gövde ayak bacak göz değil midir...
Lan kayıkçı kimdir bu adamlar..
Kime ne etmişlerdir de böyle
etleri dirhem, dirhem parçalanmaktadır
Balıkçı söyle ALLAH aşkına buna nasıl dayanılır,

Aman kayıkçı biraz daha asıl kayıklara
İçim bir hoş oldu,

Önce bir cigara ver sonra doldur çayları
Sakin bu gece gördüklerini kimseye anlatma balıkçı
Sonra derler sana karadenizin delisi
Valla kimseyi inandıramazsın..
Hatta gördüklerine şahit bile bulamazsın..

Aman be balıkçı
Toprağa ayak basmak nede güzelmiş
Bak aha şurada bir balıkçı kulübesi var
Gel bir oturalım balıkçı
Çaylar demli olsun
Balıkçı başlar hikayesini anlatmaya
Temel ve durmuş ordadır

Abooo der temel le durmuş adama
olmaz aboooo adana işi uy da penum papuç tama atıltı

(şiiri oku, yorumunuda ekle)

Lütfi Kireçci

Hıra Bir Kandil Gibi Düşerken Her Gece Düşlerime

Ayrılıktan anlamam,
Cennet cehennem değil yolumda ki kılavuz
Rüzgârın vurur Musa'dan saçlarımıza
Başımı çıkarsam Tur dağından arşa

Nuh'un gemisi geçer evimizin damından,
Karanlık ikiye yarılar geçeriz arasından,
Bir gece vakti tur dağından hıradan
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim

Biliyorum,
Ağ örmeyi unutmuş mağara önünde örümcekler
Sirra kadem basmış ebabiller çekilip gökyüzünden,
Yangın düşmüş her yüreğe fecr-i kabirden
Yakılmış kentlerin dumanından, külünden,
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim

Kış yanar içimde,
Cehennem yontulur düşlerimden
Tabutlara düşer yolculuk
Takvimlerde telaş
Tut ki cesetlerimiz kıymıklanır cellâtların dişlerinde,
Bir devrimdir seni tanımak kuduran batının ensesinde

Kalem susar dil susar
Çölde yürümeyi unuttur karınca,
Dalgaların ölümsüz
Bal tadıyla kıyılara vurunca,
Gökte Zühal yıldızı,
Hekim olur dermansız dertlerimize.
Kavgalar biter, kasvet gider,
İkbal kıblesi sultanım, efendim
Kaçtım süfli saraylardan,
Şems'in güneşinde
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim

Gökkuşağından mülteci,
Göğsümden uçarken güvercinler,
İmbatlara sarıldım,
Merdiven dayarken evlerin çatısından aya
Maviler merasim taburunda,
Nil yüzünde Musa'nın.
Şahmeran seni bekler evrenin susuzluğunda

Hazan düşer baharlara
Hüzün mevsimi konaklar yüreğinde Meryem'in
Yanar yüreklerde Kербela
Cesurca bir yalnızlığa itilir çaresizlik
Mor bulutlar toplanır boynumun ağrısında
Telaşlı kuşlar konar avuçlarıma uzun zamanlar,
Hıra bir kandil gibi düşerken her gece düşlerime,

Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim

Ceylanların gözyaşlarından hüzün emziriyorum o kutsal güne,
Veda tepelerinden dudaklarımıza dökülmüş bir hasretle,
Yıllar susar, beynime sarkaç, eflatundan bir ay girer göğsüme
Deryasına kavuşmak için hızla akan ırmaklar gibi
Camlara zincirleyip geceyi, sığınıp kanatlarına bir kelebeğin,
Gökkuşağından seccademi serip sulara
Bir Mevlana rüzgârına sarılıp gökler çöktüğünde canlara
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim

Aşk cefa ülkesinde seni beklemekmiş
Çöl misk-ü amber kokmuyor artık
Kusva'ın ayak izinde.
Gözlerimin bulutlarında yağmur,
Bahira'ya giden kervan.
Çileyle yıkanan İbrahim sofrasında alınma düşen yol
Birde kurtulup kırk yamalı günahların tapusundan
Kaygısından, tüm hacet kapılarında seni dileyip
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim.

Zaman aynasından tufanlara kapıldık,
Sorsam anlatabilirmiydi seni yıldızlar
Bu hayat kül, tebessüm paslı, hıra yaslı
Gökyüzü sağır, yer dilsiz,
Gün batımlarına kepenkliyoruz yangınları,
Hasret ilmikliyoruz beyaz kuşların kanatlarına,
Şabırdan evler dikeyiyoruz çöllere,
İsa yüzlü çocuklar bekler seni sevrde
Gecenin esrarına pervane,
Bir uygarlık düşerken Şeyh Galib'den.
Vidalanır göğsümüze Mansur yalnızlığı,
Hasret tığıyla ismini yazıp göklere
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim.

Güller içinde bir gülsün, can bulmuşuz canda
Ay soluklanır çehrende, güneş emrine amade,
Senden sonra ne varsa silmişiz ömür defterinden,
Kıyamet mi koştun, sen yoksun
Kırmızı bir gül dolaşır şah damarımızda.
Şimşeklerden ata bindik, çaresiz değiliz Yusuf kuyusunda
Bedir bir efsane döker yüreğimize
Kum denizinde yüzer gemiler,

Çatlayan dudaklarda biriken hazine mahşere azık,
Tahammül bitti, kaygı yok, kasvet yok
Mavi bir sonbahar ihtimal ki sana kavuşmak,
Sensiz gülistanda gök gürültüsü yaşamak,
Şimdi sen yoksun, boynu bükük hıra, seni bekler kutsal mabet
İsa kılıcında silkinip
Pervasız sevinçlerin harman yerinden
Sessizce ağlayarak sana geleceğim efendim.

Lütfi Kireçci

Hicret I

HİCRET,
Ebu cehilleri çoğalan bir beldeden,
Medine' ye hicret
Yanında yol arkadaşı Ebu Bekir,
Ölümüne var, ölümüne bir,
Hiçbir yerde yalnız bırakmıyor onu,

Hz. Ali girdi yatağa
Cehiller düştü tuzağa
bir sabah vakti erkenden,
çıktılar kuşatma altındaki evden,
Cebrail geldi birden
Yasin-i şerifi oku dedi hemen
Bir avuç kum al dedi eline
Serp kafirlerin yüzüne
Ve o kum
kime isabet etmişse
Öldürüldü Bedir'de ...
.....

Mağara,
ötelere açılan kapı
Gizli sırlar halkası
Cehillerden bir kılavuz geldi mağaranın önüne,
Buraya kuş yuva yapmış,
örümcek ağı bozulmamış
Eğilip baksa görecekti içerdekileri,
ama göremezdi,

Üç gün üç gece kaldılar orda,
Yılan sokmasın diye delikleri kapadı ebu bekir,
Ayağım ile kapattığım delikten bir yılan soktu ayağımı
Ayağımı çeksem size bir zarar vereceğinden korkarım,
Resulullah dedi; -ayağını çek, ayağını çekince çıktı
Heybetli ve zehirli kocaman bir yılan
dostuma eziyet vermeye Allah'tan korkup,
benden utanmıyor musun?

Yılan şöyle seslendi Allah'ın resulüne;
-Ey Allah'ın habibi, sana yalnız insanlar değil
Bütün hayvanlar yılanlar,
kuşlar, karıncalar hepsi aşıktır
Bende mübarek yüzünüzü görmek için
gece gündüz demeyip
Yolunuzu bekliyorum...bu izbe karanlık yerde
bu karanlık mağaraya siz güneş gibi girdiniz

Fakat dostun siddikın seni görmeme engel oldu
Seni görmek için cesaret ettim,,
bu hayasızlığı yapmaya
dedi ve yılan özür diledi

Resul sürdü tükürüğünü Ebu Bekir yarasına,
hemen iyileşti Şifa buldu yarası

Lütfi Kireçci

Hicret II

Su yoktu mağarada, susadı Ebu Bekir
Arz etti durumu peygambere,
dışarı çık akan ırmaktan iç,
kardan soğuk baldan tatlı bir su,
Rab...cennet ırmaklarından su akıttı
bir kuş vardı tavanda,
üç günden beri yemedi, içmedi,
Ebu Bekir merak edip sordu ey! kuş..
Kaç günden beri buradasın,
ne yersin ne içersin,
kuş dile gelip konuştu:
acıkınca,
sana bugz edenlere lanet ederim, doyarım
susayınca,
seni sevenlere istiğfar ederim kanarım dedi,,
bunu işitince ağladı Resul ve üzüldü Ebu Bekir

.....
Üç gün sonra çıktılar mağaradan,
Gündüz gizlenip gece yola devam ediyorlardı
Vaad ettiler onları bulana yüz deve
Yüz deveye sahip olmak ümidiyle
Düştüler peşlerine,
Ebu bekir korktu,,bir şey olacak zannetti resule
İki kişinin üçüncüsü olursa ALLAH..
Yakalanacağımız sanmıyorum dedi resul

Atını ve okunu hazırladı süraka,
Bir müddet sonra yetişip onlara,
"Bu gün seni benden kim kurtaracak"
diye bağırırken
Atının ayakları kuma gömüldü birden
Şuraka affını rica etti,
Resul ona dua etti, affetti,
Şuraka oldu Müslüman
Aman Allah'ım aman...

.....
Dünya kurulalı beri görmedi böyle bir heyecan,
Herkes sabırsız,,herkes "o"nu bekliyor..işte o an

Biri ay biri Zuhâl yıldızı görünüyor tepelerden,
Sevinç çığlıkları, şehrayin yükseliyor medineden

Yâ Rasûlallah! Yâ Muhammed! Yâ Rasûlallah! '
Hoş geldin Yâ Rasûlallah hoş geldin ey Allah'ın elçisi,
Çoluk, çocuk yaşlısı, genci, yollarda ve damlarda
'Rasûlullah geldi! Allahû ekber! Muhammed geldi!
Allahû ekber! Muhammed geldi! Allahu ekber, Muhammed geldi!

Lütfi Kireççi

Hiç Defolup Gitmeyecekler Mi Bu Defolu Adamlar?

Sürrealizm bir tablodan çıkardıkları kafataslarına
Şekil verecek bir karikatürist aramaktalar,
Ağaçlardan çaldıkları yeşil renkleri kutsal saydırıp
Gövdelerimizin üstünde horon tepmeye hazırlanıyorlar,
Gökyüzünü bir yorgan gibi çekip üstümüzden
Karanlıkta üşüyen adamlar bırakacaklar belleklerimize

Hiç defolup gitmeyecekler mi bu defolu adamlar?

Lütfi Kireçci

Hücrede Telaş

Hücrede telaş,
Adımı soyadımı sormaya girmiyorlar hücreye
Akılları sıra korkutacaklar,
Dayak atacaklar,
Sokakta görüp te bu ahmaklara
Beh desen al sana bilmem ne derler
Kaç kişi olduklarını sayamamıştı hücredeki
Yerlerdeki saç kıvrır, kıvırdı
Belli ki bu saç hamzanın saçıydı
Bir hayvan tıraş etmişti hamzayı
Duvarda kan izleri, vardı
Hamza direnmişti
Ne kadar sürmüştü bilinmiyor,
Duvarı beş parmağıyla yukardan aşağı doğru
Kanayan parmaklarıyla tırnaklamıştı
Hamza muhtemelen hastanelik olmuştu

Az önceydi,
Benden önce içeriye almışlardı hamzayı
Hamza sevke gelmişti
Buradan çok adam geçmesine rağmen
Bazılarının gömleği takılıp yırtılmış
Demirlere
Bazıları yürürken tepe üstü düşmüş
Ayağı kırılmış,
Bazıları da kırmış kafayı
Bazılarını da sahipleri almış

Sıra bendeydi
Ben buranın mahkumu bile değildim,
Ring arabası durmuş
Mecburi ikametgah
Yani misafir
Bunlar iyi ağırlar misafirleri
Bayağı misafirpervendirler
Allah'a dua ediyorum
Korkuyorum
Birazdan mutlak öldürüleceğim
Duvara tırnaklarımla kanlı bir şiir yazacağım
Gücüm yettiği yere kadar direneceğim
Birini bile devirsem yeter
Gözüm açık gitmem diyorum ötelere
Hani orda sorarlarsa dostlar
Getirdin mi kelle
Yo..hayır getiremedim..demeyeyim...
İçerdeyim,
Çevremde aç köpekler
Yerde kan damlaları
Sıcak, yeni dökülmüş buğuları üstünde
Tütsü yapıyorlar arkadaşın kanından
Başlıyor maç..
Bire on, bire on beş arkası it sürüsü

Sayamıyorsun
Yedi sülaleni sayıyorlar
Sende onların anasını, avradını, çoluğunu, çocuğunu
Tutup bir gece yazlık sinemaya götürürüm diyorsun

.....
ikinci bölüm

hücre,
birazdan ölümlerle randevu
gelecekler
hatta hepsi gelecek
çullanacaklar üstüne
duvara kanla yazacaksın adını kafirin
beni öldüren şeydu, adını da bilemezsin..
o an
bir hallaç Mansur hikayesi dökülüyor dört duvara
kaç kapınız var ulan sizin üstüme çektiğiniz
bunlar yetmez, biraz daha çekin üstümüze
demirden kapılarınızı
rabbim isterse şayet
bir kapı değil, bin kapı da çekseniz üstüme
biriniz değil binlerce de gelseniz üstüme
hiçbir şey yapamazsınız
'YASİN VEL KUR.AN'İL HAKİM.....
Kimse bu setti aşamıyor,
Ayak uçlarıma bile yaklaşamıyor,
Bir cesaret dökülüyor.
Arşı aladan yüreğime
Hiçbir şeyden korkmuyorum..
Battaniyemi seccade diye serip
Eksi otuz dereceli hücrede namaz kılıyorum..
Bir, bir değil, hepiniz bir gelin üstüme
Yeryüzünün en korkusuz insanı benim..
Ötelerden bir nefes var yüreğimde..
İşte bunu anlatmak mümkün değil.....
Sabah cehennemden gülerek çıkıyorum..
Hıncını alamamış deyyuslar baka dursun arkamdan
Bir sigara yakıp..biniyoruz mahkum arabasına

Hey ALLAH'İM sana şükürler olsun
Bugünde yırttık paçayı.....

Birinci dünya savaşı alman Nazi kampları

Lütfi Kireçci

Hüzün Ağaçlarının Gövdesinden Yapmalıyım Gemiği

Bütün fırtınaları mühürlüyorum ağızıma,
Tembel yanlarımda ayağa kalkmayan tembel çocuklar var,
Çığlıklarım kapı aralıklarından tekmeyle
Tıkanıyor tekrar içeri, karabasanlarla uyanıyorum
İnsanın sabahına, dudağımda patlayan kanlarla,,,

Şah damarıma asılıyor başı olmayan heykeller,
Ağlamayı ırmaklara
Biraktığım günden beri,
Eşkiyalar süt emmeye başlıyor
Kefenimin kar beyazında,
Mezar taşımın sivri tarafına oturtuyorum
Kavgamla büyüyen karanlığın yorgunluğunu,

Hiçbir semte sığmıyor dağ yollarından ördüğüm zaman,
Depremler kadar suskunum, gürültüler kadar sessiz,
Asılmış adam resimleri satılmaya başlamadan çocukların
Geniş parklarında,

Şiirden anlayan adamlara bir Nuh tufanı
Gemisi inşa etmeliyim hediye olarak,
Hüzün ağaçlarının
Gövdesinden yapmalıyım gemiği,
Tüm karanlıklar çöktüğünde
Gömüldükçe sulara mecburi ikametgahlar,
Onlar gökyüzünün
Mavisini yakalamaya yükselsinler...

Yaptıkları tuğlalı evlerinin içinde
Müdavim kalsın ...
Yürek çağrımıza baltalarla saldıran ilkel yaratıklar...

Hiçbirini almayın gemiye,
Gitgide yükselmeye başlayınca sular,
Merhamet kepenklerini indirin yüzünüzün damından,
Bir pankart asın kocaman harflerle yazılı...
Hüzün gemisi hüzün ağacının kalın gövdelerinden yapılmıştır,
Bu gemi şiir severlere aittir...
Şiirsiz insanlar binemez vede şiir sevmeyenler.....!

Lütfi Kireççi

Irmak Renginde Olsun Elbisem

(mor bir yıldırım düştü 2)

Kara önlükler giydirme bedenime,
irmak renginde olsun elbisem,
Rengini ben seçeyim,
olsun isterse en kötüsünden,
söz benim,
başrollerde kalpazanlar,
film çevirip durmasın başucumuzda,
bize görev düşmesin Figüranlık,
Mor bir yıldırım düşmesin
gözlerimizin önüne, demir perdeden,
Erguvanların erken açtığı
bir memlekete gitmek istiyorum,,,
Kurtarıp gözlerimi
ekonomik sıkıntılar çeken işkencelerden,

Lütfi Kireçci

İadeyi Devri Alem Günüdür Bugün

Kısa bir pantolon giydirelim
Sokakta gezen kediye, köpeğe,
Ayaklarına nal çakalım karıncaların,
Ve çelikten bir iğne olsun kışında arıların,

Ormandan sipariş verelim ayılara,
Gelin yahu nolursunuz
İyisini biz yiyemiyoruz armutların,
Yılanları çağıralım boğazda lüks evlere,
Bahçelerinde maymunlara park yeri açalım,
Aslanların eline bir olta verelim
Balık tutsunlar,
Zürafalara sandal keyfi,
Barlara salalım sırtlanları,
Ve yanlarına çakalları,
İçki içip oynasınlar pişpirik oynasınlar yahut

Gece çamlıca da mehtabı seyretsin,
Tavus kuşları, sincap, tavşan
Yanlarına birde koruma verelim kargaları,
Bağdat caddesinde yürüsün filler, gergedanlar,
Vapurlarda otursun ağır başlı timsahlar,
Taksim meydanında göbek atsın ayılar,
Ve salyangozlar yürüsün Beyoğlu'nda
Kurbağalar vıraklasın halicin kıyılarında,
Yengeçler istila etsin Eminönü, laleli, Sultanahmet'i,
Gülhane'de otursun kafasında beyin taşımayanlar,

Balıklar çıksın denizden, ellerinde yazılı pankartlar
Balıkçılara ver yansın etsinler,
"yediniz, içtiniz, sıçtınız, attınız sulara pisliklerinizi,
Bundan böyle AVLANMAK YASAKTIR SULARIMIZDA"
İmza köpek balığı, balina, yunus ve akrabaları

Güvercinlere ikamet galata kulesi
Martılara kız kulesi,
Çekirgeler Çengelköy sırtlarına,
Gedik paşa hamamına hamam böcekleri,
Etilerde bir berber dükkânı açıp bitlere, pirelere,
Ortaköy de bir kasap dükkânı kedilere, köpeklere,
Yüksek kaldırıma bekçi yapıp çakalları,
Surların dibine bırakıp balinaları,
Mecburi ikametgâhlara yarasaları,
Kaplumbağalar geçsin artık boğaz köprüsünden,
Yanlarında kirpiler ve de kertenkeleler olsun

Kalkıp gidin buradan ey Adem nesli,
İADEYİ DEVRİ ALEM GÜNÜDÜR BUGÜN

Biz çikalım piri reisin haritasından gökyüzüne,
Alemi temaşa edelim...
Sahi yahu, Neler yapmışız görelim

Lütfi Kireçci

İçimdeki Huysuz Çocuğu Ödüren Cellâdı Arıyorum

Kim derdi ki bir gün,
Sığınıp karanlığın ışısız odalarına,
Misafir olacağız Nemrut sofralarına

Kibirli firavunlar oturacak tahtına Yusuf'un
Yakup'un elinde kanlı gömlek hüzün.
Zincirlerin rüyasını kim tab edecek şimdi
Çizdiğim haritalar içinde bir Kızkulesi
Bir galata, birde saat kulesi düşmüş kara kaleme.
Öfke ile yoğrulmuş şiirin giyabındayım.

Kulelerini yıktım baruttan yapılmış keşkelerin,
İçimdeki huysuz çocuğu öldüren cellâdı arıyorum.
Eskiye merdivenlerden bir balık uygarlığı taşıyorum ay'a
Çölün ortasında bir iç deniz yüreğim
Terlemiş bir matematik hesabıyla tufandayım.
Bu kent her gün yeniden doğursun beni karanlıklara.
Karanlığın editoryasında beynime saplıyorum,
Ciltler dolusu hüzünleri.

Şimdi yalnızlığın atlarını koşuyorum sabırdan yumaklara,
Peşimde huzur perisi lades diyecek bana.
Kaç fil hikâyesi giydirilmiş bir dervişin hırkasına,
Peşimde deniz kuşlarını kovalıyor, kartallar.
Hala sığ sulardayım,
Çoktan vuruldu kâbuslarımda ceylanlar.

Masmavi bir çığlık serpiyorum hakikatin sır perdesine,
Karacahmet kazandibi, İbrahim ateşini yakar taksim
Kim kime, dum дума onurumuz ne korku ne heyecan,
Öykümüzü yazacak birilerini bekliyoruz,
İltica etmeyi beklerken içimizde demirden yapılmış heykeller.

Lütfi Kireççi

İmlası Bozuk Kuyularda Kıyametim Kendime

İmlası bozuk kuyularda kıyametim kendime,

Bomba dersem çık,
Dinamit dersem kaç,
Her derde neşter Kızılhaç,
Toplayın fareleri yuvalarından bu gece uykumuz kaçacak,
Düşlerin pusuya düştüğü yer Filistin,
Çiğdemleri açmadığı ülke Irak,
Ne Türkiye kalmış Türklere Türkistan,
Ne yemen kalmış boynuma doladığım türkü,
Ne firari aşklara mekân kabristan,

Belli olmaz zamanı hiç,
Eyüp Sultan'dan çıkarsam arşa başımı,
Dağlara gemiler çıkarın ordu iner halice,
Şehrayin mi var baktığım saf yürek adresinde Munzur,
Bir köpeğin ölü gözlerinden giriyorum sarı boyalı odama,
Kaçtığım yer şairlik yanımda olsa gerek
Siyah zifirinde bacaların fesleğen açar bir gün şaşırma,

Gök uyandığında iflas eden tasvirsiz kuşlar günlüğüm,
Ben böylesi imlası bozuk kuyularda kıyametim kendime,
Ben geçince serden, bin atlı geçer
Kıldan ince kılıçtan keskin bir köprüden
Zincirlenmez elbet,
Atım Burak,
Yön kible, ah kim tutar beni,
Kisra'nın sarayında.
Bırakın büyük putları kırayım bu gece
Elimde balta İbrahim adına, her muammalı dekorda,
Yakup'un elinde kanlı gömlek, uzaklarda Yusuf un kokusu,
Geriye bakma, yok oldu Sadom ve Gamora, taş kesildi ihanet.

Lütfi Kireçci

İmtiyazlı Bir Ay Saplanır Karanlığa

Bir güvercin havalanır mapus damından,
Karizması çizilir tebessümün dudaklarımdan,
Bir macera başlar kabilin baltasından
Tek onur kaynağım ürkütülmüş bir korku.
Çıkar devlerle mahşer korkularından.

İmtiyazlı bir ay saplanır karanlığa,
Kaf dağında oturur sükûtu hayalin sultanları,
Kulağımda kabir taşları kentin kandillerinden,
Ey kutlu şafak ihtirastan gömleğini yak,
Bütün gamlarını boşalt bir ırmak gibi,
Ben cömertliğimi eksilten
Eşeklerle tamamlıyorum hesabımı,
Çarpışarak
Kertenkelelerle sıvanmış duvarlarla

Şimdi değirmenlerde keder öğütüyorum
Şirin dimağlara
Kalbin pusulasında paslanmış güneş,
Hüzünlere kurulu zaman saati.
Varlık hiç büyümemiş bebek
Say-ki ab-ı hayat uçurumların ucunda Şems,
Kovulmadığımız kent mi kaldı Mansur iklimlerinde
Her yer Kербela, yüzümüze ağ ören örümcek,
İçeri giremezler gönül mihrabında O
Ne korku, ne heyecan ne panik Zühre de
Tur dağında ellerim, Hicret vazgeçilmezim.

Zemheri soğuşunda bölündü uykularım,
Her yer zulmet fırtınası, her yer kan,
Korkudan evler inşa ettik kadirge akşamlarına,
Nokta koyamadık dikta kahkahalarına.
Şimdi otobüs duraklarında, yada çocukların geniş parklarında
Öturup bir garip şiirler yazıyoruz failsiz fiilsiz müsvette algılarına,
Duyarsızlığımızın.

Lütfi Kireçci

İskeletlerin Ağzından Bir Ölüm Kusacağımlara

İskeletlerin ağzından
Bir ölüm kusacağımlara,
Uzun gemiler yapacağımla
Tımarhane bahçesinde açmış
Söğüt ağaçlarının gövdesinden,

Yo içine yalnız deli olanları bindirmeyeceğim
Akvaryumda çıldıran pirenaları
Midye kabuğunun içinde beynini arayanları,
Yusuf ile züleyha aşkını yağmalayıp her gün
Utanmadan bir İstanbul sabahına uyananları
Sarhoş gergedanları,
Al sana bahar deyip başımıza kış koyanları
Evlerden, ocaklardan kış, kış deyip
Kovaladığımız şeytanları,
Katillikten emekli olup nü resmi yapanları
Kabilin baltasını müzayedelerden kapanları
İnsan öldürme yarışına katılanları,

Kış uykusuna yatmaya hazırlanan ayıları
Bir kemiğin peşinden koşanları,
Sırtımızdan geçinip,
Küstağça suratımıza bakanları.
Yüreğe zemheri bırakanları, insanı diri, diri yakanları,
Sorguda adam öldüren soysuzları
Biraz daha maaşım yüksek olsun diye adam asanları,
Sırtlanları, çakalları, yılanları,
Al şu çikolata senin olsun deyip çocuklara
Gökten bomba atanları.
Çoluk çocuk demeyip ırza, namusa el uzatanları
Düşlerimizde, düşlerimize akrep sokanları,
Atanları, tutanları, kanımızı emen yarasaları,
Dolar, dolar bakanları, sömürü yapanları,
Haram hile yetim malı demeyip cebimizi soyanları
Adını saymadığım birçoklarını (ekleyebilirsiniz)

Bir dakika beyler bu gemi bunları alır mı?
Bu geminin üst katları şairler tarafından inşa edilmiştir,
Epeyce yer hazırlanmıştır boş yer bulunmaktadır
Sayın dostlar yardımlarınızı bekliyoruz
Ne varsa bulun getirin kentlerden, sahillerden,
Yüksek, yüksek binalardan, villalardan,
Evlerden apartmanlardan, yalılardan köşklere,
Yatlardan, katlardan, sırma saraylardan,
İnsanın mayasından uzaklaşmış insana ihanet etmiş
Tüm ihanet severleri toplayın bu gemiye
Gemi falan gün falan saatte insanın kıyısından
Uzaklaştırılacaktır.
SEYYİD ONBAŞI HAZIRLAN
Bir gemi daha geliyor.

Lütfi Kireççi

İstanbul Eksik Olmasın Düşlerimde

İstanbul eksik olmasın düşlerimde
Alıp götürülürken bedenim
Bendeki benden,
Kapılırim kızıl bir akşamın hayaline,
Baykuşlar tüner başucumda
Yosunlar yeşerir yatağımın sol tarafında
Sol tarafım duvar, ötesi ülke, güneş, ışık, kent
Yürüyen insanlar var caddelerde,
Gülen insanlar,

Umut eksik olmasın yürekte,
Dağları delemek yürek var bizde,
Nilüferli bir sabah düşerken gözlerinden ceylanların
Uzanır kimsesizliğin koynuna boylu boyunca,
Caddelere bir adam,
Bir adam uzanır caddelere

**DÖKÜLÜR GÜNE GÖZYAŞI SEVGİLERDEN
İSTANBUL EKSİK OLMAŞIN DERKEN DÜŞLERİNDEN**

Kim saklar güneşi koynunda bilirmisin?

Bir çığlık horlanır kulaklarımızın sağırlığında,
Bir şehir kalkar gider gözlerimin ırmağında

Ecel habersiz gelir, yavaşça gelir, usulca gelir
Bazen bir namludan çıkan kurşun olur,
Bazen iplere giden yol, mertlik ölmez serde,

Ve nihayet öküzleri sürmeye başlar yıldızlar,
İstanbul eksik olur düşlerimde,
Unutulmuşluk boynumda celladım

Bütün gürültüler siyah,
Bütün tebessümler emanet,

**NE FARK EDER MARTILAR EKŞİLMİŞ GÖKYÜZÜNDEN
ÇIKARILINCA DÜŞLER KENTİ İSTANBUL, DÜŞLERİMDEN.**

Lütfi Kireççi

İşkencede Susabilen Bir Hayvanmış Bedenimiz

İşkencede susabilen bir hayvanmış bedenimiz.

Elbet korkmasına korkmadık ya adüvden
Birinci şube ikliminde geçerken ocak, şubat, mart.
Boğazımızdan aceleyle uçup giderken binlerce kuş,
Meğer işkencede susabilen bir hayvanmış bedenimiz.

Kaçıyorum kendi tabutumu taşımaktan bütün cinayetlere,
Bütün bahçelerde nevrozlu güller açar bu mevsim,
Özgürlük alınımızı okşayan hain bir mermi olmasın
Ah keşke yakabilsem bu şehrin günahlarını nar içinde

Kekik kokan dağlardan, ışığa benzeyen sağanaktan
Bir gemiden düşer gibi, erguvanlara takılmadan
Bitten pireden, sakallarına ceset doldurmadan
Peşimizde ambülâns, peşimizde yaban eşekleri, yel değirmenleri

Allah'a emanet gidişimiz, sular dökülmeden arkamıza
Düşüyoruz dipsiz kuyuya, burası Yusuf'un düştüğü kuyumudur?
Bu zebanilerde kim, kuyunun içinde seyahat
Pis kokular geliyor, burada İstanbul yok,

İstanbul uzaklaştırılmış saçlarımızın renginden
Kefen sarıyoruz günlere, bak şu kol bacak kıranlara
Cesur martı sesleri geliyor dışarıdan, burada kemik sesleri
Adres bulamayan çığlıklar yükseliyor yakınlardan

Dünyaya meydan okuyoruz akrep yuvasında gözlerimiz kapalı
Beyaz yelkenliler geçiyor karanlığın en koyusunda
Artık ölebilirim kendimi yaşatmak için güz çocuklarına
Ah bir bilseniz ne anlatmaya çalışıyorum asıl, farkında mısınız?

Bu yılanlar kuyusundan geçtik sarılıp gövdesine türkülerin
O yılanlı kuyular hala kanlı gömleğinde Yusuf'un,
YUSUFLAR BEKLER.

Lütfi Kireççi

Kâğıttan Yapılmış Kayıklarla Geçerim Okyanusları

Kâğıttan yapılmış kayıklarla geçerim okyanusları

Ne yapabilirim
Yabancıyıym göklerin,
Başımı kaldırıp
Bakamıyorum ay'a

Acemisiyim korkaklığın
Fırtına rakibim,
Tuğlası çalınmış insanla işim,
Kibleye yöneldim
Dokuz morg yolunda
Mevlana vakitleri
Yüreğime çullandığında
İçimde uyanan bir İstanbul
Azat olunca bukağlarından
Moğolca gözlerim gün batımını,
Bahar yüklü develer geçer
Karanlığın saç örgülerinden,
Bir tek tel düşer bize,
İnzivaya çekiliriz arsız hayattan

Şehir canları yakar
Ecel heybesinde
Düşer peşime yüreğim
Bir yangın ülkesinde
Söndürülmeyi unutulmuş
Yangınlar düşlerimde
Uyku kıyamet,
Mutlak çaresizlik ölüm,
Mihmandarım sevda,
Çiğliklerimin yıkadığı hayat,
Şirtımın kamburunda,
Dağsız, ovasız atlar.

Söyle Buhara'lı adam
Alnıma dökülen hakikat,
Nil'in düşlerinde Musa'mıdır.
Peşimizde firavun
Suya vurulan asamıdır.

Pervasız kalabalıklar,
Aynalardan çarpışan iki mermi,
Biri sen biri melek,
Akreplere kısa yol
Hala kuyruğunda taşıdığı gurur
Bir tırpan yeriz göklerden,
Döneriz deliye.
Duvarlara çizilmiş ölü resimlerinden,

Gün tenhaları fısıldar kulağımıza
Gecenin dibi düşer ürkek mavilerden,

Karanlığa mumyalanmış zaman
Dolaşır nabızlarda
İkmal çalınmış uykuların
Fecrinden düşer dünyayı sarmaya

Ah ben,
Yoksul ay ışığı gibi düşerim duvarlara,
Sevinçleri taşlarım başucumda servi gölgesi,
Mezarlıklar soyunmuş vişne ağaçlarından,
Kâğıttan yapılmış kayıklarla geçerim okyanusları,
Güneş üşümüştür derim
Haydi, çıkaralım damdan.
Damdan dama cenaze,
Korku ayazından.

Bir yıldız uğultusu örseler yüreğimi,
Bir çalığışu havalanır tırpanlanmadan lanete
Belaya tiryaki olurum,
Kronikleşir sevda Davud yüreğimde

Düşer Yusuf kuyusuna yüzlerce çocuk,
Felaket geliyorum der güz akşamlarıyla
Sahte tanrıların mihmandarı olur Selimiye
Saçları ağartan krem icat edilir ehrami yargılardan
Pis bir mürekkep dökülür kâğıda
Duvarlara yolculuk
Bir hırçın hayvan yalnızlığı kuşatır çevremizi
Gözlerim bağlanır askıya alınır hayat
Rölantiye alınır gün, kahramanca uzar saçlarımız
Güneş vurulurken son kez saçakların ucunda.

Ah ey yüreğim,
Gemiler dolusu şiir çıkart mahpus damından.
Çatlasın sadom ve gamora çatlasın nü resimleri çizen adam

Lütfi Kireçci

Kalk Gidelim Deyince Yerinden Kalkmıyor Dağlar

Hey İstanbul uyan artık mahmur uykularından,
İçimde besteleri kurşunlanmış türkülerle sana geliyorum,
Esrarından arşa değen yerlere mi çıkıp ikamet edeyim
Yoksa sefere çıkmış her gemiye bu miraçtır deyip mi bineyim.
Kalkıp göç eylemezken başımızdan
Dişleri sökülmiş eylül sabahı,
Urganda boynu kırılanlara selam olsun Hubeyb'den
İşkencede ölenler selam size, Yasir'den, Sümeyye'den
Şarapnel parçasıyla havaya uçan er selam sana Şamil'den

Ruz-i mahşere mi kalsın feryadı Bilal-i Habeş'in
Ufuklarda gördüğüm şimşekler ruhumu kırbaçlarken,
Öksüz bir hasret kayserlerden kurtarıp haşyetini
Mekke Medine kokularıyla içime ilıştırirken,
Gel ey sultan-ül enbiya çölde ayak bastığın yerleri öpeyim.

Ağ örmeyi unuttu artık mağara önlerinde örümcekler
Kalk gidelim deyince yerinden kalkmıyor dağlar,
Ayaklarım diz boyu kan, hala masum sırtlanlar,
Dil buhranda, kulakta pas, gözler ölüme çağır,
Yetiş ceddin, Çanakkale'deyim, Niğbolu, Gelibolu'dayım
Son tabya düşmek üzre,
Arzın merkezine seyahat başlamadan önce,
Sükûta makber, başkaldırı atları payansız, yürek eczasız
Alnımın ortasında açılan bir gökyüzü düşün,
Havalansın ebabiller
Her taraf ebrehe dolu, her taraf fil ordusu.

Lütfi Kireççi

Kan Damladı Sakallarından

Kan damladı sakallarından
Akşam üzeri idi
Ankara'nın soğuğu çivi gibi işliyordu içlerine
Bir haber düştü yüreklere
Kutup yıldızı asıldı denildi
Üç gün sonra duyulmuştu
Sinirler gerildi yavaş, yavaş...
Sevgi adına beslenen tüm güvercinler
Uçtu göğüs kafeslerinden
Babilin asma bahçelerinde üzüm
Toplamıyordu elleri
Gece uzundu
Mezar uzundu
Beraber girdiler mezara
Gün boyu sakladılar göz yaşlarını
Tedirgin oldular
Telaşlı oldular
Öfke ve kin
Kan damladı sakallarından
Çengel bıyıklarına astılar zamanı,

Memleketlerine dönemediler,
Dönüş yolları kapalıydı,
Her taraf kardı,
Çocuklar karlı bir sabahta
Karlı bir adam yapmışlardı
Kardan adam hiç erimez sanmışlardı,
Şehre o gece lanetler yağacaktı,
Sadom ve gamora gibi yere batacaktı,
Ve bu yüzden terk ettiler en güzel odalarını,
Ve yastıkların altından çıkardılar, pusatlarını,
Kaçıp gittiler, uzaklarda dumanı tüten bir eve
Üç gün üç gece misafir kaldılar, ve sonra döndüler
Üzerlerine yıkılacak sandıkları evlerine

Çocuklar kardan adam yapmayı ihmal ettiler bunca yıl
Öfke ve kin beyaz bulutlardan düştü sakallarına,
Ve atmaca bakışlı adamlar çıkıp geldi kıbleden
Yüzlerini örtmüşlerdi arşı ala bir örtüden

Emaneti alıp ilk sahibine ve son sahibine götürdüler,
Ve yüreklerine,
siyah beyaz fotoğraflarını ilişirmeyi unutmadılar
Ankara soğuktu, kanı donuyordu insanın
Bir kara tren geçiyordu, şehrin içinden,
Ankara tren garına bakıyordu bir yolcu trenin penceresinden,
Bir kaçak tütün sardı adam aceleyle yakıp dudaklarına götürdü,
İçindeki taşıdığı sonsuz yüke hamaldı,
Oturdu trenin penceresinden dışarı doğru üfledi dumanını
Bir gün sonra Dicle kıyısında,
elinde olta balık tutmaya başladı adam,
Ve yüreğinde binlerce adam baş kaldırıyordu,

Sabır diyordu sadece, ya sabır,..
gerçekten sabır mıydı çaresizlik miydi?
Akşamüzeri eve dönerken uğrayıp balıkçıya iki üç kilo balık aldı,
Gece uzadı, uzadı, kalktı adam, yatsı namazına durdu,
Eli asalı, arşı ala dan kıyafetli bir adam düştü gözlerinin en son ufkuna
Bakakaldı, bakışları uzadı,
bir ay dolunay idi, dolunay eli asalı idi.....

Çocuklar uzak olması gereken yerde bir kardan adam heykeli yaptılar,
Güneş doğunca eridi kardan adam, çocuklar üzüldü buna,
Zaten olmaları gereken yer değildi orası
Yıllar önce biri buraya yakın yerde asılmıştı,

Orda oturanlar hala o asılan adamı görürler o yerde
Adam bin bir tebessüm içinde, gerisi siyah beyaz bir perde.....

Lütfi Kireçci

Kartpostala Düşen Bir Yangın Değil Yüreğim

KARTPOSTALA DÜŞEN BİR YANGIN DEĞİL YÜREĞİM

Kartpostala düşen bir yangın değil yüreğim
Ki çıkarın demiyorum beni albümlerden
Şafakları toplayıp gül kırmızı renklerinden
Yaşamak istiyorum,
Namluların karnına sürdüğüm bu şiiri

Zor artık çıkarmak göçmen kuşları düşlerimden
Ve duvarın içinden başımı
Nasılsa vedası gelir dört başı mamur hayallerin
Her durakta aynı değildir mevsimler
Ve yolcular yorgun değil duraklarında
Bir varmış bir yokmuş deyip
Katılmak istiyorum dostlar kervanına
Uygun bir dekor, uygun bir zemin
Gökkuşağı atlasım olmalı
Bir yay çizmeliyim doğunun batının kimliğine
Ahdim var totemleri yıkmaya
Güvercinleri vurdum, şehrin kale kapılarına
Oturdum bütün kördüğümün üstüne
Saman yolunu düşünüyorum geçmiş kuşatmalarda
ZOR ARTIK KUYRUKLU YILDIZIN İNTİHARI
Minder üstüne oturmuş rüzgarlara gerek yok
Tel örgüler düğümler ucunu parmaklarımın
Gereksiz bir telaşa sığınmam bir arpa boyu yolunda
Derin bir uçurumdur her sorunun cevabı
Yağmaya verdiğimiz umutların kıyısına çekilirken akibet
Geceye kimlik sormuyoruz çıkarken minyatür uykulardan
Şafak yarın kadar yakın, düne ulaşmak kadar uzak
Kanlı ellere sunulan cinayetlerde
Her yaşta erken emeklilik hayattan
Belki bir halka şehrin gürültülerinden boynuma takılan
Gün tasmaından kopmalı artık
Tılsımı bozulmalı aynalarda bir yalan yüz aramanın
Kış uykuları da bastırılmalı girdiği her konakta
Bir baş kaldırıya eş olmalı ağızlara vurulan pranga
Gün yüreğimle fırtınasız sularda demirlerken
Dünya kimlere kaldı yağmur gözlüm
Kimlere kaldı bende saklı kalan hüznün
Ağrısı yankılandı içimde mavi kuşların
Belki başkaları çiziyor yeni figürlerini göklerin
Takvimler görüyorum karşımda vagonlarla istiflenmiş
Hafiften aralanıyor göz kapaklarım
Yağmur sularında yangın
Kanat çırpılmaktan yorgun kelebekler
Uzandılar karnına gökte uçan bir balığın
Beklediler kırmızılar doğuran çığıllıklar üstünde
Yüreğimde bir yıldız çakılırken kamburuna dağların
Yeni yorumlar getiriyoruz türkülere
İbrahim baltasından
Gözüm dünyanın yıldızlarıdır

Sağır dar ağaçların hükmü yok
Derimden çekilirken karıncalar
Ayak seslerini dinliyorum göklerin
Pusular ağır göçü uğurlamaya
Kelepçelenmiş bedirlere giden yol
Kan damlıyor bir askerin miğferinden
Ve omuzlarında iki çatılmış kemik apolet
Zor artık çıkarmak göçmen kuşları düşlerimden
Ve ellerimden duvarları, yeni yüzler afişler yüzüme zaman
Savaş baltasını duvara asar bir adam
Göçmen kuşlara yasak, çıkmayın düşlerimden
Bir rüzgara kilitlenirken gökyüzü
Gömlek değiştirir sancılar yılanların derisinden
Ve değişmez aynaların iki yüzü

Lütfi Kireçci

Katil Balinalar Dolaşiyor İstanbul Sokaklarında

Katil balinalar dolaşiyor İstanbul sokaklarında

Kötüye yorumlanmış düşleri ayıklıyoruz çakıl taşlarından
Kim dayanır Kербela'da öldürülmüş canlara
Bayram gelmiş doya, doya ceplerimden girmezken içeri,
İşportaya düşmüş tebessümler oturduğumuz semtlerde

Kendi Leylalarımızı esmerleştirirken çürümüş soğan kabuklarında
Hücrenin tenhalarında kaybolan sessiz, nefessiz, yelkensisiz tüm
Gemilerde ben varım, tüm gemilerde çay molası, artı sigara
Zulamda kardelen, oltada umut, geçiyoruz duvarların içinden
Duvarlar bir tümör, duvarlar bir kanser, duvarlar bir katil.

Düşünsene katil balinalar dolaşiyor İstanbul sokaklarında,
Tuttuğunu içeri atıyor, kopmuş, kafa, kol, bacak, sanki bir sakatat pazarı,
İlk yardım yok, son yardım yok, cenaze levazimatçılarında sevinç,
Bezirgânlar kazançlı.

Şimdi cellâtlıktan emekli yaşlı bir bunağın düşlerine ölü resimleri çiziyor
Okula giderken silgisini evde bırakmış küçük bir kız, dokunup fırçasının ucunu,
Kelepçeli sabahlara, organlara, hapishanelere,
Ve birazda güneşe küskünlük sürüyor gri renklerden,
Mercek altına alınmış korkularla.

Firavun düşmedi damdan, düştü soframıza temcit pilavından
Dua bekleyen ölümler çoğaldı mezarlarında
Ahir zaman mavi sözcük avından

Sesimin aksesuarına metal sesli kuşlar yuva yaparken
Öfkenin kamalarıyla sokağa çıkmayı yasakladım evcilleşmiş bedenime
Saldım gitti tımarhaneye
Firari aklım neredeyse uç morglu sabahların ayazlarına
Gök çuvalından çıkarıp tütün renkli akşamlara ayı, sılanın sivri dişlerinde
Köpüren zamanı üfledik, aşkı bilen adamların ciğerlerine,
Yandık yunus gibi, tapulandık Taptuk emre kapısında sirlara ayan olduk

Irgat adımlarla gezdik dağları hüzünlerden köprü yaptık vuslata,
Kudüs karanlıkta açan bir gül gibi taşar öfke ırmağından yüreğimize,
Ey uçurum yamaçlarını dikmeye geliyoruz giyip sırtımıza Kербela gömleğini.
Bir yanımız Hasan, bir yanımız Hüseyin, önümüzde Allah'ın Aslanı, onun önünde
Kutlu Miraç atına binmiş Sultan-ül Enbiya Hz. Muhammed(sav)

Lütfi Kireçci

Katile Bile Sığınaktı Hani Uykular

Katile bile sığınaktı
Hani uykular
Bak süngülerle girdiler düşlere,
Yürümesin diye
Beynimizin içindeki dağ
Kıyameti çattılar
Kaşlarımız üstüne
Şimdi kayboluyoruz
Musa'nın Nil'inde
Tur dağı gölgesini öfkeleştirirken
Sessizliğimize
Ebabillere park yeri oldu
Yastık altı akşamlar
Unutulan bir şey var
Son istasyonda mı oturur kabil,
Bak heybeme
Kuş sesleri dolduruyorum
Her gün batımında,
Veda ediyorum
Avucumda kaybolan kente
Biraz hallaçla saydık
Bulutları sürgünde,
Kaf dağından bir cemre
Düşmeden yüreğimize
Bu bir maceraysa
Gökte yürür adamlar
Elbet yürür
Elbet maviyi bulmak için
Yıldırımlara asarız ceketimizi,
Çıkarıp içinden bedenimizi
Şimdi uykuların vitrininde
Mola veriyor,
Oyuncak trenlerle
Sonsuzluğa seyahat edenler.
Şu sokak lambasını kırın çocuklar,
Biraz daha karanlık olsun
Işıktan korkar bu kentin sakinleri
Mağripten, maşrığa açılsın sahnemiz,
Kalburüstü oyunculara alkış
Zulüm bitmesine bitmez ya
Koy yaşadıklarımızı bir kefeye,
Biraz daha şafağın karnın deşmeli,
Biraz daha güneş dökmeli karanlığa
Haykırmasını da bilmeli yürek
Bayrak gibi dalgalanmasını da

Sevda isyan olmuş
Zulmün bağrından
Gök gürültüsüyle pusatlar
Çıkmalı kınından
Bir canavarla dudaklarımı
Emziren çağ

Bir Nuh tufanında kapanmalı
Zalimlere sığınak olmamalı
Yastık, yorgan uykular.

Lütfi Kireçci

Kayboldum Evrenin Bir Köşesinde

Kayboldum evrenin bir köşesinde
Sessizce öldürülüşümüze
Canlı şahit yok,,,,,,,,,,,,,
Zabıtlara düşen kimliğimizde yok...
Dünyada yokuz..
T.C.kayıtlarında da yokuz...
gri elbiselerimizden tanıyor bizi
gökyüzüne saldıığımız kuşlar,
dağlara çekilmiş baharlar
bir engizisyon çağ
maskeli yüzüm,
bu sendromun alikarnas balıkçısıyım...
saat on ikide kaçtık deliler hastanesinden
peşimizde kendini akıllı sanan,
akıldan yoksun la notaları
bir dam bir istiridye,
bir serçe, bir kırlangıç,
maviler cimbizla alınıyor yüreğimizden
içimiz ki kanlı mihrap,,,
kible düşmüyor önümüze
sağır sultanlarda duymuyor,
kimse duymuyor,
herkes duyduğunu duymuyor,
kayboluyorum evrenin bir köşesinde
yalnızlık bir labirent,
kimsesizlik bir at nalı,
say ki alnımıza çakılı
kimse yokmuş meğer,
hani ulan dostlar nerdesiniz,
hicret mi ettiniz korkulardan,
nasıl kaçtınız pis kokularınızdan,
geride bıraktığınız pabuçlarınız dan
bir nazar boncuğu yapıp assaydınız ya boynunuza
biraz daha uzun ömürlü olurdu, yüzünüzün köselesi
çok mu uzunca yaşadınız, kelebek vadilerinde
şimdi yüzümün astarından söküyorum,
size ait ne varsa,
Bir Beyazıt-ı bistami yetermiş
Nice karanlıklara güneş yapıştırmaya,
Sen yola devam et dost kervanlarıyla
Güneş havada çakılı kalır,
Karanlık düşmez,
yeryüzünün varılmak istenen
Son menziline,,,,,,,,

Lütfi Kireççi

Kayıp Zamanlara Ödünç Verdiğim Mülteci Yüreğim

Kayıp zamanlara ödünç verdiğim mülteci yüreğim,
Elalemin kervan geçmez saraylarında ne aradın
Tespah tanelerini kurtarıp kurt kapanından namlulara mı sürdün
Erciyes'in tepesinde oturup dut pekmezi mi yemektir geceye yürüyüşün
Hangi ırmağa girdinde boğulmadın kırk boğumluk korkularınla
Şimdi bir mangal başında kutla zaferini bağırırların
Belki kulağına küpe olur zindanların uğultusunda doğum yapan bir akrep
Ağına doldurduğun güvercinleri kus vakit diyar-ı âdemden kaçış vaktidir.

Sahipsiz aşların maktulünü ararken ayaklarımız altında ezilen güllerde,
Kaç zaman oldu dağları kanatlayan kelebekler çıkıp gelmez oldu günlüğümüze,
Yenilmeyenlerin diyarına çöktü zemheri Kızıldeniz gibi yarılan göğsümüzde
Batan binlerce sadom ve gamora yüklü gemiler, hiç uzatmadan gecenin saçlarını
Çekip gittiler, köçekler kapris yaptı arkalarından, biraz daha dursaydınız.

Hafifçe çimdikle gülüşlerimi sahtemidir dev masallarından uyanışım
İp atlayabilirim tabutumun üstünde mavi muştulu yıldırımlarla
En çok sevdiğim ırmağı akmaya geldim sırtımda Tur Dağı emanet,
Biraz adalet toplayıp Ömer'in sofrasından kuduz gecelere ilıstiriyorum
Vazgeçmişliğim yoktur elbet akrep krallığını yıkmaya, belki bu yüzden
Tapulanır çığıllıklarım, sıradan geçmeye hazırlanan yolculara.

Yolculara handır mevsimler, dipte gördüğüm düşlerden,
Hangi mahşer saklar yüzümü, öksüz anılardan,
Şimdi şikâyetim ay çıkarmak zamanın kör kuyularından,
Öturup bir yalnızlığın karnına günah çıkarmak kuğulu hiçkırıklardan,

Sabır atlarını da tanı bebeye süt veren memelerden,
Ayak izlerini de bırak yürürken suların üstünde,
Korkusuzluğa hüküm giyerken işgal altına alınmış korkulardan
Fırat mahpushane olmasın düşlere Kербela sorgulansın
Düşmesin Dicle'ye ölü atların sevinci, zor dağların dayanmak cücesine

Dilimde şehrin pelte örgüleri bir o kadar katil martılar,
Hüzünlere sığmayan ölümlerle gökyüzüne kepenk çekiyorum

Lütfi Kireççi

Kemali Vurmuşlar

Bir akşam üstü
Zühre yıldızı kadar derindi gözlerin
Uçurum kenarlarında açan bir çiçektin
Yada bana öyle geldi
Kardan bir adam gibi eridin
Kurşun düşmez akşamlarda
Bütün şiirleri yazmışlar güney kutbunda
Ne varsa aşka dair
Doğrusu bu kadar yağmur yağmazdı göklerde
Akşam olunca yalnızlığımın yoksul yüreğinde
Kemali vurmuşlar yatırmışlar upuzun
Takılmış bir noktaya kahverengi gözleri
Bildiği şiirleri okuyamamış Kemal
O mükemmel aşkların tabutundan
Emekli olmuş toprağa
Bir bir yıkılmış köprüler
Tembel çocuğun karnesinde
Issızlığa at salmış yüreği avucunda bir ana
O gece koyu renkli gövdelerini
Toprağa iyice saplamış ağaçlar
Dudu kuşu sessizce ayrılmış ormandan
O gece orda kırmızı bir gül
Açmış babil bahçelerinden
O gece gözlerin
zühre yıldızı kadar derindi
Uçurumların ucunda açan bir çiçektin
yada bana öyle geldi

Lütfi Kireçci

Kendi İdam Haberlerini Duydular, Radyodan

Bir gemi kalkıyor,
Yalnızlık durağından,
Asılmaya giden iki adam,
Sorgu için alındıkları işkence hanede
Kendi idam haberlerini duyuyorlar, radyodan
Telaş,
 etrafındakilerde korku
Onlar sakın ...
korkmayın kendimize bir şey yapacak değiliz
Geliyorlar, sorgudan
Arkadaşlar üzgün, herkes ağlıyor,
A bu meletler..insan asan katiller
Birazdan alıp götürcekler..
Sabaha karşı ipe çekecekler,
Gelde dayan,
Karşında iki fidan,
Tam bir tevekkül içindeler,
Arkadaşlar..
Biz rabbimize kavuşmaya gidiyoruz...
Ağlamayın,
Üzülmeysin sakın,
Bizim rabbimize kavuşmamızı istemiyor musunuz
Ayrılık saati,
Beşeri sistemin katilleri tarafından kelepçelenip
Hubeybin makamın götürülüyorlar..
Zaten hazırlıklılar
Korkuları yok,
Sabah gün doğmadan önce uyanıyor katiller,
Görevlerini yapmaya hazırlar,
Hücrenin kapısına vuruyorlar...tak..tak..tak..
Kalkın...
Zaten uyuyan mı ...var..
Kefenleri hazır...
İmanları hazır...
Dokunmayın bize diyorlar...
İki rekat namaz kılıyorlar...
Gafiller şaşkın
Korku içindeler...
İdama gidiyorlar
sevgiliye giden yolda vesile,
Boyunlarına takılan pamuktan iplikler...
Ve vedanın vakti geliyor..iki dost
Ayrılıyor aramızdan..
Selam veriyorlar ötelere,
Esselamualeykum ya Resulullah..
Ne yana çevirirsen çevir,
Her defasında yön kible..
İşte böyle astılar sevdalıları,
Yer İzmir buca
Buradan ayrıldılar sonsuza...
Ey şehidimiz..!
Seni ve sana eziyet edenleri unutmadık..

Unutmayacağız..unutmak tükenmektir...
Mekanınız cennet olsun...

Lütfi Kireçci

Kırk Kartal Kanadıyla Uçup Sana Geliyorum..

Kırk kartal kanadıyla
Uçup sana geliyorum
Pençelerimde,
Ayrılığımıza milat düşmüş
Gün
Sıkıyorum,
Sana geliyorum...
kara tren hikayesini anlatmak için değil elbet,
Yada Fırat kenarında yüzen balıklar türküsünü
Tüm savletimle ayrılık dağlarının üstüne hörelenmeye,
Efkarlanıp bir sigara içmeye değil,
Yada oturup bir dalın ucuna,
Kel aynaklar gibi, kara bahtım,
kem talihim demeye de değil,
Elimde bir tırpan
Ayrılık otlarını ekenleri biçmeye geliyorum,,,
Ahdim var dağlara,
Her kim seni benden ayırmak istiyorsa,
Uçurup gövdesinden kafatasını,
Akbabalara yem yapacağım,
İşte o zaman oturup şöyle keyfimce
Bir antep tütününden sigara saracağım,
Telaşlanmayacağım,
Korkmayacağım,
Sen yanımda ol yeter,
Korkma asude geçen bir ömrün
Sipersiz evlerinde gün beklemekten,
Elbet bir gün sana geleceğim,
O gün yıldızlar daha bir parlak,
daha bir berrak olacak
Uzanıp takılacak gelinliğinin peşine,
Belki silahlar patlayacak,
Döneceksin bayrağımın rengine,
İşte o zaman ben de
Onların kafalarından bir çin seddi yaptırıp
Öyle geleceğim yanına,
Ölmiyeceksin,,
Kırmızı güller açacak göğsünde,
Ve eski evimizin penceresinden,
Bir yusufluk kuşu havalanacak,
Öfkeli kanat çırpışlarına şahit olacak herkes,
Durup dururken kuşlar,
Neden böyle huysuz oldular diyecekler.....

.....
bekle beni bir tanem,
kuşlar evlerinizin penceresinden havalansın,
ben kırk kartal kanadıyla sana geliyorum
pençelerimde,,,
ayrılığımıza gülen yüzler...
hatta tepinen eşekler,
tırnaklarımla sıkıyorum...
sana geliyorum...

geçip karşısına evinizin..
türküler söylemeye değil,
seni alıp bu diyarlardan gideceğim,
her kim düşerse peşime bilsin ki,
anaları dul, çocuklarını yetim,
öksüz vede kimsesiz bırakacağım,,,
gez, göz, arpacık dokunursam tetiğe,
alnının ortasından mıhlayacağım...
alıp seni kaçıracağım.....!

Lütfi Kireçci

Kırk Parçaya Ayrılan Bir Tabut Bedenim

Kırk parçaya ayrılan bir tabut bedenim,

Kırk parçaya ayrılan bir tabut bedenim,
Işığı kesilmiş çocukluğumun türkülerinde
Dolu dizgin koşuyorum,
Dört bir yanım sarılı, dört bir yanım uçurum,
Mavi atlar yığılmış şakaklarıma, kurşun yarası şuurum...

Suların üstünde yürüyen bir adam giriyor korkularıma,
Mahmuzlarından kopmuş bir akşam çörekleniyor yüreğime,
Bir dağa yaşıyorum omzumu, dağ kalkıp gidiyor yerinden,
Nasıl ay ışığı örerim çocukların mavi atlasına
Hangi nakkaşın kaleminden düşerim anılarımı beyaz kağıda,

Gökkuşağı bu kez azap tohumları ekti insanın tarlasına
Maskeli bir balonun başrol oyuncusuyum...ipliklerden bir kolye
Boynuma takılan liyakat ödülü..heyhat kılavuzum tabut..
Yine dört ayak üstüne düşüyorum...şanslıyım..
Sağır yarasalar vurulmuş çıgliklarıma,,,vapur düdüklerinde kayboluyorum..
Akşam giriyor dört duvar arası düşlerime hep o..her şey özgürlük...

Şu anda caddelerde gezen bir insanın bedenine girmek isterdim..
Kışın ortasında dalgalarda yüzmek, en yüksek dağın tepesine çıkmak,
Bir ırmağı kendi hızında akmak, sırlıslıkla aşık olmak bir kıza,
Bir treni kovalamak, bir geminin ardından yüzmek, bedavaya getirdiğimiz hayatı
Ölesiye yaşamak işte...yani saçma sapan bir şey işte..olsun..öylede güzel olur
yaşamak...alışıla gelmişin dışında, kuralların dışında,,,kuralsızlıklar içinde yaşamak..

Bir ring arabasının dürbün deliklerinden, bir anda sızmak dışarı,
İlk gördüğün insanı kucaklamak...bir kıza laf atmak...iyi bir dayak yemek,
Üstüne acılı bir kebab, yanında bir ayran...koşup gitmek caddelerde,,,
Top oynamak çocuklarla..erik çalmak bahçelerden...bir sinemaya gitmek..
Dalıp gitmek bir macera filmine...yahu ne bileyim işte..bir mahkumun
Malu hülyası..başka ne olur...bırak ağır dağları yerinde kalsın..
Düdük sesi...haydi koğuşa...bahçede kimse kalmasın..zaten kafamızda da bir şey
Kalmadı...vay be...yarın sabah devam...on adımlık yerde neler yaptık sahi...

Lütfi Kireççi

Kız Kaçırma Operasyonu

Kız kaçırma operasyonu
Sepetli bir motor
İki parkalı adam
Bir liseli kız
Belde akrep
Haydi rasgele yollar
Peşimize takılan düğün konvoyu değildi elbet
Maskeli balonun başrol oyuncularını yada
En kahraman Rıdvan,dayı,amca hep orda
Bir çatırtı
Koptu kızıl kıyamet
Fişekler uçtu havada
Kurşunlar havadan da ağır
Avazın çıktığı kadar bağır
Hiç kimse duymadı
Çünkü hiç kimse bağırmadı
Ses bile çıkarmadı
Kızmayın canım gelin alın kızınızı
Şaka yaptık işte
Hiç şakadan falan anlamıyorsunuz?
Ne şakası bu be
Adam gibi istedik kızınızı
Basacaktık nikahı
Bırakmadınız ki
Ne istediniz aşktan
Hem siz ne anlarsınız aşktan
Gelin gücünüz yetiyorsa teslim alın
Ayağımın tozuna bile ulaşamazsınız
Açarım kafanıza kocaman bir delik
Sıratı bile geçemezsiniz,
böyle yarı kel yarı fodul
Aramızda kılıç kalkan ekibi
Bastılar evi raptiyeler
Aman bir yerimize batmasın diye raptiyeler
Ayrıldık üç beş günlüğüne sevdiğimizden
Varıp yattık mahpusta üç beş gün
Çıkınca iyice olduk kahraman
Varıp çaldık kapısını evinizin
Dedik şu işi bitirelim hele
Hısım akraba, dayı, kabadayı
Şöyle çekilsin bir kenara çay içsin
Hesabı olan gelsin işte hodri meydan
Ya şimdi konuşsun,
Yada hiç konuşmasın
Kırk gün kırk gece çalsın davul
Gül dalına asmaya gelmedim sevinçlerimi
Aldım gidiyorum
başlık parası bile vermeden sevdiğimi

Lütfi Kireçci

Kibir Limanından Uzak, Hakikate Çırağız.

Suya düştü melâmet hırkası,
Tüm balıklar bıraktı oyun oynamayı,
Tüm ırmaklarda cesedimin cefası,
Güneşte bir can sallanır sefaletimden.
Ne in nede cin geceye inmiyor beyaz güvercin.

Siyah hiç bu kadar siyah olmamışken.

Göğe düştü melâmet hırkası,
Bütün güvercinler duaları nakışladı cami duvarlarına
Bir korku bastırıldı kimsesizler mezarlığında,
Kibrini yeryüzüne damıtırken firavun ailesi,
Aşkın diyarına misafir edildi hüzün, bir yumak iple,

Ben zemheriyi anlatıyorum size,
Yani domuzların krallığını
Güvercinlere sürgün azarlanmış çocukların düşlerinden,
Her eve bir tabut denizi sevmeyen kuru iskeletlerden.
Mavilerin derisi soyulmuş antik bir bahar esintisinden,
Merhaba demiyor sarı lambalar,
Sokakların pis barut kokularından.
Varoşlarda bir çay demleniyor yüzümün kırışıklarından.
Bu kente virüslerini salgılarken, teri kurumayan gün.

Beddua yağmursuzluğa tutulup ağmıyor üstüne mahşersizlerin.
Sükûta ikamet edip
Muhabbete demirlerken kahır gemilerini.
Portakal bahçelerine bıraktık isyan.
Neyimiz var neyimiz yok,
Gömdük uçuk dudaklarına bir çocuğun.
Ey gün seni öperek uyanmalıyım her sabah,
Her sabah avuçlarımda zincirlenen anılar olmalı.
Kibir limanından uzak, hakikate çirak.

Lütfi Kireççi

Kim İcat Etti Ulan Bu Darağaçlarını?

Gök götüren aynalarda uyanıyorum her sabah,
Hüzünlere hükümlüyüm şeytan kayıtlarında,
Hangi estetiği giydirsem tebessümlere ardında bir ceset
Nostaljik hatalara sayhalar düşmeden,
Düşündüğüm suçlardan.

Her yangını büyütüyorum göğsümde,
Cehennemi kapatacak kadar.
Her ırmağı akıyorum denize
Sakinleşene kadar dalgalar.

Bir yanım sevr,
Bir yanım intiharlarına girecek kadar hıra.
Kendimi pazarlıksız tecrit ederken mavilerden.
Bir kibrit ateşinde tutuyorum yakamozları
İğfal edilmiş sularda.
Müstakbel bir sevinç arıyorum yüzümün aksesuarına.
Bırak ağlasın toprağın karnından fişkırان hayat.
Gökler nefesini tutmalı.
Zümrüdü yakuttan yağmıyor saçlarımıza yağmur.
Muammalı bir dekor istimlâk ederken ufkumuzu.
Al şurası uçurtmaların vurulduğu yer,
Al şurası Filistin babayla oğlun vurulduğu yer.
Bütün güvercinler karanfil götürsün cephede oğullarını
Kaybetmiş analara.
Şimdi Ömer'in öfkesinde sokaklara inme vaktidir.
Şavaşarak eskiyen yüzlerimizde Babil'i kuşatma vaktidir.
İşkencede susabilen bir cemre inerken yüreğimize Bilal-i Habeş'ten.

Korkmak ne kelime ki,
Ölüm can meyvelerini kırarken Kербela'da
Biz daha önde miyiz ki Hüseyin'den.
Aşıp gideriz zulmü bir Mansur yalnızlığında.
Bizim işimiz bu
Gri bulutları hallaçlamak kentin üstünden.

Kim icat etti ulan bu darağaçlarını
Analar süttten kesildi, bacıların yaşmağı mezar taşından.
Boş elbiseler geldi evlere içinde giden yok.
Ateş düştüğü yeri yakarda, fahişe suratlardan bile
Arsız insanlar dökülür damlardan nefretimize.
Defo/lu/p gidin içimizden de dışımızdan da defo/lu insanlar.
Biz kendi mavilerimizde yaşamak istiyoruz buğday tadında günleri.

Lütfi Kireçci

Kim İnfaz Eder Ulan Benim Aşkımı

Kaç bahar önceydi kınalı yapıncaklarla
Varıp çalmıştım kapısını evinizin
Bir asabi baban vardı,
Elinden şarap şişesi düşmez

Gel buyur bile demezdi içeri
Gel şöyle iki kadeh atalım seninle
Diyecek cesareti yoktu henüz
Düşman bir akşam üstü

Yer İstanbul şehreküstü
Bir mektup geldi uzaklardan
Okudum ayak üstü
Dediler o kız ayrıldı buradan

Uzaklara alıp götürmüşler onu benden
Galiba biraz tedirgin olmuşlar halimden
Parkalı kirli sakallı
Esrarengiz bir adammışım ben

Oysa ben böylesine sevecen
Böylesine şair ruhluymun
Ve sen,
Ölesiye sevdiğini
Ölesiye haykırırken

Kim infaz eder ulan benim aşkımı
Balık yemi gibi takarım
Sizi oltama
Uçan atlara binip gelirim kapınıza
Bu kez kınalı yapıncaklarla gelmem elbet
takarım belime silahları
Dev adımlarla yürürken sokakları
Şaşarım kim çıkacak karşıma
Çağırırsanız da dağdan tüm çakalları
Tatlı dilinizle deliğinden
çıkartsanız da yılanları
Hatta davet etseniz tüm ayıları
Sesimi duyan var mı?
diye sayarsınız yıldızları

Yani sen şimdi gelicen
sevdiğim kızı
Benden alıp götürücen
Bende topal bir köpek gibi
Arkanızdan havlıcam öylemi

Kim infaz eder ulan benim aşkımı
Bilmez misiniz benim pire için
Yorganı yaktığımı
Vallahı kaptığım gibi silahımı
Sülaleni balık yemi gibi takarım

Oltamın ucuna
Doksan dokuzlu tespih gibi dizerim
Alimallah adamı,
teneşirlerin üstüne
Ne yaz geldiği belli
olur evinize nede kış

Senin ikamet ettiğin mahleyi değil
Kenti üstüne yıkar geçerim

Lütfi Kireçci

Kimliksiz Biri Geldi Ayaklarını Bırakıp

bir eylül fırtınası takıldı saçlarımıza
kaçtık kentin gri sessizliğinden
önce akşamlar öptü bizi alnımızdan
büyüdü yabancılığımız kentin insanlarına
oysa ne çok sevmiştik mavileri
hergün aynı umutla yağmurlamışız gökyüzünü
ve üstelik memleket türküleri söylemişiz
günlerdir hasret kalmışız şiir yazmaya

kimliksiz biri geldi ayakları yarık
her taraf soğuk her taraf kar
fırtına tüm karları yönlendirmiş üstümüze
yeni biri geldi alt ranzaya kendi henüz yok

Duvardan çıkıp gelmiyor insanlar buraya
birkaç böcek karınca kertenkele örümcek
kiralık ev bulamamışlar herhalde
yada buranın misafirperverliğini duymuşlar
sebebler zinciri hep aynı neden
karavana dibin düşe kökünden
asıl anlatmak istediğim şey
eylül fırtınası değildi elbet
baharda açan ilk çiçeğin ismini unuttum
ilkokul ortaokul numaramı biliyorum
liseyi daha fazlasını unuttum
güneşi eskitmeden ay bölündü ikiye
kambur bir adam çıkıp geldi düşlerimden
seyrek adımlarımda vurdular martıları bir bir
şimdi çekilirim dağlardan
tetik düşmez parmaklarımdan
ömrün jübilesi göğsümüze iliştirilen kanlı bir gül
kim yasak edebilir bildiğimiz türküleri bize

kar bir yandan vurur saçlarımıza
fırtına bir yandan

asıl anlatmak istediğim şey
otopsi raporlarına düşmüş adımın hikayesi değil
düşlerimdeki güvercinleri dağıtan adamın kaygısı
acının duvarlarına söylediğim mahcup türkülerde
bir ütopya şairi olmak değildi elbet benim amacım
kurtuluş savaşını lunaparklarda arayan çocuklar
bizim mahallede güneş doğduktan
çok sonraları bile misket oynamazlar

Sevda gemisine yelken olsun derken kefenim
ayaklarımı daha da sıkıca sapsamalıydım karanlığa
KİMLİKSİZ BİRİ GELDİ AYAKLARINI BIRAKIP
Ayaklarımı daha da sıkıca sapsamalıydım karanlığa
Bunlar çok karmaşık şeyler değil aslında
Bulutun üstünde renk
Kuşları uçuran kanat

Deli akan ırmakta debi
Uçurum kenarlarında açan çiçek
Süngü uçlarına yazılmış türkü
Bir kır kahvesinde çay içmek gibi
Kışın ortasında bir çadır kurmak gibi dağlara
Ne bileyim yani durup dururken
Üstüne vazife değilken
Vazife başı emri almadan bir yerlerden
Gece kalkıp bir yıldızın intiharını seyretmek örneğin
Yaşlı bir nineden Maraş harbini dinlemek gibi
Kuşanıp silahları Fransızları şehirden kovmak gibi
Savaş sonrası aç susuz kalmak gibi
Yataksız yorgansız kalmak gibi

Bir hamaset destanı Ulubatlı Hasan gibi
Surlara sancak dikeyoruz
Göçmen kuşlar tarlaları can evinden vuruyor
Güneş çıkıyor ağzımın ölü balık fotoğraflarından
Başımı hafifçe yasladığım dağ uçma bilmeyen
Güvercinleri ürkütüyor
Çığlık çığlığa martılar tabutumun etrafında
Çesaretle dolaşıyorlar
İlk kez gecenin kilitleri kırılıyor
Gecenin kızıl renkli pencerelerini aralıyoruz
Yeniden başlıyoruz kekik kokan
Kalemlerimizin ucunu yontmaya
Şiir tadında bir İstanbul bırakamıyoruz
Çocuklarımızın düşlerine
Elimizde sapan, maskeli yüzümüz
Şahadet parmağımız havada
Yürüyoruz üstüne tankların
Akşamlar mı pervasız vurdum duymazlığına sokakların
Yada hangi gemi hangi saatlerde batar
İyi huylu çocukların yaptıkları kum tepelerine
Her gün yasta bırak insanın limanına park etmiş şeytanı
Yaklaştır yüzünü örse yıldırımlar öpsün alnından
Dalaşma gecenin geç farelerine
Altın atlarıyla selama dursun yeryüzü
Güvercinle doldur erken uyanan çocukların gökyüzünü
Unutma bu gece
KANDİLİMİZ MİRAC OLSUN

Lütfi Kireççi

Kirli Sakallarımızdan Dökülen İstanbul'suzluğumuza

Acılar ikliminden
Transfer olan mevsimlere
Cemre diye düşmeden
Kerbela resimleri,
Budamak gerekir
Uzatmadan karanlığın boyunu,
Bir bağ bozumu mevsiminde

Uyku kulelerini ateşe verip
Gönül dağlarında,

Ne bitmeyen bir kahramanlığın satır aralarında
Ne birütüs kokan ihanetin Neron yalnızlığında,

Geciken bir güneş yapıştırıp karanlığın alınına,
Yeni doğan bir güne merhaba deyip... Kirli
Sakallarımızdan dökülen İstanbul `suzluğumuza

Mavileri mağaralarda bekleyen bir yengeç olmasın yüreğimiz
Yüzümünüzün atlasında bir teneşir tahtası olmasın
Kendi ölümünü yıkamaya bulamadığımız yer,

Yahu şöyle gün içine uzanıp, ak memeden süt içen bir çocuk gibi,
Sessizce, kimsesizce yavaşça dolaşsak kıvrımlarında uçurumların,
Kimse dokunmasa örneğin kendi intiharlarımızın sükûtuna,
Bu verilmiş beden, bir Allah, birde yalnız bizden sorulsa,

Karışmasa gözbebeklerimizde büyüyen bir çiçeğin anatomisine kimse,
Çekin gidin göğsümüzde ki kılıardan, açık kalsın yakası gömleğimizin,
Şöyle özgürce dolaşalım caddeleri, difteri nöbetine tutulmuşların
Gölgesi düşmesin gölgemize, kendi hayatımızı kendimiz yaşasak örneğin.

Ne bir hayal,
Ne bilim kurgu,
Yıksak istinad duvarını korkularımızın
Şemsiye istemiyoruz
Tepemize süngüler inmesin yeter...

Lütfi Kireçci

Korkusuzluğuma Bir Sığınak Yaptılar Mahpus Damından

Mahşer kazanının dibi düştü asi umutlarımdan
Ne varsa bana dönen itlerin yalnızlığından,
Korkusuzluğuma bir sığınak yaptılar mahpus damından
duyarsızlığınıza serçe kuşları bile kıyıdamadı
uzandım gecenin kıyısına
doğumunu bekledim yıldızların,
karabasanlar döküldü dudaklarımdan,
kuşatma altına alınmış umutlarımdan,
esmer bir gül düştü sabahlarıma,
kılım bile kıyıdamadı,

Dalkavuklar oturdu seyrine mavilerin
Bir kırlangıç daha vuruldu,
Caddelere telaşsız insan portreleri çizdi
Eyri çizgileri ütülenmemiş gün,
Bir aportofof koyup özelleştiremedik,
"Düşlere girilmez" deyip üç ünlemle bitiremedik.

Güneş çekiliyor tepelerin ardından
Karanlık ilk adımını atıyor geceye,
Yalınayak koşuyorum pencereye,
Mitolojik çağ dan kalma birileri borazan çalıyor,
Kulağımda küpe
aristokratların gergedan hüznü,
Varoşlarda isyanı demliyor yüreğine
Kirli sakallı, parkalı bir adam
Gözleri çakmak, çakmak,
Umuda yelken açmış vira,vira bismillah

Ne varsa geriye kalan itlerin yalnızlığından,
Korkusuzluğuma sığınak yaptılar mahpus damlarından,
Uzandım gecenin kıyısına
Esmer bir gül düştü sabahlarıma.....

Lütfi Kireççi

Kulaklarımın Sağırılığında Doğum Yapıyor Yarasalar

Kulaklarımın sağırılığında doğum yapıyor yarasalar

Bir ayaz soğuşunda açılıyor
Üstü kaygılarımızın,
Sirtımızı yaslayacak yer yok,
Ayaktayız,
Kaçıp gidemiyoruz kendi cinnetimize
Dragmalardan sıyrılıp,
Gece yıldızlar
Kendi yalnızlıklarını örüyor üstümüze
Ne kadar şanslı olduğumuzu hatırlıyoruz
Bir ölüm nöbeti
Gözlerimize kepenk indirmeyi erteliyor,
Ağaçların ne kadar yeşil,
Gökyüzünün ne kadar mavi
Olduğunu keşfediyoruz
Yüreğimizi hoplatan mayınlara basarken

Ah bu benmiyim ama'lardan kurtulamayan,
Dizimde yukarı tutmayan gövdemde ağırlık,
Kararsızlık daha da kötü
Yürürken alaydınlık bir yolda,
Kulaklarımın sağırılığında doğum yapıyor yarasalar,
Bir kışa uzatıyorum başımı,
Heyhat kış uzun, kar beyaz, çığ düşüyor üstüne sancılarımızın,
Gün yağız atlarını koşuyor üstümüze,

Kendi bedenimle ikiye bölünüyorum
Bir yarısı güneşe merhaba derken,
Diğer yanıma düşen servi gölgelerinden ay...
Vay ki bana vay...

Fırat'ı tutup saramıyorum ebemkuşağına,
Uzatıp boyunu Dicle'nin,
Taşıyamıyorum kendi yangınlarıma,

Lütfi Kireçci

Kuş Sesleriyle Kefenlemezler Elbet Cesedimi

Beyaz martılara kan sıçradı yüreğimde.
Durup dururken, dekolte olsun diye giymedim
Asi bir çocuğun davranışlarını üstüme
İçimde diplomatik kaygılar taşıyan kelimelerle,
Geçemiyorum telaşın gümrük kapılarından.

Hangi yana baksam dökülür mavileri pul, pul
Gariip hayallerin hammaddesinde gökyüzü,

Karanlık hangar kapılarını açmış,
Vize yok ölü resimleri götürmeme,
Her mavi çığlıkta ben varım,
Her kırlangıç kanadında ben
Adım çarpar duvara, çatlar içimde binlerce at..

Anlaşılan yok bana rahat,
Rehabilitasyona da gerek yok
Saraylar eskitmedim yüreğimde,
Cila vurmayın aynalara,
İssızlığı emzirmesin kuramsal aşklar
Çekip gitmekte var yağmurlu bir günün içinden
Kuş sesleriyle kefenlemezler elbet cesedimi,

Acemi kelimelerin döküldüğü bir ırmağa giriyorum,
İri bir timsah gözüne kestiriyor beni,
Kazma, kürek dişleri arasında salyası akıyor
Epeyce kabarmış iştahı, derin dipten Pirenalar geliyor
Anatomilerine timsah kemikleri gramerliyorlar...

Çiçekler baharda açmış renklerini soruyor,
Duvar diplerinde eski anılarını bulamayan fareler,
Kobay olmaktan kurtulmanın çaresizliğinde
Kemiriyorlar kimsesizliğin boş çuvallarını,

İstanbul'da bir adam, kendine İstanbul arıyor,

Lütfi Kireçci

Lokal Anestezi Uyguluyorlar Beynimin Her Tarafına Minyatür Karıncalar.. I

Ağzımda kişneyen,
Savaş atlarımı sürmüyorum şehrin yabancılığına,
Bilgece umutlar kuşanıp kutup yıldızının düştüğü yerlerden
Suyun üstünde akıp giden bir dal değil,
Siyanür sürülmüş hançerlerden çıkarabildiğim bedenim,
Ben hala seher vakitleri kuşların ötmesini dinliyorum.
Akşamdan sabaha bıraktığım fırtınalı orkestralarının eşliğinde,

Esrarengiz ölümler büyür bir çizmeli kedi hikayesinde
Dökülür yerlere ölü martılar, gökyüzünde kıyamet mi var,
Beni camların ardında saklayan sorgular
Kimse tırnağımı kesmesin benim mavilere, mavilerle öpüşen hüznüm,
Düşmesin çocuk gülüşleriyle donatılmış yüzümün kalyonuna,
Bir canavarın rızıkına kurban edilmesin boynumdaki şehrin gürültüleri,
Daha az konaklayacağımız mevsimlere iltica etmek istiyorum,

Hüzün yolcularını saklıyorum, gökyüzüne saldığım uçurtmalarda,
Hiçbir şey dost değil, kanıma karıştırılan çakıl taşlarında
Kendi cehennemime kaçıyorum, bu ilk değil kuşların sessizliği,
Fırtına milat düşecek yüreğime, mumyalanmış sevgilerden uzaklaştıkça,
Lokal anestezi uyguluyorlar beynimin her tarafına minyatür karıncalar,
Ve adımı unutuyorum, lügatlerde yokum, çıkıyorum insanın coğrafyasından

Lütfi Kireçci

Lokal Anestezi Uyguluyorlar Beynimin Her Tarafına Minyatür Karıncalar..II

Güvercinleri hatırlatacak tüm filmler kaldırılmış vizyondan,
Çift matine kargalar günlüğü filmin ismi "bir zora ki eylül" mecburi seyir,
Musalla taşlarında rekabet, gök gümbür, gümbür, ölümler çıkmış hurdaya,
Yelken açmış şiirler, Müsvette mavilerden, örgüleri sökülmiş lacivert akşamlara
Yağmur gözyaşı penceresinden fırlamış her yangın yerindeki öfkeye, ve içimdeki
kalabalıklar, gökkuşağının renklerinden dökülüyor bizi anlatan sevdalara,

Artık ellerimi çekiyorum hıncır akşamların kanıma giren kabullerinden,
Zincirleri koparan kelebekler nöbet tutsun sevginin açık adresinde,
Sapanında taş olmayan çocukların, geniş parklarına bırakalım ölü taklidi yapan kuşları,
herkes istirdiye toplamasın kumbarasında, ve koleksiyonlardan çıkaralım,
Aşka dair yazdığımız tüm şiirleri, kan kaybı olmadan, ambulans çağırmadan,
Bir dudak payı bırakalım, yalnızlığın son durağı insanın gurbetine, tabut düşmeden,

Yıldızların kaybolduğu yerler, henüz karanlıklar icat edilmemişken,
Kör bir balta insanın boynuna vurulmadan önce, ve insanın kalbine,
Henüz şeytan teşrif etmeden, Nuh'un gemisine binmeye yüz çevirmeden,
Bir Adem düş binlerce gönüllere yeniden, dur dinle kasılma, gevşe, öteleş biraz,
Yeniden tanı, karanlığa bir çocuk resmi çiz, eline bir gül ver, uzatsın kırmızılığını
Güneşe, ve sevginle sobeleş, el bebek, gül bebek büyüt bir ipek içinde yak ateşleri,
sonrası sen varsın, yaratıcı var, uyan içinde uyanan güneşin kıyılarına.

Lütfi Kireççi

Mağaralara Sığınmıştır Uzun Saçları Ölülerin

Gökler sancırken yüreğimde
Seni gördüm yaşıyordun yabancı aşklarda
Benim ellerim dumandı dağlara savrulan
Ne yapabilirdim şiirli günlerin anısına parklarda

Kuşlar gibi kanat çırparken, yüreğim uçurummuş
Her ikimize de yolculuk güneşin kıyısından
Kaç geceden arta kalmış yalnızlığını benimle paylaşırken yıldızlar
Hayatın ertelenmiş güzellikleri önünde uzanıyordu zindan

Şiirsiz mağaralara sığınmıştır uzun saçları ölülerin
Çok oldu, kuzey rüzgarları bu tabuttan artık uzaklaşmalı
Sen bir tuz gölüydün, yaralı aşklarımın üstüne, pis bir güzellikten iltica
Betona çakılmış şiir dalları, daha da kalınlaşmalı

Salvo vuruşlarıyla şarkılar dökülürken kirpiklerimin telaşından
Yusuf toplama vakti başlamasın sağır, dilsiz kuyularda
Pul, pul sökülsün eylül sıvası şiirin duvarından
Taze bir çoban ateşi olsun mavisini silinmiş sularında

Mahpusluk başı bağlı bir gelin gibi kaçırılsın uzaklara
Şiirlere sığınmış uzun sakalları genç adamların
Karanlığı boynuma sardım bir siyah atkı gibi
Uzun adımlarla yürüyüp gittim üstüne kışların

Bir ikinci namazı sonrası bozuldu Kaf dağında büyü
Akbabalar çıkıp geldi düşlerime bir bozgun mevsiminden
Firarilere yasak dağ başları, mecburum leylayı aramaya
Sal gitsin gürültüleri bir İstanbul sessizliğinden

Koltuk değnekleriyle yürüyor gece, imkansız varmak uçurum
Çözüm yok, eylem var, kurt zulası dağlara çekiyoruz pusatları
İsyan karıştırıyor kanımıza, bir avuç şapkasız haydut
Ve parke taşlarından söküyoruz, siyah beyaz fotoğrafları

Karanlığın armonisi, işgal altında aşklarımız
Tedirgin kelimelerle dökülüyor şiir
Mağaralarda ikamet etmiştir uzun sakalları ölülerin
Otopsi raporlarına düşmesin, İstanbul olarak kalsın bu şehir.

Lütfi Kireççi

Mahrem Değil Üşüeyebilirim Girdiğim Sığınaklarda,

Mahrem değil üşüeyebilirim girdiğim sığınaklarda,

Bugün tırnağını,
Hayranlıkla kestim karanlıkların.
Kendi kendime,
Mutlaka bir türkü söylemem gerek dedim.
Yada bir hinlik yapmalıyım örneğin,
Bir köpeği kovalamalıyım,
Bir kediyi atmalıyım damdan,
Bir trenin peşinden koşmalıyım
Bir geminin ardından yüzmeli,
Yada gidip çocuk parklarına
Salıncağa binmeliyim.
Yada bir çöp bidonuna tekme atmalıyım,

Yeniden keşfetmeliyim kendi yolculuğumu
Yüzümün tuvaline düşmüş, kararmış resimlerde,

Neyi anlatmak zor asıl,
Bunu biliyorum,
Mağara önünde bekleyenlerden misin?
Kapayamam avuçlarımı göklere,
Mahrem değil üşüeyebilirim girdiğim sığınaklarda,
Gecenin koyu yalnızlığını silmek kolay değil,
Zemheri nöbete durmuş,
Dudaklarımda şiir ülkesi.

Mümteni bir yalnızlığa vitrin gözlerim,
Bana hayata dair sözcükler getir tufandan,
Bir sürgün yeri her girdiğim kent,
Başka İstanbul yok başucumda
Etrafımda heykeller kalkıp gidiyor mahşere,
Hangi dilden anlatabilirim,
Prometire bir zemheri çılgınlığını,
Göklerden gelmez,
Yakub'un beklediği Yusuf,
Bir akrep, bir saat kulesi, birde bavul dolusu resim,
Çıkamam kırışık merdivenlerden mehtaba,
Bizi bizimle barıştır ey teri kuruyan gün,

Unutulmak gülünç olmak kadar kolay
Hakikatin sırlı perdesinde
Beni boğarken mutlak güneşsizlik,
Hazmedilmeyen sevdalarda,
Umutlarım firarda ey kırık aynaların memleketi yüreğim.
Sarmışız uçurumları başeymeden nabzımda vuran çıgıllara.

Lütfi Kireçci

Makbule Hanım Çıkmaz Oldu Girdiği Eski Konaklardan....

Sesim her durağa ulaşmadı
Enkazını düşünüyorum da beynimin
Kaç kere öleceğiz,
Herkes bize el gibi
Çıkamıyoruz içinden zevksiz kıyafetlerin
Birazcık barutumuz kaldı dosyaları yakmaya
Gezinip durduk yüreklerde,
Bir komplonun ara kesitlerinde
İsyan ve fırtınada yüzümüzü,
Ne saklayabildik, ne gizleyebildik
Nede koruyabildik
Rehabilitasyona gerek yok
Başka bir arsa arıyoruz
Rüzgarımızı park etmeye
Tekerekli bir şandalyeymiş
bir ömrü yıktığımız yer.
Başka hastalara bırakıyoruz
Eski albümlerde kendine yer arayan tembel
Ağustos böceklerini çıkarıyoruz
Kristal avizelerin mum ışığından,
Daha ben küçük bir çocukken annem
Bir yanardağ bırakmış göğsümün kafesine
İnce bir kan pıhtısıyla örtülen
yanardağımın külleri,
Bir hicret şafağıyla savrulurken
Geçmiş zaman kiplerine
İlklerin sevdasına vuruldum
Ey hüznümün bedirlerle buluştuğu gün
Tahammülüm çatladı,
Yüreğimde Kevser susuzluğu
Ebabillerin lisanını tercüme ediyorum
Büsbütün çıldırmak içten değil,
Eski gazete kupürlerinden çıkarıyoruz hayatı
Muammalı bir dekor olmasın çığlıklarımız
Birileri rahatsız olmalı,
En azından bir kedi sıçramalı yerinden
Bir adam masal anlatmayı bırakmalı çocuklara
Mumyalarından sıyrılmalı
Salı gününe kadar uzamayan çiçeklerin boyu
Yüksek sesle konuşmamalı
Eğri çizgileri ütülünen gün
Hitler' in resmini mi asmalıyız
utanç duvarına hahamların
Gönlümde tipi elendi bir burağa bindim
Kim anlatacak gömleğime kravat
takmak isteyen adamın hikayesini
Hangi mısralara ayağımı kaldırmalıyım şapka yerine,
Her yerde Napolyon dolu her yerde Donkişot
Hangi frekansa girmeliyim
Sesimin hilalinden
Ayağımı bastığım yer uçurum
Hangi denize döksün kişneyen atlarını ağızım

Şiirle geldim şiir okumaya bu meydan kürsüsünden
Beynimin kayıtlarından kaçırılıyor
Bu otantik şehir
Arkeologlara izin yok
Çıkartmaya piyonları tarihten
Ah ey sembolizasyon çağ
Baştan çıkart ayaklarımı
Makbule hanım çıkmaz oldu,
Girdiği eski konaklardan
Ve asil ellerim bırakmadı henüz
Diş fırçalamayı,
Zenci bir çocuk kimsesizliğini
Ararken kendine yabancı aynalarda
Mesela tüketilirken ambarlarda buğdaylar
Demir kapıların açılmasını
Kimlere bırakıyoruz
Çoktandır selamımızı hasır altı yapıyor
Şu bizim aşağı mahallenin kargaları
Can kurtaran simitleri dağıtmaz elbet
Şu bizim sam amcanın oportünistleri
Çiçekçiden bir demet gül alıp getirmez cellatlar
Yüzümün vitrinine yerleştirirken bedirleri
Kundakçılarda çoğalır avuçlarımda
Sıkıştığım günün üniformasından
Artık gökkuşağının rengini
Sarmalıyım kanatlarıma
Atmosfere uygun bir eğlence
Tertiplemeliyim yeryüzünde
Şölen başlamalı usullere aykırı olarak
Karanfiller dolu bir sabaha
Açmak istiyorum gözlerimi
Yada tazminat davası açmalıyım kendime
böyle hayaller kurmaktan
pembe güllere izin çıkın güneşin çıkınından
beynim bir böğürtlen gibi sunulmuştur ehramlara
kalkın uykuları basılanlar
kalkın uykuları basma vaktidir
incecik kanatlarıma
Kaf dağını yükledim
Çıkardım sevdiğim şiirlerden isyanı
Kıyamet savaşlarına ekledim

“bu filmin sonuna THE END yazılmamıştır”
Bu günde lütfü berbere gitmemiştir....

Lütfi Kireçci

Mamak Cezavinde Öldürülen Hüseyin Kurumahmutoğlu Anısına....

Çekildik mavzersiz siperlere,

Tahta tabutlara sığmamıştı kocaman adamlar
Tıpkı öldürülmek le bitirilemeyenler,

Ağızlarında geveleyip durdukları
Altı üstü bir ölüm fermanıydı korkularına
Korktukları için milat düşemediler,
Ve bilinmez zemheri soğuklarına astılar yalnızlıklarını
Biçare ellerinden kara kazanlar yakıldı,
Ay tam dokuz parça cam kırığı
kesti gecenin en mahrem yerinde
Yüreğimize çizdiğimiz kocaman adam resimlerini,
Mezarlar dardı
nasıl sığardı bu kocaman adamlar bu mezara
Ayaklarını bükerek koydular,
tahta tabutun içine,
Yüreklerini binlerce yıl öpmeye kıyamadığımız..yiğitleri...
Ve o kahrolası pislik elleriyle üzerlerine attıkları toprak
Bile şikayetçiydi onlardan.
toprak hastı,
toprak temizdi,
Toprak özdü, toprak asıldı
Ve iki gözdü,
hücreden dışarıya süzülen sigara dumanında
Ve bir hücum borusu çaldı,
yada biz öyle anladık,,
Tavşan uykularımızı da battaniye altına saklayıp fırladık ranzalardan
Kafasına aldığı bir dipçik darbesiyle hastaneye kaldırıldı Hüseyin,
Bir Ulubatlı hasan daha vuruldu yüreğimizin HAYBER kalesinde
14 Temmuz 1987. Bir yiğit, bir şehit gömdük toprağa.
Çekildik mavzersiz siperlere,
gözyaşı dondu bir temmuz öncesinde
Kalakaldık,
bir Nuh tufanı öncesini yaşarken çağdaş nemrutlar
Yine soframıza döküldü kıblesiz ellerden aş...
evlere naaş.....
Dört gün sonra geldi Hüseyin'in elbisesi içi boş,
Alıp götürmüşler;
incecik fidanı toprağa dikmişler,
Vay benim anam, vay benim babam,
vay ipe sapa gelmez sevdam....
Deprem görmüş kentler gibi yıkılıyorruz,
gelin taşıyın enkazımızı.....
Sonra öğrendik,
Bir sabah namazı
Başında takkesi, Takke yasak,
Namaz kılıyormuş Hüseyin,
o gönül iklimlerinde
Yön kible, gönlünü kaptırmış Mevla'ya
Hiçbir şey den habersiz, dünyadan uzak
Kafasını aldığı bir hain dipçik darbesi

Hazreti ALİ `yi vuran el vurmuş Hüseyin`i
Yer kahrolası Mamak, cezaevi
Dünya işkence tarihinin tek canlı adresi
Ülkücü düşmanı katil, nü resimleri çizidersun
Korkularına park yeri sahillerde
Dokuzları kim anar, Hüseyin`imi kim anar

.....
Bu gün benim doğum günüm,
Hey be koca dünya,
Al basmalı dostları aldın yanına,
İki koca düş gördüm,
İki serçe havalandı yerden,
Birileri çıkıp geldi gecenin bir yarısında,
Bir şehidin yarasına bin tabip getirdiler,
Bizim bildiğimiz tabiplere benzemiyorlardı
O şehidi tutup incitmeden
Asıolan memleketine götürdüler,

Sahi sen bizim oralara hiç geldin mi?
Yaylalara çıkıp serin sularından içtin mi?
Eski yollar var bilir misin,
İssiz, sessiz, kuş uçmaz,
kervan geçmez
bir orman kenarında yıkık taşları
bir mezarlık var inler cinler cirit atar,
hele bir yaklaş o mezarlıklara
biraz otur, bir mezarın başına,
Bir kutlu haber gelir kulağına,
Burası Çanakkale, burası Dumlupınar,
Hasretliğin büklüm, büklüm açılan perdesi,
Ölümsüzlük şerbetinin içildiği yer burası
Burada hesap yok, burada mizan yok,
Önde hazreti HAMZA ardında yiğitleri
Ne ölmesi be, ölmek de ne gam
Bak hala dimdik, hala hepsi ayaktalar,
Hala kan sızıyor yaralarından,
Hepsi orda toplanmış,
bir müjdeli haber dolaşır
Ve onlara her gün yüzlerce yiğit karışır,
.....tepemde bir ses var..beynimi kurcalar
haydi arkadaşlar sayım var.....
Çekip yüzümüze öfkenin aradığı adresini,
Yürüyoruz upuzun maltasına cezaevinin...

Aradan yıllar geçiyor içimizdeki batmış gemiler vuruyor
Kimsesizliğin adı adresi olmayan sahillere,
Hani benim kimliğim, hani sessizliğimizin
Kalem kıran elleri,
Bir çift turna gördüm,, bizim ellerde
Daldım bir banliyö treninde, gidiyorum
Mamak ta inecek vardı.....!
Eyvah geçirdik durağı geç kaldık.....

Sabah ola hayrola,,,,,

Lütfi Kireçci

Mamak'ta Mintanım

Mamak'ta mintanım kaldı söylerken memleket türkülerini

Birazdan doğacak güneşi bekliyorum,
Tutup uzayan saçlarını kasırgaların
Kiyama kalkıncaya kadar Kudüs

Ay ikiye bölünüp düşerken Hıra Dağı üstüne,
Bahira'nın gözlerinden akan yaş ile bekliyorum,

Uyanıyorum benzin kokulu düşlerden,
Eylül sabahlarında boynumu kıracak cellâdı arıyorum,
Kabir ziyaretlerine giderken boynunda urgan götüren adamların

Kış uykusuna yatmış diye düşünmeyin üstümüze çullanan korkuları
Kuluçka dönemidir, larva bırakırlar mavisine gökyüzünün
Uç ey boynumu ağrısında büyüyen Filistinli çocuk,
Sen ağlarken çoğalır sancılarımız,

Şimdi karanlığa güneş indirme vaktinde,
Miraç atlarına binmiş atlılar bekliyor Yusuf'un kuyusunda
Kalbini söküp Kabil'in bir deniz fenerine uzanırken Habil'in

Bir rızık korkusu indirilmiş üstüne dağların,
Vakit akşama cesetler uzatırken soframızdan,
Temmuzda kar yağıyor diyorum saçlarıma,
Erken mi geldi kış diyor kapımı çalan kimse
Kararsız bir yorgunluk mühürlerken dudakları

Mamak'ta mintanım kaldı söylerken memleket türkülerini
Acayip bir adam oldum öksürürken şehir kuduz salyalarını üstüme
Kanlarıyla doyururken çocuklar toprağı, çöktü beynimizde binlerce dam
Dualara düştü tetiklediğimiz başkaldırı şiirleri, gövdemizi eskitirken rahat döşekler

İsmarlama leylekler çağırıyoruz gelin şu yılanları kapın aramızdan,
Tabutları saklıyoruz gül kokuları içinde, kilitlenirken boğazımız,
Saatleri bozup hafızamızdan şaşırmış bir mevsime asıyoruz hüznümüzü
Bütün akrepleri ürkütmesi gerekirken alın terimizden dökülen kelebekler
Göğün aynasında gezen çıplak ayaklı cesetler birikiyor yalnızlığımıza münhasır

Birazdan doğacak güneşi kınıyorum ruhuma sütanne ararken kâbuslar,
Sükûtun mürekkebi ile boyanmış sefere çıkan tüm gemilerden firari aklım,
AKLIM İHTİYAR OLMADAN ZIPKINLA VURULAN BİR ORKİNOS GİBİ
Silinirken kâinat virane damların saçak uçlarından usul usul tasmalanır hayat ölüme.

Lütfi Kireçci

Martı İçtiğim İstanbul Sabahlarından Eksilirken Mevsimler

Martı içtiğim İstanbul sabahlarından eksilirken mevsimler

Fırtınalı şiirler yazıyoruz
Siyah, beyaz fotoğraflardan çıkarıp anıları,
Kibirli yalnızlıkların düşlerine çekilip savaşmak
Silmiyor bu şehrin rahmine düşmüş karanlıkları

Okyanusla birleşmeliydi gözlerimden akan Nil,
Ben adına Fırat derim yangınlarımın,
Bir benzerim idil,
Çekip giderim günün bozuk saatlerine
Asıldıkça asılırım her zemheride
Tuttuğum akreptir,
Kaçırdığım yelkovan,

Hiçbir cellât güneşi özlemez
Göğsünde birikmiş yaralarla,
Gökyüzü hecelemez adını,
Kırılğan dalgalarla,
Alt üst olur bu şehir kusmadan içinin depremlerini
Ölüm kuşlarını ürkütmeden gençlik uykularımda

Bize göre değil yıldızları eksiltmek gökyüzünden,
Kendi yağmurlarımda kan kalabalıklaşırken ölü hücrelerime
Öldüğümü biliyordum dillerinde bir telaş türkülerin,
Ve kelepçe yok ellerimde,
Cesetler doldurulmuş ceplerime boşaltamadım...
Martı içtiğim İstanbul sabahlarından eksilirken mevsimler,

Lütfi Kireççi

Martılar ığlıklarını Sabah Vakitlerine Vidalamışlardı O Gün

Martılar çığlıklarını sabah vakitlerine vidalamışlardı o gün,

Ölüler yüklü bir gemiye bindiler önce,
Yuvaları bozulmuş akrepler dolaşıyordu kulaklarının içinde
Zaten öfkeli ve tedirgin idiler,
Aldırmadılar tasmalarının kalın olmasına.
Mataralarında taşıdıkları kandı ve suları azalmıştı.
Gece ormanın sessizliğinde büyümüşü karınlarında taşıdıkları yılanlar,
Gülücüklerinde domuzlar serpiştiriyorlardı etrafa
Kendi gürültülerinden rahatsız oldukları belliydi
Şövalye kılıklı elbiselerini satıp bitpazarlarında
Boyunlarına bir yular geçirmeyi de ihmal etmediler daha sonra

Martılar çığlıklarını sabah vakitlerine vidalamışlardı o gün,
Evlerin içine park etmişik sevinçlerimizi dinamit kuyularından
Tedirginlik coğrafyasında korkunun adresi kabristanda servi gölgesi,
Bir yanı servi gölgesi tahtirevanın diğer yanı yarı yaşamak
İsteyen karınca atlarına binip çekilsin yorgan atlarına,
İsteyen kelle koltuğuna alıp uçsun beton arma damlara
Gerçi damların gölgesinde kendine canavardır sessiz çığlıklar
Gözbebeğinde büyüttüğün düşman heykeller çatlar, kan sızır çatlaklardan

İnsan öcünü almazsa yıldızlar düşer diye korkar belki büluğa ermiş korkulardan
Ölüler yüklü gemileri saklarken yüreğim bir kibrit kutusunda
Yada yakarken şehrin gürültülerini bir darağacı ötesi cinayetlerde
Kendi cesedimi arayacak kadar eşelerken üstünü kanlı toprağın
Pelteleşmiş bir bedenle eyerleriz içimizde başkaldırı atlarını
Cesur kuşlar dökülür yinede kirli sakallarımızdan bir Hallaç Mansur vaktine

Lütfi Kireçci

Masal Çocuklarını Vurmuşlar

İskeletler çıkmış
tahta tabutlarından
kentin gri sessizliğini sermişler
ayaklarına bir çul gibi,
ve her şeye sahiplenebileceklerini
duyurmuşlar,
bir hortumcunun midesinden gelen
pis kokulu seslerle,
karada bırakıp uzunca sevinçlerini,
kendi başlarında taşıdıkları,
bir gereksiz başı fark etmişler,
masal çocuklarını vurmuşlar
kentin kahpeliklerine,
vakit bir ikindiye aşırken, en son
4 ekim 2006 İstanbul

Lütfi Kireçci

Mavi Bir Düş Örmüyoruz Musalla Taşına Şimdiden

Mavi bir düş örmüyoruz musalla taşına şimdiden,
Ne varsa hesabımız kalsın mahşere de demiyoruz
Teslimiyet o dur ki iğne deliğinden devede geçer kervanda
Yaratan böyle buyurmuş ötelerden gelen fermanında,

Şimdi türkülerimizde mavi kuşların vuruluşunu anlatacak
Beste yok, şarkı sözü yok, saz yok, gitar yok, sanatçı yok,
Birkaç didaktik şiirle örüyoruz insanın önüne eylül tuğlalarını,
Ötesi saçlarımızda çoğalan karga sürüleri, ve piremature eylemleri,

Her sokak başına zamkladığımız bir kabadayı gençliğimiz,
Sevmek kadar hür, silah atmak kadar özgür, uçurtmaları
Salacak kadar çocuk, bir kara tireni kovalayacak kadar deli
Kavgalara dökülür her akşam yüreği, böyle dolmuştur her gün belleği

Şimdi yol kesen eşkıyalara, bayram yok diye tutturmuşuz
Nota bilmez gecelerin içimizdeki sevinçleri emzirmesine,
Bir İstanbul kadar yakın durmuşuz, bir yıldız kadar uzak,
Altından bir çerçeve içine saklayıp anıları,
Sıvası dökülen bir duvara çarpmışız,

Bir kış mevsimini kiralamışız
dört mevsim baharı bekleyen yüreğimize
Hangi dala tutunsak,
bırakın dalı, kökleri sökülüyor ağacın yerinden
Böyle mi vaat etmiştik çocuklarımıza maviyi..

Lütfi Kireççi

Mavi Bir Yıldırım Dökülüyor Tabutuma

Yüzüme sürgün düştü eski fotoğraflardan,
Bu beyaz yalnızlığı taşıyamıyorum artık,
Bir adam develerini arıyor beynimin damında,
Sakız yerine jilet çiğniyor çocuklar ağızda
Cellâdım gülümserken bana
Dişlerinin arasında görüyorum kendi cesedimi
Cesaretim yok gök gürültülükten
Sokağa çıkmaya
Çiğlikler seriyorum çamaşır iplerine,
İçinde adam olmayan elbiselerden,

Ruhuma azatlığın sonsuzluğu sunuluyor,
Günlerdir beklediğim bu,
Kapımdan içeri giriyor mezar kuşları,
Uzun bir sessizlik sonrası kıyamet,
Yılanlarla paylaşıyoruz kentın hırçınılığını,
Demetlenmiş Sakarya türküleri toplarken yastık altlarına,
Bulutlara çivi çakıyorum çıkarıp kabuğundan salyangozları

Fareli gün kemiriyor yüzümde tebessümleri
İhtimal rüzgâr fısıldayacak kale bentlerine şiirlerimi,
Kefenin rengi düşüyor saçlarıma,
Bir arı kovanından çıkarmadan hüznlerimi

Ölü yüzlerinden topluyorum öfkemi,
Bu yüzden yalnız cesur olmayı öğreniyorum,
Rüyalarımından bir şehir döküp kendi efsanelerime,
Sınırlı mekânlardan, sınırsız mekânlara
Yolculuğa hazırlanıyorum,
Heybeme doldurduğum bir avuç direniş şiiri
Mavi bir yıldırım dökülüyor tabutuma,
Kırlangıçlar pike yapmaya hazırlanıyor akşamın çarpık tablosuna,

Kentler işgal altına alınırken vurdumduymazlığımızda
Tozlu raflara kaldırmak istemiyorum çelikten öfkelerimizi,
Bıyıklarından asılan bir hırsız bakmasın yıldız falımıza,
Düşlerimize hamal olmasın yaşlı bir kaplumbağa
Bu beyaz yalnızlığı sürmeden namluların karnına
Çık ey bin bahar konakla, kamp kur saçlarımızda
Her firavuna Musa olmadan sevdalarımız

Lütfi Kireçci

Mekke Cezaevinden Firar

Mekke cezaevinden firar
Ebu basir
Peygamber sevdalisi
Onun aşkıyla yanıyor,
Ona hasret ona susamış
İşkencede susabilen bir dev
Ölesiye dövülüyor
Bu nasıl sevgi, bu nasıl yürek
Daha da fırtınalı bir bağ
Şecaat, bağlılık, bir hamaset destanı
Günler, aylar böyle geçiyor,
Ve beklenen gün geliyor
Mekke cezaevinden firar
Çöllerde bir firari,
Aç susuz, yedi gün, yedi gece
Kumları teperek geldi Medine' ye
Vuslat sevenin sevilene kavuştuğu an,
Kara yüzlü, cehiller ordusundan iki müşrik
Aynı anda girdiler huzur-u risalete
Ebu basiri antlaşma gereğince
verilmesini istediler, kendilerine
Kızıl kıyamet, resul, sözünün eri,
söz vermiş ki dönmez geri
Gel diyor eba basir,
biz ahdimize sadık kalırız
Anlaşma gereğince seni teslim etmek zorundayım.....
Resul üzgün, resul ağlamaklı,
ama bir kere söz verilmiş
Daha sözünden geri döner mi resul,
Teslimat başlıyor,
İki müşrik alıp götürüyor ebu basiri
Yolda acıkıp verirler bir mola
Ellerin de kılıç,
istihza dorukta
Aha bak derler bu kılıçla kaç Müslüman kafası uçurduk
Ebu basir
Aman ne kadar güzel bir kılıcınız varmış der
Ve bir anda kapıp kılıcı ellerinden
Uçuruverir kafasını birden
Kaçıp gider diğeri korkudan
Biner ebu basir deveye, gelir Medine'ye
Tarihin yazmadığı,
kimsenin anlatmadığı an gelir
Git çık dağlara,
Vur şama çıkan kervanlara,
Bir arada olmayın devamlı,
Dağılın Mekke dağlarına

Ebu basir
Çöl aslanı,
Mekke dağlarının ilk gerillası
Küfrün beynine inen balyoz,

Neye uğradığını bile bilmeyen cehiller ordusu
Küfür devleti sus, pus
Korkunun resimlerini çiziyorlar damlarına,
Uykuları kaçıyor,
Açlık susuzluk korkusu başlıyor,

Yetmiş kişilik tim,
Vuruyor Mekke dağlarını,
Karşı durabilen yok,
Adresleri yok, nerde oldukları bilinmiyor,
Ne zaman vuracakları bellisiz,
Mekke titriyor,
Cehiller de korku,cehillerde panik
Bir elçi salıyorlar resulullah'a
Bir Müslüman kaçıp gelirse size
teslim etmeyin bize,
Ve resul haber salıyor ebu basire
Ebu basir yaralı, eli yüzü kan,
Yeni çıkmış çarpışmadan
Resulden gelen mektubu öpüp kokluyor,
Selam söyleyin diyor,
Gözlerinde şahadet bulutları geziyor
Yetmiş kişilik ordu, imam ebu cendel
bu büyük adamın cenaze namazını, kılıyor
Merhaba şahadet,
merhaba Mekke dağlarının ilk gerillası
Şimdi senden bir rüzgar esiyor,
Doğunun batının kimliğine adın yazılıyor,

.....

Lütfi Kireççi

Merhabasız Günler Çıkıyor Sözlüğümüzden

Unutulmuş bir hikayenin
Baş teline sıkça basıyoruz
Çoğuna günaydın bile diyemediğimiz
Merhabasız günler çıkıyor sözlüğümüzden
Dur yüzüne dokunamadığım şafak
Bir yıldızın intiharı gibi olmasın
Elimden kayıp gidişin
Hangi saatlerde vurur kıyıları dalgalar
Nasıl kımıldar yerinden mezar taşları
Hangi bağda kışın ortasında bir salkım üzüm olur
Bilmez misin yağmur gözlüm
Hep karadır bizim gözümüz
Kalbimizse pimi çekilmiş bir el bombası
Kendi kanatlarına yabancı olur bir gün kanatlarımız
En azgın dalgaların üstünde uçarken
Uçmayı unuttunca kanatlarımız
Çakılır bir beton duvara
Suları ıslatır kanımız
Kırılır kanatlarımız
Oysa ne çok severdik kelebekleri
Unutmak kolay olmadı elbette güneşli günleri
Şimdi o günlerin anısına
Ne yapsam acaba bilemiyorum,
Sadece masa başında oturup şiirler mi yazsam
Yoksa kazma, küreği elime alıp dalgaları mı kazsam
Yok mu Kaf dağlarına giden bir yolcu treni
Hangi şiire ilüştürsem, ellerimdeki kırmızı gülleri
Nasıl özgür olunmuş önce bunu bilmeli
Hüzünler platformuna uğramasın artık sevdalar
Ucu körelsin süngülerin,
her düşe girmesin
Yeniden anlatacak hikayemiz
Duvarlı, prangalı olmasın
Kuşlara uçma öğretecek kurslar açılışın örneğın
Yani kısaca kumdan oyuncaklarımıza dokunmasın
Hiçbir yaban el
Himayesine de gerek yok bizi bir yunan harbinden
Gözümüze bir gözlük takıp marmaranın mavisinden
Cumartesi Pazar yada haftanın her günü
Sevinçleri tarayalım saçlarımıza
Gece seyahat eden kuşları da alalım
Sabah erken öten horozları
Her gün ayrı bir memlekette karşılayalım
Saçlarına limon çekirdeğđ eken çocukları

Lütfi Kireçci

Mor Bir Yıldırım Düştü

Mor bir yıldırım düştü
gözlerimin önüne,
Uşulca örtebilseydim ayrılık
türkülerinin üstünü,
Güneş bulutsuzluktan girecekken
göğsümden içeri,
Mutlak celsede karar,
bedenim ruhumdan firari,
Bir sahtelik var denizin mavisinde,
kent in sessizliğinde,
İçimde ebem kuşakları
yas tutan renginde,
tenim kum,
Sırtımın kamburundan
duvar örüyorlar sevinçlerime,
Anne kalk,
bu yüz benim mi?
bu yüzde ben var mıyım?

Lütfi Kireççi

Mutlak Çaresizliğin Adresi Değildiler

Mutlak çaresizliğin adresi değildiler
Bu sebeple gül dalında bülbül
Olmaktan
Öylesi memnundular
Ne yana baksalar
Yıldızlar düşüyordu rastlantılarına
Ömürlerinden arta kalan
Kayıp fotoğraflarını,
Yırtık bir zamanın
Ütopya fenerinden aldıkları belliydi
Türkçe ağıtlar yakan bir dili tanıdılar önce
Yaşamak bir diğer ucundaydı köprünün,
Burada kalmak ölüm demekti,
Adam biz kim oluyoruz ki dedi,
Önde duramayız Hüseyin'den
Ve şehir ceylanların düştüğü
Yalnızlıktan kurtulamadı
Çiğ köftenin tadına bile bakmadı çocuklar,
Havada mezar taşları duruyordu
Yalnız çiçekler, güller ve kelebekler
Şehrin tabutlarından iltica ediyorlardı
Muhtemelen bir korku
Bulutlardan arta kalıyordu,
Adam geçmedi köprüden karşıya
Elindeki bastonla iteledi leyleklerin göç mevsimini
Epey bir zaman gizledi çocuklar
Hıçkırıklarını,
Bir beyaz atlı soluklandı
Yangın soluklarımızda
Ellerimiz iki yana düştü hafifçe
Ve hafiften sıkıldı yumruklarımız.....
Bu memlekette duramam gayrı
Peygamberin sevdiklerinden ayrı

Mutlak çaresizliğin adresi değildiler
Gün boyu mavi bir türküye iştirak ettiler,
Ay paslanmış
Fırat Kerbela akar
Eşkiya yaralarımda balık arar Dicle
Uçurumları unda beyazlatır kutuplar
Uçurumları gül dalına astı kutuplar
Dondum bu çift kartal Hitit kışında
Mavi bir okyanus bıraktı yüreğime kutuplar.....
O kadarda soğuk değilmiş kutuplar.....
Surla çevrili bir şehir,
Allah bir, Allah vekil
Kaç yıl geçti aradan
69 model bir arabasına
bindi 40 yaşında bir adam
ve teybe dökündü,
bir şarkı dökülmeye başladı caddelere
"Diyarbakırlıymış....."

Lütfi Kireçci

Ne Çok Ayı Varmış Etrafımızda

NE ÇOK AYI VARMIŞ ETRAFIMIZDA

Sağanak bir hüzün kopuyor dizginlerinden
Siyaha çalan bir öğle üzeri vakit,
Ellerde tabut,
Açılan bir yer,
Toprak sahibini bekliyor,
Hasretle sarılacak,
Toprak ve misafiri ilk gün buluşacak
Vuslat tamam,
Herkes evine çekilecek.

Akşama ne yapacağız yahu,
Lahmacun mu yaptırsak acaba,
Yoksa şöyle bir adana usulü kebab mı?
Ya da Eminönü'nde balıkçılara uğrasak,
İstavrit, hamsi, mezgıt, ya da çupra mı alsak,
Sofrayı kursak,
Şişirsek işkembeleri,
Üstüne birde sırtüstü yatıp uyusak,
Çaylar tavşankanı olsa hani,
Birde şu ertesi gün çalışma derdi olmasa
İyice yan gelip yatsak,
Ucuz mucuz bir tatil yapsak,
Uzansak kumlara iyice yansak,
Ağrıyan yanlarımıza yoğurt falan sürsek,
Kapımızı çalmasa Azrail,
Biraz daha yaşasak,
Sıra bize gelmeseydi örneğin,

Uzun vapurlara binsek,
Gezsek dünyayı, yeniden doğsak, genç olsak,
Şu yoğurdu sarımsakla sakta mı saklasak,
Yoksa aval, aval birbirimize mi baksak,
Bir gazete alsak, bulmaca falan doldursak,
Akşam mısırları patlatıp TV karşısında otursak
Fasulyenin nohudun faydalarını anlatsak
Akşama eve geç gelen çocukları iyice azarlasak,
Gece düşlere hazırlık hayalleri kursak,
Külçe, külçe çil, çil altınlar, yatlar, katlar,
Lüks otolar, ayakkabılar, domatesler, patlıcanlar,
Karayılanlar bozsa düşlerimizi,

Ne çok ayı varmış deyip etrafımıza baksak azıcık,
Tepemizde dans eden kırk engerek yılanları fark etsek,
Biraz kafa yorsak, çıkarsak başımızı deve kuşlarının
Başını sakladığı yerden, güne gülerek başlasak
İlk gördüğümüz insana selam versek, hal hatır sorsak,
Ayağı kırılmış bir hayvanı yerden kaldırsak,
Yaralı bir kuşun kanadını pansuman yapsak,

Hokkabazlık olmasa, dalkavuklara dadansa yılanlar,

Cebimizi soyanların cebine dolsa akrepler,
Sırtımızdan geçinen asalaklara hücüm etse bitler, pireler
Çekirge istilasına uğrasa başımızdaki başsızlar,

Geçte olsa artık baharlara uyansak,
İslatmasa saçlarımızı güz yağmurları,
Eleğim sağmalardan bir gün düşsek insanın mihrabına,
Gel gelelim cehennem var yastığımızın altında,
Yürürken alaydınlık bir yolda
Yolcu azığını hazırla,
Lazım olabilir,
İhtimal yanında bulunsun.

Lütfi Kireçci

Nemrut Çıksın Kışlasına, Üstüne İşesin Şeytan

Artık gökyüzü metal renklerden
Bulutlardan geçtim düşlerime bırakılan ölümlerle,
Ne yalnızlığın hain sessizliğinde, ne güllerin kırmızı renginde,
Kendi çirkinliğimi dinamitliyorum
Burnumun ucuna düşen kambur gölgelerde.

Toprağın bereketi yok, karganın gagasında dünya,
Gak demesiyle düşeceğiz, süngülerin ucuna
Ne eylüller gördüm dostlar düşüren yürek cemresinden,
Ne zemheriler gördüm salâvatsız, tekbirsiz adamlardan.
Keşişlerin koştuğu mağaralardan kaçırdık milatsız kuşları.

Buzdan çözülmeyen adamlar gördüm engerek kafeslerinde,
Mukavvadan yapılmış başıyla evcilmiydi hicret düşmanı kabil
Suların üstünde yürüyen adamlar ikamet ederken gönül kıblemize,
Gecenin ayazı işler mi İbrahim yüreğimize,
Kirli suları örselerken ellerimiz Nil'in hatırlanmaz sessizliğinde.
Buluttan bir gölgedir Tur dağı tepemizde.

Nemrut çıksın kışlasına, üstüne işesin şeytan,
Mor bir gülüş ekleyeceğim kuşların düşlerine
Sürgünlere pasaport çıkarırken ellerimdeki kelepçe,
Firavun kırıklarını yapıştırmaya başlamadan,
Ürkek bakışlı çocukların büyük hayalet gemilerine.
Şimşek çıkaracağım göğsümden ölümsüzlük üstüne.

Ve artık ter kokularından utanmayacak gün,
Yedi yıldız vaktinde gül açacak Besmelede
Menekşelerle uzanırken yürek bir yatsı ezanına,
Sabah namazına demirleyen demir yürekli adamlar
Çıkıp gelecek gün ortası bir öğleye, öyle adamlar,
Damarlarında Medine vakitlerine ilıştırılmış kanla.

Lütfi Kireçci

Nerden Toplasan Gökyüzünde Mavilik Yok

Nerden toplasan gökyüzünde MAVİLİK YOK

Nerden toplasan gökyüzünde mavilik yoktu
Eski sevda türkülerinden düşmüştü zaman
Yere düşen sessizlik de adı yoktu kemancının,
Mızrap farklı olmuş, tel farklı,
Ahşap yapılarda kaybolup gitmişti
Onca anıları da götürmeyi ihmal etmemiştii

Beton yığınları dolmuş kentlere,
Kahır dolu insanlar kuşatmış caddeleri,
Başını kaldırıp ta gökyüzüne bakmayı
Ve unutmşlar sevinçlerini paylaşmayı,

Oturup ağladım mavi aşkların tebdili mekânında,
Bahar cımbızlanmış,
Yaz kaçıp gitmiş uğramadan yakınlarımıza
Gurbeti yaşamada usta olmuşuz
Her zemheride bir ölü düşer olmuş düşlerimize,
Düşlerim ürperir olmuş
Gözlerime limon çekirdeği ekerken
KELEPÇESİZ ZAMANLAR.

Nazım dilinde öğreniyoruz konuşmayı yeniden,
Sinsice dökülüyor yakamda aç kurtlar,
Gafillere doğum günü tüylerini döküyor güvercinler,
Saçlarımın üstünde çamaşır yıkayan kızlar,
Umutlarımı iplere asıyorlar ucuz mandallarla,
Göğsüme saplanan asiliğin son provakasında
Sorma bu kurtuluş harbi nerde başlar nerde biter,

Bulutlar göçebeliği anlatıyordu
Öfkeyle kusup yıldırımlarını yeryüzüne,
Cüzzamlı bir yalnızlık düşüyordu,
İnsanın son diyarı gurbetine
Irmağın akışını özledim, suların yukarı çekilişini
Beni ikinci kez doğurmaz gökyüzü sabahlara,
Kına yakmış yüzlerine çocukların kuzey rüzgârları,
Mavi bir balına soluklanırken önünde kapımın
Sabah yağmurları kuşlar toplar duyar diplerine,
Nerden toplasan gökyüzünde MAVİLİK YOK

Lütfi Kireçci

Nolur

Nolur

Nolur bir sabahta
Süngüsüz silahsız uyansak
Gözlerimizde tebessüm
Hayata baksak,
Takılmasa peşimize adamlar
Sıradan insanlar olsak

Nolur bir sabahta
Yıldızların altında
Yataksız yorgansız uyansak
Islatsak yağmurları
Baharlara uzansak
Az da olsa dünyadan
Zevk alsak

Gölge gibi yapışmasa yakamıza ölüm
Nolur bir sabahta
Süngüsüz silahsız uyansak gülüm

12 ekim 88 güneşin doğmadığı ülke

Lütfi Kireçci

Nuh'un Gemisi Geçiyor Evimizin Çatısından

Şimdi kan devrinin
Mahşeri yok sokaklarda,
Güvercinler uykuda,
Haber ulaştırmak
Yasak dağlarda.

Mevsim savaşları taşıyor sırtında,
Sarışın imparatorlukları yıkıldı ehramın,
Bir iftira, bin kefene, bin tabut.
Karanlığın yelelerine örüldü unutkanlık
Göçebe yağmurlara flört,
Ay ışığı toplayan aşklardan.
İnadına yalnız
Ağzımın kıvrımlarında uçan kartal,
Tarih neyi yazar,
Ne anlatır bilge,
Tuzlayın cenazemi
Kokmasın bayat teskere masallarında
Zincir kırmak sanat,
Fırar et diploma al tilkiler yatağından,
Güneşin kamburundan
Duvarları çökerten sevdan
Ay çekilmiş kan sularından.

Ey aşk!
Vur kırbacını göklere
Korkumuz mu var Allah'tan gayrı,
Hani ne kaldı ki
Ötelere seyahat
Biletsiz ve de pasaportsuz,

Şimdi kan devrinin çiçekleri açıyor,
Mahşer yokuşunda.
Nuh'un gemisi geçiyor evimizin çatısından
Haydi, biraz aşure taşıyalım komşulara
Umut duasına çikalım,
Güvercinlerle kapansın kentin günahları
Zindanların gıcirtısıyla binmesin tahtırevana çocuklar,
Uçurtmalar uçurulsun sarışın türküler üstüne,
Yahu şair bırak dilek dilemeyi sende,
Kalk gecenin bir saatinde,
Bir merdiven daya ay'a
Çık otur,
Fazla gölge etme dünyaya
Ağladıklarını duyabilir misin ebabillerin
Akrep gururunu kırabilir misin koynunda yılanların
Hiç kimsenin, hiç kimse olduğunu öğrenebilir misin?
Hiç kimsesizliğinin, hiç kimsesizliğinden.

Lütfi Kireççi

O Kemendi Boynuna Takmak İsteyenler Var!

O kemendi boynuna takmak isteyenler var!

Şu bizdeki şans mıdır ki
Yolda yürürken totem düşer başımıza,
Biraz çekilsek gecenin kıyısına dinlenmeye,
Ya bir dinozor gelir başucumuza oturur,
Ya bir dağ kalkıp gider yerinden,

Şikâyetçi değilim yüzüme çarpan şehrin gürültülerinden,
Şehrin gürültülerinden bir beste bile yapabilirim sağır kulaklara,
Kimse duymaz elbet duvarlar arasına sıkışan çığılı,
Yahu..nedir bu çektiklerimiz..kimse yok mu desek,
Ne bir deprem, ne bir açlık, ne bir yığıntı altı,
Ambülânsta gelmiyor içimizde birikmiş öfkeye,
Deniz feneri uzak, kimse yok mu, yok...
Sahi nerdeyiz biz, inler mi var cinler mi?

Bu sahilde resim çizen acemi ressamda kim,
Röntgene başlamış sahildeki cıvıldağları,
Tenimizi soğuk yakarken akşamsız sabahlarda,
Sahilde güneşleyen zata güneş yağı cebimizden,

Ya da ensemize geçirip pamuktan yapılmış ipleri,
Al eline, fırça, boya, tuvaleri,
Nü'leri bırak acemi ressam, çiz ipte duran ölüleri
Ailenden bir aferin daha alırsın, sırtı üstü yatıp kaşınırsın,
Uyuz köpekler gelir kapına, yarasalar çoğalmıştır ardında,
Gece rüyalarına giren asılmışadamlar görürsün,

Yahu bizde ki de şans mı?
Her gece ölü adam resimleri çizerler düşlerimize,
Kalkıp seyahat ederiz, bir şehirden, diğer şehre
Gezmediğimiz hapisane mi kaldı, şu toprak üstünde,
Düşlere dalmadığımız ranzamı kaldı koğuşta,

Bence bu gidişata dur demeli,
Var git sahilde resim çiz, röntgenle cıvıldağları,
Akşama eve bisküvi götür kanlı paralarınla
Biraz çikolata, havyar al, fazla mesailerinden,
Nasil olsa asanda sensin, kesende,
Daha iyi beslenmelisin, bak seni bekleyenler var!

O kemendi boynuna takmak isteyenler var!

Lütfi Kireççi

Otopsi İstiyorum

Otopsi İstiyorum.....

Cesetler dökülmedi parmak uçlarımdan,
Köpekler ulumayı bıraktı mağara önünde,
Ah..unutmuşum gecenin kandilini yakmaya,
Mavi bir şiir örümceklıyorum didaktik şiire,

Ufak harflerle konuşuyorum türkçeyi
Aşksız mekanlarda,
Koynumda güneş yüzmeyi öğreniyorum,
Ah..ne bulunmaz bir hazineyim,
Kargalara park yeri yüreğim,
Merhaba deyip esmer bir güne,
Çıkıyorum içimdeki kalabalıklardan..
Hayattamıyım diye bakıyorum kendime
Yüzümü toplayıp aynalardan,
Bir tüy düşüyor Ay ışığından,
Ay ıssız yollarıma,
Otopsi istiyorum,
İşgal altında ki yıllarıma...

05 Ekim 2006

Lütfi Kireççi

Öcünü Almamış Çocuklar Uyanıyor Her Sabah İçimde

Birazdan boynunu kıracaklar adamın
Çekip ayaklarının altından dünyayı
Hiç yalnız kalmayacak adam,
Bir ana ağıtlarını asacak gül dalına

Öcünü almamış çocuklar uyanıyor her sabah içimde
Dağları yutmaya hazırlanan kocaman ağızlarıyla,
Gök gürültüleriyle yıkayıp yüzlerini TEMBEL BİR ARININ
PARKINA BIRAKIYORLAR sevinçlerini.

Her sabah uyandığımda yolunu şaşırılmış bir çığlık
Demirliyor ayaklarıma, düşlerimi öpüyorum
Bir balığın solungaçlarından dışarı çıkarıp dudaklarımı,
Usulca sessizce bir kartal gözünden düşüyorum caddelere,
Caddeler kaygılarını kaktüslere bırakmış insanlarla dolu

Öldüğümde suçlar işlemeyecektim taammüden, heyhat,
Martıların son yalnızlığı
Kirlenmeye başlayacaktı çehremde,
Hiçbir cellât çadır kuramayacağını
Anlayacaktı boynumun ağrıyan yanlarında,
Boğulmuş kuş ölüleri
Eklenmeyecekti repertuarına,
Aksırığını tutmuş
Gökyüzünün rutubetli yalnızlığında
Bir ana, yüzlerce ana,
Yüzünü yumayacaktı her kalktığında
Her kapının vurulduğunda
Ölü haberleri duymamak için
Saklayacaktı kulaklarını kızının çeyiz sandığına...
Kimse anlamayacaktı yüreğinde kopan fırtınayı,
Fırtınayı nasırlı elleriyle büküp
Eski bir albüme kaldıracaktı.

Birazdan boynunu kıracaklar adamın
Çekip ayaklarının altından dünyayı
Hiç yalnız kalmayacak adam,
Bir ana ağıtlarını asacak gül dalına

Lütfi Kireççi

Öleceğiz Üşüyen Kelimeler Anlatacak Bizi

ÖLECEĞİZ
ÜŞÜYEN KELİMELE ANLATACAK BİZİ
Eşkiya hikayelerinin sırrolduğu yerlerde
Lanse etmez türkülerimi katil bir set
Duvarlar bir tümördür zulmün kanlı ellerinde
Bir yıkık insandır içimde taşıdığım ceset

Kurtulmayı bilmiyor değilim elbet yarasa halkından
Boynumdaki organı
Bir başkaldırı vaktine ilıştırıp
Öleceğiz!
Üşüyen kelimeler anlatacak bizi
Belki dökülür
Muhteşem bir yalnızlığın karnına
Kandil ellerimiz
Ve gönüllerimiz yeryüzünün
Bütün güneşleri
Kuşlar uçuyor ağızımdan
Bir toprağı kazımaya
Yön kible
Çiçekler toplamaya hazırlanıyoruz
Her istasyondan
Çala kalem giriyoruz tümörlere
Sağlıklı bir gün düşmeye
Karabasan düşlere
Aşkla doldurmak kalbi
Bir hicret şafağından
İşte bunu anlatamıyorum insanlara
Akşam yine akşamdır
Bütün kayıtlarında insanın
Şu zabıtlara düşmüş kimliğimden
Ayrılmak vakti gelmişse
Ayak izlerim silinecekse
Tabutluklardan
Durun, kalabalıklara anlatmayın halimi
Güneşin çıkınında o ülke duruyor
Her yangının ardından
Bir şeyler verebilmenin sevinciyle
Bozacağım yuvasını yarasa halkının
Dağların türküsüyle ıslatıp dudaklarımı
Kurtaracağım tel örgülere
Takılmış kanatlarımı
Kimler çizdi sevgimin hudutlarını
Yüreğime
Hangi yaban el dokundu
İçimin gurbetine
Sınırları sevmem
Bana göre değil bu
Kelebek koleksiyonlarında yaşamak
Çıkmalıyım bu tabutluklardan
Ben mi çıkarım buradan, yoksa tabut mu
Beni bekliyor dost gökyüzü

Beni bekliyor
Bir hüznün yağmurunda ıslanmak
Silah çatmak sulara
Durgun dağ başlarında fırtına
Bir çoban ateşinde ısınmak gibi
Bir beste yapmak kurşun seslerinden
Fırtınaya tutulmuşken
Kurtulmak gibi
Bir şeylerin ince sızısından
Damarlarıma kan pompalayan kalbim
Bütün duyarlılığıma
Sabıka düşmeyecekse kayıtlar
Gülmek istemiyorum
Hangi masallardan düşlerime
Çıkıp geldi Ankalar
Duvarlar bir tümördür
Zulmün kanlı ellerinde
Hangi karanlığa el atsam
Ahtapot soğukluğu bir ceset
Tümörü görüyorum
Kutuptan, kutuba
Güller döken bir hayatın
Kavgasıyım ben
Sapasağlam basıyorum ayağımı
Putların üstüne
Yeniden yazmaya geldim
Doğunun batının hikayesini
Göğsüme saplanmış kafatasımı çıkarıp
İki büklüm aynalardan
Boynumuzdaki urganı
Bir baş kaldırı vaktine ilıştırıp
Öleceğiz!
Üşüyen kelimeler anlatacak bizi
Belki
Dökülür muhteşem bir yalnızlığın karnına
Kandil ellerimiz

Lütfi Kireçci

Ölü Fare Çocukları...

Anlatılmasına anlatılmaz ya
Bir itin hikayesi,
Hala garanti altına
Alınmış değil mahallesi,
Bir fırça, bir resim, bir darbe
İşte sana bir nü resmi,
Dokuza urgan,
Bire villa,
Gerisine saksofon,,,
Bir İstanbul şarkısı,,
A benim bahtımın karası
Sol yanımda hançer
Sağ yanımda kurşun yarası,,,
Dokuz şafak ta idam edildim,
Dokuz ilmek geçti boynuma..
Hep dedik demesine ya...
Seni unutmadık..ülküdaş...
Unutmayacağız...unutturmayacağız...
Bu gidişle gardaş
Mahşere kaldı bu telaş...
Senin ardında bulursak birkaç damla yaş
Sırtımız kalın,,,soframızda dolu aş

....
Hani senin boynuna takılmıştı kanlı urgan,
Kahpe eylüller bunu layık görmüştü
sana,
Sen aramızdan çekip giderken,
Bir çift göz takmıştık sırtına,
Alıp bizi de götürmüştün ülküdaş..,
Sonra boş elbiselerin kalmıştı koğuştta,
İçinde sen yoktun,,,
Bavulunu hazırlayıp
Ziyaretçilerine vermek..alın bunları,,demek..
Ve gözyaşlarını ziyaret yerine bırakıp
Tekrar, tekrar koğuşa dönmek...
Hani hep sen vardın yanımızda...
Her ziyaret dönüşünde birlikte olurduk,
Sana, bana gelen paketleri birlikte açardık,,,
Yemekleri birlikte paylaşırdık hani....
Artık avluda bir deli fırtına gibi esmeyeceksin...
Beklediğin kalede yerini alacak kimse yok...
Voleybolda oynamıyoruz..artık..
Küt vuran takım arkadaşımız yok...
Hani birlikte firar edecektik...
Kaldığımız yerden devam diyerek,
firarın bile tadı yok sensiz...
Seni bir sabah namazı götürdüler,,,
Kendi paranla aldığın kefenin yanındaydı...
Maltada senin kapına doğru gelen katillerin
Ayak sesleri..
Beynimizi ezen bir tankın paletleriydi
Tak...tak...tak...biliyorsun kimin geldiğini

Kuduz itler ordusu....bir sürü çakal..akrep,,,
Yılan..kabil soyundan gelen şerefsizler...
Usulca koluna sokulmak istediklerinde

Tutup uzaklaştırdın yanından
Dokunmayın kirli ellerinizle üstüme...
İlk defa görüyordun..
dar ağacını
Uç ağaç...
birleşim yerinde o katil urgan
Boynuna takacakları..halka
Miracın olacak senin hakka..
Ve usulca yavaşça,
Kokmadan sendelemeden.
Bir dağın yerinden kalkıp yürümesi gibi yürüdü..
Sehpa ya
Hepsinin yüzüne tükürdün..
Ulan sizden korkan şerefsizdir...
Ulan soysuzlar..
kaşpe çarkın dişlileri arasına düşmüş
Ölü fare çocukları..
Korkmuyorum ulan sizden..
Sesin gürdü..
Korku adres bulamayan yüzünde
Kaçıp gidiyordu
Sana bakanlar...
korkuyordu..
Nasıl gideceklerdi evlerine
çarpılacaklar mıydı..
Gözleri dışına mı fırlayacaktı
Ne yüzle evlerine gittikleri hala anlayamamıştır..
Ve hala çocuklarını nasıl kucaklarına alıp sevdikleri,
Nasıl yemek yedikleri,
karılarıyla nasıl yattıkları,
Bilim adamları tarafından incelenmektedir...
Gelen raporda ...
Bunların insan olamayacağı...
ruhlarında kabilin baltası tarafından
Parçalanmış cesetler yığınlarından ibaret oldukları...
Kuduz,,,mikrobu taşıdıkları
bu yüzden garanti altına alınmaları
Gerektiğini söylemişlerdir...
Ardından gelen domuzlar ordusu..
Bu olayı örtbas edip..
tozlu raflara kaldırmışlardır..

.....
Madalyonun öbür yüzü,
Sen borcunu ödedin,
sıra bizde ülküdaş
Diyorsak..inanma, aldanma,
Kafanı mezarından bir çıkarda gör hele
Diktiğin fidanlar,,,

ne gazoz ağacı oldu arkadaş
Nede Gülhane parkında gayin ağacı..
Bir gergedan kaçtı,,,diğeri düştü peşine,
Hazine avcılarına fark attılar..bir anda
Cepler doldu taşıtı..kilolar ağırlaştı
Yüklerini taşıyamadılar..
Ve seni bir türlü hatırlayamadılar..
Hepsi yalan..fasa fiso..
ne intikamın alındı
Ne kanın yerde kaldı,
gelen Ankara' dan baytardı..

UNUTTULAR..UNUTMAYA ÇALIŞIYORLAR,,
BİRBİRİYLE MİSKET OYNAMA YARIŞINDALAR..
SEN BORCUNU ÖDEDİN...
SIRA BUNLARDA DEĞİL ÜLKÜDAŞ...
ALLAH' TAN SANA RAHMET DİLİYORUM...
MEKANIN CENNET OLSUN...
NUR İÇİNDE YAT...
ONLARA YATAK... RAHAT (hangi marka olsun isterler acaba)
(Dokuzlara hitaben yazılmıştır)

Lütfi Kireççi

Ölüler Duymaz Öldüğünü

Bir kahve köşesinde başlar vurdum duymazlık
Nedenli kayıtsız kalabilir insan, güvercinlerin vurulmasına
Şimdi köşe başlarını tutmuş eşkiyalar
Henüz branşından emekli olmamış bir seri katil
Gün avuçlarına her tip insanı koymuşta bir başına
Mezuniyet balosuna gelen olmamış ormanda yolunu kaybetmiş bir ayının
Gecenin geç saatlerinde ayrılmış bir başına cesetler mezarlarından
Peşinde mezar taşları kalkıp geliyor
Konaklayıp hamlesiz insanın duraklarına
Vurdum duymazlığı vuruyor, uzun namlulu tüfekleriyle gelen avcılar
Uzun cümleler düşüyor mezar taşlarının üstüne
İnzivaya çekilmiş sancılara hamak oluyor bedenim,
Ölüler duymaz öldüğünü,
Şimdi bir akşam yalnızlığını indirir, gökten yıldızlar
Bir ben mi kaldım şehrin içindeki mezarlıklarda
Son güvercinde uçup gitti, insanın kerbelasından
Bir çuval fotoğraftan başka bir şey yok tu kalan elimizde
O şiddetli fırtınalar, yıldırımlar birde baklagillerden tufanda kalan
Sefil bir hayatın eteklerine sığınıyoruz.
Hepsi bu kadar demek zor geliyor, ölüler duymaz öldüğünü
Kalkın dağ başlarına yıkın ne varsa sırtınızdaki çuvalda
Ne olacak domates, hıyar, patlıcan birde mangal üstü kuş başı
İnandık inanmasına ya, neye nasıl inandık önemli olan bu
Ayağımızın altında, bir tabureyle alınan hayat gerçek mi?
Şimdi şehrin ıssız köşelerinde
parkalı adamların yerine talip değil mi tinerici çocuklar,
namluların ucunu sakladığımız parkalarda yok artık
Boşuna mı taşydık bunca yıl miting meydanlarına kavgayı
Bir dostun acı kahvesi bile yok, ne misafir, ne de sefir
Ansiklopedik kayıtlarda adına rastlanmadı, yalnız yaşayan kurtların
Bir efsanedir, dağ başlarına yaktığımız Kızılderili ateşi
Duman, barut kokusuydu onlar, şimdikiler kokoreç
Fındık zade'de bir evin üçüncü katını mesken tutmuştuk bir zaman
Peşimizde bir ayağı topal, bir kolu çolak adalet
Ne zor şartlarda kaçmıştık, ateş çemberlerinden
Kaçma gel diye davetiye bile çıkartmışlardı ardımdan,
Ölünceye dek, yüzünü görmek istemediğim, bir garip adamlar
Aç köpekler gibi çullanmışlardı üstümüze hani
Neyse, orası sirkeçide tren istasyonunun karşısında bir yerde kaldı
Şimdi bile geçerken tüylerim diken, diken, ayağımın yerden kesildiği yer
Yanımda hanım ve henüz hiçbir şeyden habersiz oğlum
Bak işte oğlum, burası bir zamanlar canilerin cirit attığı yerd
Burada bağladılar, ellerimizi, ayaklarımızı ve maske taktılar suratımıza
Zannedersem iğrenç suratlarını görmememiz için olsa gerek
Ocak, şubat, mart üç ay takıldık burada yıl 81
Kaydımız silindi normal hayat şartlarından, hayvanlar listesine alındık
Engerek yılanlarıyla biz, ilk kez burada tanıştık
Sonrası malum, şiir dolu bir hayata başladık
Şair olmak için ille de buralardan geçmek mi gerekmiş
Tabanlara kuvvet kaçırdığımız caddeleri şimdi bir ringin dürbün deliklerinden seyretmekte
varmış meğer
Adını sıkça duyduğumuz sağmalcılar, görmekte varmış meğer

Hep gazetelerde okurduk mahkum haberlerini ya
Bir zaman yaşamak ta varmış
Ah İstanbul ah ne daracıkmişsin, ne çabukta anladılar seni sevdiğimizi
Uzaklaştırdılar senden, içinden ben olan tüm elbiseleri
Şimdi haliçten yukarı çıkarken taksime, bir hoş oluyor insan
Ah ulan diyorsun şu asfalt yolların dili olsa da konuşsa
Şimdi konuşmuyor gökyüzü, ölümler duymaz öldüğünü
Her mevsim bir göçtür saçlarımızda dalgalanan
Kalkıp gidiyoruz içinde bulunduğumuz şartlardan
Yılanlar koyunda mendilim kaldı,
Boncuk parasından biriktirdiğim
KEFENİM KALDI
Şimdi kelebeklerin adresini inşa ediyoruz yeniden yüreklere
Eksik kalan türkülerini tamamlamaya gidiyoruz Şeyh Adil'e
Şeyh Adil' şehrin aşağı tarafında bir mezarlık
Belki bir mezar taşından bulunur ismi
Yıllar önce buraya bıraktığımız dost insanın.
Neyse satırlara dönelim, insanın kerbelasından
Bir ömrü yıktığımız yer, yine ezanların okunduğu yer değil mi?
Mavzer sırtıma yük, artık şiirle ulaşacağım insanın meçhulüne
Kudüs, Mekke yakın elbet her dem insana, Kevser susuzluğu bizim ki
Öylesine susamışız ki, o'nun ayağının bastığı her yere
Alfabeden çıkarsalar da o 'mağarada iki dost' kim tutabilir onları, aşk olsun
Her dem Hamza olmak tır elbet genç ömrümüz
Elbet madalya vermezler bize böyle şiirler yazmaktan
Nobel barış ödülüne de aday göstermezler
Zaten ilkokul kitapları belli, çocuklar anlamaz bu dilden
Ya bazıları çıkıp, derse; -yani böyle mi olur şiir
Hani on sekizinde delikanlı, hani nerde kahraman aşık
Hangi liseli kız şiire aday,
Ulan böyle mi olacaktı, kardelenlerin usta şiirlere düşmesi
Böyle mi anlatılacaktı sevdalılarının hikayesi
Hani bir horoz ötümüne kadar dinleyecekti çocuklar
Dedem bile uyuyakaldı, çıktı bir çekyatın üstüne
Sahi eskilerden kim kaldı, kaval çalmasını iyi bilen
Aman be usta boş ver, bir garip dünyadır işte gelip geçer
Kimi uyur gezer, kimi gezer uyur, kimi ayakta uyur,
Kimi yorgan, yastıkta bulamaz bir kaldırıma koyar başını,öyle uyur
Say ki umutsuzluk diye bir şey tanımamışızdır
Yalnız bize durak olmuştur, yeşil vadilerden kopup gelen fesleğen
Dört yanım sarılı, kurşun yarası şimdi zulam
Ferman,nasipsizliğe açılan pencerelerde gizli kalsın
Ay'a bakma aşar gider, kızlar Maraş'a gider
Toros' lardan aşağı aşar, gider kara tren,kırk tren kalkar gider,bekler kırk tren
Bir sis çöker dağların yücelerine, dada loğlu çıkar gelir bir gün
Kör oğlu'na dar gelir dağlar, hey bire dumanlı dağlar,başı pare,pare dumanlı dağlar
Bir gün bir trendeyiz yolumuz Adana, geçtik gittik upuzun yollardan
Düşen olmadı çok şükür peşimize ahtapot suratlılardan
Artık bir mehter-han mı tutsak acaba ne yapsak
Adını bile zor hatırladığımız dostlar çıkar gelirler mi akasyalar açarken
Son bulutta,son yağmur tanesi yere inmeden
Upuzun dallarını yere öptüren, ağaçlarda misafir kuşlar

Sabah geç gelen servis otobüsüne binen,telaşlı yolcuların isyanı
Bir karmaşa, sirkeci tren garında, banliyö trenleri hırsız kaynıyor, yada kapkaç cı
Dünya dönen bir ark, çarklarını park etmiş gül dalına
Bir gelin gelmiş,gülü koparmış dalından
Eline batmış dikenini, dalgalarda nasibini bulamayan bir balıkçı
Ağlarına takılan birkaç balığı da atmış sulara, dönmüş gelmiş sahile
Yahu bu ne biçim muammalı şehir, bu nasıl inziva
Bir yanda tepinir Beyoğlu, bir yanda ağlar zincirli kuyu
Ölü bile duymaz bu şehirde öldüğünü
Kaybolur gidersen inceden, akşam hüznünlere duraktır Emirgan
Üstelik birde yorgun trafik, ekle üstüne darbukanın
Arap atların terkine bindirdik çocukları
İnşallah ıslatmazlar bu gece yatakları
Yere iyice serin ulları
Çekin üstünüze yorganları
Uşümeyin!
Kar taneleri yalnız iner yeryüzüne
Ve uzun süreli kalmaz yıldızları

Lütfi Kireçci

Ölüm Gülleri Dökülüyor Yüreğimize

Ölüm gülleri dökülüyor yüreğimize

Usturalar eski sözcükleri kesiyor
Karmaşa laboratuvarında,
Kendi çakıllarımızı dökemiyoruz
Dilimizin ucuna toplanan ateşlerden,
Bir yanda ölüm gülleri dökülüyor yüreğimize,
Diğer yanda şehrayin var iplerde...
Uzun yolculukların kayışı kopar bir gün yokuşta,
Tepemde konaklayan kimler var diye
Başını mezarından çıkarıp bakar boynu kırılmış bir ölü,

Kılıçlar kesmez rüzgârın akışını,
Kerbela çöllerinde,
Geri gelmez Hasan, Hüseyin,
Kendi ağıtlarımızı yakamıyoruz,
Tur dağı gelip ikamet edecek tepemize,
Portakal renkli akşamlar çıkacak kanımızdan,
Sorgusuzluk uzamaz Cudi dağına
Her yol uzar gider serviler bahçesine,
Biri kalkar kim geldi bu gün der yanıma,
Biri gelir sıkar boğazını tekbir..sizin..

Lütfi Kireçci

Önce Mavilerini Vurdular Kentin

Önce mavilerini vurdular kentin,
Gecenin soluklarına yığıldı yangın soluklarımız,
Eski bir çerçevede poz vermekten öte gitmedi dostlar,
Yalnız martılar şahitti parmak uçlarımızdaki yıldırımlara
Bir ölünün karnında geçirdik bulutlardan uzaklığımızı,
Ne değişti bunca yıl
Akşamcı olmayan kuşlar mı çoğaldı gökyüzünde,

Durgun bir göl oldu yalnızlığımız,
Beyaz rengini döktü saçlarımıza kefen,
Geç kalmış sevgilerle
Yüreği ağzında koşan bir çocuk zaman
Portakal bahçelerine mi düşürdü utancını güneş,
Dağlar ustura ağzında kesilirken
Süte kesmiş memelerden kan damlar insanın diyarına
Bir cenazenin geç kalmış sahiplerini vurmadañ haydutlar
Hangi mevsime transfer oluruz asude bir ömürden,
Hangi çiçeğe iltica diye sığınırız hüznleri eskitirken

Ağaçlar köklerini iyice derinlere salarken
Yazıları silinmiş mezar taşları tüm kuşlarını,
Üstümüze dökerken.
Fırat hız bulup yüreğimizde akarken,
Dicle bir figan edip ardımızdan gelirken
Şimdi aklımı alıp deliler kuyusundan
Yıldızlara çıkıp oturmazmıyım.
Merhaba deyip güne totemlere kafa tutmazmıyım
Tüm putları kırıp İbrahim adına,
Kendimi ateşe atmazmıyım.

Lütfi Kireçci

Örümcekler Yuva Yapmayı Unutmuşlardı Mağara Önlerinde

Örümcekler yuva yapmayı unutmuşlardı mağara önlerinde.

Uzaklaşıyoruz insanın kıyısından
Fil ordusu yürürken damarlarından
Medine rüzgârlarının üşüdüğünü hissediyorum
Ve örümceklerin yuva yapmayı unuttuğunu
Mağara önlerinde,

Yaşlı gözleri bir ürpertiydi oysa filin
Bir kibrit kutusunda,
Zaten çakıl taşları üzerinde oturup
Helva yemeyi bırakmıştı çoktan firavun
Cehennem bulutlarını
Kentin üstüne miski amber diye çekmişlerdi hani
Bir düşe yaslanmışlardı
Silikon memeleri sarkık yataklarında eksilen kuşların
Saraylarında eşekleriyle birlikte ölü bulunmuşlardı
Yanardağın üzerlerini
Bir anda örttüğü koca sapıklar şehrinde.

Şimdi kavganın öznesi benim,
Kumrular çekilsin akşamın efkârından
Bir gün tersine de akar ya
Sabahın sığınaklarını yüzünde arayan Sakarya
Yorgun günün mahpuslarını kiralım
İhtilalleri tutup yakasından,
Son tebessüm dudaklarımızdan donmadan.

Lütfi Kireçci

Peynirden Bir Şehir Yaptım Farelere

Bundan böyle iyilik etmicem insanlara
Türküde söylemicem çiçeklere
Güvercinlere küstüm
Et vermicem kedilere

Hiç sevmedim besteyi
Tavşan dişli emineyi
Arap kadriyeyide sevmedim hiç
RE ` leri söylemeyen meleşi

Hiç sevmedim emeli
Japon tipli haceri
Elma yanaklı çiğdemi
Mızıkçılık yapan özlemi

Bundan böyle iyilik etmicem insanlara
Kanatlarını kıracağım şu ukala keleşin
Ve ağzına biber süreceğim
Şu viraklayan kurbağanın

Hiç sevmedim elifi
Çit kırıldım ayferi
Şümüklü ferideyide sevmedim hiç
Ve şu asık suratlı müjdeyi

Bundan böyle iyilik etmicem insanlara
Bir Pazar yeri kuracağım bitlere,pirelere
PEYNİRDEN BİR ŞEHİR YAPTIM FARELERE
Kasap dükkanları açacağım kedilere, köpeklere
Apartman yaptırıp bütün gorillere
Aynı apartmanda misafir edip filleri
Uçaklara bindireceğim geyikleri
Asfalttan bir yol yaptırıp zürafalara
Maymunlara ayıracağım üstgeçitleri
Modern metrolara köstebekleri yerleştirip
Boğaz köprüsü yaptıracağım, tavuklara
Galata kulesini horozlara verip
Mercedeslere bindireceğim tüm ördekleri
Bundan böyle yılanlar binecek vapurlara
Banliyölere ayılar
Sınıfta kalsın artık bütün çocuklar
Adını söylemeyi unutsun karanlıkta uyuyan bir baykuş
Kuduz aşısı yapılsın çakallara
Çöplüklerden bir yer açtım kara sineklere
Aç kalmasın artık
PEYNİRDEN BİR ŞEHİR YAPTIM FARELERE
Yüzümü işgal etmesin diye asık suratlı kızlar
Tüm dünyayı da onlara bıraktım artık ben
Ve ben çıkmaya hazırım muhteşem yolculuğa

Ey suratsız insanlar!
Güneşi ayı yıldızları da size bıraktım

Mavi bir gül taktım saçlarıma
Kimsenin olmadığı bir diyara gidiyorum
Eşsiz ve de dostsuz gidiyorum
Biletsiz ve de pasaportsuz gidiyorum
İnsanın insana dost olmadığı her diyarda
Saklasın başını etek altında hıyarlar
Domatesler daha da kızarsın utancından
Farkınız mı kaldı kapkara patlıcandan
Fasulyeden, pirinçten, mercimekten

Ben ki düştüm karanlığa
Eylül dolusu takvimlerden
İşte bu yüzden hiç sevmedim insanları
Çocukları sevmedim
Öğretilmemiş gayesi yaşamanın
Bir karganın peşinden koşturulan
Amaçların,
Körlere bir hayat çizerken,
Fotel şapkalı uşaklar
Güneşli günler yaşak edilirken bize
Bırak saçlarını dağıtsın
Küçük bir kız salıngaçlara
Biz bedir akşamlarına yolcuyuz sevdiğim
Dağ aralarında dinlensin
Muzdarip yolculuğu sevgililerin
Taşmazsa taşımazın yükümüzü gün
Ey rüzgar uğulda kulaklarına sağrıların
Tenimin rengine tekrar siyahlar düşmeden
Her mevsimi dağlarda erit ey firari aşkım
Şifresi bozulsun oyuncak bebeklerin
Güneşe merhaba desin saçlarına ay ışığı ören bir genç kız
Ve hubeybi aşklara
Yaşak çizmeden güz çizmeleri
Sağır kaldırımlar çatırdamalı
Ayak seslerimizle,
Sadece hırsızların yeri olmamalı karakollar
Bir dişimiz kırılmalı
Yahut burnu kanamalı birimizin
Sürgüne gitmeli bir memur
En ücra köşesine yurdumun
Dört duvar arasında karnı yarılmalı düşlerin
Ve darağaçları kurulmalı bizim için
Elini kırmalı marangoz
Çivi çakarken tahtasına tabutumuzun
Yumruklar sıkılmalı
Oyun oynamayı bırakmalı parklarda çocuklar
Leş kargaları ürkmeli
Sesimizin madeninden
Sıcacık kanım ıslatmalı her sayfasını neşriyatların
Güneşi fotoğraflamalı namlular her kuytu karanlığa

Çekilsin yolundan mercimek başlı insanlar

Ben yıldızların saçlarını örmeye gidiyorum
Aynaları kırdım, çıktım ağır esneyen ölülerden
Sehpaların ilk durağı HUBEYB'E gidiyorum.

Parke taşlarından sıyrılısın artık akıl
Emrolunduğun gibi yaşa ey Müslüman
Artık avutmuyor bizi Sakarya türkülerini dinlemek
Dedemin kahramanlık türküleride avutmuyor bizi
Alfabelerde beni bulamıyor
Kara önlükler giydirilen bir çocuk
Rüyaları üşütüyor İtalyan yakalı bir zat
İsviçre'den sipariş edilen,
Elbiselerde ben yokum
Avrupa'nın zaferi
Podyumlarda gerdan kıran bir Türk güzeli
Atımızın nalını öpen krallar
Şimdi utansın
Bizde de krallar çıktı öp demeden
Ayak öpen
Ah ey firari aşkım,
Ne günlere kaldık
Karanfillerin kokusu da değişti
Görücüye çıkarılmaktan her gün
Fesleğen açmaz oldu belki dağlarda
İnlerine döndü aylar
Yaşasın ortalık yerde yok
En azından gün ışığında yarasalar
Hutbelerden güneş düşmeyeli yıllar oldu
Tavus kuşu, sincap bir ev tuttu
Üsküdar'da kiralık
Birileri sofrasında fazladan olsun diye bir şeyler
Bilmediği şeyleri pazarladı
Şahi hangi pazardı bellisiz oldu
İşte bu yüzden hiç sevmedim insanları
Ne kadarda deve kuşları
Ah bir bilebilseyiz.
9 mart kirazlı-İstanbul
pencerenin önündeyim
dışarıda kar yağıyor
kar topu oynuyor çocuklar
Vesselam böyle işte

Lütfi Kireçci

Rüyalarımnda Çekilen Cinayet Fotoğraflarını Sergilemek İstiyorum,

Artık beni avutmadığı gibi kargaların türküsü
Pek kimseyi de avuttuğunu zannetmiyorum,
Uygarlık adına sevinçlerimiz ertelenmiştir caddelerde,
Denizin yakamozlarını veren ışık körelmiştir artık,
Artık imdatları bırakıp kaçıp giden deli taylara,
Rüyalarımnda çekilen cinayet fotoğraflarını sergilemek istiyorum,

Seni ve beni anlayamadığımız martılarla vurdular,
Yoksa kim nereden bilecekti eşkıya hallerini yüreğimin,
Ağzımın çukur haritasında dolaşan kervanlarda kılavuz değildi,
Körlerin gözünden kargaları kaçırıp sapan taşında ki taş.
Korkmadık gökyüzünün yüreğimize kırlangıçlar uçurmasından,
Ay bizim için yarıldı ikiye, ve güneş yapıştırıldı geceye,

Adım serviler içinde taşlara yazılmak istendi bir zaman,
Bir çömez oğlan peydahladı eylül, insan tarlasına düştü
Zulmün radarlarına yakalandı gökyüzüne saldıığımız kuşlar,
Vuruldu dolunay kervanımız, kurudu ırmaklar, bir gözyaşı pınarında,
Hüseyin yüreğimize, Kербela oldu kabil soylu haydutlar
Ah bir bilerseniz hayattan azade, ne çok öldüğümü duvar diplerinde,

Alaca bir karanlık içinde gezinen ürkek bir ceylan iken yüreğim,
Mavi bir denize açılan beyaz yelkenliler geçer gözlerimden,
Sevdiğim kız gelir aklıma, el sallar her gece penceresinden,
Bahar devrilir, güz geçer sağanaklarıyla, fırtınalı günlerin tadilatı başlar içimde,
Bir yama daha ekleriz çaresizlik üniformasına, biraz daha sıkarız maviyi dişlerimizde,
Hüznü kundaklayan elleri çıkarırız, herkes sahiplenirken kendi ölümlerine,

Ölüm bir çocuk küskünlüğünde çeker toprağa henüz ulaşmamış filizlerini,
Asude bir bahar bekliyoruz, oyuncaklarını kaybetmiş bir çocuğun gözlerinde,
Saçlarıma dolaşan beyaz bulutlarda, zaman ölümü aşılır yüreğime,
Bir çift güvercin havalanır yüreğimden, uzar mavi türkülerin boyu,
Yalnızlık kurdelası takılır yakamıza, gökyüzüne paketlenir ölümcül kuşlar,
Ağlamayı unutmuş yağmurlar dökülür gecenin en kirli mavisine,

Turnalar bir göç mevsimine cemre düşer, ağlamayı unutmuş yağmurlardan sonra,
Karanlığın artçıları çekilir servilerden, cam kırığı bir ay ıslatır suları,
Yorgun adamlar dökülür, teneke günlüğü kentin hırgürlerinden evlerine,
Kör bir usturayla tıraş edilir sohbet, evvel zaman içinde, develer adam içinde,
Hantal gecenin faturası kesilir kargalara, kumpaşa altına alınır bir dervişin sakalı,
Ve ellerimizden uçup gider, kafasını koparıp attığımız o minik serçeler...

Rüyalarımnda çekilen cinayet fotoğraflarını çizmek istiyorum tuvale,
Bir balığın akvaryumda nasıl çıldırdığını, bir çığlığın korku dolu yılanlarını,
ve bir akşamın beklenen yağmurlarını yağmadığını, bir çobanın yıldızlara çıktığını,
Mercimek tanesinde beyinlerini arayan başsız, başsız insanları,
Israrla adını taşlara yazmak isteyen deli dalgaları,
Rüyalarımnda gördüğüm cinayet fotoğraflarını, ÇİZMEK İSTİYORUM TUVALE...
17 EYLÜL İSTANBUL.....GECE SAAT:00,48 BİTİŞ...

Lütfi Kireçci

Sadom ve Gamora Değil Elbet Bırakıp Gideceğim Kent

Sadom ve gamora değil elbet bırakıp gideceğim kent,

Birazdan kalkıp gideceğim,
Ufak adımlarla, topal adımlarla,
Sadom ve gamora değil elbet bırakıp gideceğim kent,
Yinede geriye dönüp bakmaya cesaretim yok..

Gitmem lazım,
Ceketimin yakasında oturmuş haydutlar,
Adım attığımız yer balistik raporlara düşüyor,
Kendi gölgemden korkuyorum aynasız caddelerde,
Özgürlüğü sevdikçe,
Göçmen kuşlar adres arıyor içimde,

İssız bir kasabadan Geçiyorum,
Erken düşmüş dağlara kar
Uzaklaştıkça kentten
İçimde mavi örgülü şiir besteliyor tren rayları
Kompartımda oturup etrafa bakıyorum,
Kaybolacak dalıp gidecek bir yerler arıyorum
Kendi korkularımı iflas ettirecek bir şeyler,

Zaman korkularımı haklı çıkarıyor,
Cellatlar sofrasında üç ay sorgu,
Gerçek çekilen bir film gibi,
Başrollerde; Ayılar,
Figüranlar; Yılanlar, akrepler,

Derken misafirperverliğini kabul etmek zorunda kaldığımız
Domuzlar çiftliğine seyahat, kafa, kol, bacak kırmak serbest,
Pis kokularından uzaklaşamıyoruz,
Fareli yemekler ikram ediyorlar, ve taş toprak karışıyor şarküteriye,

Misafirhanede ne kadar kalacağımıza karar veriyor,
Selimiye'de ikamet eden bir sanal tanrı,
Etrafımda putperestler, benden başka bir yerleri kaşınan yok,,
İyi bir çocuğa benzetiliyorum,,,sürekli misafir kimliğiyle dönüş,

Şehrin ışıklarını görüyoruz bir kartal tepesinden,
İnsanların vurduğum duymazlığına park ettiğimiz ömür,
Hiç kimseyi ilgilendirmiyor,
Taki Fırat Kerbela akana dek, taki dicleyi haydutlar sarana dek

Lütfi Kireçci

Sahile Vurmayan Cesetler Biriktireceğim Saçlarımda

İçimdeki mavilere
Kan ter içinde koşan atlardan
Bir yol açacağım.
Çarpa çarpa bahsedeceğim duvarlara,
Adını Aptallığın.
Düşürdüğüm çiçekleri bulamayacak,
Ağızlarında kandil söndürenler.

Sevgi cemresi düşmedi henüz,
Türkçe kelimelerle yazılamamış öykülere,
Balık avında ceylanlar gün ateşinde Zühre
İşte sabaha kadar sorum, zorum bu kendime.
Utaniyoruz,
Bir taş bile atamadık intifada
Bir elimde yetim Babil
Yeniden dirilip destanlar yazsaydı Habil
Şifalı otlar ararken göğsümde Calud.
Silik bir gölgeye hemhal olmaz sapanında Davud.

Bir yol açacağım İçimdeki mavilere süngülerden,
Sahile vurmayan cesetler biriktireceğim saçlarımda
Her vişneçürüğü sabahlara açtığımda gözlerimi
Biliyorum duymayacak beni
Eminönü Üsküdar vapurunda çılgık atan her martı.

Belki öksüz bir eylül ellerimdeki sürgün
Belki kifayetsiz dilim anlatmaya,
Tırnağımda büyüyen tümörleri.
Bu yüzden heybetli duruyorum önünde putların,
Bu yüzden sınanmışız zulmün kışlalarında,
Şimdi darağaçlarından bir yol yaptık mahşere,
Selam sana Hubeyb, selam sana İskilipli Âtîf hoca,
Selam sana Şeyh Said, selam sana dokuz gül,
Her gün eksilirken içimizden menekşe kokularında memleket,

İçimdeki mavilerle vuracağım kırlangıçları,
Duyulmuş figanların hepsini taşıyacağım şiir ülkesine,
Hıra yalnızlığını büyütüp insanın mihrabına,
Derviş aklımı bir misafir bırakıp Ebrehe düşlerine,
Yürüyeceğim üstüne kemikten kurulmuş saltanatların.

Lütfi Kireççi

Sefiller

Bu kez Victor Hugo değil
Bu bizim sefiller,
Elleri bağlı, gözleri bağlı,
yıldızları sökmüşler gökyüzünden,
altından adamlar tutsak,
öbür taraf pas,
bir sahil kıyısı dinlenterine durak,
elinde fırça, tuval,
asılan adamlar resmini çizmeyi unutmuş,
bir yüzü timsah derisinden daha kalın,
öbür yüzü sam amcanın bahçesinde armut dişler,
her sabah vakti bizim oralarda eşekler kişner,
ayır sapı samanı, radyolarda uzun eşek yarışması,
altı taksim, üstü şişhane, üstü virane,
Al Eysel kulesi senin olsun gergedan suratlı adam.

Önüm, arkam, sağım, solum, sobe
Tutup ayaklarımdan çekti körebe,
Merhaba taş medrese,
Merhaba yusufiye
Yahu azıcık teşekkür mü etseydim
acaba bu adamlara,
Şiirin her mısrasına
giriyorlar bir yerlerden,
Damdan düşer gibi
düşüyorlar her taraftan,
Geriyeye kalan, adı eşkali belirlenmiş,
bir orman yangınından,
Dokuz şafakta, dokuz el,
rüyalarımızı bile bozan,
Artık gül açan bahçelerde oturmuyoruz
Mavileri silineli çok oldu bakır renkli gökyüzünün,
Bir fotoğraftan geriyeye kalan
Siyah beyaz anılar,
Vay şimşek başlı tutsaklık,
Vay ejderha suratlı gün,
Nasıl da can düştünüz günümüzden,
Ellerimizde güneş taşımanın yorgunlukları
Tecelli erken baharlarda açan kabir çiçekleri,
Bir deste al, kokla, dokuz adam çıkar gökyüzüne,
Merhaba der sana kayıp giden bir yıldızın anısından,

Ve evimizin arka penceresinden,
Bir yusufçuk havalanır,
Gökyüzüne vurduğu kanat darbelerinde,
Uhdemize düşen
Şahipsizlik kervanında yürümek
Öteler kapalı park yeri yok,
Kalplerde boşaltılmış kırk bahar yağmurlarından
Ve acıların logaritmasından çıkan,
Kimsesizlik,
Vay benim anam, babam

Vay kimsesizliğin coğrafyasını
nasırlı avuçlarıma çizen şecerem..
Kudüs vuruldu,
Gün katil adamlar doğurdu,
Ay ikiye yarıldı bir zaman
Tur dağında vuruldu sevdam,
Bu kez geçemedik, kızıl denizi,
Bir dalga kıran oldu yüreğimiz cehillere
Acılar denizinde,
Her gün egale olur
Yeryüzü cehenneminde
Bazen bir eylül ikliminden dökülür mavi gözlü çocukların
baharlarına
Bazen bir Yahudi katilin katliamından dökülür.
Filistinli çocukların yüzüne..
Onlar vurur tempo ile, birileri düşünür,
Kına yaksak mı,
Be hey ahmaklar..
Ananızın köyde oturan inekleri yok mu,.....!

Lütfi Kireçci

Selam Kızıl Şafakta Açan Gül

Karanlık içinde saklar,
Korkudan adamları,
Zulüm görücüye çıkarır
Ölü olmayan tabutları
Ah kim bekler sabahı,
Bu insafsız uykularda
Baştan sona buruştur at,
Aşk olmayan rüzgârları.

Büyür uçurum
Gecenin kıyısında,
Mavi gök çatırdar,
Çikletten çıkar çocuklar
Ellerinde sapanlar
Tankları vururlar
Acemi bir bahara ertelenir,
Ay ışığında kavgalar.

Hava soğuk,
Nolur,
Nolmaz deyip
Kalınca giyeriz üstümüze paltoları,
Kış gelecek ya,
Hazırlıksız yakalanmayalım,
Karlar yağacak,
Yada beyaz bir yılan
Ağularını dökecek
Öfkelerimiz üstüne
Bir sığircık düşecek,
Adım atmayı unutacak güvercin,
Martılar kurban verecek
Denize çığlıklarını,

İnsan,
Gölgeye düşen yakamoz.
İnsan,
Süt emziren ana.
İnsan,
Ateşten ve sudan.

Şimdi zamanın akrebi düşmüş mürekkebe,
Mürebbibim Allah
Başımın üstünde servi gölgesi
Selam darağacı,
Selam kızıl şafakta açan gül.
Vakit eylül
Kulaklarım çınlıyor
Göğsümde açan kiraz ağaçları şahit
Şükûta makber
Üşüyen kelimeler anlatacak
Ayaklarımıza bağlanan ölüleri.
Herkes suçlu

Şehir muzdarip aşkların leylası.
Boğulmuş bir gökyüzü çıkarıyorum
Kimliksiz aşkların heyulası.
Ya iblisi kovacağım esmer günlerin yalnızlığından
Ya gemileri çakacağım intihar yüklü bulutlara.
Bir avuç çığlık sürüyorum şimdi namluların karnına,

Ah ben öldüm,
Ölü dağlara gömülen bedenimle
Başımı kaldırsam gökyüzüne binlerce anka,
İnzivaya çekilmiş umutlar kırk katırlık yolda
Yer susmaya mezarlık,
Rüya martılar kenti, tufan
Kıyametler koparan adam,
Boşalt tüfekleri şiirin vitrinine

Lütfi Kireçci

Sembol Şiirlerle Çatabiliyoruz Statükoya

GÜNEŞ BİR YÜZÜM, AY BİR YÜZÜM
Yüküm ağır şafaklara taşıyamam,
yorgun gözlerimde sen varsın
Hangi cinnetten hüküm giydim geceye,
sırrını çözemiyorum
Uzaklara sürgün resmi bir kulağı eksik şarkıların,
Eksik yaşadığımız notalarında
Ritim yok, baştanbaşa bozuk solfej
Çarpar birdenbire,
ahengin kıyılarına mahmur besteler
Bir bütün şarkıda ciltliyoruz hayatı eksik fasiküllerinden
Mezuniyet diploması belki firari bir türkü
Şafağın mı karnı yarıldı gördüğüm rüyalardan
Yağız atlar mı yıkıldı yangın soluklarıma
Bütün özlemlerin son durağında kendi idamlarını
Bir radyodan öğrenmiş Halil ve Selçuk
Yıkılasın buca,
Sembol şiirlerle çatabiliyoruz statükoya
Avluda silah çattılar, avluda adam astılar
Bir sigara yak dostum,
savur dumanını taşlara
Şehrin varoşlarında bir adam yürüyordu,
öfkeden küfürler yağdırıyordu
Bir tekme attı yerdeki boş kutulara,
hıncını alamadı
Yürüdü caddeleri sabaha dek,
sabah ilk otobüsle ayrıldı şehirden
Gözlerindeki yaşı gizlemedi
Eşkiya'dan savunma sorulmadı
Gölgeler düşmedi yakamızdan,
uykularımızı bastı cellatlar
Bir katliama seyirci kaldık,
Kanımızı içen vampir dinlenirken bir deniz kenarında
Bizlerde oturduk evlerin içine, şurdan,
buradan konuşur olduk
Artık ne dağ başlarında firari,
ne at üstünde süvari
Kar mı kalırmış herkesin yaptığı yanına

Lütfi Kireççi

Sen Yoksun Biraz Değişiklik Olsun Hepsi Bu

Tahammülüm çatladı, bakamıyorum baruttan yapılmış aynalara
Yüzümde köktenci bir ateş, şehrin yamukluklarından
Uzaklardasın gül destem çok uzaklardasın,
Ne ben sana gelebiliyorum, ne sana gel diyebiliyorum
Yıldızlardan bir motif çiziyorum sensizliğe
Gecenin geç saatleri yumrukluyor kapımı
Alıp gidemiyorum başımı arı kovanından

Kalkıp mavilerini silmek geliyor içimden gökyüzünün
Martılar uçmasın, dalgalar kıyılara vursun istemiyorum
Çocuklarda gülmeyi unutsun ilkokul kitaplarında
Kediler miyavlamayı, köpekler havlamayı unutsun
Dağ başları duman olsun bir zaman, şehre insin puslu hava
Allak bullak olsun trafik, radyolar sussun, televizyonlar çalışmasın
Bitler pireler çıksın ortalığa, şöyle bir çiftte telli çalsın oynasın
Çakallar tilkiler uyuz olsun kaşınısın, berberde sıra bulamasın keçiler
Hamama gitsin horozlar, tavuklar bir ince ara fasıl geçsinler,
Uzun, uzun kavaklar, atçıda yeşil yapraklar, deyip
Yumurtlamayı bıraksınlar örneğin
İnekler süt vermesin, şehrin ortasında oynasın aylar

Biraz değişiklik olsun sadece, sen yoksun diye, hepsi bu

Kedilerle köpekler arkadaş olsun bir çay bahçesinde
Akvaryumda kaçsın tüm balıklar, beyaz olsun kargalar
Dişlerini fırçalamayı unutsun yaşlı bir fil
Ve evinde otursun güvercinler yem yemesin azıcık
Pişli oynasın kurbağalar, kaplumbağalarla bir kahvede
Olimpik tesislerde antrenman yapsın karıncalar
Yüz metre yarışına katılsın tavşanlar
Gelmezse, gelmesin seyirciler ne var sanki bunda
Say ki sen yoksun, burada değilsin, uzaklardasın

Biraz değişiklik olsun sadece, sen yoksun diye, hepsi bu

Mesela ineklik etmeyip taksi tutsun eşekler
Gergedanlar yürüsün istiklal caddesinde
İstanbul'a gelsin koca bulamayan kızlar
Evde kalsın hıyarlar, ninemin turşuları, eski sandukaları
Elektirigi kesilsin tarla başının halicin suları
Basmalı fistan giymesin, sulu kulede çingene kızlar
Biraz daha hızlı adımlarla yürüsün mehter an
Yeni cami önünde dilenmeyi bıraksın dilenciler
Oltacıların oltasına eski ayakkabı, falan takılsın
Kafasına kaldıran şöyle bir etrafa baksın

İstanbul kalkmışta uçup gidiyor yerinden
Peşine düşmüş bir adam tahtalı köyden
bir adam uçmuş Üsküdar'a galata kulesinden
arabalara dikkat et yavrum okula giderken

Uzaklardasın gül destem çok uzaklardasın

Ne ben sana gelebiliyorum, ne sana gel diyebiliyorum

Sen yoksun, ortalık yerde, sahi nerdesin
Kafama duvara vurdum galiba
Sen yoksun biraz değişiklik olsun, hepsi bu,

Cin ali sınıfta kalmış yine bu yaz
Hiç sınıftan çıkmamış mı yani
Ne bileyim öyle diyorlar valla
Kısır gelin Leyla bir oğlan doğurmuş deyiler

Hala yoksun ortalık yerde
Sipariş ettiğim lahmacunlarda geldi
Ne demek gelemiyorum ulan atla gel
At bulamazsan yat'la gel
Saat 12 den sonra müessesemiz kapalıdır.
İyi uykular çocuklar...

Lütfi Kireçci

Serviler İçinde Bir Park Yeri

Serviler içinde bir park yeri.....

Bütün hikayelerini okudum hayatın,
Yardanda geçtim, serdende,
Bir başıma aldım rengini mavilerin gökten,
Ykledim kolestrolu yükselmiş kelimelele,

Beyaz yelkenliler geçiyor Şimdi saçlarımın üstünden,
Tansiyonu yükselmiş korkularla,
Hemen Őuracıkta, yanı başımda
Nefes almayı unutan biri var

Fark edilmez
Baruttan yapılmış gvdelele giriyorum,
Herkesin cehennem diye kaçtığı yere,
Metabolizması bozulmuş içimde taşıdığım akşamlardan,
Kan rengini düşlerimize çeken adamlar düşüyor ağır, ağır
Yıldızların tükendiği yerlere...

Sulukların tükendiği yerde
Aceleci ocuklar doğuruyor yüreğim...
Ve gürültüleri tuşluyoruz
Zulmün kambur otobüslerine..
Keyfine diyecek yok
Sabah vakti öten metal kuşların..

Azcıcık sırtını duvara yaslasam Kaf dağı,
Ayağımın altında naylon çarık, altı yarık,
Sıkılėan aynalara kepenk indiriyorum
Utangaç kuşlar duvara çarpıyor düşlerimde,

Bıçak saplanıyor glgeme,
Adım başı değişmiyor adresi sevinçlerin,
Serviler içinde bir park yeri hazırlıyorlar,
Uzun maratonlarıma

Lütfi Kireçci

Sevda Kaçakçısı Olduk Miraç Atlarının Üstünde

Kaçırıyorum hüznlerimi,
Bir bağ bozumu mevsiminde
Ansızın gelen zemheriden,

Yollar uzun, yollar büklüm, büklüm,
Her yol tek bir adrese çıkıyor beynimin haritasında,
Karabaşanlar çekilmemiş mezarlarına henüz,
Ay ışığı servilere de vuruyor bu gece
Düşlerinde bir dev vuruyor kendi geleceğini ehramın,
Uyanıp hayra yoracak rüya tabircisi arıyor

Sonsuzluk önümde kılavuz,
Yakmazsa yakmazmış ateş insanı,
Büyüdükçe kamburu sırtımda dağların,
Beni öldürecek diye korkmuyorum artık İstanbul türküleri,
Son trende kuduz aşısı var içime düşen yakamozların,
Ne kadar güneş toptasam bir hayalet ihtişamıyla göklerden,
Hummalı bakışlardan hüküm giydim geceye
Kendime yabancılığım artarken,
Ölü elbisesi giymiş kentlerde
Tebessüm beyaz bir kefendir
İçimde büyüttüğüm yiğit savaşçılara,
Kinimi eabil kanatlarından dökeceğim elbet
Ateşin yakmaya utandığı insanın düşmanlarına

Vakit ölümün kıyılarında yapılan bir tavaftır,
Hangi yanardağ esmer bir gül açar içimizde bilinmez,
Bir Nuh tufanı doğum yaparken içimizdeki sancılardan
Sevda kaçakçısı olduk miraç atlarının üstünde
İnatla yüzümü sürüyorum kartalları eksiltilmiş geceye
İnatla kuzuların düşlerine bırakıyorum
Sütten yeni kesilmiş bebeleri
Aldanma iklimlerine bağlı damarları kesiyoruz yüreğimizden,
Maviyi örümcekliyor şiirler sığındığımız korku evlerine

Ciltlere sığmıyor karanfillerle taşıdığımız hüznler,
Haydutlara bayram yok kardelenler açarken,
Mahmurluğa bir ölünün dolabında eski elbiseler giydirirken
Sıratın üstünden uzaklaştırıldı mola vakti
Henüz tanımı yapılmadı kerbela sahiplerinin

Çiçeklerin açmasını bekliyorum akşam yorgunluğunu atmak için
İrmak gibi akan kala balığın içinde yunusça olmak ister yüreğim,
Çingiraklı yılanlar kentin gürültülerinden beste yaparken
Beni öldürecek diye korkmuyorum artık İstanbul türküleri,

Lütfi Kireççi

Sevgi Kalbimize Pak Yeri Olsun

Sevgi kalbimize PARK YERİ olsun

Yeşilin formatlarına uymadı
Yüreğimizde taşıdığımız maviler,
Siyah bir tablodan iltica gökyüzüne martılar,
zulmün kamburuna takılmadan yolcular,
Dağların tepesine gemileri indirme vaktidir,

İadeyi devri alem başlayacak yasal kelimelerde,
Benim olmayan kimliği atacağım çöp tenekesine
Çıplak ayaklı çocuklar toplayıp merhamet simsarlarından,
Bir mahşer fotoğrafını çekip koşmak istediğim atlara,
Korkmayın üniformalı gün çalsın çanlarını, lanetli davettir bize,
Yaşamak bu değil savunmasız kirli havalarda ölerек,

Yeşilin formatlarına uymadı saçlarımıza ektiğimiz limon çekirdeği,
Çarmıha gerildi gözlerimizde ışık, biraz sevinç döksek
Şakaklarımızdaki mayın tarlasına, öylece yürüsek
Başı boş olsak bir gün, çobanlar olmasa başımızda
Demirden sopalarıyla,
Bir piknik yapsak, bir seyahat, bir deniz de istiridye toplasak,

Taş sektirsek sularda, balık tutsak deli akan bir ırmakta,
Demli bir çay içsek, bir köy evine misafir olsak örneğin,
Kaçıp gitsek okuldan, askıya alsak dersleri, bir sinemada,
Seyretsek üç matine filmleri, azar işitsek evdekilerden,

Yeşilin formatlarına uymayan mavi bir gökyüzü yüreğimiz,
Kendi resimlerimizi çizmek istiyoruz gökyüzü tuvalimize,
Biraz martı, biraz güvercin, birde beyaz yelkenli konduralım
Mavi dalgalara, vay be..taksim tamam..iadeyi devri alem,
En azından kendi dünyamıza, bitsin tırnak uçlarımızda büyüyen
Eşkiya hikayeleri..sevgi kalbimize PARK YERİ olsun.....!

Lütfi Kireçci

Seyahat

Karanlık bir geceden
Mavi bir deniz kıyısına yürüyorum,
Bırakıp içimdeki muzdarip leylaları,

Umarsız bakışlarında bir ceylan
Mecburuna mecnun arıyor
Bir güle çığıktır diye bakmanın anlamsızlığını,
Anlatırken geçen yaz bu sahildeki ayak izlerine,
Anı defterini açık bıraktığımız otobüs duraklarında,
Dipsiz bir çuvalmış gençliğimiz

İstanbul'a kar yağıyor,
Yıldız tanelerinde seyahat,
Martılar umut topluyor dalgalardan,,,
Üsküdar'da bir adam türbe arıyor,
İçinde taşıdığı gömülere,,
Ve kürtaj gecikmiyor yeşile,
En sinsî karanlıklardan,

Kendi yalnızlığıma seyahat ediyorum,
Evlerin üstünden söküp çatıları,
Soğuk bir rüzgar esiyor saçlarımda
Eskilere rağbet azalıyor düş pazarında,
Ah bir ömür baktığım mavi gökyüzü,

Bir mecnun çıkarıyorum kendi efsanelerimden,
Balıkçı ağlarına takılan bir balık yüreğimiz,
Ucuz pazarlara düşüyor gözyaşı simsarlarından,
Anlatı bitmiş yüzyıllık kütüphanelerde,
Raflara kaldırılmış
tozlu dosyalarda sevgi cinayetleri,

Üstü iyice örtülmüş Leyla şirin,
Mecnun kerem, hikayeleri,
Asılsız bir milat düşüyor
Sancılara sanal zamanlardan,
Gün elini ayağını keşmiş,
Anlamı kalmamış kuş seslerinin,
Baharda açan ilk çiçek
kaybetmiş sevincini kendi beyazında,
Fesleğen kokularını salmıyor artık dağ başlarına,
Eşkiya dolu, bulutsuzluk ötesinde
Ağaçlar mevsiminde bile yeşil değil,

Sevinç getirmiyor uzak seferlerden dönen gemiler,
Ağlarına takılan kocaman hüznü yüklü insan yürekleri

Lütfi Kireççi

Sipastik Bir Öfkeye Adres Ararken Şiirlerim

Sırtımı yasladığım duvar çöktü,
Enkazında arıyorum kendi yedek parçalarımı,
Bölünmüşlüğüme kendi hücrelerimde bulunan
En yeni gen dir,

Çoğaltmayın gecenin ağrılarını ağızımda,
Ben yeni yüzümle çıkıyorum artık görücüye,
Ayaklarımı saplayıp çamurdan adam yüzlerine,

Yürümüyorum,
Mevsimler topal değil yüreğimde,
Kelimeler denizinde oltam,
Yasaksız mısralar yakalamaya çalışıyorum,,,

Bir çoban sürülerini kaybediyor beynimin içinde,
Bir kirpi jimnastik hareketler yapıyor
damarlarımda dolaşan kanda,
İhtimal ki beklentilerimin seyri seferinde,
Sessizce ölmem, sevda türkülerine ihanet olur,

Şimdi doğur içimde hırçın çocukları,
Gökyüzünün nefes aldığı hırpalanmış mavilerden,
Sipastik bir öfkeye adres ararken şiirlerim
Hamam böcekleri sınıfında öğrenmek isterim
Kendi alfabemi yeniden...

Bana ait olan düşlerimi verin yeter,
Korkum yok tahtadan bir evi kendime satın almaya,
Çatı aksada olur, beyaz elbisem kirlenmesin yeter,,,
Aralık bırakıyorum kapıyı,
Eşyalarımı almaya geldim düş pazarlarından.....!

Lütfi Kireççi

Son Dinozorun Hüzünü Kuşanıyorum

Şimdi kalkıp gidiyorum,
Gitgide yaklaşan sonum
Son dinozorun hüznünü kuşanıyorum...

Biraz daha eskimiş kendi mekanında maviler,
Bir o kadar yansıtmıyor yakamozları denizler.

Rezervasyona gerek yok,
Gitmesine gideceğim elbet bu yerlerden,
Kimsenin davet etmesine gerek duymadan,
Yada birileri gidişimi kolaylaştırmadan,

İstiridye kabuğunu doldurmamış bir hayatın,
Biraz küskün, biraz hırçın dalgalarında,
Gün batımına kadar uzayan saçlarımızda
Say ki, kafa tutmuşuz birilerine,
Say ki çekil git demişiz, güneşimizden,
Hepsi bu,,,

Ay ışığında bile önünü görmezler,
Duyargasızdırlar seslere,
Mayın ekilidir tarlasına "girilmez"
Tırnağımızı kessek cinayet sayılır,
Cemre düşse eylülde,
Alnımıza süngüler saplanır...!

Şimdi kalkıp gidiyorum,
Gitgide yaklaşan sonum
Son dinozorun hüznünü kuşanıyorum

Lütfi Kireççi

Son Veda

İlk düşen yağmur taneleri gibiydi
Gözlerinden akan yaş
Birazdan yerini sağnağa bırakacaktı,
Ardımdan döktüğün su
Sadece yerleri ıslatacaktı,
Vedaya çıkarılan tutuklama kararı
Hiç kalkmayacaktı,
Ve uzayıp giden zaman
Saçlarında martılar doğuracaktı,,,,,,,,

Lütfi Kireçci

Sorgu

Kuşlar gibi çırpındık üç ay sorguda,
Yeni bir kimlik sahibi olduk katil,
Asıl anlatmak istediğim şey
Kime desem, nasıl desem bilmem ki
Hiçbir şey...!

Kilit vurulur dudaklara
KONUŞMAYI ÖĞRENİR İNSAN DUDAKSIZ
Yok artık uyanmak ay ışığında
Unutmak gerekir acılar faslını
Üç ay şafağında...!

Bir kez vurulmuş,
Bir güzele, insan ömründe
Bahardan önce açan çiçekler varmış
Kırmızı
Esaret beynimde göçen binlerce evmiş
Dün gibi hatırlıyorum o günleri
İradede insan, güçlü bir devmiş.

Susmanın işareti dudağında kan
Kimi unutmuş adını söylemeyi
Buzdan bir dağ yüreğim susuyor
Eskizlerle bir dev
Küçük adamlar çiziyor

Nedir bilir misin insana dokunan
Ne üç ay sorgu, ne hücreler
Askı, ceryan, falaka hiç
Nolurdu anama küfretmese
Üç beş piç.....

.....1981..1991....

Lütfi Kireçci

Suya İnen Ceylanlar Vurulur Şiirimde

Fabrika kokularında boğuyoruz çocukları,
Pis bir mürekkeple günlüğümüzü yazarken
Zulmün kambur zadeleri.
Oturup bir dindarın buruk kanında
Uzayan tırnaklarımızı kesiyoruz.

Bir demet selvi gölgesi koymuşuz başucumuza
İtiraf etmeliyim,
Zemheride dirilen
Kuş sürülerine sığınak yüreğim.
Ah kanımızın aynasına düşen gençliğimiz.

Beyaz bir hüznün kararır şimdi,
Yüzümüzün günahında.
İhtimal ki bu gece,
Suya inen ceylanlar vurulur şiirimde.
Oysa ben böyle martıların,
Tünediği sakallarımın,
Müstesna bir nemrut sürerim pervasızlığıma.
Uyumak mesleğini öğrendiğim,
Engizisyon çağında,
Kumrulara saplıyorum köle silahlarını,
Otobüs camlarından,

Ağzımızın kıvrımlarında
Yosun bağlamış canavarlar.
Oysa ne güzel sevmiştik,
Gözlerimizden uzaklaştırılan baharları.
Acemi bir sevinçe yüklerken,
Siyah beyaz fotoğraflarını mazinin,
Ana dili kıymık batan güneşmiş,
Ölümü erteleyen sancılarının.

Gece künyemize defolu bir sürgün hazırlar,
Aynalar bir kemancının esaretini saklar yüreğimde,
Ucuz pazarlara sürülürken uçurumlar kirletilmiş düşlerden,
Kaburgamız üstünde kırılır hırçın bir İstanbul akşamı.
Kimsecikler görmez bereketli ölümlerini cellâdın.

Bulutlardan kabir düşer muhtelif nemrutlara
Bir dervişin duası var, güller açar Kerbela'da
Militanlık payidar mıdır?
Kıyamete kadar tuttuğum aşk.
İnerken göklerden
Hıra yalnızlığını kuşanmış zamanlara.
Siyah bacaların üstünde konaklar ebabil.
İnsanın vitrininden uzaklaştırmak için firavunları.

Lütfi Kireççi

Şems'ten Mevlana'ya Esen Bir Rüzgâr Hayatımız

Özgürlük güvercinleri dökülür tespih tanelerinden,
Şemsizliği yudumlarırken hıra dağı boyunda adamlardan
İplere ilk merhaba diyen Hubeyb'ide an
Kuytularda kalmasın yaşadığın zaman,
Şimdi geçemiyoruz ırmakları diz boyu kan

Kuşlar yağmurları toplarken bir sabah avucumda
Şehrin putlarını kovaladım durdum kaybolan anılarda
Hiç değişmedi seccadem serdim suların üstüne,
Bin kartal başıyla yıldızlar çarparken hüznüme.

Gün silkeleyip üstünden denize atarken dağları
Hayatımız Şems'ten Mevlana'ya esen bir rüzgâr
Kadırgaları geçirirken bir iğne deliğinden kavgamız,
Mavi gökyüzünde Ebabil Sırat'a bakan gözlerimiz.

Kendi boynumu infaz ederken bir Ulubatlı hasan yalnızlığında
Korkaklığın yabancısıyım akrepler büyürken şehrin gözlerinde,
Eşkiyadır kendime uykularım akvaryumdan çıkmayan akıllarda
Duvarlara yolculuk alımda çatlayan damarların kıyısından.

Sular uyandı, güneşi tartan terazilerde yürek Bayezid- ı Bistam
Şemsizlik mavi bir tülbent, ölüm gürül, gürül akan bir ırmak,
Cemre burcundayız muhabbet otağı düşmek istediğimiz yer
Aklın bükülmüş duvarlarından geçiyoruz Mansur adına.

Gökte uçan kuş kıskanır elbet burağı, ya üstündeki yolcu.
Var mıdır ondan avare dudak, gönülde başka ateş,
Heyhat, ondan ayrı kalmak maskaralıktır evvel ve ahir,
Yürüyoruz yol Muhammed'e ne varsa aşka dair.

18 EKİM 2007 İSTANBUL

Lütfi Kireççi

Şiir Güzelliğinde

Dışarıda değilim gülüm
İçerdeyim biliyorsun,
Yani cezaevinde

Ne yapardım biliyor musun
Yani ben dışarıda olsam diyorum
Giderdim,
Ağaçların en çok olduğu yere
Elimde çakım
Tüm ağaçlara
İsmi kazırdım..

Yada gün batımı renklere
Dokunup fırçamın ucuyla
Resmini çizerdim
Gümüş renkli sulara

Ama dışarıda değilim gülüm
İçerdeyim biliyorsun
Yani cezaevinde
Böyle gökyüzümün kare, kare bölündüğü
Yaşamak denilen o şeyin,
Dört çizgide kafeslendiği
Tüm düşüncelerimin keskinliğinde
Uzak bir yermiş burası ölümlerin eşliğinde

Dışarıda değilim gülüm
İçerideyim biliyorsun
Yani cezaevinde
İşte böyle sensiz bir gecede
Kurşunladım gözlerimi
Mazimin ıslak sularında
Bir çift yağmurlu gözün,
Militan bakışlarında
Okudum eski mektuplarını yeniden
Kör bir saatin, hücre yalnızlığında

Dışarıda değilim dedim gülüm
İçerdeyim biliyorsun
Yani cezaevinde
Biliyorum benden çok uzaklardasın
Hem o kadar uzaksın ki
Sesini duyamayacağım kadar
Yanına gelemeyeceğim kadar
Uzak bir yermiş işte burası senden
İşte böyle gün batımı akşamlarımın
Zindan duvarlarına düşen kızıllığında
Seni düşünüyorum gülüm
Yürüdüğüm beş on metrelik yolda
Dışarıda değilim işte gülüm,
İçerdeyim biliyorsun
Yani cezaevinde

Ah gelsen diyorum bir Gün
ŞİİR GÜZELLİĞİNDE

22 1988 EKİM ÖZGRLĞLERİN TÜM
ĐIPLAKLIĐIYLA YAŐANDIĐI YERLER

Lütfi KireÇci

Şimdi Evimin Çatısında Dolaşan Filleri Arıyorum

Şimdi evimin çatısında dolaşan filleri arıyorum

Bir kuşun duvara çarpması gibi olmamalıydı,
Tümörlere girişimiz,
Protez bir gülüş harmanlamamalıydı yüzümüzün aksesuarına yerleşen
Hoşgörülü olmayan çocukları
Göğsümdeki saatin sarkaçlarına asılan cellâtlara bayram yok
Korkunun alyuvarlarında jimnastik yaparken beynim,
Şahdamarımızda gökten boşalan yağmurları selamlayan kuşlar
İkamet ediyor.
Yarına saldıgımız güvercin, dönmedi henüz kadırgaya
Dokunduğumuz yer uçurum,
Gece kör bir testere, basılan düşlerimiz, ne Leyla var nede mecnun,
Çıktım gökyüzüne fırtına topluyorum ay kovalarken.
Gözlerimde bir bebek mum yakıyor karanlığa,
Irmaklar ekliyorum gülüşüme, kent yağma edilirken yastığımın altında,
Çoğalıyor saçlarımda baykuşların intiharı,
Karınca ağırlığınca bassak yere, gergedan geçti diyorlar,

Şimdi başımın ağrısına sabıkalı şu yorgun yürek,
Gece vakti çoban yıldızı üretmiyorum artık dağlara,
Sen dur artık Sakarya, ben akıp gideyim uzaklara,
Kim fısıldar kulağıma Nil'in Musa'sını
Kim çekip alır üstümüzden Kızıldeniz'i bir gece yarısı,

Günahları keşfetmeden önce bilemezdik topraktan yaratıldığını Âdem'in
Ve bir sivrisineğin sığınacak liman bulması insan burnunda,
Arzın merkezine seyahat etmeyi tehir ediyoruz,
Martıların kanatlarına emanet edip İstanbul'u
Ne varsa söylenmesi gereken aşka dair söylüyoruz,
Hatta elimize bir sopa alıp gökte başını kaybeden balıkları dövüyoruz,
Uzak doğulu bir ressamın fırçasından tuvale dökülen yüzümde,
Eabil kuşları dolaşıyor taşlarını bırakmak için fil ordusuna,

Tuhaf şey değilmi, yazdığım karmaşık şiirler, sanki bir şiir eşkiyası gibiyim,
Dağlara vuruyorum şiiri, yol yok, iz yok, örgü yok, kah Fırat kenarında bir yolcu
Kah dicledede oğlunu kaybetmiş bir ana
Bazen kafayı takıyorum Nil'e,
Bakır bir leğende annemin beni yıkadığı günleri de unutmuyorum
Ağzımı mühürlerken karanlığa,
Bir göçebe çadırında göçebeyim bazen hayata,
Bazen ısrarla basıyorum ayaklarımı yere

Fırtınalar dikiyorum saksılara, betondelen güller açarken yanı başımda,
Yatağımın sağ tarafında açan yosunlara takıyorum kafayı, bazen bitlere, pirelere,
Ormanın sessizliğinde kendi sesimden korkuyorum, gençliğimi vurup mezar taşlarına,
Ne garip şiirler yazıyorum ben, bazen boyumu aşan gürültülü kelimelerle giriyorum
şiire,
Yaprakların hışırtısında kuşların seslerini dinliyorum, yeşili çalınmış ağaçların
Mavisi eskimiş gökyüzünün, tuzu biber olmuş denizin, kavga meydanlarına
Taşdığım çiçeklerim, ezbere bildiğim çoğu türkülerin yakılışını, bir zindanda zamanın
Nasil durduğunu, zamanın durduğunda yaşlanmadığımı fısıldayan duvarların sesini,

Kahrolası nemrutları, firavunları, gökyüzünü kamalayan yalnız adamları,
Evet, bir yalnız adamız cümle adam içinde, yalnızlar gemisinde oynadığımız tiyatro,
Sahne yok, dekor yok, seyirci yok, hiç kimse yok, oynayan ben, seyreden ben,
Kendimi alkışlayan ben,

Şimdi evimin çatısında dolaşan filleri arıyorum gece görüş mesafesinde,
Ayaklarımın altında patlamaya hazır mayın tarlasında ceylanlar geziyor,
Unutkanlıklar örüyorum cumartesi, pazarlara, çekilip çocukların parklarına,
Benim harcım değil insanın mihrabında kuşların kafasını koparıp atmak,
Mansur olmasa da taşlanan yüreğimde simsiyah cesur bir yalnızlıktır boğazıma takılan
Unutamadığım boynumun hırgürlerinde, koparılan fırtınada, ölen başsız, başsız
adamlar.

Lütfi Kireçci

Tabutlara Nasıl Sığar Bu Kocaman Adamlar.

Tabutlara nasıl sığar bu kocaman adamlar

Bir şiir yazarken yüreği ağzında bir şair,
Yangına düşmüş
Tüm kelimeleri sıralarken beyaz kâğıda,
Anılar yalnızlığa
Mukaddime olurken her defasında
Zulüm göğüs kemiklerini kırmıştır
Ölü kuşlar süpürülürken
Ayaklarının altına.

Kocaman yıldızlar düşmüş
Bahtı kapalı balıkçıların ağına,
Ölü kokan bir fırtına
Fırtına edip çıkarken mezarından
Eski İstanbul çarşıda bekler
Omuzlardan düşen cenazelerde
Ve anne şefkati kaybolmuş
Manzaralarla uyanırız öldürülüşümüze,
Ne bir mağara var sığınacak,
Ne akıp gidecek bir ırmak.
Uzadıkça boyu engerek gölgelerin,
Çekilir damarlarımızdan kan.
Ölünecek bir sevdayı kanun yaparız yüreğimize
İlmeği boynunda
Yangın yerinde günler
Çoğalırken mevsimlerde.

Çilenin hevinginde
Taptuk kapısında Yunus emre
Musa'nın elindeki kor
Dudağımızı yakan elmas
Karanlık bir gökyüzüne sürüyoruz atları,
Heybemizde emektar mavi boncuklu kuşlar
Üzölmeyi unutmuş ölümler tarlasından geçiyoruz
Ölmezlik suyu kılavuz.

Gökyüzü harmanlanmış
Yer budanmış dağlardan,
Irmak küsmüş mecrasına akmaz
Kuş konacak dal bulamaz,
Hava ateş, yer buz,
Mıknatıs gibi çekiyor içine bizi her kâbus
Gece gördüğüm ay değil, gündüz gördüğüm güneş
Tur dağı yerle bir aşk ateşinden,
Nasıl birdenbire kördüğüm,
İçeride özgürlük düşleri
Dışarıda esaret gördüğüm
Her ölenle öldüğüm,
Yalınayak geçirildiğim kirpi cesetleri bırakılmış yollar
Dicle de korku Diyar-ı Bekir de kıyam
Dönüşümüz mutlak sona, dudaklarda tekbir.

Başkaldırı mühürlemiş karanlık odaları
Başuçlarında nurdan halkalar,
Tabutlara nasıl sığar bu kocaman adamlar.

Lütfi Kireçci

Tabutum Gökte Ay

Her sabah,
Bir öykü sürüklenir kimliksizliğimden
Bedenime sarılı bir ırmak
Asar beni geceye,
Tufandayım,
Mavi bir kış aralar gözkapaklarımı,
Ağzımda güvercin ölüleri
Hırçın bir gökyüzü nihayetim.
Aşkla beslediğim
Bir Ulubatlı Hasan yalnızlığı mihmandarım.
Gecenin yangınlarına
İbrahim olduğum günden beri,
Bana sonsuzluğu anlatan ızdırab sultanı,
Tabutum gökte ay.
Nerde yaşanır yıldızlar,
Kıvranırken gök kabrinde.
Uçurumlar kadar intiharlıdır
Türkçe okumak alfabeyi.
Birileri kısmetini toplarken,
Yüzümün şifalı otlarından.
Yada büyürken ayaklarım,
Kırmızı yağmurlara aldirmeden.
Ben adına sefil derim kentin,
Bir diğeri zencefil.
Mümkünü yok
Gecenin sırtına yığarım ağrılarımı.
Bileklerime kelepçe olur
Fazla bilgiçliğim, önüme duvar.
Kaç balık anlar Yunus'un dilinden,
Mahremler açılırken küfür yüklü karanlığa.
Ah benim,
Darağacında yakılan gemilerim.
Firavunun düşlerinde bölünen
İki ateş damlası yüreğim.
Nefrete alıştım,
Bizi çaresizlikten emekli eden ey hayat,
Örtülerini atıyoruz üstümüzden,
Kapılıp aşkın büyüsüne.
Bir yol bulup dervişin mazbatasında,
Güller içinde saklanmış yüz görümlüğünde,
Sol yanımda tufana ismarlanmış sadakat bekçisi ölümüm.

Lütfi Kireççi

Tabutumu Mehtaba Çıkar Ya Hızır!

Tabutumu mehtaba çıkar ya Hızır

Gözlerimde yangın şehirler,
Külü bir başka, dumanı bir başka,
Kundaklayan bir başka.
Sinsice gökkuşağını kesiyorlar üstümüzden

Her sabah göğsüme tığlarla yazılan talimat,
"Su taşı Kerbela mahsurlarına"

Kanserli akşamlara giriyorum
Kendimi içimden fırlatarak,
Geride ayaklarımı bırakıyorum
Bir ilkökul kitabından düşüyorum bütün ırmaklara,
Gençliği neşter gibi vurmuşum duvarlara
Taksit, taksit öpüyorum intiharları
İri memelerinden,
Güle kangren,
Karanlığın resmini fırçalıyorum sulara,
Kırlangıçlara ütopya artık mavi gökyüzü
Birde uçurumların ucuna rehin bıraktığım bedenim.
Bileklerime sarılı cesetlerle giriyorum düşlere
Çığ düşüyor ceylanların gözyaşlarından üzerime,

Her sabah göğsüme tığlarla yazılan talimat
"Su taşı Kerbela mahsurlarına"

Kulağımdan içeri giriyor baltasıyla İbrahim,
Mansur kabrine hazırlık yapıyor peygamber sofrasında
Yastık altında cennet aramayı bırakıyor sofi
Kalbimin haritasına bir tur dağı bırakıyor yıldırımlar
Bir Ulubatlı hasan yalnızlığı dökülüyor mahpusluğuma
Asr-ı Saadetten göğsüme iliklediğim esmer bir gül
Dört mevsim kanayan kuşlarıma bahar sevinci
Karantinaya alıyorum korkularımı
Gece dünyaya yürümekten
Gece dünyaya yürümekten
Adım düşüyor sağır kayıtlara
Kaygılı günde abdal yüreğim bir ötekine sansar edasıyla
Hayret gecenin dudakları kesilmiş ustura ağız sözcüklerde
Kayıp laboratuvarında bir akrep kendini sokmaya hazırlanıyor
Bir gün yezitlere tekin olmayacak elbet sokaklar,
Tabutumu mehtaba çıkar ya Hızır, deymesin namahrem eli,

Her sabah göğsüme tığlarla yazılan talimat
"Su taşı Kerbela mahsurlarına"

Şimdi Mevlana iklimlerinde tanıyoruz âdemi yeniden,
Ay kapkara, nazar deymiş güneşe,
Yangın yeri şehirler,
Bakarsın kıyameti kopmuş deccalın,

Fil ordusu, tepesinde ebabiller,
Kayıp ilanında ebrehe,
Güneş silkinmiş kuyulardan
Olması gereken yerde olduğu zaman
Spastik bir tabloda çıkan hayatımızın kıblesi
Yıldızlarla yan yana yazıldığında
Kendimi ürperti haritasında rasathane gibi hissetmediğimde,
Bir hazan mevsiminden ayakkabılarımı bırakıp kaçmadığımda
Bana aşkı öğreten Hira'yı tutmak geliyor avuçlarımın içinde
Ve bir ömür beklemek kutlu yolcuyla Sevr dağında

Her sabah göğsüme tığlarla yazılan talimat
"Su taşı Kerbela mahsurlarına"

Gözlerimde yangın şehirler,
Her gece gökyüzünü yeniden boyamak geliyor içimden
Bütün beyaz bulutlara pencere açıyorum,
Bırak ay girsin göğsümden içeri
Bırak her sabah göğsüme tığlarla yazılsın talimat

"SU TAŞI KERBELA MAHSURLARINA"

Lütfi Kireççi

Takılmasa Boyunlara Katil Urganlar

Kalbimin Dileği

İçimde sana gelme isteği
Birlikte gezebilmek bir yerleri
Elele tutuşabilmek belki
Belki ziyaret edebilmek hayvanat bahçelerini

Gerçi dokunur bana öyle yerleri gezmek
İşte demek sana göstermek
Bizden başkada yaşayanlar varmış,
Şu kafeslerde
Sakin gözlerin dolmasın güzelim
Diken, diken olmasın yüreğın
En iyisi gel açalım şu kilitleri
BİR ÇILGINLIK YAPALIM İŞTE HIRÇIN KIZ
Serbest bırakıp aslanları, kaplanları, filleri

Yürüsünler İstanbul sokaklarında
Ellerinde yazılı pankartlar olsun
Ey insanlar, ey vurdum duymazlar
Senelerce seyrettiniz bu kafeste biz hayvanları
Eylendiniz, güldünüz, tepindiniz
Ne zevk aldınız
Bir gün bile titremedi yürekleriniz
Bir gün bile biçmediniz zamandan
Demediniz bize şu gün serbestsiniz

Ey insanlar memnun musunuz halinizden
Bizleri kafes içinde görmenizden
Hiç yüreğınız sıkılmadı mı
Hiç mi utanmadınız
Aksine güldünüz
Şen kahkahalar attınız

VE VAPURLARA BİNDİRSEK FİLLERİ

Zürafalar geçse köprülerden
Banliyö trenlerini işgal etse maymunlar
En lüks otomobillere yılanlar binse
Tramvaylarda otursa aslanlar
Kaplanlar pençelese şu gökyüzünü
İndirseler en parlak yıldızları
Masa başlarında otursa domuzlar
Kargalar hüküm verse bet sesleriyle, gak, gak, gak
Kurbağalar vırak, vırak vıraklaşa
Kulak kabartsa denizde balıklar
Üsküdar'a uçsa tavus kuşları
Gazinolarda otursa goriller, geyikler
İçki içip eyleseler,
Pişpirik oynasalar yahut
Lağımlardan çıksa fareler
Dost olsalar miyav, miyavlarla

İnat edip uçmasa martılar
Şöyle daha da şişmanlasalar

VE GÜVERCİNLER UÇSA DERİN MAVİLERE
Şöyle süzölseler enginlere
Gelip ellerimize konsalar
Kırabilsek şu zincirleri
Prangalar olmasa
TAKILMASA BOYUNLARA KATİL URGANLAR
Hür olsa sevdalar
Sevdamız hür olsa
Elele tutuşsak seninle
Şöyle mavilere, mavilere açılısak
Kuytu bir köşesinde evrenin
Her şeylerden uzakta
Bir dünya kursak
Dedim ya güzelim
İçimde sana gelme isteği
Diş, diş koparmak kökünden
Her çirkinliği
İÇİMDE SANA GELME İSTEĞİ
KALBİMİN DİLEĞİ

Lütfi Kireçci

Tedirgin Yolcu

Neydi ki o kuyruklu yıldızın hikayesini dinlemek
Nerelerden gelip, nerelere giderdi kim bilir,
Hareket halindeydi otobüs,
Tedirgin bir yolcu vardı içinde
Dağlardan aşağı iniyordu şaha kalkmış atlar,
Kurtlar özgürlüğü haykırıyordu yıldızlara
Tedirgin yolcu
Göz kapaklarının üstüne oturmuş
Haydutları kovalıyordu
Bıçaklı bir saldırıya uğramış
Yaralı bir dev oturuyordu yüreğinde
Gök gürültülü sağanak yağmurlarda
Bir ırmak ta yüzen çocuk kaygılarından
Kurtulmaya çalışıyordu.

Neydi ki o kuyruklu yıldızın hikayesini dinlemek
Tedirgin bir yolcu vardı otobüste
Bir intihar sabahını bekler gibiydi elleri
Kendi adı yoktu kimliğinde, yasaktı
Yol kesen haydutlara o gün bayramdı
Bir, bir girdiler otobüsten içeri,
Tedirgin yolcu belli etmedi, tedirginliğini
Hiç renkte vermedi,,oralı bile olmadı
Ve bir oh.... Çekti..hem de ne oh.....
Durdurdu ilerde otobüsü,,,herkes indi aşağı
Herkes gibi oda derin bir nefes çekti sigaradan
Oturdu bir köşeye,
bağları çözülmüştü ayakkabısının
Şehre adım attı,
Şöyle bir baktı,
Tedirgin oldu yine,
Yürüdü şehrin karanlıklarına,
Ertesi günü düşünüp daldı derin bir uykuya
Sabah erkenden uyanıp çıktı,,,evden dışarı
Sirtında parkası
Şon bir kez daha görmek istedi kız arkadaşını
Önce uzaktan baktı,
sonra yaklaştı...
Biraz daha yaklaştı..tam konuşacaktı.....
Hayır dedi olmaz....konuşmamalıyım.....
Gözlerini yatırıp derin akan ırmaklara
Kafasına dolayıp siyah atkısını
Tekrar döndü geldiği yere,
Yollar bu kez dokunaklıydı,
otobüste fazla yolcu yoktu
En arka koltuklara gidip uzandı,
Çaktırmadan bir sigara yaktı,
Biraz ağladı,,,
Hiç kimseye anlatmadı bu olanları
O gün kuyruklu yıldızın gelişini bekledi,
Kim bilir ne zaman geçerdi kuyruklu yıldız.....
Kafasını yaslayıp otobüsün camına

Malu hülyalara daldı tedirgin yolcu
Omzuna bir el dokununca uyandı
Haydi arkadaş geldik, dedi muavin
Ağır aksak adımlarla indi otobüsten yolcu
Şehrin çıkmaz karanlıklarına dalıp gitti
Kayboldu.....
Elbet bir diploma töreni değildi bu.....
Aranıyordu.....
Dağ gibi hüznüleri sırtlamıştı sırtına,
Gidiyordu...
Akşam nerde, ne zaman olur
Bilmiyordu.....

Lütfi Kireçci

Tuzlu Bir Heykelmiş Hayat Sürülerin Yalandığı

Tuzlu bir heykelmiş hayat sürülerin yalandığı

Cesaretim kalmamış
Bakamıyorum defolu aynalara,
Duvar diplerinde mavi bir sancı sevincim
Tuzlu bir heykelmiş hayat sürülerin yalandığı,
Şimdi bir intihar mevsimini prova ediyorum
Akbabaların gagasına düşmüş kanımın pırıltısında

Bir ağaç kuşlara balta uzatıyor hüzün ormanında
Bir maymun başına şapka takmış en yüksek dalda,
Bir kravat takmış boynuna fil gözlerinde bir gözlük miyop,
Bir karınca mayın döküyor toprağa,
Kırk düşmanı uçurmak için havaya,
Kabuğundan kurtulmak isteyen bir kaplumbağa,
Marangoz dükkânını erken açmış bir zürafa arıyor
Evlerin önü hamama yakın farelerin,
Sırtlarına kese yapacak bir kedi arıyor.
Sürünmekten emekli olmuş yılanlar,
Plajda oturmuş nü resimleri yapıyor

Kuşlar seslerinin örgüsünden bir CD çıkarıyor
Davul zurna ile eşlik ediyor tembel aylar,
Sabaha kaç var diyor bir gececil yarasa,
Güneşin doğmasından kuşkulaniyor.
Bir dağ kalkıp gidiyor yerinden
Dur diyor bir kurt sen dur ben gideyim,
Zor olur dağların yerinden hareket etmesi,

Kocaman bir bulut kaplıyor ormanın üstünü,
Mavi yıldırımlar imza atıyor yaşlı ağaçlara
Gergedanlar yorgun anarşist kesiliyor çamurun içinde
Bir timsah yavrusunu yemenin gözyaşlarını salıyor ırmağa
Saklambaç oynamayı bırakıyor bir balık hayra yorup düşlerini,
Her ne hikmetse aslanlar vejetaryenlik sınavlarına hazırlanıyor,
Kendini Beşiktaşlı zanneden bir zempra antraman yapmaya başlıyor
Aslanlarla sahra maçına.
Domuzların geçtiği yerden ısrarla geçmiyor tavus kuşları
Uzun bir kuraklık dönemini atlatamıyor kimileri,
Mavi bir sevinç kundaklanıyor yeşilin içinde
Gökyüzü karanlığın ortasında ürkek bir hayal,
Kubbesi yıkılmış mahzun bir camii.
Dağ kokularından nakil bekliyor kentler

Cesaretim kalmamış
Bakamıyorum baruttan yapılmış aynalara
Düşlere yolculuk telaşlı çocukların koynunda
Ufkumuzu şiirliyoruz İstanbul akşamlarında
Bir değirmen kuralım çamlıca sırtlarında
Her gece hüzün öğütelim ay ışığında.

Lütfi Kireççi

Uçurumların Ucunda Yaşıyoruz

Uçurumların ucunda yaşıyoruz
Ölürcesine sevebilirmiyiz hayatı
Bahardan önce yeşilleniyo kara haberler,
Alnımızı uzatıyoruz secdeye
Başımızda süngülerden şemsiye

Bütün gece dostluklardan bahsediyoruz
Sabah denize tükürüyoruz bütün kuşları
Bütün kuşları topluyoruz yeryüzünden
Bütün kuşları kaçııyoruz süngülerden

Aldatmanın kıyısında bulutlara eriyor başımız
Bir sakarlık yapıp mayınlarına basıyoruz Semud'un
Ahval Kehkeşanlara uzanıp nar toplamak gökyüzünden
Ateşi yakan sevda,
Mahsustan ölüyorum,
İşte karşımda
Kerbela.

Kerbela'ya gidiyoruz
Sırtımızda Yusuf'un kanlı gömleği
Kenan ellerinde bizi bekle ya Hızır
Göğsümüzdeki taşı indir ya Ebu Bekir
Asanı ver bize ya Musa
Şerha, şerha yaralım kan karanlığı
Ulaşalım dostlara.

Uçurumların ucunda yaşıyoruz
Her yer Kerbela, her yerde yezit

Lütfi Kireçci

Unuttuk Tükürükle Beslenen Adamlar Masalını

Aklıma değdikçe
Şehrin gürültülerini kulaklarına
Kama yapmış adamlar
Yırtılan erguvan ağaçları yeniden açar,
Lanetli kışlara
Ankalar çekilse,
Gökyüzünde yıkımtım,
Uykuların vitrininden çıksa eabil,
Kan kurusa baltasında kabilin,

Ey hayat ikliminde,
Bileklerime takılan intihar.
Saçlarımda uzayan bayat yangınlar,
Kan çanağı Marmara,
Savurdum terli yanlarımı martılara,
Telaşlı bir yalnızlık üstüne ünlem koyarken,
Kimler kanattı dağların sevincini bulutlara,
Unuttuk tükürükle beslenen adamlar masalını
Hiçliğe hazırlanan kargalar tiyatrosunda final,
Peynirden yapılmış düşler
İkram edilirken farelere,
Yağmurlar boşa yıkıyorlardı
Dişlerini gıcırdatmayı unutan çocukların yüzlerini.
Esmer zamanlara park ediyordu bedenini
Taze bir ölü
Vuslatını martılara bir kez daha anlatmak için.

Türkçe bildiğim
Bütün kelimeleri çalacaklardı düşlerimden,
Aşkı öğrenemeyen kuşların flört etmesi ölü güllerle,
Gökyüzü utancını geri alırken şizofren zamandan.
Sonrası malum,
Cinnetimi yoksullaştıran
Sabahın sağır saatlerine dökülen,
Beyaz güvercin ölüleri.
Yaşamak kar yağdırmalı artık titrek yangınlar üstüne.

Lütfi Kireçci

Uzandım Güneşin Kıyılarına Vakit Çok Geç...

Uzandım güneşin kıyılarına vakit çok geç...

Uyandım gecenin kör bir vaktinde
Kör bir akrep soktu düşlerimi,
Tutundum bir güvercin kanadı umutlara,
Yağız atlar yığıldı yangın soluklarıma...

Uzandım güneşin kıyılarına vakit çok geç...

Ayrılık vakti gelmiş veda limanlarından...
Hoş çakalın sevdiklerim
Hoşça kal dünya, ve de ay...
Önce mavilerini sildiler gökyüzünün
Güneşe gölge oldu, birileri,,,

Nereye gitsem kızıl, kıyamet,
Nereye gitsem bıçak sırtında cinnet,
İyi şeyler eklemek isterdim repertuarıma
Kaldırım taşlarından albümlere doldurduğumuz
Siyah beyaz cinayet fotoğrafları...

Kimse yokmuş aşinalığımıza kutup yıldızı...

Esir kamplarındayız
Kuramsal aşkların gıyabındayız...
Yıldız topluyoruz göklerden
Boş zamanlarda misket oynamaya...

Bir avuç kekik kokusu da gelmiyor dağlardan..
İyi bir haberde düşmüyor mektuplardan...

Sağ kaldığımıza canlı şahit bile yok..
Bir tel örgü, bir süngülü bay,,
ve de süngülenmiş gökyüzü..
Vay anam vay...
ülkem kimlere emanet yav..
Bunlar mı koruyacak beni bir yunan harbinden...
Kırk engerek düğümüyle kuşatıyoruz
Göktürk soyundan geldiğimizi anlatmaya gerek yok
Nüfus kimliğinde kendini Türk sanan bıyıksız zatlara..
Yada kertenkele suratlı...
yada suratsızlara...

Sen mi kimlik sorgulaması yapacaksın bana,
Fikir den yoksun...
et kafalı ahtapot yanaklı.sevimsiz adam...
Kimsin sen ulan..
Hadi git işine...
Beni hücrem de benimle bırak...
gölgen bile düşmesin içeri...
Sonra kafana düşer dokuz şafakta..dokuz zemheri...
Bekle şafaklara ne getirir hele...

Çekil git köşene..kiş, kiş...
nü resimleri yap sen annene...
Annende göstereceğin babana..
Baban peh ne güzel desin..rahatlasın...

Geçmesine geçti ya o yıllar,
Çatla Selimiye, çatla Bayrampaşa,
Uzun Maltalarınızdan bir yolcu aktarımı
Yapamadınız ya derin çukurlara,
Noel barış ödülü de alamazsınız artık...

Biraz daha beslenin kargaların artıklarıyla,,,
Geriye dönüp bakmayın,
Lanetlenir bir gün
Sadom ve gamoranız
Taş kesilirsiniz....bir sahil kenarında..

Belki bir senaryo olursunuz korku filmlerine
Belki rakip çıkarırsınız Adolf Hitler..dizilerine..
Utanç duvarlarına yazılır adınız..
Belki şeytan niyetine taşlanırsınız...

Lütfi Kireççi

Uzuneşek Oynuyoruz Servilerin Gölgesinde

Karanlıkta çekilmiş bir fotoğraf yüzüm,
Çılgın dalgalara savuruyorum küllerini düşlerimin,
Şabaha geç uyandığım saatlerde,
Yüzüme dokunuyorum varmıyım, bedenimde
Nerden inilir arzın merkezine,
Hangi merdiven çıkar gökyüzüne,
Çıkmaz sokak yazıp hüznlerin perdesine,
Bu son bestedir deyip kentin gürültülerine,
Göçmen kuşların rotasına çeviriyorum yönümü,

Saçlarını örüyor bir çocuk gözlerimin kirli sularında,
Ruhum bir çelik çomak oyunun da anarşist,
Kafa tutuyorum tarla ortasında bir korkuluğa,
Bir oyuncak yapıyorum martıların çıığından
Uzatiyorum geceye
Bildiğim şiirler dökülüyor cebimden yerlere
Ver yansın ediyorum şairliğime

Tüm saatlerin sorguclarına asılıyorum,
Tedirginlik üstüne bastığım bir mayın
Çekemiyorum ayaklarımı
Urkek kuşlar çoğalıyor yüreğimde,
Korkuyorum, rüzgârlı bir bayırda,
Hüzün mü yazılıdır boynumuzda
Taşadığımız muskada.
Ölü bir balina ağzımızın kıvrımlarına
Yerleştirilen şehir,
Tuzla pansuman yapıyoruz yaraları,
Kardan adamlar yapıyoruz çöllere,
Köstebekler dahada derinleştirirken uykularımızı,

Şah damarımızda oturan hamurdan yapılmış hüzn kuşları
Yüreğimiz bir böğürtlen gibi açılırken putperestlerin sofrasına,
Bütün karaları elime bulaştırdım, yağmur toplarken düşlerimde,
Çingene fallarından daha efsunkâr değil miydi?
Bir cezaevi arabasının deliklerinden seyrettiğimiz hayat
Şimdi o hayatın içindeyiz, oltaya takılmış şapşal bir balık gibi,

Her sabah yüzümü arıyorum, nerdeyim
Boynunu gıcırdatıyorum mavi firarların ömrünce,
Nereye baksam önüme düşen ahşap bir tabut
Uzuneşek oynuyoruz servilerin gölgesinde
Ve skoru ilan ediyor melek, toprağa kocaman bir sobe
Sobeleniyoruz.

Lütfi Kireçci

Üç Dakika Sonrası Ölümle Bitecek Bir Finalin Öncesinde Yıldız Topluyorum Göklerden

Üç dakika sonrası ölümle bitecek bir finalin
Öncesinde yıldız topluyorum göklerden

Yürüyorum,
Cesaretliyim
Korkmuyorum öyle olur olmaz şeylerden,
Önce korkunun evlerini çiziyorlar düşlerime
Milatsız kuşlara açıyorum yalnız kapımı
Dışarıda bekleyen fırtına
İçeride ben
Mutlak karşılaşacağız
Üç dakika sonrası ölümle bitecek bir final
Buna hazırlıyorum kendimi
Hayır korkmuyorum
Yürekliyim
Abur, cubur adamlar dökülüyor
Kırk güvercin kanadında taşıdığım
Kan damlayan dudaklarımdan
Kayıp giden dağ masalı
Ellerine kınalar yakan kız
Kartpostaldan çıkaramadığım yabancılar
Elbet bu yangın yerinde yalnız değilim
Çıkartın beni okyanusların mavi atlasından
Hece, hece okusun beni
Saçlarına ilkokul kurdelaşı takan kız
Korkmuyorum,
Üstelik rüyalarımı talan etmiyor kargalar
Anlatacaklarımız var daha
Dur hele lan gardaşım dur hele
Şöyle azıcık bir soluklanalım
Kordon boyunca gezmiyoruz herhalde
Hadi bu gün okuldan kaçıp
Şöyle bir sinemaya gidelim
Dalıp gidelim bir macera filmine
En güzel yerinde kopsun film
Kavuşmasın kızın oğlan
Ne diye not defterine hep iki düşün matematikçi
Hiç birdirbir oynamamış mı şu fenci
Doktorlar gibi beyaz önlüğü üstünde hep
Ne zaman kopya çekebileceğiz şu derslerden
Asık suratlı şu müdürün yüzünü görmekten iyidir elbet
Okuldan kaçmak yada tahteravana binmek
Uzaktan geçen gemilere el sallamak gibi bir huyumda yoktur
Haramilerin limanlarını basıyordu kalın kirpikli kadınlar
Sabah ezanı yüreğimize kuşlar serpiştiriyordu ötelerden
Elif, lam, ra
Kaf dağından aşırıyordu sırtımıza vurduğumuz
Dağların bile kabul etmediği yükü
Yürüyorum
Korkmuyorum
Yürürken yeni doğmuş bir tay gibi titremiyor bacaklarım
Su içerken vuruyorlar ceylanları

Zulüm şehre inmiş eşkıya gözlüklerinde dolaşiyor
Yürü sevdiğim dağ başları kandır, pusattır bize
Fırtınadan biçtik gemileri
Maviye boyadık çocukların düşlerini
Bir desti su getir ırmaktan Ayşe bacı
Gün sokaklara yazdığımız destanı anlatsın kalabalıklara
Yürüyorum üstüne gecenin
Korkmuyorum
Eli yılan tutan gecelerin işgali altındaki kentlerden
Dışarıda lodos
Bir başka bahara erteliyoruz
Tabutlarla randevumuzu
İşte buna üzülüyor gecenin yıldızlarını
omzumuz dan sökmeye çalışan birileri
apoletleri sökülmüş bir gün düşüyor takvimlerden
herkes güneş tutulmasını izliyor sokak aralarında
bir kasap dükkanını kaybediyor
camiye giden bir imam yolunu
Filistin'deki çocuk kolunu

Oysa şehrin duvarlarına şiir yazmamıştı Halil
Halil köyden yeni gelmişti elinde bavul
Çantasından çıkardığı ekmeğinin içine yeşil soğanı yatırdı
Ah.. ulan dedi Halil birde şunun yanında yayık ayrıntı olsaydı

NEYSE DEDİ HALİL TİKA BASA DOYURDU KARNINI
SONRA CEKETİNİN CEBİNDEN TABAKAŞINI ÇIKARDI
BİR CİGARA SARDI HALİL, BIYIKLARI İYİCE ŞARARDI
AH..DEDİ KEŞKE, ŞÖYLE BİRDE DEMLİ ÇAY OLSAYDI

Bu şehrin halini hiç beğenmedim dedi Halil
Hani nerde kaldı aşağı köyden gelen Bekir
Gürültüleri boynuna bir atkı gibi takıp ta Halil
Geldiği yere geri döndü erkenden Halil

Bil ki kırk yerinden düğümledim fırtınayı bu gece
Halil hiç gelmemişti halbuki bu şehre
Sivrisinekleri kanatlarından tutup ta geriye
Kırık cam parçalarına atmak geldi içimden

Dalgasız bir denizin kıyısına uzanıp
Yatmak geldi içimden

Kim tutabilir içimdeki şehir görmemiş çobanları
Kınından çıkmaya görsün o iri palaları

Lütfi Kireççi

Üzüm Budamaya Kalktık Ay'dan

Ağrıyan bir mutluluk olmasın
Ağrıyan yanlarımızı ikmal eden tabutlar
Soğukta üşüyen ceset olmasın
Mavi bir tül bent karanlığa.

Başım dik, vazgeçilmez aşk,
Tozlu raflar arasında menzil
Beyhude dolaşır kelebekler hekim yok,
Kurşun sıksan karanlığa,
Bezîrgân çarşısından yükselir mızraklar,
Safkan atlar geçer düşlerimizden,
Bırakıp nallarını vefazıslığa
Leyla karanlıkta bir şehir olur ulaşılmaz,
Mecnun vurgun yer göklerden,
Düşer tarlasına belanın.
Güneş fermanı hazırlar
Darağacında yükselen çığlıklara,
İstanbul ve ben,
Şehrayin yapıştırılmış sırtına balıkların
Düşmesin diye göklerden.
Mehtabı kolluyorum,
Sır vermesin sulara
Kafes içinde mahşer,
Dinamit fıçısı yaşamak,
Güvercinler emanet,
Öfkeli kalabalıklara,
Parmaklarımın ucunda
Kurt sesleri sonsuzluk.
Hangi diyara gitsem kalemi kırık şair,
Fareler uçarken göklerde,
Kuşlara seyahat bavul içinde,
Böylece kovuluyoruz
Çocukların geniş parklarından.
Ne diyordum sahi,
Kar altında ikamet ederken kardelen,
Gökyüzü iri memelerinden
Süt emzirirken özgürlüğe,
Bir bak savaşıarak eskiyen gözlerimize,
Bir tarafı Filistin,
Bir taraf çeçenya,
Bir taraf hala Irak,
Fil ordusu çıkmaz oldu
Aşkı savunan çocukların dünyasından.

Ve hala sarhoşum
İnatla içtiğim,
Kirli sulardan,
Tütünden,
Fare ölülerinden,
Kulağıma indirdiğim paslı
Kepenlerden.

Bir duvarın dibine bıraktığım ağızım,
Bir tamirci çantasında beynim,
Hafızamın mağrur sikkeleri düşer kulaklarımdan,
Mahsustan yaşadığımızı anlamadan
Ayaklarımıza bağlı bulutlar,
Dövücülerini ayartan adamları ararken
Sokak ortasında bir hayvan

Şaşkınlık uyumaz
Fotoğraflarını kaybetmiş ölülerin saçlarında,
Yağmurlar ayaklanır
Kırbaçlarıyla düşlerime girmiş mevsimlerde,
Adresim açık,
Boğulmuş kuşlar teninde gezerken gece,
Tek vardiyam,
Korkusuzluk,
Ne tunçtan,
Ne demirden,
Bir kahkaha,
Bir okyanusu övmekten korktuğumda,
Başucumda yastık, sıra sıra lahitler.
Son ufukta kervan,
İstanbul yüklü gemilerle açılın
Maveranın tahtına.

Naylon ayakkabıyla geçtik çağları,
Üzüm budamaya kalktık aydan,
Huysuz yıldız topladık avuçlarımıza,
Usluca girerken koynumuza mahmurluk.

Lütfi Kireççi

Valizleri Hazırlayın Kaçıyoruz...

Valizleri hazırlayın kaçıyoruz.....

Valizleri hazırlayın
Elbiselerinizi de
Ha unutmadan..puşatlarınızı da alın..
Çok yemek yeyip ağır olmayın
Az sonra paket servise verileceksiniz
Şışışışt,,,sessiz olun,
Sizi taşıyanlara yardımcı olun,
Nefes almayın,
Titremeyin,
Haydi rasgele
Birazdan tarihi gün başlayacak
Ya gines rekorlar kitabına gireceksiniz
Yada
Tekrar yanımıza geleceksiniz hepsi bu
Kimse dokunamaz size,
Ardınızdayız.....
Beş paket hazır,
Haydi iş başına
Yükleme işi başlıyor
"ulan amma da ağırmış ha..
tüh ALLAH kahretmesin,
adam biraz zayıflar lan
dört tekerlekli arabada mı gideceksin
iki ayaklı el arabasında gideceksin dış kapıya kadar
dur şuna iki tekme atım hele
yükleme tamam,
birazdan ya kızıl kıyamet kopacak,
yada
kargo arabası paketleri üstünde yazılı adreslere teslim edecek,
uzaktan seyrediyoruz, giriş kapısını
kalplerimiz de ritim bozukluğu,
ne o heyecan mı bastı,
ulan o sandık ta olsam bu kadar heyecanlanmazdım herhalde
ya sabır hacı,
tren kalkıyor, ne treni lan, kargo arabası, baksana eski model
bir külüstür gelmiş bugün
kontak açılıyor,
araba çalışıp duruyor,
kontak açılıyor,
araba çalışıp duruyor
ve bir mezardan dışarı çıkan bir kemik gibi
birinin kolu çıkıyor sandıktan,
eyvah..
boşa gitti bir kilo incir,
gelde ayıkla pirincin taşını
sandıklar iniyor aşağı
bizimkiler baş aşağı
önce Mustafa çıkıyor sandıktan
biz diyor demokratik insanlarız böyle çıkarız sandıktan
havada dipçik, kalıyor, yıkılıyor mahpushane,

durun lannnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn....isyan başlıyor...
yakın burada özede tipide evide,
çağır gelsin idafaile de
havada bulut yok bu ne dumandır..
şu bizim mahkumlar gardaş, nede yamandır.
Burası hapishanedir,,,her yanım zincir.....
Kaçık gidek dedik, nasıl tuttular bizi,
Amanın da lan gardaşım her yanım incir,

Ammada girdik ha gines rekorlarına,
Alıp götürdüler onları hemen yan tarafa
Amanın da eh...te,,turikeymiş,,,yani iyiymiş
Arkadaşlar.....bir hata yapıp dokunmamışlar....

Yani yat,yat uyu, dese de kravatlı biri
Öyle yatılıp uyulmuyor mahpushanede
Bak nelerde düşünüyoruz böyle insanın zihnini açan
Ve bedenini zinde tutan, dört kamyon toprağı
Saklayıp, arayanlarla saklambaç oynayan

Kafaya taktık bir kere tek düşünce kaçmak
Sahi nasıl kaçınılırmış bu hapisten
Herkes ufak harflerle düşünce dursun
Kimin fikri uygunsu kabul buyursun

Günlerden bayram, ya ramazan, ya kurban
Damlar içeriye ziyaretçiler bir, bir,
Kollarına basılıdır ziyaretçi mührü,,
İçerisi kalabalık, ana, baba, günü
dayı, çoluk, çocuk hep orda
Uzun bir koridor, sohbet koyu,
Dayı oğlu gelmiş ziyaretime, hanımı, kızı, oğlu
Derki aha buradan kaçmak mümkün değildir,
Dayı oğlu dur hele hemen karar verme
Uzat şu elindeki mühür bas elime
Uzatır elindeki mührü basar elime
Azda olsa çıkar elime..ziyaretçi..
a..gerçekten çıktı der, çocuklarda
buraya kadar tamamda ya sonrası
amanın durun acele etmeyin,,,
tebdili kıyafet edip,,,hazırlanır bir sahte kimlik,
sonra bak gidiyor, ziyaretçilerin arasına karışıp
hatta gider gardiyanla, askerle de tokalaşır
işte o sırada biride gidenin saatini alır,
ve ben anlatırken bak sen adam gitti işte,

Akşam olur yoklamayı yaparlar bir, bir
Fırar çıkmaz ortaya ertesi güne kadar,
Tipini iyi değiştiremeyen yedi idamlık biri
Kapıdan çıkarken dur nereye gidiyorsun derler,
Tekrar kaçıp gelir içeriye, iş patlar
Sayım var haydi maltada hizaya dizil

Yeşil elbiseliler, mavi elbiseliler, hep içerde
Mahkumlar derler,
falan filan kaçmış yok hiçbir yerde
adam gideli yirmi dört saati geçmiş
çok sonra öğrendik sınır dışına çıkmış,,,

Tüh ne aksilik, bizde hazırlık yapmıştık ne güzel
Bir kilo sakalı verdik gitti yele
Akşamda hazırlandık saatlerce,
Bir çuval şiiri de sakladık kasetlere,
Hani nolur olmaz..ölmez vede sağ kalırsak
Anlatacak bir şeylerimiz olsun..istedik
Yeter artık kafanızı ütüledik..kalın sağlıcakla.....
Onaltı sene geçmiş aradan,,,,
Şimdi şiir yazıyoruz..şuradan, buradan.....
YIKILASIN MAHPUSHANE
O yıl mahpushanenin duvarını yapan usta,
Yada her kimse, duvarın altında kalmış,,,,,
Rahmet mi dilersen,,bilemem, ben bilemem..
Neden yaptın sen o duvarı, hadi gör şimdi mezarı..

Lütfi Kireççi

Ve Benzin Döküp Yaktım, Sahildeki Tüm Kayıkları

Bu yalnızlık farklı bir şey olmalı
İnsanın gurbetine yazılı
Sen gittiğin günden beri
Sahildeki o çay bahçesine hiç gitmedim
Hiç el sallamadım o günden sonra gemilere
Martıları fark etmedim,
Gece sokak lambasının etrafında gezinen kuşları
Yokuştan aşağı iniş kolayda
Çıkarken fark ettim yanımda sen olmadığını
Ö eski konağın da önünden geçmiyorum artık
Alış veriş yapmayı da bıraktım köşedeki bakkaldan
Kınalı tepede uçurtma uçurtmayı
Dilenciye de para vermez oldum
Geçen gün kovaladım falcı kadını
Ve benzin döküp yaktım
Sahildeki tüm kayıkları
Kıskandım sen olmayan sensiz kıyıları
Sen giderken
Mahmur besteler dökülmüştü dudaklarımdan
Ve içimdeki sancılardan ipe sapa gelmez kahramanlar doğmuştu
Gece gördüğüm her sarhoşu dövdüm
Her meyhaneyi taşa tuttum
Senin oturduğun banklara
Hiç kimseyi oturtmadım
Uçurumlara koştum
En yüksek yerden balıklama atladım dalgalara
En derin yerlerde yüzdüm
Meydan okudum köpek balıklarına
Vardım evinizin karşısına her gece
Oturup sabaha kadar seyrettim yıldızları
Hiçbir yıldız iştirak etmedi sensizliğime
Alay edecek cesaretleri yoktu belki de
Her sabah namazı ezanını dinlerken
Oturup taşların üstünde
Ötelerden bir ses geldi,
Haydi camiye
Gidip kıldım sabah namazını camide
Bir garip oldum, uçtum derin dehlizlere
Okyanuslar geçtim,
Kıtalar atladım
Beynimde deprem
Ah ulan ah dedim
Bir faninin ardından gittin de bunca yıl
Bak ne geçti eline
Vah bana vah bana
Aha bunu yaz artık buraya
Ölümsüzlük te uçmak var artık nice uçurumları

Sen gittin
İyi ki gittin
Yani iyi ki yoksun
Artık deli dana gibi bağırıyorum

Varıp evinizin kapısını yumruklamıyorum
Ne çok sevinmiştir şimdi o zilli anan
Vede yel değirmenlerine saldıran don kişot baban
Ulan iyi ki çekip gitmişim hani
Sana benim gözümle bakan
Karganın bile gözünü oyacaktım
Vurmadığım adam kalmayacaktı mahallede
Her gün girip çıkardım içeri
Üstelik birde sana kızıp
Neron gibi YAKAKAĞTİM bu şehri

İyi ki gitmişsin
İyi babanın tayini çıkmış
Verilmiş sadakamız varmış
Hadi git güle,güle

Lütfi Kireçci

Ver Yansın Edeceğim Yaralarının Düşlerini

Ver yansın edeceğim yaralarının düşlerini,
Zemheride açan çiçeklere şahit olacak mevsimler,

Damarlarımda şaha kalkmış atlar zindan uğultularından,
İnce bir sevda türküsüdür bileklerimize konan kelebek,
Bütün kuşlar bizi selamlar pusuya yatırılmış korkularımızda,
Öksüzler yurdunda mı oturuyorum bütün şairler susmuş,
Dalında bülbül ötmeyen gülü neylesin vatan,

Beklemekten çürüyecek yüzümüz uçurumların ucunda,
Altı üstü bir kafa kâğıdı bırakıp gideceğiz uzaklara,
Ellerini yakıyor içimde huysuz çocuklar güneşe koşarken,
Sokakta dolaşan korkulukların hikâyesi olmaz yarınlara,

Ninem elinde tespah ruhanilere karışıyor,
Dedem Süleyman çavuş anlatırken Maraş harbini,
Eğilmeye gücümüz yetmiyor bunca yıl ehramların önünde,
Ve düğmelerini kırıyoruz ceketlerimizin önümüzü iliklememeye

Gökten deve düşmesini bekliyor umutsuzlar akrep üstüne,
Gergedan boynuzlarına takılıyor kırk yamalı uykularımız,
Gözlerimizin karalığından içeri süzülen karayılanları tutamıyoruz,
Gülerken linç edilmekte varmış ayıların kutsal postuna,

Her akşam yasal bir ölüm konaklıyor yüreğimize,
Hazırlıklı değiliz boynumuzu iplerde kırdırmaya,
Bütün sabahlara bir Yunus karnında uyanmak istiyoruz,
Gecenin örtüsünü yırtıp yüzümüzün duvarından...

Boynum yasak kitaplarda kuşların uçuşuna eğiliyor
"zavallı işkencede ölmüş" düşüncesi beni utandıran şey
Piranhaların boğulduğu yüreğimizin dalgalı denizlerinde,
Köpek balıkları bile unutuyor iyi bir yüzücü olduklarını

Lütfi Kireçci

Vurdum Duymazlığımıza Park Edecek Kargalar,

Gün daralır,
yere geç iner çiğ,
Benim gönlüm virane baykuşlara ikametgah
Olur mu bilmem her eylül sonrası
Vurdum duymazlığımıza park eden kargalarda.
Çıkagelir,
Bir sabah uyanırım,
Akşamdan kalma kuşlar,
Dökülür kirpiklerimin ucundan,
uzanır cennetten bir salkım üzüm alır Cebrail,
Verir Hasan, Hüseyin'e,
Veyl olsun Kerbela sahiplerine,
Veyl olsun Hasan Hüseyin'e kıyanlara,
Antikorsuz bir çağ dolaşır,
Kabilin baltasında tepemize düşen kanda
Ve Habil'in soyundan gelenlere, kanlı gömlek,
Yakup'un koklamaya kıyamadığı, an gelir,
Sancılar dökülür yüreğimize
Bilal-i Habeş'in göğsüne bırakılan taştan,
Altaylarda kopan fırtına,
Mola vermez Estergon'da,
Bir dağ başında vurulur firari türküler,
Tabutluklara düşer genç ömrümüz,
Bakışları en son uçurummuş gördüğümüz sevgilinin,

Gidiyor musun,
Bir veda bile etmeden,
Elbiseni bile değiştirmeden,
Öylece elbiselerininle gidiyorsun
Huzuru mahşere,
Git dostum,
Ardına bile bakma,
Üzülmiyoruz,
Üstelik kıskanıyoruz da,
Bir selamımızı ilet,
Alemler sultanına,
Bir selam ilet,
Şehitler sultanına,
Git,
Geriye bakma,
Ardındayız,
Sıradayız,
Bir avuç al cennet sularından,
Uzatıver bize,
Sizin için yanan yüreklerimize serpiştir,
Hasretliğimizi gider,
Dar ağaçlarında yaktık size gelen gemileri,
Karanlığa yapıştırdık sizden aldığımız güneşleri,
Ve boyunlarından vurup tüm eylülleri,
Bir hafta asmalarına izin vermeden kara zindanlarda,
Biraz daha barut, biraz daha fırtına biriktirip akasyalar gölgesinde,
Kırmızı renkli yılları, eskitip dipsiz kuyularda prangaları,

Yeniden vuracağız aşklara uzak diyarları,

Bırakın mahcup bir eda ile kirpiklerimin üstünden
Düşerse, düşsün dünya,
Biz diyetini ödedik bitsin artık bu rüya,,,

15 EYLÜL 2006 İSTANBUL.....

Lütfi Kireçci

Yakamozlar Balıksırtına Muska Olmuş Ay Işığında

Bir hüznün nehri akar gözlerimin altından
Kabilin murdar baltasından çıkmış ölümler mezar ararken düşlerimde
Can evimde morg, hakikat ağzıma bırakılan sessiz çığlık.
Savaşıkça sakallarımıza erken düşen kar
Kibirli yalnızlığın penceresinden çıkardığımız,
Yangınları ağzıyla ölü askerin matarasına dolduran adamlar.
Kafalarında taşıdıkları şehrin misafirhanelerini yıkarak,
Tetik zamanlara park ettiler tüm öfkelerini
Üstelik hala karlar yağıyordu kuşların çarptıkları duvara
Beyaz ve kırmızı, alnımda bir damar adres ararken ötelere.

Bütün korkuları kırk masal odalarına atmışık,
İnsanın kıyısından uzaklaştırılan tüm güvercinlerdi bize hamal.
Cellâtlar kükreyerek geliyordu göğsümde bir kıl serbestliğini ilan ederken.
Devlerin tenhalarına çekilmiş esrarlı korkusuzluğa
Vehmin törpüsü düşerken ılık çalsın yağmurda ıslanan adamlar tabutuma
Ve yüreğimi rehin tutan ebabiller havalansın gökyüzüne.
Gülüşlerim firarda,
Eşyalarım küçülüp büyürken gözbebeklerimde,
Ağzımın kıvrımlarına yaklaşan tüm gemiler alabora,
Kan yıldızı akar umutların darağacına çekildiği yerde
Sonsuzluğun türküsü mızrap olur dilimde
Hıra dağı fırlatır yüzüme gerçeği bir ateş bestesinden
Çöl Leylalaşır,
Aşkı tanır bir soylu savaşçı
İçinden çıkardığı tutsak adamlarla.
Zaman cümbüşünü imtiyazlar üzerine bakır kılar
Bulutlara göz kırpar dağlar bir barut kokusundan,
Şehir kalbine gömülür minyatür korkuların,
Nevrozlu bir yalnızlık kahkaha atıp durur evlerin içinde,
Mavilikler çoktan çekilmiştir şiirsizliğe
Direnc omzuma yük olmuştur mavzer gölgesinden
Masal dağlarında kiralık konut ararken uğultuların en gıcırtılı sessizliği,
Şiirlerimizi imge istasyonuna park ediyoruz
Otopsiye düşmüş kambur şairliğimizden.

Bin bir yerimden bıçaklıyor beni topal bir fırtına
Kiraz ağacının renklerinden uzaklaşırken yunmuş arınmış bir yunus bahçesine,
Gemiden atılan adam ben miyim cinnet denizine bu ne yaman kıyamet,
Bundan böyle erik ağaçları dikili kalsın gökyüzünde,
Dostluk atları vurulmuş, dişlerimizle çiğnerken İstanbul akşamlarını
Yakamozlar balıksırtına muska olmuş ay ışığından.

Lütfi Kireçci

Yeryüzünün Tüm Kamburları Öpüşürken Dudaklarımla

Vazgeçmek yok
Dirilt ademi yüreğinde yeniden
Eylem sür sabahın kuruyan dudaklarına
Bak gelincik tarlalarına,
Kepenk indirmiş kuşlar eleğim sağmalardan.

Yolum dağlara,
Bıktım kentlerin sevinçlere kemer sıkmasından.
Mor bir inilti salgılarken oksijensiz çığlıklar
Nezaketen öldü diye yazılmasın mezar taşına adım.

Vazgeçemem,
Hüzün indekslerine yolculuk bu gece
Çizilmiş bir tebessümün seyrinde.
Bu gece korsan gösteri yapacağım sokaklarda
Birinci şubede oturan müdavimlerden bahsedeceğim,
Marmara'da kolu bacağı kırılan martılardan,
Sıkılğan aynalardan, kefen giydirilmiş uykulardan,

Vazgeçemem
Beni bu gece yıldızlara götürün,
Fırat Kербela akıtır yüreğime
Alın sizin olsun Sadom ve Gamora
Alın sizin olsun Kabil
Dicle'nin bulanık sularında göz kırparken bana Habil.
Düşlerime düşen kandil hıra'dayım.
Bahira'nın gözleri dolu Şam'a giden kervandayım.
Mavi bir ay giriyor göğsümden içeri
Hubeyb'i katlediyorlar hala düşlerimde,
Düşlerimde düşlerimi vuruyor Kureyş

Vazgeçemem
Cibril kanatlarındayım kuşandım semaları,
Yol Sidretül Münteha
Aşkın ateşiyle kamp kurmuş yüreğime Ebabel,
Ah kim durdurabilir beni Hızır'la randevum.
Kalkın ey dostlar!
Suları ıslatma vaktidir mum alevinde dinlenip.

Vazgeçemem
Ağaçların sessizliği koğuşları ısıtacak kadar
Ve gecenin derisini yüzecek kadar sarışın çocuklar
Her kıyameti ay ışığına astığım günden beri,
Jimnastik hareketlerine başlar damarlarımda bir kirpi.

Vazgeçemem,
Kararlıyım ters akmaya nehirleri.
Yeryüzünün tüm kamburları öpüşürken dudaklarımla

Lütfi Kireççi

Yıldırımlar Fotoğrafımı Çekiyor Sürgünlere

Yıldırımlar fotoğrafımı çekiyor sürgünlere

Ölü kuşlar uzanmış artık düşlerime,
Faili meçhul cinayetler vurulmuş alnımın ortasına,
Çocukluğumdan kopup gelen bir cemre,
Düşecek yer ararken yüreğimde,
Zemheri düşüyor her mevsim
Suda kendini arayan balığın karnından,
Karanlık bir gökyüzüne

Ne yapacağımı bilmediğim bir gecede,
İmge kanatlarıyla girince şiirin içine
Bir yolculuk başlıyor meçhule,
Hayaletler kuşatıyor tüm korsan gemilerimi,
Yıldırımlar fotoğrafımı çekiyor sürgünlere,
Firari aklım bedenimden,
Ayrılmaya tevkif edilirken,
Bir gül daha dokunaklı olurdu elbet,
Ellerime vurulan kelepçeden

Kuşlar kafası koparılıp atılmış bir çuvala,
Bir çuval kuş döküyorlar yastık altıma,
Gecenin resmini ay şehlasıyla döküp tuvale,
Şiirlerde ver yansın edebiliyorum statükoya
Sonra oturup mavi eşofmanlarımı giyiyorum,
Geçip buzlu camın karşısına
Ram olup kabilin baltasındaki kana
Sıradanlığımızı sıra dışı etkinleştirmeye çalışıyorum

Kitap okumayı bıraktım kırlangıçlara,
Dün gece bir istiridye kaçırdım darağacının gölgesinden,
Bir cellât elma uzattı bana dedi cennet bahçesinden
Gri bir kartal uçup geldi göğsümün üstüne,
Çıkarıp yedi kalbimden kırmızı bir nar,
İçim har oldu, dilim lal,
Uzanamadım gökten düşen bir meteoru tutmaya
Yani böyle oturup geçenin damında,
Ay ışığı topluyoruz ağrıyan yanlarımıza

Şafağı beklerken,
Şafak kaçıp gidiyor elden,
Toplamış pılını pırtını güneş
Başka ellere mi gidiyor
Kar küreliyorlar yine üstümüze
Karlı bir hapisane sabahına uyanıyoruz,
İhtilal borazanları çalıyor radyolarda,
Üşüyoruz
Hava soğuk
Zulmün radarlarına takılıyor soluklarımız,
Zaman yüzümüzde kurumuş bir ırmak yatağı,
Gitgide zorlaşıyor kandilleri yakmak geceye,
Bir köstebek yol gösteriyor özgürlüğe,

Bir beyaz kuş uçuyor şimdi yalnızlığımızı çoğalttığımız aynalarda
Ağlamak için kan nakli yapıyorum gözlerime, bunu kimse bilmiyor
Kartondan kasabalar yapıyorum gökyüzüne günün hayaletinden
Biraz daha geciktirebilmek için belki çocukların gözlerinden mahpusları,
Belki biraz daha dinamit koyup havaya uçurmak,
Köprü altından geçen küçük dağları,

Lütfi Kireçci

Yıldızların Masallarında Kırılısın Baktığımız Bütün Aynalar

Ferhat'a özendim dün gece, deldim dağı taşı
Bir çuval şiirimi çıkaracak yer bulamadım mapustan
Gökkuşağı elimde, yıldırımlar düşüyorum keyfimce
Kimse anlamıyor halimden, ne zencefil, ne de karanfil
Ağır takılan hasretleri takıyorum oltamın ucuna
Tembel bir baykuşun keyfini bozmak için değil elbette
Mayıs akşamlarına atıyorum oltamı, eylül çıkıyor
Bitsin diyorum prangaların türküsü MANSUR adına

Çoban aldatanlarla geçiyoruz, kahrımıza gurbet düşen diyarları
Çakallar park ediyor sessizliğimize,
çiçekler adımıza
Uygun bir adres bırakıyor kayıtlara,
hüzün çağrısına salıncak kurmuş bülbüller
Açtım sevgi çıkınımı pusulasız haritalarda
Zamanı yürüyen yolculara menzil düştüm, kutup yıldızı adına

Çıksın artık saklambaç oynayan çocuklar, güneşe sobe

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
Kendini dev sanan bir cüce varmış
Sonra kalkmış bu cüce dağa yürümüş, kibirlenmiş, gururlanmış
Kızmış dağın büyüklüğüne, almış eline bir iğne, varmış dağa
Dağ yerinden kımıldamış / cüce altında kalmış

Şimdi çekilmiş bir resmimizde yok dağ adına
Sevgiler konuşurken yaralı devin dilinden
Yağmacılar hükmeder bir korkuya, eski kitabelerden
Nüfus kayıtlarından gizlerlerde başlarını
Kumun içinden çıkartmayı akıl edemezler işte
Kalk bire ceylan gözlüm cephaneye yüklenelim
Bir türkü yakalım düşlerin en kötüsüne, sonra oturup hayra yoralım
Irmakta balık tutan çocukları almayı da unutmayalım
Güneş batımına kalmayalım erken dönelim köye
Mavi gözlü çocuklar bekler yolumuzu, baba hani balıklar

Akşam erken telaşını taşıırken evlerin içine
Bu gece misafir olalım köydeki evlerin her birisine
Şöyle oturup gelmişten, geçmişten sohbet edelim
Yıldızların masallarında kırılısın baktığımız bütün aynalar diyelim

Lütfi Kireççi

Yontulmamış Taştan Yapılı Şu Heykelin Suratı

Yontulmamış taştan yapılı şu heykelin suratı,
Tepeden geçen kuşlar açılışını yapacak,
Gestapo dökülecek belki kirli ellerinden
Ve üstünden bir sümüklü böcek geçecek,
Gümüş rengi vererek kirli siyahına

Henüz yapım aşamasına geçmemiş bu heykel
Siparişte verilmemiş henüz boş gezen berberlere,
Belirli bir dönemin hatırasını ayakta tutacakmış,
Okuldan kaçan çocuklara korku heykeli olarak
Gösterilecekmiş...vay be..nelere şahit oluyoruz...

Kelbin biri ayağını kaldırıveriyormuş bu adamın
Yanından geçerken....
Pis kokulu adamlar tünemiş
bir zaman bu heykelin altına,
İçip, içip boş şişeleri atıyorlarmış suratına,
En son kargalar meclisinden bir hüküm çıkmış,
Gözümüze hoş görünmeyen
bu heykel hemen yıkıla denmiş,
Daha henüz heykel,
mimari çizimlere düşmemiş
Ve damdan bir eşek düşmüş,,,

Kehribar taşından yapılmış bir tespih bulmuş
Yolda giden adamın biri,
Usluca cebe indirmiş hemen
Sonra gittiği camide tespih çekmek için
Atmış elini cebine, soğuk bir şey
Bir çıkarmış ki ne görsün..bir kara yılan...
haram malından olur mu dua'n.....
Çıkmış adam camiden..almış eline yılanı
Yolda bekleyen bir taşın üstüne atmış
Taş yontulmamış bir adam suratı
Yılanlı adamın heykeli kalmış adı,

Aslolan heykel kafalarda yıkılması gereken
Şekilde sorguç katipliği damdan düşmüştür,
Yılanlı adam heykeli bir deniz kenarına düşmüş
Eşek arıları üstüne üşüşmüş,,Seyirciler üşümüş...

Lütfi Kireççi

Yüzümün Böğürtleninde Bir Eşkiya Dağılırken.

Kırk esrar perdesinde,
Kaf dağının arafesinde
Göğün dili ölü.
Sefere mi çıkmış bedenler
Ahsen-i Takvimde
Bir bahar hikâyesinde
Uzakların dilinde.
Bela,
Kâğıttan hışırtı
Sonsuzluk türküsünde misafir.
Avuçlarıma tebessümle kazılan zindan
Yıkanır saçlarımin güneşiz terinde,
Köklerini yere salmış
Bir deli ağacım uçurum gölgesinde
Meyvem kan.
Hüzün serdim hıralı yollara.
İkametgâhım,
Mavi bir ağ örmek
Mağara önlerine.

Kırılısın çocukların düşlerine bırakılan mezar
Bir yıldız bozsun gecenin katranını semadan

Ah ey engizisyon çağ,
Gıcırdatma dişlerimi varoşlarda.
Cehennem doğuracağım
Ahdim var totemleri yıkmaya,
Çoraplarını çıkart yalnızlık
Homurtularınla kal baş başa.
Hangi istasyona girsem,
Boynumun ağrısında mızık çalan çocuklardan
Bana ayaklarımı verin anamın emzirdiği kuşlardan.
Uzatma sürgünümü sonbaharlara,
Aşiyân'da kalsın bir yanım,
Eski yataklara serilmiş
Kırılmaz bir şarkı diğer yanım.

Uzak diyarları sevdikçe yaşılanıyorum,
Sökülüp ağaçların yeşil renklerinden.
Savaş görmüş kentler gibi tarumar olmadan
Bir bebek olmalıyım kelebek kanatlarında dağlara uçan.
Biz bu bedeli ödedik eskimiş tüfeklerin anısından.
Beni böyle vurdular aynalara
Yüzümün böğürtleninde bir eşkiya dağılırken.

Lütfi Kireçci

Yüzünün Tuvaline Tarih Aşkı Gravürlesin

Bulutsuzluk öncesini yaşa
Alnında büyüsün özgürlüğün coğrafyası,
Mavinin en keskin çizgisinde yüreğin
Kahramanca türküler söylesin
Yüzünün tuvaline tarih,
Aşkı gravürlesin.

İnsanın kopyası olma bir minyatüre,
Mavzer dinlensin gözlerinde
Taşısın seni siperlere,
Gökten maviler taşsın
Bileğindeki kelepçede

Gökyüzü mavi bir tas,
Yeryüzü gri bir leğen,
Martılar dök saçlarına,
Birazda fesleğen,
Uzamlara uzan,
Kalkıp gider sonsuzluk,
Elinde mavi boncuk..

İstiridye kabuğuna sığmamış bir hayatı
Doğmatik kamplarında yaşa
Sınırsızlığı al düşlerinden
Ki ömrün bir kelebeğin
Düşmesin anılarına,
Şizofren bir çağın topal ayaklarında
Kalk bir merdiven daya, güneşe aya,
Uç ruhunun en yüksek uçurtmalarında,
Kal..öylece...

Lütfi Kireçci

Zindan Ejderha Ağzında Bir Çürük Diş İmiş

Zindan ejderha ağzında bir çürük diş imiş
Ölümün alınımızdan öptüğü bir zaman geçmiş,
Dışarıda erguvan ağaçları, içerde yazılan şiirmiş,
Mülteci bir yalnızlıkmış namluya sürdüğümüz fişek,

Böyle mi olmalıydı mavilerin gökyüzünde bıraktığı iz,
Bu kadar masum olmamalıydı gölge kuşlarını boğan deniz,
Düşlerime bıçak saplayan leyleklerin göçlerinde ertelediniz,
Kara tabutların gıyabında okunmamış ezanları,

Aşklarım yanıyorken kaygılar denizinde olmamam gerek,
Evet bunu biliyorken parmaklarımın ucunda bir engerek,
Kulaklarımda akrep çılgılığı, gövdem isyanlara mendirek,
Ve didaktik şiirleri bilinmedik kuşlarla örüyoruz şafaklara

Hangi koyaklarda zulalanır kurt bakışlarımızda ki öfke,
Ne zaman Kaf dağına yürüsem tüm cesaretimi tapulayıp yüreğimde
Adını, sanını bilmediğim korsan gemiler toplanır gözlerimde
Aydınlık irak, güneş tutsak, tebessüm vurulur, topladığım düşlerde,

Bir damla sonsuzluğu yağarken taşıdığım umut yüklü gemiler,
Soluğu tükenmiş sözcükler postal seslerinde daha da tükendiler,
Unutmak mı nasıl, ölümün kanatsız çirpınan kışlarına paraşütsüz indiler,
Şafak kül, akşamlar ateş, gün balina sırtında zipkın, saatler ateşlenmiş dinamit fitili,

Bu kara düşler, yaraları dişler, kişnedikçe kişner içimizde yıldı atları,
Belki uzun bir maraton koşumu hayat, tecrit edilmeden akıl gövdemden,
Yükseklik korkusuyla yaşadığımız sevinçlerde türbülans, duvarın yüzü kan sıvalı,
Çamura saplı ayaklarımızla kaçıyoruz, yeşil rütbeli çizgili dekorlardan, evrensel maviye

Sonbahar, camları kırılmış bir gökyüzü haritasında adresini bulamayan
Kuşlar, bir korkuluğun gözlerinden düşerken korkularına rastlantıları,
Usul, usul unutmuşlar fesleğen kokularını kentin gürültülerinden beslenerek,
Şehir yoksul çocuklarını bir dam kenarına bırakıp büyümüş,,,

göğüs kafeslerimizde birikirken bir ölünün yalnızlıkları,
Suçlu sandalyesine oturtulan hayalin depresi düşmüş telaşlarına,
Gökyüzü rüzgarlarını anlatırken içinde yaşadığımız evlerin çatılarına,
Erguvan ağaçları şiirsiz, şiiri anlatan yürek, kalemsiz kalmış bir zaman,

Dönenler olmamış değil elbet Mapus damlarından geriye, mecburi tecrit,
Zindan ejderha ağzında da olsa çürük bir diş imiş koparılan,
Şimdi mayınlarla yüklü ayağımın altındaki yer, sonrası belki mahşer,
Tabutlardan bir yolculuk başlar sessiz sedasız vedalara, kimse yok...

Lütfi Kireççi

Ziyaret

Hüzünle yürüyorum üstüne duvarın
Bir kuş sessizliği öncesi
Şekilde estetik yok, esrarımı kucaklamıyor
Çeyiz sandıklarında bile açılmıyor
Bedenimi kuşatması gereken yerde gün
Ah ne acı
Hasretli bir motif işliyor yüzümün kumaşına
Betonda açan bir çiçek
Merhaba pusulasız gün
Ziyaretçiler kimliksiz giriyor içeri
Bileklerinde 'ziyaretçi' yazıyor
Uzatmalı bir gün dökülüyor
Süngü uçlarından mahpushaneye
Ziyaret başlıyor
Bitmeyecek gibi süren gün bitiyor
Hasretten mezun olmadık henüz
Henüz çocuk sesleri park ettiğimiz yerde bizi bekliyor
Komşunun köpeği bobi de ölmüş diyorlardı bir mektupta
Ali evlenmiş güllü gelin olmuş, bazıları göçmüş gitmiş mahalleden
Gecenin bir yarısı işte, başka ne düşünür insan mahpushanede
Ya bitseydi şu açılışını bir kurdele keserek yapmayacağımız tünel
Geçen gün meydana gelen hafif şiddetli depremde
Hasar görmüş galiba bazı yerleri,
Bayram sonrası tadilat var anlaşılan
Hadi lan durmuş bir çay demle de içeğin şöyle
Daha çok işimiz var anlaşılan
Lan durmuş ne gadarda saksılarda çiçek ektin öylemi
Ulan oğlum ne çiçek ekmesi o saksıdaki toprak ne bilonmu
Nedir lan durmuş
Tünelden çıkardığımız toprak oğlum onlar
Hadi lan ordan, essahmı deyin lan
Essah deyim ya yakında çiçekçi, dükkanı aç veremde gör sen
Hadi garı yeter çayın demlendiği durmuş
Ne zaman arzın merkezine yolculuk
Yakındır, yakındır
Kocaman bir kaya varmış orda onu kırabilirlerse tamamdır deyiler
Hadi hayırlısı lan durmuş, sende geleceğin mi bari
Eh gidenlerin hasretin dayanamam herhalde
Napcam bu yerlerde
Köyümü özledin lan durmuş, netcen hapisten kaçıp
Anan kız mı bulmuş yoksa, varıp onu mu görcen
Kaç seneden beri anam gız arar, durur işte
Artık gidipte bir görüm şu gızı garı
Eyi lan durmuş hadi getde gör garı
Eyi geceler
Yani şu hapislik, eskiden düşlerimize girerdi ayrıldığımız yerler
Çıktık şimdide ayrıldığımız yerler girer düşlerimize
Öylesine zor, ölesiye zormuş meğer, yıldızsız bir gökyüzü düşünmek
Şimdi Beyoğlu sokaklarında dolaşırken orası hatırlanmaz oldu
Kısacık bir ömürden zamana pay düştük bir on yıl
Tembel kuşlar çoğaldı gölgemin düştüğü yerlerde
Ve silip atamıyorsun bir kalemle

Çıksan da bulutların üstüne, insan de yeryüzüne
İlle de çarpar kafana bir şeyler
Durmuş şimdi neyler
Sahi o delikten çıkmış mıdır kimse
Evet bir çamurdan adam çıkmış ordan kafasını uzatmış yukarı
Hoş geldin demiş kafasına dayanan bir namlu
Sonra usulcacık indirmiş yelkenleri
Buraya kadar demiş arkadaşlar çekilin geri
Daha sonra yılmazı kapıdan salmışlar dışarı
Şartlı bir tahliye den dolayı
Şöyle kapıdan dışarı atmış adımını yılmaz
Vay canına yandığım dünya demiş
Varmış tutmuş Adana'nın yolunu
Arkasında hiç kimsecikler yokmuş yılmazın
Doğrusu bir hoş olmuş
Bir tuvalete gitmiş, ilk kez yanında kimse olmadan
Şüngülerin karşısında poz vermeden oturmuş kenefe
Üstelik birde cigara yakmış, derin, derin çekmiş içine
Ne zor şeymiş böyle mahpusluk
Oramı hapislik, yoksa buramı bilinmez
Ama bilinen bir şey vardır elbet
Asla bazı şeyler silinmez
Öylesine gençtir, öylesine diri
Kalır gider sende topal bir güne başlayan kentlerde
Eksik kelimelerle yaşamaya başlarsın hayatı
Üç beş kelimeyle anlatırsın bunca şeyleri
Mahpusluk işte koy ver gitsin!

Lütfi Kireçci

Zordu Anlatmak Ebabillerin Düşlerini, Fillere

Kan lekesi sürüldü mevsimlere,
Durup dururken düşman olmadık
Eylüllere.
Üniformasız bir gün istedik,
Uykusu kaçmış göklere

Ben bir körebe idim,
Güneş aradım
Kentlerde,
Teneşir tahtasına çıktı yolum,
Başladı sorgum.

Ceketimin cebinde
Sırılsıklamdı ayazlar
Bütün çiçeklere yağmur giydirmiştim
Çesedi gül kokan
Ölüer diyarından.

Hani bir ilkbahar sabahı çıkmıştık
Mahpus damından,
Gündelik uğraşlarımıza
Bir tur dağı katmak istemiştik zamandan
Kent eşkıya pusularında
Tutsaktı sevinçlerimize,
Zordu anlatmak ebabillerin düşlerini, fillere,

Beşiktaş'tan Üsküdar'a el salladıkça
İçimizde eksilen sabahlar.
Bir martının efkârını paylaştıkça,
Denizden, çöpten dalgalar,
Pazarlıksız şiirler dökülür
İri aşkların memelerinden.
Yarım kalır intihar provaları,
Güz lekesi düşünce akşamlardan.

Ateş suya dolanır,
Kibrit yakmaz barutu,
Âdem saati uçurum,
Sükût yelken açar ruhuma,
Ruhum gökte kahraman,
Devlerin gülüşü kambur,
Menzil üstüme düşen zembil,
Ceset dolu cüret.

Adını nasıl söylesem ölü atlar doğuran nehir,
Mansur korkusu düşmüş aşklara tehir,
Su korkularından uyanınca makbul,
Kan lekesi sürülmüş mevsimlere
Durup dururken düşman olmadık eylüllere.

Lütfi Kireçci

Zulüm Adam Öldürmez

Zulüm adam öldürmez

Zulüm adam öldürmez
Yani yavaş, yavaş öldürür diyorum,
Önce hoş geldin der, hücreler sana,
Cellatlarla tanışırın,
Kara bir çarşaf çekerler yüzüne
Yatırırlar ölümü gözbebeklerine
Ve böylece başlar işkence
Coplarla tanışır ayak tabanların,
Dayağa alışırın,
Ceryan takarlar bir yerlerine
Askiya alınırın her gece gündüz,
Hiç şansın yok arkadaş,
Doksan gün sorguya takılırsın,

Zulüm adam öldürmez
Yani bir kez öldürmez diyorum.
Her gece öldürürler seni,
Ensende ölümün soğuk nefesi,
Sağır kulaklara hükmün geçmez,
Duymamaklar asıdır kaşpe kulaklara,
Tırmıklar beynini insan çığlıkları, cop sesleri,
Kolay mı unutmak,
Unutmak kolay mı gülüm,
Kendini tanrı sanan o alçak köpekleri,
Sorguda adam öldüren katilleri,

Dedim ya zulüm adam öldürmez,
Yani yavaş, yavaş öldürür diyorum,
Önce bedenini sonra ruhunu çürütürler,
Kazara gitsen bir yerlere,
Kaçıyordu vurduk derler
Yarım kalır intihar teşebbüslerin,
Birileri tutar seni içinden hep
Küfürlere maruz kalırsın,
Utanırsın insan olmaktan,
Bunları da atlatırsın arkadaş
Zindanlara çıkar bir gece yolun
Düzmece mahkemelerde
Yapılır sorgun,
Şahide ne gerek
Sen adam mısın?
Sorgusuz, sualsiz,
İlk celsede asılırsın...
İŞTE BÖYLE ASTILAR SEVDALILARI.

Lütfi Kireçci